Izdajatelj: sigov-ca
Številka certifikata: ac 97 f0 ba
Potek veljavnosti: 24.02.2020
Ref. št. dokumenta: 007-305/2016/131
Čas podpisa: 15:30, 07.10.2016
Podpisnik: Mateja Vranicar

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA FINANCE
KABINET MINISTRA

Župančičeva 3, p. p. 644 a, 1001 Ljubljana

T: 01 369 6600
F: 01 369 6609
E: gp.mf@gov.si
www.mf.gov.si

Številka: IPP 007-305/2016/
Ljubljana, 6. 10. 2016
EVA: 2016-1611-0002

GENERALNI SEKRETARIAT VLADE REPUBLIKE SLOVENIJE
Gp.gs@gov.si

ZADEVA: Predlog Zakona o revidiranju in ocenjevanju vrednosti – predlog za obravnavo

1. Predlog sklepov vlade:

Na podlagi šestega odstavka 21. člena Zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 24/05 – uradno prečiščeno besedilo, 109/08, 38/10 – ZUKN, 8/12, 21/13, 47/13 – ZDU-1G in 65/14) je Vlada Republike Slovenije na svoji … seji dne … pod točko … sprejela naslednji sklep:

Vlada Republike Slovenije je določila besedilo Predloga Zakona o revidiranju in ocenjevanju vrednosti (EVA: 2016-1611-0002) in ga pošilja v obravnavo Državnemu zboru Republike Slovenije.

mag. Lilijana Kozlovič
GENERALNA SEKRETARKA

Priloga sklepa:
- predlog zakona.

Prejmejo:
- Generalni sekretariat Vlade Republike Slovenije,
- Ministrstvo za finance,
- Služba Vlade Republike Slovenije za zakonodajo,
- Državni zbor Republike Slovenije.

2. Predlog za obravnavo predloga zakona po nujnem ali skrajšanem postopku v državnem zboru z obrazložitvijo razlogov:

/

3. a Osebe, odgovorne za strokovno pripravo in usklajenost gradiva:

- Irena Sodin, državna sekretarka,
- Urška Cvelbar, generalna direktorica Direktorata za finančni sistem,
- Aleš Butala, vodja Sektorja za finančni sistem,
- Bojan Briški, Oddelek za trg kapitala in igre na srečo,
- mag. Emilija Guštin, Oddelek za trg kapitala in igre na srečo,
- mag. Nada Bizjak, Oddelek za trg kapitala in igre na srečo
- Jure Kastelic, Pravna služba.

3. b Zunanji strokovnjaki, ki so sodelovali pri pripravi dela ali celotnega gradiva:

/

4. Predstavniki vlade, ki bodo sodelovali pri delu državnega zbora:

- mag. Mateja Vraničar Erman, ministrica za finance,
- Irena Sodin, državna sekretarka,
- mag. Miranda Groff Ferjančič, državna sekretarka,
- Tilen Božič, državni sekretar
- Marija Janc, državna sekretarka

- Urška Cvelbar, generalna direktorica Direktorata za finančni sistem,
- Aleš Butala, vodja Sektorja za finančni sistem,
- Bojan Briški, Oddelek za trg kapitala in igre na srečo,
- mag. Emilija Guštin, Oddelek za trg kapitala in igre na srečo,
- mag. Nada Bizjak, Oddelek za trg kapitala in igre na srečo
- mag. Primož Komatar, Oddelek za trg kapitala in igre na srečo
- Jure Kastelic, Pravna služba.

5. Kratek povzetek gradiva:

Poglavitne rešitve predloga zakona izvirajo iz prenosa Direktive 2014/56/EU. Rešitve, ki izhajajo iz pravnega reda EU, so:

- natančno pojasniti vlogo pooblaščenega revizorja;
- okrepiti neodvisnost in strokovno skrbnost pooblaščenega revizorja;
- olajšati čezmejno opravljanje storitev obvezne revizije v Evropski uniji;
- prispevati k bolj dinamičnemu revizijskemu trgu v Evropski uniji;
- izboljšati nadzor nad pooblaščenimi revizorji in ocenjevalci vrednosti v javnem interesu in usklajevati revizijski nadzor s strani pristojnih organov v Evropski uniji;
- poenotiti ravni izobraževanja pooblaščenih ocenjevalcev vrednosti v javnem interesu ter
- izboljšati režim podeljevanja in podaljševanja licenc, nadzora in sankcioniranja pooblaščenih ocenjevalcev vrednosti v javnem interesu.

6. Presoja posledic za:

a)	javnofinančna sredstva nad 40.000 EUR v tekočem in naslednjih treh letih	NE
b)	usklajenost slovenskega pravnega reda s pravnim redom Evropske unije	DA
c)	administrativne posledice	NE
č)	gospodarstvo, zlasti mala in srednja podjetja ter konkurenčnost podjetij	NE
d)	okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki	NE
e)	socialno področje	NE
f)	dokumente razvojnega načrtovanja: nacionalne dokumente razvojnega načrtovanja razvojne politike na ravni programov po strukturi razvojne klasifikacije programskega proračuna razvojne dokumente Evropske unije in mednarodnih organizacij	NE

7. a Predstavitev ocene finančnih posledic nad 40.000 EUR:
(Samo če izberete DA pod točko 6. a.)

I. Ocena finančnih posledic, ki niso načrtovane v sprejetem proračunu

	Tekoče leto (t)	t + 1	t + 2	t + 3
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (**–**) prihodkov državnega proračuna				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (**–**) prihodkov občinskih proračunov				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (**–**) odhodkov državnega proračuna				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (**–**) odhodkov občinskih proračunov				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (**–**) obveznosti za druga javnofinančna sredstva				

I. Finančne posledice za državni proračun

I. a Pravice porabe za izvedbo predlaganih rešitev so zagotovljene:

Ime proračunskega uporabnika	Šifra in naziv ukrepa, projekta	Šifra in naziv proračunske postavke	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t + 1
SKUPAJ				

II. b Manjkajoče pravice porabe bodo zagotovljene s prerazporeditvijo:

Ime proračunskega uporabnika	Šifra in naziv ukrepa, projekta	Šifra in naziv proračunske postavke	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t + 1
SKUPAJ				

II. c Načrtovana nadomestitev zmanjšanih prihodkov in povečanih odhodkov proračuna:

Novi prihodki	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t + 1
SKUPAJ		

OBRAZLOŽITEV:

Ocena finančnih posledic, ki niso načrtovane v sprejetem proračunu

V zvezi s predlaganim vladnim gradivom se navedejo predvidene spremembe (povečanje, zmanjšanje):
prihodkov državnega in občinskih proračunov,
odhodkov državnega proračuna, ki niso načrtovani v ukrepih oziroma projektih sprejetih proračunov,
obveznosti za druga javnofinančna sredstva (drugi viri), ki niso načrtovana v ukrepih oziroma projektih sprejetih proračunov.

Finančne posledice za državni proračun

Prikazane morajo biti finančne posledice za državni proračun, ki so na proračunskih postavkah načrtovane v dinamiki projektov oziroma ukrepov:

II. a Pravice porabe za izvedbo predlaganih rešitev so zagotovljene:

Navedejo se proračunski uporabnik, ki financira projekt oziroma ukrep; projekt oziroma ukrep, s katerim se bodo dosegli cilji vladnega gradiva, in proračunske postavke (kot proračunski vir financiranja), na katerih so v celoti ali delno zagotovljene pravice porabe (v tem primeru je nujna povezava s točko II. b). Pri uvrstitvi novega projekta oziroma ukrepa v načrt razvojnih programov se navedejo:
proračunski uporabnik, ki bo financiral novi projekt oziroma ukrep,
projekt oziroma ukrep, s katerim se bodo dosegli cilji vladnega gradiva, in
proračunske postavke.
Za zagotovitev pravic porabe na proračunskih postavkah, s katerih se bo financiral novi projekt oziroma ukrep, je treba izpolniti tudi točko II. b, saj je za novi projekt oziroma ukrep mogoče zagotoviti pravice porabe le s prerazporeditvijo s proračunskih postavk, s katerih se financirajo že sprejeti oziroma veljavni projekti in ukrepi.

II. b Manjkajoče pravice porabe bodo zagotovljene s prerazporeditvijo:

Navedejo se proračunski uporabniki, sprejeti (veljavni) ukrepi oziroma projekti, ki jih proračunski uporabnik izvaja, in proračunske postavke tega proračunskega uporabnika, ki so v dinamiki teh projektov oziroma ukrepov ter s katerih se bodo s prerazporeditvijo zagotovile pravice porabe za dodatne aktivnosti pri trenutnih projektih oziroma ukrepih ali novih projektih oziroma ukrepih, navedenih v točki II. a.

II. c Načrtovana nadomestitev zmanjšanih prihodkov in povečanih odhodkov proračuna:

Če se povečani odhodki (pravice porabe) ne bodo zagotovili tako, kot je določeno v točkah II. a in b, je povečanje odhodkov in izdatkov proračuna mogoče na podlagi zakona, ki ureja izvrševanje državnega proračuna (npr. priliv namenskih sredstev Evropske unije). Ukrepanje ob zmanjšanju

prihodkov in prejemkov proračuna je določeno z zakonom, ki ureja javne finance, in zakonom, ki ureja izvrševanje državnega proračuna.

7. b Predstavitev ocene finančnih posledic pod 40.000 EUR:

Predlog zakona ima posledice za državni proračun in za druga javnofinančna sredstva. Ocenjeni letni znesek minimalno potrebnih sredstev za izvajanje nadzorov iz pristojnosti Agencije je 550.000 EUR letno. Od tega 47% iz proračuna – kar je planirani priliv iz proračuna za leto 2016-2018 in 53% iz nadomestil revizijskih družb in ostalih subjektov nadzora. Omenjeni znesek je približno enak kot ga sedaj skupno pridobivata Agencija in Inštitut iz naslova dualnega izvajanja nadzorov. Ob ukinitvi javnih pooblastil Inštitutu in pridobitvijo novega vira financiranja s strani revizijskih družb (nadomestilo za nadzor), dodatna - višja obremenitev državnega proračuna v obdobju 2016-2018 ni predvidena.

Na strukturo izdatkov Agencije za blago in storitve naj bi pozitivno vplivala administrativna poenostavitev vročanja.

Za izvajanje zakona ni treba zagotoviti dodatnih sredstev v že sprejetem državnem proračunu.

8. Predstavitev sodelovanja z združenji občin:

Vsebina predloženega gradiva (predpisa) vpliva na: - pristojnosti občin, - delovanje občin, - financiranje občin.	NE

Gradivo (predpis) je bilo poslano v mnenje:
- Skupnosti občin Slovenije SOS: NE
- Združenju občin Slovenije ZOS: NE
- Združenju mestnih občin Slovenije ZMOS: NE

9. Predstavitev sodelovanja javnosti:

Gradivo je bilo predhodno objavljeno na spletni strani predlagatelja:	DA

Javna objava predloga zakona je potekala od 26. 4. 2016 do 26. 5. 2016.
Spletni naslov, na katerem je bil predpis objavljen:
- spletni naslov strani Ministrstva za finance (povezava do predloga je bila objavljena tudi na prvi strani ministrstva):
http://www.mf.gov.si/si/o_ministrstvu/direktorati/direktorat_za_financni_sistem/sektor_za_financni_sistem/predpisi_v_pripravi/
- spletni naslov objave na strani e-demokracija: https://e-uprava.gov.si/drzava-in-druzba/e-demokracija/predlogi-predpisov/predlog-predpisa.html?id=7225

V času javne obravnave predloga zakona smo prejeli pripombe:
- posameznikov (Maja Baršič, Niko Salamunič, Matevž Lužar, Marjanca Drame, Stipan Mudražija, Tomi Regent, Bojan Kunovar, Boris Pajnkihar, Franc Polanec, Simon Vidmar, Rok Korošec, Dušan Zupančič, Izidor Salobir, Helena Colarič Pritekelj, Anton Kožar, Samo Javornik, Stanko Čokec)
- gospodarskih družb in združenj (Slovenski inštitut za revizijo, Združenje ocenjevalskih podjetij, Društvo izvedencev in cenilcev Maribor, Združenje nadzornikov, Gospodarska zbornica Slovenije, Zbornica za poslovanje z nepremičninami, Združenje sodnih izvedencev in sodnih cenilcev Slovenije za gradbeno stroko, KPMG, Deloitte, PWC, SODO, SDH, Ripro, ELES, IB Interbilanc, Združenje bank Slovenije)
- nadzornikov (ANR, BS).

10. Pri pripravi gradiva so bile upoštevane zahteve iz Resolucije o normativni dejavnosti:	DA
11. Gradivo je uvrščeno v delovni program vlade:	DA

mag. Mateja Vraničar Erman
ministrica za finance

Priloga:
- predlog sklepa Vlade Republike Slovenije,
- predlog zakona.

VLADA REPUBLIKE SLOVENIJE

Številka:

Ljubljana,

Na podlagi šestega odstavka 21. člena Zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 24/05 – uradno prečiščeno besedilo, 109/08, 38/10 – ZUKN, 8/12, 21/13, 47/13 – ZDU-1G in 65/14) je Vlada Republike Slovenije na svoji … seji dne … pod točko … sprejela naslednji

SKLEP

Vlada Republike Slovenije je določila besedilo predloga Zakona o revidiranju in ocenjevanju vrednosti (EVA 2016-1611-0002) in ga pošilja v obravnavo Državnemu zboru Republike Slovenije.

Mag. Lilijana Kozlovič
GENERALNA SEKRETARKA

Priloga sklepa:
- predlog zakona.

Prejmejo:
- Generalni sekretariat Vlade Republike Slovenije,
- Ministrstvo za finance,
- Služba Vlade Republike Slovenije za zakonodajo,
- Državni zbor Republike Slovenije.

PRILOGA

PREDLOG
EVA 2016-1611-0002

ZAKON O REVIDIRANJU IN OCENJEVANJU VREDNOSTI

I. UVOD

1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJEM PREDLOGA ZAKONA

1.1 Ocena stanja na področju revidiranja

Obvezno revidiranje računovodskih izkazov nekaterih pravnih oblik družb je že opredelila Direktiva 78/660/EGS (Četrta direktiva Sveta z dne 25. julija 1978 o letnih računovodskih izkazih posameznih vrst družb; v nadaljnjem besedilu: Četrta direktiva), ki je določila, da revizijo opravi ena ali več oseb, ki so upravičene do izvajanja takih revizij.

Četrta direktiva je tudi predpisala, da lahko države članice izdajo dovoljenje tudi osebam, ki se že dolgo ukvarjajo z revizijsko dejavnostjo, kljub temu da niso izpolnjevale vseh pogojev, zahtevanih v zvezi s teoretičnim usposabljanjem. Zaradi delovne prakse se je zanje predvidevalo, da imajo dovolj znanja s področja prava, financ in računovodstva. Tako rešitev je Slovenija prevzela v Zakonu o revidiranju (Uradni list RS, št. 32/93 in 65/93; v nadaljnjem besedilu: ZRev-1).

Leta 2006 je bila sprejeta nova, kompleksnejša Direktiva 2006/46/ES; v nadaljnjem besedilu: Osma direktiva), ki je natančneje razčlenila vsa področja, ki so pomembna za opravljanje obvezne revizije.

S poenotenjem potrebnih kvalifikacij oseb, ki so bile upravičene izvajati obvezne revizije računovodskih izkazov, je ZRev-1 nadomestil novi Zakon o revidiranju (Uradni list RS, št. 65/08 in 63/13 – ZS-K; v nadaljnjem besedilu: ZRev-2), ki ni več dopuščal izjeme o priznanju kvalifikacij.

Revizijo so lahko po določbah Osme direktive opravljale le osebe, ki so izpolnile zakonske zahteve in pridobile dovoljenje organa, pristojnega za izdajo dovoljenj. Organi držav, ki so lahko bili tudi poklicna združenja (v Republiki Sloveniji je to vlogo prevzel Slovenski inštitut za revizijo; v nadaljnjem besedilu: Inštitut), so dovoljenja izdali le neoporečnim osebam, ki hkrati niso smele opravljati nobene dejavnosti, ki je bila po nacionalni zakonodaji nezdružljiva z obveznimi revizijami. ZRev-2 je bil pri opredelitvi in razmejitvi revizijskih in nerevizijskih storitev še jasnejši in je jasno določil pogoje, ko opravljanje revizijskih in nerevizijskih storitev ni mogoče.

Osma direktiva je opredelila področja teoretičnega znanja, ki ga mora imeti pooblaščeni revizor. V Sloveniji je Inštitut pripravil in sprejel Pravilnik o nostrifikaciji v tujini opravljenega izobraževanja za pridobitev naziva pooblaščeni revizor.

Osebe, ki imajo dovoljenje za obvezno revidiranje, morajo svoje naloge opravljati s poklicno skrbnostjo in morajo biti neodvisne. Če niso neodvisne, lahko država članica predpiše, da take osebe ne smejo izvajati revizije. Država članica mora zagotoviti vodenje registrov oseb, pooblaščenih za izvajanje revizije, ki morajo biti javno dostopni. Čeprav je že Osma direktiva vsebovala določene zahteve o registraciji in profesionalni neoporečnosti, še ni vsebovala zahtev, kako naj bo revizija (statutory audit) vodena in kakšna naj bo stopnja javnega nadzora.

V letu 2006, ko se je Evropska unija (v nadaljnjem besedilu: EU) želela zaščititi pred škandali, kot so se zgodili v ZDA, je bila ena od najpomembnejših sprememb uvedba sistema javnega nadzora. Globalna finančna kriza je dodatno poskrbela za uvedbo novih oziroma posodobljenih pravil, ki naj bi odpravila nekatere pomanjkljivosti, ki so se na revizijskem trgu EU v tem času izkazale kot pomembne.

Ukrepi, ki so bili sprejeti v Evropi in drugje po svetu neposredno po finančni krizi, so bili večinoma namenjeni čimprejšnji stabilizaciji finančnega sistema. Medtem ko je bila vloga bank, hedge skladov, bonitetnih agencij, nadzornikov ali centralnih bank pogosto proučena in podrobno analizirana, je bilo vlogi revizorjev posvečeno malo pozornosti.

Glede na to, da je veliko bank med letoma 2007 in 2009 razkrilo velike izgube bilančnih in zunajbilančnih postavk, državljani in vlagatelji težko razumejo, kako so lahko revizorji svojim strankam (zlasti bankam) za navedena obdobja predložili ugodna revizijska poročila.

Med vlagatelji so se pojavili dvomi o verodostojnosti in zanesljivosti revidiranih računovodskih izkazov bank, drugih finančnih institucij in javnih družb. Druga pomanjkljivost pa je obstoj t. i. vrzeli zaradi prevelikih pričakovanj različnih deležnikov, ki od revizorjev pričakujejo več, kot pa je njihova dejanska naloga. Vse to je spodkopalo zaupanje široke skupnosti oseb in ustanov (vlagateljev, delničarjev …), ki so odvisni od kakovosti obvezne revizije. Zato so revizijska poročila in stabilna revizija ključnega pomena za obnovitev splošnega zaupanja in zaupanja v trg, saj zakonita revizija prispeva k urejenemu delovanju trgov z izboljšanjem neoporečnosti in učinkovitosti računovodskih izkazov.

Poleg tega se je kot sistemsko tveganje izpostavilo visoko koncentracijo trga – dejanske prevlade štirih revizijskih družb in pomanjkanje izbire revizijskih družb, ki izhaja iz visokih ravni koncentracije. Zaradi velike koncentracije na revizijskem trgu in številnih postopkov za izdajo dovoljenj, potrebnih za zagotavljanje čezmejnih obveznih revizij, mala in srednje velika revizijska podjetja ne morejo koristiti prednosti in ugodnosti notranjega trga. V skladu s strategijo Evropa 2020, ki poziva k izboljšanju poslovnega okolja, je cilj nove evropske ureditve krepitev notranjega trga za obvezne revizije tako, da se omogoči rast malih in srednje velikih podjetij ter spodbuja vstop novih udeležencev.

Da bi odpravili ugotovljene pomanjkljivosti na revizijskem trgu, sta Evropski parlament in Evropski svet 16. aprila 2014 sprejela spremembe Direktive o obveznih revizijah za letne in konsolidirane računovodske izkaze (Direktiva 2014/56/EU Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Direktive 2006/43/ES o obveznih revizijah za letne in konsolidirane računovodske izkaze; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2014/56/EU) in Uredbo o posebnih zahtevah v zvezi z obvezno revizijo subjektov javnega interesa (Uredba EU št. 537/2014 Evropskega parlamenta in Sveta o posebnih zahtevah v zvezi z obvezno revizijo subjektov javnega interesa in razveljavitvi Sklepa Komisije 2005/909/ES; v nadaljnjem besedilu: Uredba 537/2014). Poleg tega tudi več drugih pravnih dokumentov na ravni EU vzpostavlja zahteve po obvezni reviziji, zlasti računovodska Direktiva 2013/34/EU,[1] transparentna Direktiva 2004/109/ES[2] in Direktiva 2009/138/ES Solventnost II.[3] Prva skupina pravnih instrumentov od določenih vrst pravnih oseb (odvisno od njihove pravne oblike) zahteva, da so njihovi finančni izkazi revidirani. Druga skupina pravnih instrumentov se nanaša na subjekte javnega interesa, upoštevajoč njihove aktivnosti; to je finančna institucija ali javna družba.

Z reformo evropskih pravil naj bi dosegli izboljšano kakovost revizij in obnovo zaupanja vlagateljev v finančne informacije, bistvene sestavine za prihodnje naložbe in gospodarsko rast.

Izboljšanje kakovosti revizij in obnovo zaupanja vlagateljev v finančne informacije so bili sicer že med cilji, ki so bili zastavljeni v letu 2006. Raziskava o učinku spremenjene zakonodaje, ki je bila izvedena v letu 2011 (impact assessment) pa je pokazala potrebo po dodatni kalibraciji pravil. Zakoniti revizorji in revizijska podjetja svojo vlogo delovanja v javnem interesu opravljajo s tem, da so dejavno kritični do vodstva z vidika uporabnika. Zato je treba za izboljšanje kakovosti revizije (kot je razvidno iz recitala 5 in 6 Direktive 2014/56/EU) še dodatno okrepiti njihovo neodvisnost in strokovno skrbnost. Novi Direktiva 2014/56/EU in Uredba 537/2014 zato vključujeta več predpisanih zahtev, strožja pravila glede revizorjeve neodvisnosti, manj manevrskega prostora pri strukturiranju institucionalne ureditve javnega nadzora in zahtevo po novih oziroma zadostnih virih za njegovo financiranje. Reforma pa naj bi prispevala tudi k bolj dinamičnemu revizijskemu trgu v EU.

---

[1] Direktiva 2013/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o letnih računovodskih izkazih, konsolidiranih računovodskih izkazih in povezanih poročilih nekaterih vrst podjetij, spremembi Direktive 2006/43/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi direktiv Sveta 78/660/EGS in 83/349/EGS.

[2] Direktiva 2004/109/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. decembra 2004 o uskladitvi zahtev v zvezi s preglednostjo informacij o izdajateljih, katerih vrednostni papirji so sprejeti v trgovanje na reguliranem trgu, in o spremembah Direktive 2001/34/ES.

[3] Direktiva 2009/138/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti zavarovanja in pozavarovanja (Solventnost II).

Zaradi pomembnih novih rešitev, ki jih prinašata Uredba 537/2014 ter Direktiva 2014/56/EU, bo potrebno prilagoditi nacionalno zakonodajo, ki bo zagotovila ustrezne podlage za visoko kakovostno revidiranje in učinkovit nadzor.

Delno je bil prenos Direktive 2014/56/EU že izvršen: določbe 28. in 39. člena Direktive 2014/56/EU, ki se nanašajo na revizijsko komisijo in revizijsko poročanje, so bile prenesene v 44. in 45. člen Zakona o gospodarskih družbah (Uradni list RS, št. 65/09 – uradno prečiščeno besedilo, 33/11, 91/11, 32/12, 57/12, 44/13 – odl. US, 82/13 in 55/15; ZGD-1).

1.2 Ocena stanja na področju ocenjevanja vrednosti

S predlogom zakona se jasneje ureja tudi področje ocenjevanja vrednosti v javnem interesu.

Ocenjevanje vrednosti je zelo razširjeno in se nanj zanašajo na finančnih in drugih trgih, ne glede na to, ali gre za vključitev v računovodske izkaze, za skladnost s predpisi ali podporo zavarovanemu posojanju in poslovni dejavnosti. Ocenjevalci vrednosti, ki morajo biti ustrezno usposobljeni ter morajo delovati etično neoporečno, lahko le z izdajanjem verodostojnih ocen vrednosti upravičijo zaupanje uporabnikov njihovih storitev ter vseh tistih, ki se na njihove ocene zanašajo pri sprejemanju svojih poslovnih odločitev.

Področje ocenjevanja vrednosti ni urejeno na ravni EU. V Sloveniji pa je ocenjevanje urejeno na poseben način, saj imajo poleg revizorjev tudi nekatere kategorije ocenjevalcev, ki delujejo na trgu, javna pooblastila. To so pooblaščeni ocenjevalci vrednosti in sodni cenilci.

V skladu z ZRev-2 je ocenjevanje vrednosti opredeljeno kot aktivnost, ki jo izvaja pooblaščeni ocenjevalec/ocenjevalka (v nadaljnjem besedilu: pooblaščeni ocenjevalec) v skladu s pravili ocenjevanja vrednosti, da bi določil oceno vrednosti podjetja, nepremičnine oziroma strojev in opreme za računovodsko poročanje ter druge namene ocenjevanja vrednosti.

Pooblaščeni ocenjevalec je fizična oseba s strokovnim nazivom pooblaščeni ocenjevalec vrednosti podjetij, nepremičnin oziroma strojev in opreme, ki ima v skladu z ZRev-2 veljavno dovoljenje za opravljanje nalog pooblaščenega ocenjevalca.

Javni nadzor nad področjem ocenjevanja vrednosti v skladu s 33. členom ZRev-2 od leta 2009 opravlja Agencija za javni nadzor nad revidiranjem (v nadaljnjem besedilu: Agencija), vendar le nad delom pooblaščenih ocenjevalcev, kadar ti izvajajo naloge ocenjevanja vrednosti pri subjektih, zavezanih obvezni reviziji. Agencija se osredotoča na delovanje pooblaščenih ocenjevalcev vrednosti na vseh tistih področjih, ko le-ti delujejo v javnem interesu, in sicer predvsem pri ocenjevanju vrednosti za računovodske namene, pripravi poročil po Zakonu o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju (Uradni list RS, št. 13/14 – uradno prečiščeno besedilo in 10/15 – popr.; v nadaljnjem besedilu: ZFPPIPP) ter ocenjevanju vrednosti za namen zavarovanega posojanja pri bankah.

Velik del aktivnosti še vedno opravlja Inštitut, ki je pred ustanovitvijo Agencije izvajal tudi postopke nadzora.

Inštitut ima na področju ocenjevanja vrednosti v skladu z 9. členom ZRev-2 pristojnosti za:

- sprejemanje in objavljanje pravil ocenjevanja vrednosti;
- določanje hierarhije pravil;
- določanje strokovnih znanj in izkušenj, potrebnih za opravljanje nalog pooblaščenega ocenjevalca;
- opravljanje nadzora nad kakovostjo dela pooblaščenih ocenjevalcev;
- odločanje o izdaji dovoljenj za opravljanje nalog pooblaščenega ocenjevalca;
- vodenje registrov oseb, ki so pridobile strokovne nazive;
- opravljanje drugih nalog – med drugim lahko določa smernice za oblikovanje cen storitev ocenjevanja vrednosti.

Pri tem velja posebej poudariti, da je Inštitut izdal posebne poslovno-finančne standarde (npr. SPS 7: Pregled poročil o ocenjevanju vrednosti (Uradni list RS, št. 18/14 z dne 14. 3. 2014, in Uradni list RS,

št. 22/14 z dne 31. 3. 2014), ki so za pooblaščene ocenjevalce obvezni in – če jih ocenjevalci ne bi upoštevali – tudi predmet izrekanja ukrepov (opomin, pogojni odvzem dovoljenja).

Skladno z ZRev-2 Agencija opravlja nadzor nad Inštitutom v tistem delu, kjer ima le-ta javna pooblastila. Agencija nadzira in preverja pravilnost izdaje dovoljenj in registracije nadzorovanih subjektov, preverja izvajanje programov izobraževanja. Prav tako nadzira Inštitut v načrtovanju nadzora in mu daje zahtevke za izredne preveritve ocenjevanja vrednosti. Agencija opravlja nadzor nad delom Inštituta v zvezi z opravljanjem nadzora pooblaščenih ocenjevalcev tako, da strokovne službe proučijo celotni nadzorni spis Inštituta ter ob zadostni podlagi in utemeljenem sumu kršitev pravil ocenjevanja, strokovni svet Agencije odloča o začetku postopka za izrek ukrepa nadzora.

Agencija, Inštitut in Združenje ocenjevalcev podjetij so zaznali številne težave na področju ocenjevanja vrednosti. Agencija je več primerih ugotovila, da glede na določbe ZRev-2 ni pristojna za opravljanja javnega nadzora nad vsem ocenjevanjem vrednosti oziroma nad vsemi ocenami vrednosti, ki jih pripravljajo pooblaščeni ocenjevalci vrednosti, ki imajo licenco Inštituta.

Poleg tega je bila v nadzornih postopkih, nekaterih tudi v fazi sodnega varstva, izpodbijana pristojnost Agencije v primerih, ko so bile v postopkih zaradi insolventnosti ugotovljene kršitve pooblaščenih ocenjevalcev vrednosti (npr. priprava poročila in mnenja v postopku prisilne poravnave po 146. členu ZFPPIPP).

Omenjeni problemi imajo različne vzroke:

- delitev ocenjevanja vrednosti med pooblaščene ocenjevalce vrednosti in sodne cenilce, ki lahko v praksi opravljajo isto dejavnost, hkrati pa med obema skupinama obstajajo razlike glede ravni izobraževanja, podeljevanja ter podaljševanja licenc, nadzora in sankcioniranja;
- omejitev pristojnosti Agencije nad pooblaščenimi ocenjevalci, saj prvi odstavek 33. člena ZRev-2 določa, da Agencija opravlja javni nadzor nad delom pooblaščenih ocenjevalcev, kadar ti izvajajo naloge ocenjevanja vrednosti pri subjektih, zavezanih obvezni reviziji, zaradi česar Agencija ni pristojna za javni nadzor v primerih, ko gre za ocenjevanje za Republiko Slovenijo (razvidno iz revizijskega poročila Računskega sodišča Republike Slovenije), kot je navedeno, pa je Agenciji izpodbijana pristojnost v postopkih zaradi insolventnosti;
- špekulativno predstavljanje posameznikov za eno ali drugo vrsto strokovnjaka glede na to, kakšna je lahko njihova odgovornost v primeru neustrezne cenitve oziroma glede na upoštevanje pravil in standardov, ki jim morajo slediti in so bili »ugodnejši« za naročnika;
- pojav nelojalne konkurence ene ali druge vrste strokovnjakov, ki si v praksi s svojimi cenitvami konkurirajo, hkrati pa lahko ob pomanjkanju nadzora in sankcij za kršitve postavljajo konkurenčnejše ponudbe ali pa ugotavljajo predvsem naročniku bolj ugodne cenitve, kar lahko povzroči veliko gospodarsko škodo za uporabnike zaradi neustrezno oziroma pristransko ugotovljenih ocen vrednosti.

Na resne probleme v zvezi z ocenjevanjem vrednosti nepremičnin je opozorilo tudi Računsko sodišče Republike Slovenije v revizijskem poročilu »Učinkovitost ureditve določanja in izplačevanja odškodnin zaradi gradnje in obnove gospodarske javne infrastrukture« z dne 10. marca 2014, kjer ugotavlja, da je bilo poslovanje Vlade Republike Slovenije ter Ministrstva za infrastrukturo in prostor pri urejanju področja odškodnin pri odkupih in razlastitvah nepremičnin zaradi gradnje ali obnove gospodarske javne infrastrukture neučinkovito.

2. CILJI, NAČELA IN POGLAVITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1. Cilji

Ključni cilji, ki jih zasleduje predlog zakona, se v primerjavi z veljavnim zakonom bistveno ne spreminjajo in so:

- natančno pojasniti vlogo pooblaščenega revizorja;
- okrepiti neodvisnost in strokovno skrbnost pooblaščenega revizorja;
- olajšati čezmejno opravljanje storitev obvezne revizije v EU;

- prispevati k bolj dinamičnemu revizijskemu trgu v EU;
- izboljšati nadzor nad pooblaščenimi revizorji in ocenjevalci vrednosti v javnem interesu in usklajevati revizijski nadzor s strani pristojnih organov v EU;
- poenotiti ravni izobraževanja pooblaščenih ocenjevalcev vrednosti v javnem interesu ter
- izboljšati režim podeljevanja in podaljševanja licenc, nadzora in sankcioniranja pooblaščenih ocenjevalcev vrednosti v javnem interesu.

V zvezi z implementacijo evropske zakonodaje v slovenski pravni red velja poudariti, da so, kot sta že večkrat opozorila tudi Ustavno sodišče Republike Slovenije in Služba vlade Republike Slovenije za zakonodajo, države članice EU pri implementaciji evropskih direktiv dolžne ne samo v največji mogoči meri upoštevati cilje, določene v pravnem aktu EU, temveč morajo v okviru teh možnosti izbrati takšno implementacijo, ki je tudi skladna z Ustavo Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 33/91-I, 42/97 – UZS68, 66/00 – UZ80, 24/03 – UZ3a, 47, 68, 69/04 – UZ14, 69/04 – UZ43, 69/04 – UZ50, 68/06 – UZ121, 140, 143, 47/13 – UZ148 in 47/13 – UZ90, 97, 99; v nadaljnjem besedilu: Ustava RS).

V zvezi s podzakonskimi predpisi in drugimi splošnimi akti za izvrševanje javnih pooblastil, ki morajo biti v skladu z Ustavo Republike Slovenije in zakoni, ter posamičnimi akti in dejanji državnih organov ter nosilcev javnih pooblastil, ki morajo temeljiti na zakonu ali zakonitem predpisu, velja zakonske določbe, zlasti tudi razmejitev javnih pooblastil med javnopravne in zasebnopravne subjekte ter pooblastila za izdajo omenjenih aktov, oblikovati tako, da lahko Republika Slovenija kot država članica EU, ki je dejansko odgovorna za sprejem zakonov in drugih predpisov, potrebnih za uskladitev s pravnim redom EU, z ustreznimi mehanizmi zagotavlja sprejem oziroma uveljavitev primernih aktov ter zlasti spremlja in preverja njihovo ustreznost ter skladnost s pravnim redom EU.

2.2. Načela

Direktiva 2014/56/EU temelji na pristopu minimalne oziroma najmanjše harmonizacije, Uredba 537/2014/EU pa ponuja več kot 20 opcijskih rešitev, kar državam članicam dopušča, da na področjih, za katera ni jasno določeno, da so predmet čim večje harmonizacije, ohranijo ali uvedejo strožjo ureditev, kot jo zahteva Direktiva 2014/56/EU.

2.3. Poglavitne rešitve

a) predstavitev poglavitnih rešitev s področja revidiranja

Glede na zahteve iz Direktive 2014/56/EU in Uredbe 537/2014/EU temelji predlog Zakona o revidiranju in ocenjevanju vrednosti (v nadaljnjem besedilu: predlog zakona) na dveh stebrih. Prvi steber zajema horizontalne ukrepe, ki veljajo za vse pooblaščene revizorje in revizijske družbe, ne glede na to, ali je revidirani subjekt javnega interesa ali ne, drugi steber pa zajema posebne ukrepe, ki so strožji in veljajo le za obvezno revizijo subjektov javnega interesa (v nadaljnjem besedilu: SJI).

Za revizijo SJI veljajo strožje zahteve, saj so možne negativne posledice napačnih navedb za delničarje, vlagatelje in širšo družbo na splošno, običajno večje kot pri drugih vrstah podjetij. Morebitne stroške zadevnih posebnih predpisov daleč odtehtajo prednosti preprečitve revizijskih težav.

SJI so subjekti, ki trgujejo z vrednostnimi papirji na reguliranem trgu, kreditne institucije in zavarovalnice. Čeprav lahko države članice določijo kot SJI tudi druge družbe, ki so pomembne za javnost, zaradi svoje narave poslovanja, velikosti ali števila zaposlenih ta opcija pri implementaciji direktive ni izkoriščena. Opredelitev SJI je enaka kot v ZGD-1, ki je v slovenski pravni red prenesel t. i. računovodsko direktivo (Direktiva 2013/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o letnih računovodskih izkazih, konsolidiranih računovodskih izkazih in povezanih poročilih nekaterih vrst podjetij, spremembi Direktive 2006/43/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi direktiv Sveta). Kot subjekti javnega interesa so enako kot v ZGD-1 opredeljeni tisti, ki lahko trgujejo z vrednostnimi papirji na reguliranem trgu, kreditne institucije in zavarovalnice.

Horizontalni ukrepi, ki veljajo za vse subjekte, so:

- uvedba strožjih zahteve glede neodvisnosti, zlasti z izboljšanjem organizacijskih zahtev zakonitih revizorjev in revizijskih podjetij;

- bolj informativno revizijsko poročilo, ki naj bi vlagateljem zagotavljalo ustrezne informacije o revidirani družbi, ki bo presegalo standardizirano mnenje o računovodskih izkazih;
- okrepitev pristojnosti in pooblastil Agencije za javni nadzor nad revidiranjem (v nadaljnjem besedilu: Agencija), ki je odgovorna za javni nadzor nad revizijsko stroko;
- prenova režima sankcioniranja, ki bo harmoniziral vrste in naslovnike sankcij, kot tudi, na primer, merila, ki jih Agencija upošteva pri izvajanju sankcij;
- prenos pristojnosti za sprejemanje mednarodnih standardov revidiranja na ravni EU na Evropsko komisijo.

Posebni ukrepi, ki veljajo samo za SJI, so:

- uvedba obvezne rotacije revizorjev in revizijskih podjetij vsakih 10 let;
- določitev seznama prepovedanih nerevizijskih storitev, ki jih zakoniti revizor ali revizijsko podjetje ne more nuditi revidiranemu subjektu;
- uvedba omejitve pristojbin za nerevizijske storitve;
- okrepitev vloge in pristojnosti revizijske komisije s krepitvijo njene sestave in podelitvijo pomembne neposredne vloge pri imenovanju zakonitega revizorja ali revizijskega podjetja kot tudi pri spremljanju revizije;
- okrepitev zahtev v zvezi z revizijskim poročilom ter uvedba dodatnega, podrobnejšega poročila revizijske komisije, ki vsebuje celovito informacijo o izvedbi revizije;
- vzpostavitev dialoga med zakonitim revizorjem ali revizijskim podjetjem, ki je subjekt javnega interesa na eni strani in nadzornika na drugi strani.

Horizontalno spremljanje aktivnosti revizijskega podjetja

Predlog zakona ohranja definicijo revidiranja iz ZRev-2, ki je širši termin kot obvezna revizija, saj poleg obvezne revizije vključuje tudi druge posle dajanja zagotovil in posle opravljana dogovorjenih postopkov, ki se izvajajo na podlagi pravil Mednarodne zveze računovodskih strokovnjakov s področij revidiranja, dajanja zagotovil in etike.

Glede same definicije obvezne revizije velja, da v to definicijo sodijo le zakonsko predpisane revizije računovodskih izkazov. Vendar pa je v ZRev-3, zlasti zaradi zahtev iz 22. člena direktive, navedena tudi definicija drugih poslov dajanja zagotovil, poleg tega je vzpostavljen tudi nadzor nad tem delom delovanja revizijskih družb.

Direktiva je pogoje zagotavljanja neodvisnosti in nepristranskosti namreč še zaostrila (22. člen direktive), določeni pa so zgolj cilji, ki morajo biti doseženi. Izbor oblike in metod za doseganje teh ciljev je prepuščen zakonodajni oblasti posamezne države članice. Nomotehnično najbolj primerno je zato vse te storitve zajeti v definiciji. To je bilo sicer sprejeto že v ZRev-2, nadzorna praksa pa je pokazala, da je takšna ureditev primerna.

Določeni zakoni (ZBan, ZISDU itd.) od revizorja, ki opravlja redno revizijo, zahtevajo tudi posebne preveritve, ki niso del obvezne revizije, temveč spadajo med posle dajanja zagotovil (npr. Stališče 5 SIR-a: http://www.si-revizija.si/sites/default/files/revizorji/stalisce-05.pdf), za katere pa ne moremo trditi, da niso v javnem interesu. Prenovljeni zakon mora zato zagotoviti, da so predmet nadzora Agencije tudi posli dajanja zagotovil, kadar so le-ti kakor koli povezani z revizijo.

Če revizijske družbe opravljajo nedovoljene storitve po Uredbi (kamor lahko sodijo tudi nekatere oblike dajanja zagotovil), tega ne smemo izvzeti iz na primer obveznega poročanja, saj bo s tem nastalo tveganje neodvisnosti revizorja.

Evropska komisija je v zvezi s tem državam članicam izrecno svetovala: »Sistem zagotavljanja kakovosti naj bi upošteval nekatere horizontalne vidike življenja/aktivnosti revizijskega podjetja in ne le opravljanje storitev obvezne revizije«. Zaradi navedenega pri ohranjanju definicije revidiranja ne gre za urejanje stroke nad zahtevami določb uredbe in direktive, temveč ravno nasprotno.

Neodvisnost in strokovna skrbnost

Neodvisnost in strokovna skrbnost sta bistvena elementa izvajanja obveznih revizij. S predlaganim zakonom se določajo dodatne zaveze glede neodvisnosti od revizijskega subjekta, izogibanje

nasprotjem interesa, vodenje evidenc vseh nevarnosti in prepoved izvajanja obvezne revizije subjekta, v katerem imajo poslovni ali finančni interes.

Predlog zakona natančneje določi, kaj naj bi bila poklicna nezaupljivost: pomeni odnos, ki vključuje kritično razmišljanje, ki je pozorno na okoliščine, ki lahko kažejo na morebitno napačno navedbo zaradi napake ali prevare, ter kritično oceno revizijskih dokazov.

Podane so okrepljene zahteve po neodvisnosti od revidiranega subjekta in to ne samo revizorjev in revizijskih družb, temveč katere koli fizične osebe, ki je v položaju, da neposredno ali posredno vpliva na rezultat obvezne revizije.

Izvajanje revizije je prepovedano, če obstaja kakršna koli nevarnost glede koristoljubja, domačnosti, ustrahovanja, ki nastane zaradi finančnih, osebnih ali poslovnih odnosov.

Nove organizacijske zahteve se nanašajo na priprave na obvezno revizijo in oceno nevarnosti za neodvisnost, notranjo organizacijo zakonitih revizorjev in revizijskih podjetij in organizacijo dela.

Predlog zakona zaradi zahtev direktive zato določa nove zahteve glede zaposlovanja nekdanjih pooblaščenih revizorjev ali zaposlenih pri revizijski družbi s strani revidiranih subjektov in uvaja obdobje mirovanja (cooling off period) za prevzemanje določenih položajev.

Nove določbe se nanašajo tudi na priprave na obvezno revizijo in na ocene nevarnosti za neodvisnost. Dodane so zahteve po neodvisnosti, usposobljenosti zaposlenih, ustreznem času in sredstvih.

Določeni so dodatni pogoji, ki jih mora izpolnjevati pooblaščeni revizor ali revizijska družba glede notranje organizacije revizorjev in revizijskih družb, ki naj bi prispevale k preprečevanju kakršnih koli nevarnosti za neodvisnost in se nanašajo na upravne in računovodske postopke, mehanizme notranjega obvladovanja kakovosti, ustreznega znanja, politika prejemkov ...).

Prenovljena pravila se nanašajo tudi na organizacijo dela in določajo zahteve glede imenovanja in meril za izbiro ključnega revizijskega partnerja, glede zadostne količine časa in virov za ustrezno opravljanje svojih nalog, zahteve po evidentiranju kršitev določb direktive ter zahteve po vodenju evidenc za vsako posamezno stranko ipd.

Nova pravila o revizijskem poročilu

Eden od očitkov javnosti do revizijske stroke (revizijskega poročanja) je, da v finančni krizi ni zaznala tveganj in pomembnih napačnih navedb v računovodskih izkazih nekaterih pomembnih družb. Tudi v nekaterih domačih razpravah so se pojavljala vprašanja, ali revizijska poročila lahko učinkovito opozarjajo na bližajoče se težave podjetij.

Da bi zmanjšali take očitke in neizpolnjena pričakovanja, je eden od ciljev predloga zakona povečati informacijsko vrednost revizijskega poročila. Z izboljšanjem informacij, ki jih pooblaščeni revizor ali revizijska družba opravi za revidirani subjekt, naj bi se zmanjšala »vrzel v pričakovanju«, ki pogosto obstaja v dojemanju tega, kakšne informacije bi morali revizorji zagotoviti in kaj so dolžni zagotoviti.

Nova pravila bodo povečala informacijsko vrednost revizijskega poročila, ki je ključno orodje z vidika investitorja. Določbe, ki jasno navajajo vsebino revizijskega poročila, so navedene tako v Direktivi 2014/56/EU kot Uredbi 537/2014/EU, saj reforma razlikuje med revizijskimi poročili za SJI in ostalimi, ter nalaga dodatne zahteve za SJI.

Uredba 537/2014 na primer uvaja zahtevo, da pooblaščeni revizorji, ki opravljajo revizije SJI, dodatno poročajo o ključnih področjih tveganja za napačne materialne navedbe v letnih ali konsolidiranih računovodskih izkazih. Poleg tega bodo morali revizorji pojasniti, v kakšnem obsegu je bila obvezna revizija zmožna odkrivati nepravilnosti, vključno z goljufijami.

V revizijskem poročilu bo treba izjaviti, da prepovedane nerevizijske storitve niso bile opravljene in da so bili zakoniti revizorji ali revizijska podjetja pri izvajanju revizije revidiranega subjekta neodvisni. Prav tako bo treba navesti vse storitve, ki jih je zakoniti revizor ali revizijsko podjetje opravil/-o poleg

obvezne revizije za revidirani subjekt in njegova odvisna podjetja in niso bile navedena v upravljavskem poročilu ali računovodskih izkazih.

Zelo pomembna je tudi komunikacija med revizorjem in revizijsko komisijo. Pooblaščeni revizorji ali revizijske družbe bodo morali revizijski komisiji predložiti še dodatno, podrobnejše poročilo, ki bo vsebovalo več podrobnosti o sami reviziji. Dodatno poročilo revizijski komisiji, ki bo pripravljeno le med revizijo SJI, naj bi še dodatno povečalo kakovost revizorskega dela in preprečilo morebitne vrzeli, in sicer s pomočjo izboljšane komunikacije med pooblaščenim revizorjem ali revizijsko družbo na eni strani ter revizijsko komisijo podjetja na drugi strani. Dodatno poročilo bo revidirani SJI zagotovilo podrobnejše informacije o rezultatu obvezne revizije, na primer o uporabljeni metodologiji, morebitnih pomembnih pomanjkljivostih, ugotovljenih v notranjem nadzornem sistemu, o uporabljenih metodah vrednotenja itd. Načeloma dodatno poročilo ni javno, vendar pa mora revizijska družba na zahtevo pristojnega nadzornega organa razkriti to dodatno poročilo. Pristojni organ lahko od revizijske družbe zahteva tudi dodatno pojasnilo v zvezi z revizijskim pregledom.

Obvezna revizija računovodskih izkazov ne vključuje zagotovila o prihodnji sposobnosti preživetja revidiranega subjekta ali učinkovitosti ali uspešnosti vodenja poslovanja subjekta s strani poslovodnega ali upravnega organa.

Krepitev vloge revizijske komisije

Direktiva 2014/56/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o spremembi Direktive 2006/43/ES o obveznih revizijah za letne in konsolidirane računovodske izkaze (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2006/43/ES) je predstavila zahtevo, da imajo SJI revizijsko komisijo. Kot del učinkovitega sistema notranje kontrole revizijska komisija pomaga zmanjšati finančna, operativna in skladnostna tveganja. Ima tudi odločilno vlogo pri prispevanju k visoki kakovosti obvezne revizije.

Nova pravila krepijo revizijske komisije tako z vidika njene sestave (večina članov mora biti neodvisna; komisija kot celota mora imeti ustrezne kompetence, relevantne za sektor, v katerem deluje revidirani subjekt) kot z vidika njenih pristojnosti. Na primer: revizijska komisija ima neposredno vlogo pri imenovanju zakonitega revizorja ali revizijskega podjetja. Prav tako bo spremljala tudi obvezno revizijo kot tudi učinkovitost in neodvisnost zakonitega revizorja.

Razrešitev zakonitega revizorja družbe ali revizijskega podjetja

Nova pravila ponujajo možnost, da 5 odstotkov delničarjev in drugih organov revidiranih subjektov na podlagi utemeljenih razlogov pri pristojnem sodišču sproži ukrepe za odslovitev zakonitega revizorja družbe ali revizijskega podjetja, kar bo delničarjem zagotovilo neposredno orodje za reševanje morebitnih pomislekov glede kakovosti obvezne revizije.

Enako možnost imajo tudi pristojni organi iz prvega ali drugega odstavka 20. člena Uredbe 537/2014/EU.

Krepitev pristojnosti Agencije

Ena od najpomembnejših novosti na področju revizije v letu 2006 je bila uvedba javnega nadzora v Sloveniji, saj je zunanje in neodvisno zagotavljanje kakovosti revidiranja in ocenjevanja vrednosti bistvenega pomena za urejeno delovanje gospodarskih družb, zlasti javnih družb, kar pozitivno vpliva na finančne trge in kot tako lahko prispeva k večji finančni stabilnosti. Predlog zakona položaj javnega nadzora še dodatno krepi in odpravlja dualnost nadzora.

Vsaka država članica mora v skladu z Direktivo imenovati en sam pristojni organ, ki bo nosil končno odgovornost za javni nadzor revizijskega sistema. Slovenija ima pred mnogimi državami članicami to prednost, da je že leta 2008 začela delovati neodvisna regulatorna javna agencija, zato sistema javnega nadzora ni treba šele graditi.

Poleg tega nova pravila krepijo nadzor nad revizorji SJI. Uredba izrecno določa, da preglede zagotavljanja kakovosti revizijskih družb in pooblaščenih revizorjev subjektov javnega interesa v celoti opravlja javni nadzornik.

Naloge pristojnega organa ne zajemajo samo nalog, povezanih z javnim nadzorom, temveč ima končno odgovornost za nadzor tudi nad podelitvijo dovoljenj in registracijo zakonitih revizorjev in revizijskih podjetij, sprejetjem standardov o poklicni etiki ter notranjem obvladovanju kakovosti revizorskih podjetij in revizij, nadaljnjim strokovnim usposabljanjem, sistemom za celovito zagotavljanje kakovosti kakor tudi za preiskovalne in administrativne disciplinske sisteme.

Naloge Agencije so:

- zagotavljanje javnega nadzora nad revidiranjem in ocenjevanjem vrednosti;
- mednarodno sodelovanje tako z nadzornimi organi držav članic kot tudi z nadzornimi organi tretjih držav, kjer to sodelovanje poteka po načelu vzajemnosti;
- Agencija ima v uresničevanju javnega nadzora nad revidiranjem pristojnost in končno odgovornost tudi nad podelitvijo dovoljenj in registracijo zakonitih revizorjev in revizijskih podjetij, sprejetjem standardov o poklicni etiki ter notranjem obvladovanju kakovosti revizorskih podjetij in revizij, nad nadaljnjim strokovnim usposabljanjem, sistemom za celovito zagotavljanje kakovosti kakor tudi za preiskovalne in administrativne disciplinske sisteme.

Končna odgovornost pristojnega organa v tem kontekstu pomeni, da bo Agencija v celoti odgovorna za vse, kar sodi v okvir njene pristojnosti; tudi za naloge, ki jih lahko na podlagi javnega razpisa prenese na druge subjekte.

Direktiva 2014/56/EU je s spremembo 3. člena odpravila možnost, da strokovna združenja delujejo kot nacionalni nadzorni organi. Z implementacijo te spremembe se v predlogu zakona odpravljajo neposredna pooblastila Inštitutu, hkrati pa ni več potrebe, da bi se urejal njegov institucionalni okvir.

To Agenciji ne preprečuje, da ne bi nekaterih nalog, ki se nanašajo na izobraževanje, prenesla na druge deležnike, če bodo le-ti izpolnjevali vse pogoje, ki jih bo določila Agencija.

Edini pogoj prenosa je, da zagotovi, da ta prenos ne ogrozi učinkovitosti javnega nadzora. Med drugim to pomeni tudi to, da lahko Agencija za vsak primer posebej zahteva ponovni prevzem prenesenih aktivnosti.

Organizacijska shema Agencije, kot ga določa predlog zakona, upošteva slovenske razmere na tem področju in je primerljiva z organizacijskimi shemami drugih nadzornih organov s področja finančnega trga.

Agencija ima direktorja in strokovni svet, ki lahko odloča v velikem senatu, senatu za revizijo in senatu za ocenjevanje vrednosti v javnem interesu. Direktorja in člane strokovnega sveta imenuje in razrešuje Vlada Republike Slovenije na predlog ministra za finance, po izvedenem javnem natečaju.

Pristojnosti strokovnega sveta so urejene nekoliko drugače, kot jih opredeljuje ZJA. Strokovni svet ne sprejema samo splošnih aktov Agencije, temveč ima javna pooblastila za sprejemanje podzakonskih aktov, poleg tega obravnava strokovna vprašanja s področja njihove pristojnosti, ki imajo velik vpliv na delovanje revizijskega trga in področje ocenjevanja vrednosti. Strokovno-posvetovalna funkcija se vidi že iz sestave sveta, ki deluje v velikem senatu, senatu za revizijo in senatu za ocenjevanje vrednosti.

Delovanje Agencije je opredeljeno v poslovniku. Poslovanje Agencije nadzira in kontrolira Računsko sodišče Republike Slovenije.

Financiranje Agencije

21. recital uredbe med drugim določa, da je treba za zagotavljanje učinkovitega izpolnjevanja nalog organov javnega nadzora imeti zadostne človeške in finančne vire za izvajanje nalog. Način ureditve financiranja javnega nadzora direktiva in uredba še naprej prepuščata državam članicam, ki imajo sistem financiranja urejen zelo različno. V predlogu je financiranje urejeno enako kot za ostale regulatorne agencije s področja finančnega trga.

Agencija sredstva za svoje delo pridobiva iz taks in nadomestil, drugih prihodkov, ki jih ustvari s svojim poslovanjem, in iz proračuna, s čimer se zagotavlja njeno neodvisno delovanje.

Agencija sicer že več let opozarja na nezadostno financiranje iz proračuna Republike Slovenije. Premalo finančnih sredstev naj bi bilo namenjenih predvsem za izobraževanje, mednarodne regulatorne organizacije, najem zunanjih sodelavcev pri nadzoru nad delom pooblaščenih ocenjevalcev vrednosti podjetij, strojev in opreme ter nepremičnin. Z novimi pooblastili se bodo pristojnosti Agencije še povečale, glede na spremenjeno regulativo pa bo morala okrepiti tako finančne vire kot kadrovsko zasedenost. Na nujnost krepitve kadrovskih in finančnih virov Agencije opozarja tudi Komisija za gospodarstvo, obrt, turizem in finance Državnega sveta Republike Slovenije, ki je Vladi Republike Slovenije v sklepu št. 450-02/16-2 EPA 1215-VII z dne 13. julija 2016 predlagala preučitev ustreznosti števila zaposlenih na Agenciji, saj je po oceni komisije – glede na obseg dela Agencije in za zagotavljanje kvalitetno opravljanih nalog – treba Agencijo številčno okrepiti, v ta namen pa sorazmerno povečati proračunska sredstva za delovanje Agencije.

Ocenjeni letni znesek minimalno potrebnih sredstev za izvajanje nadzorov iz pristojnosti Agencije je 550.000 eurov letno. Od tega 47 odstotkov iz proračuna – kar je planirani priliv iz proračuna za leto 2016–2018 – in 53 odstotkov iz nadomestil revizijskih družb in ostalih subjektov nadzora. Omenjeni znesek je približno enak, kot ga zdaj skupno pridobivata Agencija in Inštitut iz naslova dualnega izvajanja nadzorov. Ob ukinitvi javnih pooblastil Inštitutu in s pridobitvijo novega vira financiranja s strani revizijskih družb (nadomestilo za nadzor) dodatna, tj. višja obremenitev državnega proračuna v obdobju 2016–2018 ni predvidena.

Na strukturo izdatkov za blago in storitve pa naj bi pozitivno vplivala administrativna poenostavitev vročanja.

Režim sankcioniranja

Slovenija mora z implementacijo evropskega pravnega reda zagotoviti ustrezne upravne sankcije in ukrepe, ki se lahko uporabljajo za kršenje evropske revizijske zakonodaje. Sistem sankcij je ključnega pomena pri zagotavljanju spoštovanja pravil.

Glede na to, da so mnogi revizorji del mednarodnih mrež in da so tudi revidirani subjekti pogosto del mednarodne skupine, je vzpostavljanje enakih minimalnih standardov v zvezi s sankcijami pomemben korak k zagotavljanju potrebnega zbliževanja različnih zakonskih okvirov.

Nova pravila zahtevajo, da Slovenija zagotovi ustrezne upravne sankcije in ukrepe, ki se lahko uporabljajo za kršenje revizijske zakonodaje. V ta namen predlog upošteva zahteve direktive, da države članice ravnajo v skladu s skupnimi minimalnimi standardi glede:

- vrste in naslovnikov sankcij;
- meril, ki jih morajo upoštevati pristojni organi pri uporabi sankcij;
- objave sankcij;
- mehanizmov za spodbujanje poročanja o potencialnih kršitvah.

Prenos pristojnosti za sprejemanje mednarodnih standardov revidiranja na ravni EU na Evropsko komisijo.

Tako spremenjena direktiva kot uredba Evropski komisiji podeljujeta pristojnost, da sprejme Mednarodne standarde revidiranja (MRS) prek delegiranih aktov.

Medtem ko MRS že veljajo v nekaterih državah članicah, med njimi tudi v Republiki Sloveniji, naj bi njihovo sprejetje na ravni EU spodbudilo enake konkurenčne pogoje in preprečilo razdrobljenost trga.

Nacionalni standardi, postopki ali zahteve, ki so v veljavi v državi članici, se še naprej uporabljajo, dokler Komisija ne sprejme MRS, ki urejajo isto zadevo.

Obvezna rotacija revizorjev SJI

SJI morajo zamenjati svoje pooblaščene revizorje ali revizijske družbe vsaj vsakih 10 let.

Prepoved nekaterih nerevizijskih storitev za revidirane SJI

Uredba 537/2014 v 5. členu določa, da zakoniti revizor ali revizijsko podjetje, ki izvaja obvezno revizijo SJI, ali kateri koli član mreže, ki ji zakoniti revizor ali revizijsko podjetje pripada, ne sme neposredno ali posredno opravljati nobenih prepovedanih nerevizijskih storitev za revidirani subjekt, njegovo nadrejeno podjetje ali odvisna podjetja v EU.

Nova pravila so precej omehčala splošne določbe o prepovedi opravljanja nerevizijskih storitev, ki so veljala v Republiki Sloveniji na podlagi ZRev-2 za vse revizijske družbe. Revizijska družba lahko po novi ureditvi poleg storitev revidiranja za SJI, ki jih ne revidirajo, opravlja tudi druge storitve, če s tem ne krši pravil revidiranja.

Bolj dinamičen revizijski trg EU

Spremenjena Direktiva 2014/56/EU spodbuja razvoj enakih konkurenčnih pogojev za revizijska podjetja na ravni EU, da bi spodbudili bolj dinamične in odprte revizijske trge. Vzpostavlja »evropski potni list« za revizijska podjetja, da bi olajšala čezmejno mobilnost v EU in krepitev enotnega trga za revizijo.

b) predstavitev predlaganih rešitev za ocenjevanje vrednosti

Storitve posamičnega ocenjevanja vrednosti danes v Republiki Sloveniji uporabljajo različni naročniki za različne namene in potrebe. Lastniki nepremičnin: za namene ocene vrednosti nepremičnin ob nakupu oziroma prodaji; komercialne banke: za namene zavarovanja hipotekarnih in drugih posojil na nepremičninah; zavarovalnice: za namene določitve zavarovalnih premij nepremičnin ob sklepanju zavarovalnih pogodb; poslovni subjekti: za namene vodenja računovodskih vrednosti osnovnih sredstev v poslovnih knjigah; državni, občinski in drugi javni investitorji: za namene odkupov nepremičnin pri gradnji gospodarske javne infrastrukture, ki so v javnem interesu; investitorji: za namene odločanja o nakupu nepremičnin in drugo: dedovanje, solastnina, delitve premoženja …). V Sloveniji se danes izvaja posamično ocenjevanje za različne namene, in sicer s strani sodnih izvedencev in cenilcev gradbene stroke, nepremičnin, kmetijstva in gozdarstva (pristojnost: Ministrstvo za pravosodje (MP)), pooblaščenih ocenjevalcev vrednosti nepremičnin (pristojnost: Ministrstvo za finance (MF), Slovenski inštitut za revidiranje) kot tudi združenja ocenjevalskih podjetij (nosilec: Gospodarska zbornica Slovenije). Poleg tega v Sloveniji izvajajo posamično ocenjevanje tudi tuji cenilci, ki niso vključeni v slovenski sistem javnega ali stanovskega izobraževanja, licenciranja in nadzora.

Večina cenilcev iz zgoraj navedenih združenj uporablja mednarodne standarde za poslovne namene, kot so banke, nakup in prodaja nepremičnin ipd. V praksi pa kljub razpoložljivosti in javni dostopnosti podatkov o trgu nepremičnin in kljub uporabi mednarodnih standardov ocenjevanja tržnih vrednosti nepremičnin nastopajo težave oziroma razlike pri oceni tržne vrednosti istih nepremičnin s strani različnih cenilcev nepremičnin. Razlog temu so verjetno preveliko število cenilskih združenj, različna obsežnost, kakovost in zahtevnost izobraževanja in pridobitve licenc za izvajanje cenilske stroke, dualnost pristojnosti izobraževanja in nadzora kakovosti med Ministrstvom za pravosodje (sodni izvedenci in cenilci gradbene stroke, kmetijske stroke, gozdarske stroke, nepremičnin) in Ministrstvom za finance (pooblaščeni ocenjevalci vrednosti nepremičnin), ohlapni kriteriji, kdo lahko pristopi k pridobitvi licence cenilca nepremičnin, in kakovost izobraževalnega programa ter nenadzorovano delovanje tujih cenilcev.

Stroka v 26 letih ni poskrbela za tako samoregulacijo, ki bi privedla do enotnega trga ocenjevanja vrednosti, hkrati pa nima vpliva na delovanje tujih cenilcev. Zaradi nedorečene oziroma pomanjkljive zakonodaje ter pomanjkljivega nadzora, kar ugotavlja tudi Računsko sodišče Republike Slovenije v svojem revizijskem poročilu pri reviziji ocenjevanja vrednosti nepremičnin za namene odkupov pri gradnji gospodarske javne infrastrukture, v praksi med različnimi cenilskimi združenji vladajo strokovna in interesna trenja in večje in odmevnejše težave, kot je na primer problematika disperznosti ocen, zato je nujna ustrezna sistemska zakonska ureditev opravljanja storitev posamičnega ocenjevanja vrednosti najmanj v obsegu, kjer je izražen javni interes.

Ker morajo država in občine varovati javni interes in s tem tudi javna finančna sredstva, je zato glede na obstoječo problematiko v predlogu zakona enotno urejen sistem izobraževanja, licenciranja in nadzora za javne namene. Dogajanja v zadnjih petnajstih letih kažejo, da je tudi ocenjevanje vrednosti nepremičnin za potrebe zavarovanj posojil v bankah javni interes, saj so banke pripeljale do ogromnih javnofinančnih odhodkov, ki so posledica finančne »podhranjenosti« in ki jih bodo morali pokriti državljani Republike Slovenije.

Predlog zakona zato določa, da le pooblaščeni ocenjevalec vrednosti, ki je pridobil dovoljenje Agencije za opravljanje nalog pooblaščenega ocenjevalca podjetij, strojev, opreme ali nepremičnin, lahko izdela oceno vrednosti podjetja, stroja, opreme ali nepremičnine

- za katero zakon določa, da jo izdela pooblaščeni ocenjevalec vrednosti, ali

- jo naroči državni organ, nosilec javnega pooblastila ali organ lokalne samouprave.

Ureditev področja ocenjevanja vrednosti sledi razvoju regulative na področju revidiranja, predvsem zaradi pomena delovanja pooblaščenih ocenjevalcev vrednosti na področjih, na katerih je izražen javni interes. Nadzor nad ocenjevalci vrednosti izvaja Agencija.

Predlog zakona izenačuje vstopne pogoje za opravljanje storitev ocenjevanja vrednosti v javnem interesu in zagotavlja nadzor nad domačimi in tujimi cenilci, ki v Republiki Sloveniji opravljajo cenitve za potrebe trga.

Storitev posamičnega ocenjevanja vrednosti v javnem interesu lahko opravlja samo ocenjevalec vrednosti, ki je pridobil dovoljenje Agencije za opravljanje nalog ocenjevalca vrednosti.

Agencija izda dovoljenje za opravljanje nalog ocenjevalca vrednosti le, če oseba izpolnjuje določene pogoje, med katere sodi tudi opravljen preizkus strokovnih znanj.

Agencija lahko za opravljanje nalog, povezanih z izobraževanjem, pooblasti druge subjekte na podlagi izvedenega javnega razpisa.

c) pomen prenosa javnih pooblastil izven organizacijske strukture državne uprave in položaj stanovskih organizacij

V zvezi s prenosom javnih pooblastil je bila poleg implementacije direktive v okviru priprav na predlog nove ureditve opravljena tudi ocena sistemske ustreznosti obstoječe podelitve javnih pooblastil Inštitutu na področjih, povezanih z revizijo in ocenjevanjem vrednosti, ob upoštevanju razvoja nacionalnih zakonskih podlag, ki se je zgodil po letu 1993 in še ni bil upoštevan pri pripravi ZReV-2 v letu 2008.

Javno pooblastilo pomeni prenos nalog iz izvorne pristojnosti državne uprave na organizacije in posameznike izven organizacijske strukture državne uprave. Osnovna pravna podlaga za javno pooblastilo je 121. člen Ustave Republike Slovenije: »Z zakonom ali na njegovi podlagi lahko pravne ali fizične osebe dobijo javno pooblastilo za opravljanje določenih nalog državne uprave.« Iz zapisanega izhaja, da državna uprava ne more podeljevati javnih pooblastil, če ne gre za prenašanje nalog državne uprave.

Prenos nalog državne uprave je možen v različnih oblikah: izdajanje splošnih aktov, odločanje v posamičnih zadevah v upravnem postopku oziroma izvajanje drugih pooblastil (vodenje uradne evidence, izdaja potrdil, nadzor ipd.). Bistveno pri tem je, da nosilci javnih pooblastil nastopajo v odnosu do posameznih strank v postopkih kot organi državne uprave.

Podelitev javnega pooblastila nujno obsega dva elementa: določitev vsebine javnega pooblastila, tj., katere upravne naloge se zaupajo (dodelijo) kot javno pooblastilo, in določitev nosilca javnega pooblastila, tj., kateri osebi se zaupajo (dodelijo).

Pri prenosu nalog državne uprave gre za prenašanje oblastnih nalog, tj. nalog odločanja o pravicah in obveznostih posameznika in prenašanje spremljevalnih nalog. Ta spremljevalna opravila (npr. vodenje

registrov, izobraževanje) niso popolnoma ločena od temeljnih opravil in kot taka ne morejo biti predmet samostojnega prenosa javnega pooblastila.

V letu 2002 je začel veljati Zakon o javnih agencijah (ZJA). Njegov namen je bil vzpostaviti sistemsko enotnejše in preglednejše odnose med državo in novo statusno obliko nosilcev javnih pooblastil.

V obliko javnih agencij so se postopno izločile večine funkcij, ki ne sodijo v državno upravo v ožjem pomenu besede in ki jih je mogoče bolje, hitreje in z manjšo obremenitvijo javnih sredstev opravljati izven nje.

Republika Slovenija je torej že v letu 2002 določila enotne temeljne okvire oziroma enoten standard ne samo za izvajanje regulatornih pooblastil, temveč tudi za izvajanje razvojnih in strokovnih nalog v javnem interesu. Ta organiziranost zrcali tudi organiziranost stroke na ravni EU.

O tem, kaj je predmet javnega pooblastila s področja revidiranja, kako naj bo organiziran javni nadzor ter kakšno naj bo razmerje do profesionalnih institucij, direktiva in uredba praktično ne dopuščata dvoma in odstopanj. Agencija je končno odgovorna za vse naloge iz njene pristojnosti tudi za delegirane. Vsako delegiranje nalog pa mora biti organizirano tako, da je za vsak primer posebej možno ponovno prevzeti prenesene naloge.

Glede na to, da ocenjevanje vrednosti ni urejeno na ravni EU, pa se del stroke (predvsem Slovenski inštitut za revizijo oziroma njegove sekcije) zavzema bodisi za popolno deregulacijo bodisi za prenos javnih pooblastil na Inštitut. Prenos javnih pooblastil s področja ocenjevanja vrednosti (tudi nadzornih) z javne Agencije na zasebnopravni subjekt bi predstavljal unikaten odmik od sistemske ureditve in bi bil v nasprotju z ustavno zahtevo, da oblastni nadzor opravljajo državni organi.

S takim prenosom – če bi bil dopusten – bi morali prvenstveno utemeljiti in dokazati dosedanjo neučinkovitost državne, javne, avtonomne in neodvisne agencije (ustanovljene prav v ta namen) in Ministrstva za finance na tem področju ter utemeljiti prednost prenosa nadzornih pooblastil z javne agencije na pravno osebo zasebnega prava. Utemeljiti bi morali tudi, da aktiven, javen in od stroke neodvisen nadzor nad področjem ocenjevanja vrednosti ni potreben. Glede na to, da samoregulacija stroke v 26 letih ni privedla do enotnega trga ocenjevanja vrednosti, pa bi lahko nastala nova tveganja na trgu.

Glavna tveganja:

- nova javna afera z bistveno različnimi cenitvami istega premoženja;
- znižanje kakovosti storitev zaradi manj izobraževanja kot posledica neobvezne licence;
- nadaljevanje kaosa na trgu cenitev med sodnimi cenilci in pooblaščenimi ocenjevalci vrednosti ter tretjimi, ki nastopajo brez kakršnih koli licenc in za njihov nadzor ni pristojen državni organ (SIR pa svoje pristojnosti v praksi ne izvaja nad osebami, ki niso v registru, saj nima moči državnega organa);
- možnost parcialnih različnih ureditev po posameznih področjih (bančništvo, zavarovalništvo, davki …);
- obstoječe licence podeljuje SIR, vendar v primeru deregulacije ta licenca ne bo imela več zakonske moči, temveč le status stanovskega certifikata (npr. preizkušen davčnik, davčni svetovalec …), lahko se pojavijo nova stanovska združenja, ki podeljujejo svoje licence.

Predlog zakona tako določa, da Inštitut:

- lahko, če ga za to pooblasti Agencija, organizira strokovna izobraževanja za pridobitev naziva pooblaščeni revizor ali pooblaščeni ocenjevalec;
- lahko, če ga za to pooblasti Agencija, organizira strokovna izobraževanja, z zaključkom katerih je izpolnjena dolžnost stalnega izobraževanja;
- določa strokovna znanja in izkušnje, potrebne za pridobitev strokovnega naziva preizkušeni notranji revizor, preizkušeni računovodja, preizkušeni poslovni finančnik, preizkušeni revizor informacijskih sistemov, preizkušeni davčnik;
- organizira strokovno izobraževanje, izvaja preizkuse strokovnih znanj in izdaja potrdila o strokovnih znanjih za pridobitev strokovnih nazivov iz prejšnje točke;
- opravlja druge naloge, določene z zakoni oziroma statutom Inštituta.

d) Usklajenost predloga zakona

Predlog zakona je usklajen z obstoječim pravnim redom in splošno veljavnimi načeli mednarodnega prava ter mednarodnimi pogodbami, ki obvezujejo Republiko Slovenijo.

Pri pripravi zakona so bili, kolikor je to mogoče, upoštevani predlogi zainteresirane javnosti in stroke. Nekaterih prejetih predlogov ni bilo mogoče upoštevati, ker nasprotujejo evropskemu in nacionalnemu pravnemu redu ali pa bi pomenili neutemeljen ali nesorazmeren poseg v pravice uporabnikov revizijskih storitev ali storitev ocenjevanja vrednosti. Predvsem predlogi Agencije za javni nadzor nad revidiranjem in predlogi Slovenskega inštituta za revidiranje si v določenih področjih nasprotujejo, zato je predlagatelj zakona poskušal čim bolj upoštevati pravno varnost uporabnikov storitev revidiranja in ocenjevanja vrednosti, svobodno pogodbeno razmerje dveh strank in svobodo združevanja stroke v interesna in strokovna združenja.

Delno je bil upoštevan predlog **Agencije za javni nadzor nad revidiranjem**, da se iz predloga zakona izločijo členi, ki poimensko izpostavlja Inštitut, saj bo tako podan napačen vtis, da predlog zakona favorizira Inštitut, ki je pravna oseba zasebnega prava, pred ostalimi zainteresiranimi subjekti. Vse naloge in pristojnosti Inštituta, ki jih zasebna institucija ureja samovoljno v svojem statutu, niso predmet urejanja področij revizije in ocenjevanja vrednosti in jih je neupravičeno vključevati v predlog zakona. Urejanje področij, ki predstavljajo neposreden konflikt interesa s področja revidiranja, pa je neutemeljeno in škodljivo za kakovost revidiranja.

Predlog zakona določa naloge in pristojnosti Inštituta zaradi sklicev v drugih zakonih, pri čemer lahko posamezna strokovna izobraževanja lahko opravlja le, če ga za to pooblasti Agencija. Predlog zakona tako določa, da Inštitut:

- lahko, če ga za to pooblasti Agencija, organizira strokovna izobraževanja za pridobitev naziva pooblaščeni revizor ali pooblaščeni ocenjevalec;
- lahko, če ga za to pooblasti Agencija, organizira strokovna izobraževanja, z zaključkom katerih je izpolnjena dolžnost stalnega izobraževanja;
- določa strokovna znanja in izkušnje, potrebne za pridobitev strokovnega naziva preizkušeni notranji revizor, preizkušeni računovodja, preizkušeni poslovni finančnik, preizkušeni revizor informacijskih sistemov, preizkušeni davčnik;
- organizira strokovno izobraževanje, izvaja preizkuse strokovnih znanj in izdaja potrdila o strokovnih znanjih za pridobitev strokovnih nazivov iz prejšnje točke;
- opravlja druge naloge, določene z zakoni oziroma statutom Inštituta.

Slovenski inštitut za revizijo je poleg svojih pripomb zbral tudi pripombe revizijskih družb in jih, potrjene na revizijskem svetu, posredoval predlagatelju.

Med njimi je tako posredoval predlog, da je treba spremeniti definicijo revidiranja, ki vključuje tudi posle dajanja zagotovil in posle opravljanja dogovorjenih postopkov, saj naj bi šlo za urejanje stroke nad zahtevami določb direktive in uredbe.

ZRev-3 ohranja definicijo obvezne revizije v obliki, ki je skladna z definicijo v direktivi in uredbi. Hkrati pa ohranja definicijo revidiranja, ki je širši termin kot obvezna revizija. Tudi Evropska komisija je državam članicam v zvezi s tem izrecno svetovala: »sistem zagotavljanja kakovosti naj bi upošteval nekatere horizontalne vidike življenja/aktivnosti revizijskega podjetja in ne le opravljanje storitev obvezne revizije«. Zaradi navedenega ne gre za urejanje stroke nad zahtevami določb direktive in uredbe, temveč ravno nasprotno. Ker direktiva izbor metod in oblik za doseganje tega cilja prepušča zakonodajni oblasti posamezne države članice, predlog zakona ohranja definicijo revidiranja iz ZRev-2, ki je širši termin kot obvezna revizija. Tudi nadzorna praksa je pokazala, da je takšna ureditev potrebna in primerna.

Določeni zakoni (npr. ZBan-2) od revizorja, ki opravlja redno revizijo, zahtevajo tudi posebne preveritve, ki niso del obvezne revizije, temveč spadajo med posle dajanja zagotovil, za katere pa ne moremo trditi, da niso v javnem interesu. Nekatere oblike dajanja zagotovil spadajo tudi pod nedovoljene storitve po uredbi. Če revizijske družbe opravljajo nedovoljene storitve po uredbi (kamor

lahko sodijo tudi nekatere oblike dajanja zagotovil), tega ne smemo izvzeti iz npr. obveznega poročanja, ker bo s tem nastalo tveganje neodvisnosti revizorja.

Slovenski inštitut za revizijo je posredoval tudi pripombo, da določanje porabe delovnega časa ni smiselno.

Predpisovanje porabljenega delovnega časa je v skladu z zahtevo drugega odstavka 24.b člena Direktive 2044/56/EU, da revizor med izvajanjem obvezne revizije poslu nameni dovolj časa in mu dodeli dovolj virov za ustrezno opravljanje svojih nalog, s čimer se želi zagotoviti visoka kakovost revizije. Izboljšanje kakovosti revizij in obnova zaupanja vlagateljev v finančne informacije so bile sicer že med cilji, ki so bili zastavljeni v letu 2006. Zakonsko določilo glede porabe delovnega časa je bilo zato predpisano že v ZRev-2. Ta določba ne predstavlja povečanja stroškov ali administrativnega bremena za revidirani subjekt ali revizijsko družbo, temveč postavlja enotne in jasne minimalne kriterije, po katerih je mogoče pregledno, brez arbitriranja in dovolj zanesljivo oceniti aktivno vlogo ključnega revizijskega partnerja in ostalega osebja v vsakem posamičnem primeru, kar je bistvo zahteve Direktive po izboljšanju kakovosti revizijskega dela in povečanju zaupanja v računovodske izkaze. Zasebni interes revizijske družbe po zniževanju stroškov storitev z zniževanjem kakovosti revizijskega dela ni v javnem interesu in ni v skladu z zahtevami Direktive.

Slovenski inštitut za revizijo (v nadaljnjem besedilu: SIR) meni, da predlog neustrezno ureja opravljanje storitev revidiranja z omejevanjem na zaposlene v revizijski družbi.

Vse osebe, ki izvajajo naloge revidiranja, morajo biti v delovnem razmerju za polni delovni čas z revizijsko družbo, pri čemer se ne zmanjšujejo ali omejujejo pravice delavcev do opravljanja dela s krajšim delovnim časom in sodelovanja veščakov pri revidiranju. Izvajanje poverjenih nalog mora biti načrtovano in nadzirano. To je bilo usklajeno na ravni delovne skupine tudi s SIR, ki je menil, da je treba skrbeti tudi za razvoj in ugled stroke.

Člen ne omejuje uporabe drugih pogodbenih oblik sodelovanja fizičnih oseb, ki ne izvajajo postopkov revidiranja, preprečuje pa v javnem nadzoru ugotovljeno prakso, da storitev revidiranja opravljajo tudi osebe brez potrebnih kvalifikacij in brez ustrezno zagotovljenega pogoja neodvisnosti in strokovne skrbnosti (npr. študenti), te nepravilnosti pa se odpravljajo šele po opravljenem nadzoru. Poleg tega vsem kategorijam tudi ni možno izreči učinkovitih ukrepov nadzora, ki bi zaščitil interes naročnika in javni interes (npr. upokojenci).

Zasebni interes revizijske družbe po zniževanju stroškov dela ni v javnem interesu in ni v skladu z zahtevami direktive.

Priloga k pogodbi naj bo obvezna le za revidiranje SJI, v ostalih primerih pa naj vsebuje le okvirno ceno revizije

Glede na to, da storitev revidiranja po svoji naravi pomeni obligacijo prizadevanja, ne pa tudi rezultata, je obvezna sestavina pogodbe tudi okvirni načrt revizije, na podlagi katerega stranki natančneje določita sestavine, ki ob dovolj skrbnem prizadevanju za izpolnitev obveznosti pripeljejo do pričakovanega rezultata.

Inštitut na več mestih opozarja na administrativne ovire in stroškovne obremenitve revizijskih družb – predvsem zaradi načina financiranja javnega nadzora. Pripombe so bile delno ali v celoti upoštevane, kot na primer:

- pogodba o letni reviziji se sklene za obdobje najmanj treh let;
- omiljene so zahteve glede opravljanja nerevizijskih storitev;
- dodana je bila možnost ponovne pridobitve dovoljenja osebam, ki jim je bilo le-to v preteklosti odvzeto;
- z začasno prepovedjo opravljanja obveznih revizij se revizijski družbi ne prepreči opravljanje drugih dovoljenih storitev;
- pridobivanje dokumentov iz javnih evidenc se uredi po uradni dolžnosti;
- skrajšanje nekaterih rokov za odločanje ANR in
- elektronsko vročanje.

Financiranje nadzorne funkcije je urejeno v zakonu tako, da je varno in neodvisno ter podvrženo nadzoru (in intervenciji) ustanovitelja, tj. Vlade Republike Slovenije.

Inštitut predlaga dvofazni postopek odločanja. Postopek odločanja Agencije je urejen kot posebna vrsta upravnega postopka. Posebna postopkovna pravila so določena ob upoštevanju specifičnosti zadev, o katerih odloča Agencija in ki se po svoji naravi razlikujejo od drugih zadev, v katerih pristojni organi odločajo z uporabo določb o splošnem upravnem postopku. Glede na pomen, ki ga ima revidiranje računovodskih izkazov v tržnem gospodarskem sistemu, je bistveno zaupanje v to, da je delo revizorjev opravljeno strokovno in na visoki kakovostni ravni. Za dosego kakovosti pa je nujno potreben učinkovit nadzor, ki tekoče opozarja na nepravilnosti in odpravlja napake. Posebnosti postopka so upoštevane tudi glede na dejstvo, da so stranke postopka profesionalne osebe.

Zato je pri ureditvi postopka upoštevano načelo pospešitve in koncentracije postopka, ki se zagotavlja zlasti z naslednjimi pravili:

- z izključitvijo vrnitve v prejšnje stanje in izrednih pravnih sredstev (tretji odstavek);
- s splošnim pravilom o pisnem postopku (73. in 76. člen);
- s pravili o prekluziji navajanja novih dejstev in predlaganja novih dokazov (74. člen, 83. člen);
- s posebnimi določbami glede sodnega varstva.

Enak postopek velja za ocenjevanje vrednosti.

Slovenski inštitut za revizijo, Društvo izvedencev in cenilcev Maribor, Združenje nadzornikov, Gospodarska zbornica Slovenije, Zbornica za poslovanje z nepremičninami, Združenje sodnih izvedencev in sodnih cenilcev Slovenije za gradbeno stroko in posamezni pooblaščeni ocenjevalci vrednosti in sodni cenilci so opozorili na neustreznost obstoječega statusa pooblaščenih ocenjevalcev vrednosti, sodnih cenilcev in stroke nasploh in predlagali nasprotujoče predloge: bodisi popolno deregulacijo področja ocenjevanja vrednosti bodisi statusno urejanje SIR ali nove združene stanovske zbornice v tem ali drugem zakonu.

Stroka v 26 letih ni poskrbela za tako samoregulacijo, ki bi privedla do enotnega trga ocenjevanja vrednosti, poleg tega pa nima vpliva na delovanje tujih cenilcev. Zaradi nedorečene oziroma pomanjkljive zakonodaje ter pomanjkljivega nadzora, kar ugotavlja tudi Računsko sodišče Republike Slovenije v svojem revizijskem poročilu pri reviziji ocenjevanja vrednosti nepremičnin za namene odkupov pri gradnji gospodarske javne infrastrukture, v praksi med različnimi cenilskimi združenji vladajo strokovna in interesna trenja in večje in odmevnejše težave, kot na primer problematika disperznosti ocen, zato je nujna ustrezna sistemska zakonska ureditev opravljanja storitev posamičnega ocenjevanja vrednosti najmanj v obsegu, kjer je izražen javni interes.

V zvezi s prenosom javnih pooblastil je bila poleg implementacije direktive v okviru priprav na predlog nove ureditve opravljena tudi ocena sistemske ustreznosti obstoječe podelitve javnih pooblastil Inštitutu na področjih, povezanih z revizijo in ocenjevanjem vrednosti, ob upoštevanju razvoja nacionalnih zakonskih podlag, ki se je zgodil po letu 1993 in še ni bil upoštevan pri pripravi ZRev-2 v letu 2008.

Javno pooblastilo pomeni prenos nalog iz izvorne pristojnosti državne uprave na organizacije in posameznike izven organizacijske strukture državne uprave. Osnovna pravna podlaga za javno pooblastilo je 121. člen Ustave Republike Slovenije: »Z zakonom ali na njegovi podlagi lahko pravne ali fizične osebe dobijo javno pooblastilo za opravljanje določenih nalog državne uprave.« Iz zapisanega izhaja, da državna uprava ne more podeljevati javnih pooblastil, če ne gre za prenašanje nalog državne uprave.

Prenos nalog državne uprave je možen v različnih oblikah: izdajanje splošnih aktov, odločanje v posamičnih zadevah v upravnem postopku oziroma izvajanje drugih pooblastil (vodenje uradne evidence, izdaja potrdil, nadzor ipd.). Bistveno pri tem je, da nosilci javnih pooblastil nastopajo v odnosu do posameznih strank v postopkih kot organi državne uprave.

Podelitev javnega pooblastila nujno obsega dva elementa: določitev vsebine javnega pooblastila, tj., katere upravne naloge se zaupajo (dodelijo) kot javno pooblastilo, in določitev nosilca javnega pooblastila, tj., kateri osebi se zaupajo (dodelijo).

Pri prenosu nalog državne uprave gre za prenašanje oblastnih nalog, tj. nalog odločanja o pravicah in obveznostih posameznika, in prenašanje spremljevalnih nalog. Ta spremljevalna opravila (npr. vodenje registrov, izobraževanje) niso popolnoma ločena od temeljnih opravil in kot taka ne morejo biti predmet samostojnega prenosa javnega pooblastila.

V letu 2002 je začel veljati Zakon o javnih agencijah (ZJA). Njegov namen je bil vzpostaviti sistemsko enotnejše in preglednejše odnose med državo in novo statusno obliko nosilcev javnih pooblastil.

V obliko javnih agencij so se postopno izločile večine funkcij, ki ne sodijo v državno upravo v ožjem pomenu besede in ki jih je mogoče bolje, hitreje in z manjšo obremenitvijo javnih sredstev opravljati izven nje.

Republika Slovenija je torej že v letu 2002 določila enotne temeljne okvire oziroma enoten standard ne le za izvajanje regulatornih pooblastil, temveč tudi za izvajanje razvojnih in strokovnih nalog v javnem interesu. Ta organiziranost zrcali tudi organiziranost stroke na ravni EU.

O tem, kaj je predmet javnega pooblastila s področja revidiranja, kako naj bo organiziran javni nadzor ter kakšno naj bo razmerje do profesionalnih institucij, direktiva in uredba praktično ne dopuščata dvoma in odstopanj. Agencija je končno odgovorna za vse naloge iz njene pristojnosti, tudi za delegirane. Vsako delegiranje nalog pa mora biti organizirano tako, da je za vsak primer posebej možno ponovno prevzeti prenesene naloge.

Prenos javnih pooblastil s področja ocenjevanja vrednosti (tudi nadzornih) z javne Agencije na zasebnopravni subjekt bi predstavljal unikaten odmik od sistemske ureditve in bi bil v nasprotju z ustavno zahtevo, da oblastni nadzor opravljajo državni organi.

S takim prenosom – če bi bil dopusten – bi morali prvenstveno utemeljiti in dokazati dosedanjo neučinkovitost državne, javne, avtonomne in neodvisne agencije (ustanovljene prav v ta namen) in Ministrstva za finance na tem področju ter utemeljiti prednost prenosa nadzornih pooblastil z javne agencije na pravno osebo zasebnega prava. Utemeljiti bi morali tudi, da aktiven, javen in od stroke neodvisen nadzor nad področjem ocenjevanja vrednosti ni potreben. Glede na to, da samoregulacija stroke v 26 letih ni privedla do enotnega trga ocenjevanja vrednosti, pa bi lahko nastala nova tveganja na trgu.

Glavno tveganje deregulacije je nadaljevanje kaosa na trgu cenitev med sodnimi cenilci in pooblaščenimi ocenjevalci vrednosti ter tretjimi, ki nastopajo brez kakršnih koli licenc in za njihov nadzor ni pristojen državni organ (SIR pa svoje pristojnosti v praksi ne izvaja nad osebami, ki niso v registru, saj nima moči državnega organa). Obstoječe licence, ki jih trenutno podeljuje SIR, v primeru deregulacije ne bi imele več zakonske moči, temveč le status stanovskega certifikata (npr. preizkušen davčnik, davčni svetovalec …), lahko se pojavijo nova stanovska združenja, ki podeljujejo svoje licence.

Zakon ne posega v svobodo in avtonomijo stroke po združevanju, samoregulaciji in delovanju v korist razvoja stroke.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA

Predlog zakona ima posledice za državni proračun in druga javnofinančna sredstva. Ocenjeni letni znesek minimalno potrebnih sredstev za izvajanje nadzorov iz pristojnosti Agencije je 550.000 eurov letno. Od tega 47 odstotkov iz proračuna – kar je planirani priliv iz proračuna za leto 2016–2018 – in 53 odstotkov iz nadomestil revizijskih služb ter ostalih subjektov nadzora. Omenjeni znesek je približno enak, kot ga zdaj skupno pridobivata Agencija in Inštitut iz naslova dualnega izvajanja nadzorov. Ob ukinitvi javnih pooblastil Inštitutu in s pridobitvijo novega vira financiranja s strani revizijskih družb in ostalih subjektov nadzora (nadomestilo za nadzor) dodatna – višja obremenitev državnega proračuna v obdobju 2016–2018 ni predvidena.

Na strukturo izdatkov Agencije za blago in storitve naj bi pozitivno vplivala administrativna poenostavitev vročanja.

4. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PROAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

Za izvajanje zakona ni treba zagotoviti dodatnih sredstev v že sprejetem državnem proračunu.

5. PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOSTI PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE

5.1 Področje revidiranja

Direktiva 2014/56/EU, ki jo Republika Slovenija s predlaganim zakonom prenaša v svoj pravni red, temelji na pristopu minimalne harmonizacije. Ne glede na navedeno Direktiva 2014/56/EU na bistvenih področjih, ki urejajo zahteve po krepitvi javnega nadzora nad revizijskimi družbami in pooblaščenimi revizorji ter zagotovitvi večje neodvisnosti in strokovne skrbnosti revizorjev, ne daje veliko možnosti drugačne ureditve.

Izpostaviti je treba, da je obstoječi Zakon o revidiranju, glede na čas, v katerem je bil sprejet, izjemno napredno uredil okvire javnega nadzora nad revizorji. Slovenska ureditev tega področja se je v času transpozicije prepoznala kot referenčni primer ustrezne in učinkovite ureditve samostojnega in neodvisnega javnega nadzora, ki ga druge države članice z implementacijo Direktive 2014/56/EU šele poskušajo uveljaviti, zaradi česar prikaz ureditve v drugih pravnih sistemih z vidika celovitosti in kakovosti zastavljenega okvirja slovenske ureditve ne pomeni, da bi Republika Slovenija morala določene uveljavljene rešitve prilagajati manj ustreznim modelom.

V zvezi z implementacijo evropske zakonodaje v slovenski pravni red velja namreč poudariti tudi, da so, kot sta že večkrat opozorila tudi Ustavno sodišče Republike Slovenije in Služba vlade Republike Slovenije za zakonodajo, države članice EU pri implementaciji evropskih direktiv dolžne ne samo v največji mogoči meri upoštevati cilje, določene v pravnem aktu EU, temveč morajo v okviru teh možnosti izbrati takšno implementacijo, ki je tudi skladna z Ustavo Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 33/91-I, 42/97 – UZS68, 66/00 – UZ80, 24/03 – UZ3a, 47, 68, 69/04 – UZ14, 69/04 – UZ43, 69/04 – UZ50, 68/06 – UZ121,140,143, 47/13 – UZ148 in 47/13 – UZ90, 97, 99; v nadaljnjem besedilu: Ustava RS).

V zvezi s podzakonskimi predpisi in drugimi splošnimi akti za izvrševanje javnih pooblastil, ki morajo biti v skladu z Ustavo Republike Slovenije in zakoni, ter posamičnimi akti in dejanji državnih organov ter nosilcev javnih pooblastil, ki morajo temeljiti na zakonu ali na zakonitem predpisu, velja zakonske določbe, zlasti tudi razmejitev javnih pooblastil med javnopravne in zasebnopravne subjekte ter pooblastila za izdajo omenjenih aktov, oblikovati tako, da lahko Republika Slovenija kot država članica EU, ki je dejansko odgovorna za sprejem zakonov in drugih predpisov, potrebnih za uskladitev s pravnim redom EU, z ustreznimi mehanizmi zagotavlja sprejem oziroma uveljavitev primernih aktov ter zlasti spremlja in preverja njihovo ustreznost ter skladnost s pravnim redom EU.

Prikaz ureditve v drugih pravnih sistemih se osredotoča na pregled velikosti revizijskega trga, institucionalno ureditev nadzora, njegovo financiranje in delegiranja nalog. Osnovna omejitev pregleda predstavlja dejstvo, da večina držav članic nove direktive še ni implementirala v nacionalni pravni red.

Velika Britanija

Neodvisni regulator na področju revidiranja v Veliki Britaniji je Financial Reporting Council (v nadaljnjem besedilu: FRC), katerega cilj je promocija visokega nivoja korporativnega upravljanja in spodbujanja naložb na podlagi zagotavljanja verodostojnosti poslovnih izidov družb. FRC je zasebni subjekt in ni del javnega sektorja, zato tudi zaposleni niso javni uslužbenci. Upravo FRC imenuje državni sekretar za gospodarstvo energijo in industrijsko strategijo. V organizacijski strukturi FRC delujeta dva odbora:

- Codes & Standard Committee – prek svojih svetov za računovodstvo, aktuarstvo in revidiranje svetuje upravi na področju kodeksov in standardov;
- Conduct Committee svetuje upravi v zvezi z načinom izvajanja aktivnosti, ki promovirajo visokokakovostno korporativno upravljanje in poročanje, vključno s spremljanjem, nadzorom preiskavo in disciplinskimi ukrepi.

Pri izvrševanju svoje regulativne funkcije FRC deluje na treh področjih, in sicer: korporativno upravljanje in poročanje, revidiranje in nadzor. FRC med drugim izdaja revizijske standarde in navodila ter etične standarde in navodila za zagotavljanje integritete, objektivnosti in neodvisnosti revizorjev. Poleg tega spremlja mednarodne standarde, ki bi lahko vplivali na revizijo in zagotavljanje višje ravni storitev v Veliki Britaniji. Spodbuja pa tudi opravljanje raziskav o zadevah, ki so pomembne za izvedbo revizijskih postopkov in drugih poslov dajanja zagotovil, ki se izvajajo v javnem interesu. Med operativnimi organi ima pomembno vlogo Professional Oversight Board (POB), ki nadzira pooblaščene revizorje, računovodje in aktuarje in med drugim prek svojega inšpekcijskega organa Audit Inspection Unit (AUI) spremlja izvajanje revidiranja večjih družb.

Audit Quality Review (v nadaljnjem besedilu: AQR) je pristojen za spremljanje in nadzor nad kakovostjo izvajanja revizijskih storitev. Subjekti nadzora, ki ga opravlja AQR, so revizijske družbe, ki opravljajo revidiranje subjektov javnega interesa in večjih gospodarskih družb. V večjih revizijskih družbah se tak nadzor opravlja vsako leto, v ostalih pa vsaka tri leta. Njihove ugotovitve so javno dostopne, javno objavljajo tudi svoje ugotovitve v tematskih inšpekcijskih poročilih, poleg tega pa poročila o individualnih revizijah posredujejo tudi revizijskim družbam in združenjem, pri čemer takšna poročila vsebujejo oceno kakovosti opravljene revizije.

Kot subjekti javnega interesa v Veliki Britaniji so opredeljene gospodarske družbe, ki kotirajo na borzi, pri čemer podobne zahteve za revidiranje veljajo tudi za kreditne in zavarovalne institucije. V Veliki Britaniji je več kot dva milijona gospodarskih družb, vendar jih je manj kot 10 odstotkov podvrženih obvezni reviziji. Trenutno deluje približno 7.000 revizijskih družb, pri čemer jih ima manj kot 500 več kot dva partnerja. Trg na področju opravljanja revizij pri subjektih javnega interesa je zelo koncentriran, saj 2.000 revizij pri največjih gospodarskih družbah opravi približno 70 revizijskih družb, pri čemer 97 odstotkov revizij pri 350 družbah z največjo tržno kapitalizacijo opravijo štiri največje revizijske hiše. V skladu s predpisi, ki v Veliki Britaniji urejajo korporativno upravljanje, je za 350 največjih gospodarskih družb, ki kotirajo na borzi, predpisana obvezna rotacija revizorja vsakih deset let. Z implementacijo direktive o obvezni reviziji bo obvezna rotacija vsakih desetih let predpisana za vse subjekte javnega interesa, na novo pa se uvaja obvezna rotacija za vse subjekte po poteku dvajsetih let.

V letu 2010 je deset največjih revizijskih družb prostovoljno sprejelo kodeks korporativnega upravljanja revizijskih družb, s katerim želijo zagotoviti neodvisni nadzor nad kakovostjo opravljanja revizijskih storitev in še dodatno izboljšati svoje storitve, ki jih opravljajo v javnem interesu.

Trenutni sistem zagotavljanja sredstev za financiranje regulatornega organa je bil uveljavljen v letu 2009 in se bistveno razlikuje od prej veljavnega sistema. Prejšnji sistem financiranja je utemeljen na tripartitnem financiranju, ki je bilo razdeljeno med proračun, subjekte revidiranja (gospodarske družbe, ki kotirajo na borzi) in profesionalna združenja računovodij, pri čemer je vsak od subjektov prispeval približno enak delež sredstev. Vlada je v letu 2008, kot vodilni regulator, sprejela odločitev, da naj bo FRC kot regulator financiran pretežno iz sredstev udeležencev na trgu. Novi sistem financiranja je bil posledica dogovora med udeleženci na trgu in je v pretežni meri zagotovil, da se je proračunski delež za financiranje znižal s 23-odstotnega deleža v letu 2008 na 13-odstotni delež v letu 2010, medtem ko se je ustrezno povečalo breme financiranja, ki ga nosijo javne delniške družbe, zasebni subjekti, organizacije javnega sektorja in profesionalna združenja revizorjev in računovodij. Načrtovano je, da se vlada postopa umakne iz zagotavljanja finančnih sredstev za regulatorni organ in da naj bi ta v prihodnje v celoti zagotavljali udeleženci na trgu.

Poljska

Na Poljskem je javni nadzor nad revidiranjem urejen v Zakonu o pooblaščenih revizorjih iz leta 2009. Nadzor je v pristojnosti Komisije za nadzor nad revidiranjem (v nadaljnjem besedilu: Komisija), ki je bila ustanovljena v letu 2009 v sklopu prenosa Direktive 2006/43/EC v poljski pravni red.

Pooblaščeni revizorji so združeni v Nacionalni zbornici pooblaščenih revizorjev (v nadaljnjem besedilu: KIBR), ki je profesionalno združenje revizorjev s predpisanim obveznim članstvom. Subjekti obvezne revizije so banke, zavarovalnice in pozavarovalnice, kreditna združenja, družbe, organizirane kot delniške družbe, in druge družbe, ki imajo letni promet nad pet milijonov eurov in več kot 50 zaposlenih. V okviru KIBR deluje nacionalni svet pooblaščenih revizorjev, ki sprejema revizijske standarde ter skrbi za izobraževanje in vodenje registrov. Nacionalna nadzorna komisija izvaja redne in ad hoc inšpekcije pri pooblaščenih revizorjih in revizijskih družbah. Pooblaščenec za vodenje disciplinskih postopkov deluje kot tožilec v disciplinskih postopkih. K okviru KIBR deluje še disciplinsko sodišče, ki je pristojno za izrekanje disciplinskih sankcij pooblaščenim revizorjem.

Na Poljskem deluje 1.647 revizijskih družb, v katerih je zaposlenih približno 30.000 revizorjev. Od navedenih družb jih je 130 pristojno za izvajanje revizije pri subjektih javnega interesa, kot so banke, kreditne, zavarovalne in pozavarovalne institucije ter subjekti, ki kotirajo na borzi. V zvezi s subjekti javnega interesa je predpisana omejitev, da posamezni pooblaščeni revizor ne sme več kot petkrat zaporedoma opravljati revizije pri takšnem subjektu.

Komisija za nadzor nad revidiranjem ima devet članov, ki jih imenuje minister, pristojen za finance, in se financira neposredno iz državnega proračuna, pri čemer je KIBR dolžna v proračun plačevati 20 odstotkov prihodkov, ki jih člani združenja ustvarijo pri revidiranju subjektov javnega interesa. Komisija je pristojna za nadzor nad pooblaščenimi revizorji, revizijskimi družbami in KIBR, pri čemer nadzira revizije finančnih poročil in druge storitve, ki se opravljajo na podlagi zakona o revidiranju, in registracijo oziroma izbris pooblaščenih revizorjev in revizijskih družb. Poleg tega je Komisija pristojna tudi za nadzor nad delovanjem delovnih teles KIBR, saj potrjuje sklepe delovnih teles KIBR, in sicer predvsem glede revizijskih standardov, standardov kakovosti storitev, disciplinskih ukrepov in za sodelovanje z nadzornimi organi drugih držav članic EU in tretjih držav. Na področju izvajanja nadzora in zagotavljanja kakovosti, ki ga vodi namestnik direktorja, za področje računovodstva in revidiranje deluje oddelek za javni nadzor, v katerem je zaposlenih pet uslužbencev, ki skrbijo za administrativne zadeve in mednarodne odnose, v oddelku za zagotavljanje kakovosti pa so zaposleni trije uslužbenci, ki so pooblaščeni revizorji in so zadolženi za izvajanje inšpekcijskega nadzora in preiskave. Komisija pri svojem delu sodeluje tudi s Komisijo za finančni nadzor (KNF), v katere pristojnosti je nadzor nad izvajanjem finančnih storitev v kreditnih institucijah, zavarovalnicah, investicijskih družbah, pokojninskih skladih in družbah, ki opravljajo plačilne storitve. V letu 2013 je bilo sodelovanje med obema institucijama usmerjeno predvsem na področje revidiranja kreditnih institucij.

Redni nadzor nad revizorji, ki izvajajo revizije pri subjektih javnega interesa, Komisija delegira KIBR, izvajajo pa ga neodvisni inšpektorji. Izvaja se v triletnih ciklih, pri čemer načrt letnega nadzora odobri Komisija, ki ima poleg tega pristojnost, da izda navodila za izvajanje revizije pri subjektih javnega interesa, poleg tega pa imajo inšpektorji Komisije pravico, da imajo dostop do dokumentacije in lahko sodelujejo pri izvajanju revizije pri subjektih javnega interesa. Preiskave in inšpekcijski nadzor nad delom pooblaščenih revizorjev lahko izvaja Komisija ali KIBR.

Za ugotovljene nepravilnosti je za revizijsko družbo predpisana globa, ki pa ne sme preseči 10 odstotkov prihodkov od revidiranja, ustvarjenega v preteklem letu oziroma 62.500 eurov. Poleg tega je možen tudi začasen suspenz revizijske družbe za obdobje od šestih mesecev do treh let oziroma v hujših primerih izbris revizijske družbe. Dodatna sankcija je lahko tudi javna objava ugotovljenih nepravilnosti. V disciplinskih postopkih ima Komisija pravico sodelovati kot tožilec zoper pooblaščenega revizorja, kadar disciplinska kršitev ogroža javni interes, lahko pa sodeluje kot stranka v postopku, bodisi da gre za disciplinski postopek na prvi stopnji v okviru profesionalnega združenja KIBR ali za postopek na podlagi pritožbe pri rednem sodišču.

Slovaška

Na Slovaškem je področje revidiranja urejeno v zakonu, ki ureja obvezno revizijo in je bil sprejet novembra 2015. Zakon že v uvodnem delu, kjer pojasnjuje pomen posameznih izrazov, natančno določi, katere družbe so subjekti javnega interesa. To so banke in podružnice tujih bank, Uvozno-izvozna banka Slovaške Republike, zavarovalnice in izpostave tujih zavarovalnic, pozavarovalnice in izpostave tujih pozavarovalnic, izvajalci zdravstvenega zavarovanja, družbe, ki upravljajo s premoženjem in podružnice tujih tovrstnih družb, družbe, ki upravljajo s pokojninskimi skladi in skladi

dodatnega pokojninskega zavarovanja, borza, slovaške železnice, večje lokalne skupnosti in občine ter mesta oziroma mestne četrti, ki jim je to naloženo s posebnimi predpisi, pri čemer mora njihovo premoženje presegati 100 milijonov eurov in imajo več kot 50.000 prebivalcev.

Zakon nadalje predpisuje pogoje za opravljanje obveznih revizij, pri čemer se usposobljenost dokazuje s certifikatom nadzornega organa, za izdajo katerega morajo biti izpolnjeni z zakonom predpisani pogoji, pri čemer zakon predpisuje tudi pogoje za pomočnika revizorja. Ob izpolnjevanju pogojev, določenih v zakonu in pridobljenem certifikatu v drugi državi, članici EU, lahko nadzorni organ certifikat izda tudi revizorju iz druge države članice EU. Zakon nadalje predpisuje pogoje za vpis v register pooblaščenih revizorjev in register pooblaščenih revizijskih družb in pogoje za vpis revizorjev iz tretjih držav. Na podlagi vpisa v register nadzorni organ pooblaščenemu revizorju in revizijski družbi izda licenco, pri čemer se ob določenih pogojih licenca lahko začasno ali trajno odvzame. Poleg registra pooblaščenih revizorjev in registra pooblaščenih revizijskih družb se v skladu z zakonom vodi tudi register pomočnikov pooblaščenih revizorjev, glede katerega so prav tako določeni pogoji za izbris iz registra. Zakon predpisuje tudi način izvajanja izpitov za pooblaščenega revizorja, vsebino teh izpitov, pravila za izvajanje izpitov in imenovanje komisije, ki izvaja izpite. Za preverjanje usposobljenosti pooblaščenih revizorjev iz držav EU in tretjih držav zakon predpisuje poseben test usposobljenosti in način izvajanja tega testa.

V poglavju o načinu izvajanja obveznih revizij zakon pooblaščene revizorje zavezuje k spoštovanju mednarodnih revizijskih standardov, k neodvisnosti in profesionalnemu skepticizmu. Nadalje zakon predpisuje način organizacije dela pooblaščenih revizorjev in pooblaščenih revizijskih družb, jih zavezuje k profesionalni skrbnosti in odgovornosti za povzročeno škodo ter k zaupnosti v zvezi s podatki, do katerih pridejo pri opravljanju revizije. Zakon predpisuje tudi posebne pogoje za opravljanje revizije pri subjektih javnega interesa. Zakon subjektom javnega interesa predpisuje obveznost ustanovitve posebnega revizijskega odbora, ki ima vsaj tri člane in katerega naloga je spremljanje priprave računovodskih in finančnih izkazov, spremljanje učinkovitosti izvajanja notranje kontrole, ocenjevanje neodvisnosti pooblaščenih revizorjev in revizijskih družb in odgovornost za izvedbo izbire pooblaščenega revizorja oziroma revizijske družbe, ki bo izvajala revizijo.

Zakon v poglavju o nadzoru, ocenjevanju kakovosti revizije in mednarodnem sodelovanju določa, da so pooblaščeni revizorji in revizijske družbe subjekt ocenjevanja kakovosti, ki ga izvajajo inšpektorji nadzornega organa in zbornica revizorjev prek svojih imenovanih inšpektorjev, določa pa tudi pogoje in način izvajanja nadzora. Poleg tega zakon predpisuje tudi pogoje za mednarodno sodelovanje pri izvajanju nadzora z nadzornimi organi v drugih državah članicah in tretjih državah.

Zakon določa revizijsko zbornico kot neodvisno profesionalno organizacijo pooblaščenih revizorjev in revizijskih družb in določa naloge zbornice, kot so zagotavljanje kakovosti storitev, zagotavljanje izobraževanja, izvajanje disciplinskih postopkov in izrekanje disciplinskih ukrepov. Zbornica poleg tega izdaja etični kodeks pooblaščenih revizorjev. Organi zbornice so skupščina zbornice, predsedstvo zbornice, nadzorni odbor in disciplinska komisija. Predpisani disciplinski ukrepi, ki jih ob ugotovljenih kršitvah izreka zbornica, so pisno opozorilo, denarne globe in izbris pomočnika revizorja iz registra. Članstvo v revizijski zbornici je obvezno za vse pooblaščene revizorje in revizijske družbe s sedežem na Slovaškem.

Nadzorni organ je opredeljen kot pravna oseba javnega sektorja, v pristojnosti katerega so nadzor nad revidiranjem in druge naloge, določene z zakonom. Naloge nadzornega organa so taksativno določene in poleg izvajanja nadzora obsegajo še izvajanje revizijskih izpitov in testov, izdajo certifikatov in licenc, vodenje registrov, sodelovanje z revizijskimi organi drugih držav EU in revizijskimi organi tretjih držav, zagotavljanje skladnosti z mednarodnimi revizijskimi standardi in sodelovanje pri sprejemanju teh standardov. Nadzorni organ vodita izvršilni direktor in uprava, poleg tega pa v okviru nadzornega organa delujejo še nadzorni odbor, odbor za zagotavljanje kakovosti revizijskih storitev in odbor za preiskave in izrekanje sankcij. V primeru ugotovljenih kršitev nadzorni organ izreka pooblaščenim revizorjem, pomočnikom revizorja in revizijskim družbam z zakonom predpisane sankcije, kot so: pisno opozorilo, denarne globe v višini do 30.000 eurov za pooblaščenega revizorja in do 1.000.000 eurov za revizijsko družbo, začasno prepoved opravljanja revidiranja do treh let, odvzem licence in izbris iz registra.

Nadzorni organ se financira iz državnega proračuna, letnih prispevkov za vodenje registra, plačanih denarnih glob, prispevkov za izvajanje preizkusov in testov in taks za izdane akte nadzornega organa.

Poleg tega so za posamezne subjekte, kot so borza, banke, zavarovalnice, pozavarovalnice, izpostave tujih bank, Slovaške železnice in registrirane pooblaščene revizijske družbe določeni letni zneski, ki so jih ti subjekti dolžni plačevati za financiranje nadzornega organa. Zakon določa še poseben prispevek, ki so ga dolžne plačevati revizijske družbe, ki opravljajo revizijo pri subjektih javnega interesa glede na število opravljenih revizij.

5.2 Področje ocenjevanja vrednosti

Pravni red EU ne ureja vseh področij ocenjevanja vrednosti, kot ga določa predlog tega zakona. Ne glede na to pa nekateri akti EU nalagajo, da ima ocenjevalec nekaterih oblik premoženja potrebne kvalifikacije, znanje in izkušnje za izvajanje cenitev in je neodvisen od postopkov odločanja, določajo pa tudi, kaj se šteje za zanesljiv standard cenitev. Za prikazana primera ne moremo trditi, da se ne izvajata v javnem interesu.

Direktiva 2014/17/EU od držav članic tako zahteva zagotovitev oblikovanja zanesljivih standardov cenitev nepremičnin in zagotovitev njihove uporabe. Recital št. 26 določa, da je »treba zagotoviti, da je stanovanjska nepremičnina ustrezno ocenjena pred sklenitvijo kreditne pogodbe in – zlasti če cenitev vpliva na ostanek obveznosti potrošnika – v primeru neizpolnjevanja plačilnih obveznosti. Države članice bi morale zato zagotoviti, da so na voljo zanesljivi standardi cenitev. Standardi cenitev se štejejo za zanesljive, če upoštevajo mednarodno priznane standarde cenitev, zlasti tiste, ki jih je izdelal odbor za mednarodne standarde ocenjevanja vrednosti (International Valuation Standards Committee), evropska skupina združenj cenilcev (European Group of Valuers' Associations) ali kraljevi inštitut pooblaščenih ocenjevalcev (Royal Institution of Chartered Surveyors). Ti mednarodno priznani standardi cenitve vsebujejo načela, sprejeta na visoki ravni, ki od dajalcev kreditov med drugim zahtevajo, da sprejmejo in upoštevajo ustrezne interne procese za upravljanje tveganj in zavarovanj, ki bodo vključevali zanesljive cenitvene postopke, sprejeti pa morajo tudi standarde in metode ocenjevanja, na podlagi katerih bo mogoče izdelati realne in utemeljene ocene vrednosti nepremičnin, kot zagotovilo, da bodo vsa cenitvena poročila pripravljena skrbno in z ustrezno poklicno usposobljenostjo ter da bodo cenilci izpolnjevali določene zahteve glede kvalifikacij, ter da posojilodajalci hranijo ustrezno, celovito in prepričljivo cenitveno dokumentacijo za zavarovanje. V zvezi s tem je zaželeno, da se zagotovi ustrezno spremljanje trgov stanovanjskih nepremičnin in da so mehanizmi v takih določbah v skladu z Direktivo 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij (6). Skladnost z določbami te direktive v zvezi s standardi cenitve nepremičnin je mogoče doseči na primer s predpisom ali samourejanjem«.

Kriterije o primerni kvalifikaciji, znanju in izkušnjah pa določa tudi Uredba (EU) št. 535/2013, ki v tretjem odstavku 208. člena določa, da morajo biti izpolnjene naslednje zahteve glede spremljanja vrednosti nepremičnin in ocenjevanja vrednosti nepremičnin, ki se štejejo za primerno zavarovanje s finančnim premoženjem:
»(a) institucije redno spremljajo vrednost nepremičnine, najmanj pa enkrat letno v primeru poslovnih nepremičnin in enkrat na tri leta v primeru stanovanjskih nepremičnin. Institucije v primeru pomembnih sprememb pogojev na trgu vrednost nepremičnine spremljajo pogosteje;
(b) vrednost nepremičnine se pregleda vsakokrat, ko informacije, ki jih imajo institucije na voljo, kažejo, da bi se lahko vrednost nepremičnine bistveno zmanjšala glede na splošne tržne cene; navedeni pregled izvede cenilec, ki ima potrebne kvalifikacije, znanje in izkušnje za izvajanje cenitve, in je neodvisen od postopka odločanja o kreditih. Za kredite, ki presegajo 3 milijone EUR ali 5 odstotkov kapitala institucije, pregleda neodvisen cenilec vrednost takih nepremičnin vsaj vsaka tri leta.«

Kot navedeno, je skladnost z določbami Direktive 2014/17/EU v zvezi s standardi cenitve nepremičnin mogoče doseči s predpisom ali samourejanjem.

6. PRESOJA POSLEDIC, KI JIH BO IMEL SPREJEM ZAKONA

6.1 Presoja administrativnih posledic

a) v postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov:

Ni posledic.

b) pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov:

Ni posledic.

6.2. Presoja posledic za okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki

Predlog zakona nima posledic za okolje.

6.3. Presoja posledic za gospodarstvo

Zakon ima posledice za revizijske družbe, Slovenski inštitut za revizijo in nadzorni organ – Agencijo za javni nadzor nad revidiranjem.

Zakon bo imel pozitivne posledice za gospodarstvo, saj bo izboljšal integriteto, neodvisnost, nepristranskost, odgovornost, preglednost in zanesljivost revidiranja, kar bo prispevalo h večji kakovosti revizij, obnovi zaupanja vlagateljev v finančne informacij, in hkrati zagotovilo visoko raven zaščite potrošnikov in vlagateljev.

Z vidika ocenjevanja vrednosti zakon predstavlja korak naprej v smislu, da ima Agencija v skladu s predlogom 165. člena nadzor nad vsemi pooblaščenimi ocenjevalci vrednosti.

6.4. Presoja posledic za socialno področje

Predlog zakona nima posledic na socialnem področju.

6.5. Presoja posledic za dokumente razvojnega načrtovanja

Predlog zakona nima posledic na dokumente razvojnega načrtovanja.

6.6. Presoja posledic za druga področja

Predlog zakona nima posledic za druga področja.

6.7. Izvajanje sprejetega predpisa

a) Predstavitev sprejetega zakona:

Ker se predpis nanaša na področje revizije in ocenjevanja vrednosti, ki morajo poznati veljavne predpise, posebna izobraževanja in predstavitve niso predvidene. Predstavniki Ministrstva za finance in Agencije za javni nadzor nad revidiranjem bodo po potrebi sodelovali na tematskih posvetih.

b) Spremljanje izvajanja sprejetega predpisa

Izvajanje predpisa bo spremljano v sodelovanju s pristojnim nadzornim organom.

6.8. Druge pomembne okoliščine v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona

V zvezi z zakonom ni drugih pomembnih okoliščin.

7. Prikaz sodelovanja javnosti pri pripravi predloga zakona

Javna objava predloga zakona je potekala od 26. aprila 2016 do 26. maja 2016.

Predlog zakona je bil objavljen na spletni strani Ministrstva za finance (povezava do predloga je bila objavljena tudi na prvi strani ministrstva): http://www.mf.gov.si/si/o_ministrstvu/direktorati/direktorat_za_financni_sistem/sektor_za_financni_sist

em/predpisi_v_pripravi/ in spletnem portalu e-demokracija: https://e-uprava.gov.si/drzava-in-druzba/e-demokracija/predlogi-predpisov/predlog-predpisa.html?id=7225

Ministrstvo za finance je organiziralo usklajevalne sestanke s/z:

- Slovenskim inštitutom za revizijo,
- Združenjem ocenjevalskih podjetij,
- družbo Deloitte, d. o. o.,
- Banko Slovenije,
- Agencijo za javni nadzor nad revidiranjem.

Predstavnik Slovenskega inštituta za revizijo in Agencije za javni nadzor nad revidiranjem sta bila vključena v delo delovne skupine za pripravo osnutka zakona na strokovni ravni.

Ministrstvo za finance je v okviru javne razprave od 26. aprila 2016 do 26. maja 2016 prejelo pripombe:

- posameznikov (Maja Baršič, Niko Salamunič, Matevž Lužar, Marjanca Drame, Stipan Mudražija, Tomi Regent, Bojan Kunovar, Boris Pajnkihar, Franc Polanec, Simon Vidmar, Rok Korošec, Dušan Zupančič, Izidor Salobir, Helena Colarič Pritekelj, Anton Kožar, Samo Javornik, Stanko Čokec);
- gospodarskih družb in združenj (Slovenski inštitut za revizijo, Združenje ocenjevalskih podjetij, Društvo izvedencev in cenilcev Maribor, Združenje nadzornikov, Gospodarska zbornica Slovenije, Zbornica za poslovanje z nepremičninami, Združenje sodnih izvedencev in sodnih cenilcev Slovenije za gradbeno stroko, KPMG, Deloitte, PWC, SODO, SDH, Ripro, ELES, IB Interbilanc, Združenje bank Slovenije);
- nadzornikov (ANR, BS).

8. Navedba, kateri predstavniki predlagatelja bodo sodelovali pri delu državnega zbora in delovnih teles

- mag. Mateja Vraničar Erman, ministrica za finance,
- Irena Sodin, državna sekretarka,
- mag. Miranda Groff Ferjančič, državna sekretarka,
- Tilen Božič, državni sekretar
- Marija Janc, državna sekretarka
- Urška Cvelbar, generalna direktorica Direktorata za finančni sistem,
- Aleš Butala, vodja Sektorja za finančni sistem,
- Bojan Briški, Oddelek za trg kapitala in igre na srečo,
- mag. Emilija Guštin, Oddelek za trg kapitala in igre na srečo,
- mag. Nada Bizjak, Oddelek za trg kapitala in igre na srečo
- mag. Primož Komatar, Oddelek za trg kapitala in igre na srečo
- Jure Kastelic, Pravna služba.

II. BESEDILO ČLENOV

1. poglavje: SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen
(predmet zakona)

Ta zakon ureja revidiranje, ocenjevanje vrednosti, javni nadzor nad revidiranjem in ocenjevanjem vrednosti ter delovanje Agencije za javni nadzor nad revidiranjem (v nadaljnjem besedilu: Agencija).

2. člen
(prenos direktive in izvajanje uredbe)

(1) S tem zakonom se v pravni red Republike Slovenije prenaša Direktiva 2006/43/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. maja 2006 o obveznih revizijah za letne in konsolidirane računovodske izkaze, spremembi direktiv Sveta 78/660/EGS in 83/349/EGS ter razveljavitvi direktive Sveta 84/253/EGS (UL L št. 157 z dne 9. 6. 2006, str. 87), zadnjič spremenjena z Direktivo 2014/56/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o spremembi Direktive 2006/43/ES o obveznih revizijah za letne in konsolidirane računovodske izkaze (UL L št. 158 z dne 27. 5. 2014, str. 196), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2006/43/ES).

(2) S tem zakonom se ureja izvajanje Uredbe (EU) št. 537/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o posebnih zahtevah v zvezi z obvezno revizijo subjektov javnega interesa in razveljavitvi Sklepa Komisije 2005/909/ES (UL L št. 158 z dne 27. 5. 2014, str. 77; v nadaljnjem besedilu: Uredba (EU) št. 537/2014).

3. člen
(pojmi)

V tem zakonu uporabljeni pojmi imajo naslednji pomen:

1. Drugi posli dajanja zagotovil so revidiranje razen revidiranja letnih računovodskih izkazov ali konsolidiranih letnih izkazov, posli preiskovanja in drugi posli dajanja zagotovil, in sicer v skladu s pravili Mednarodne zveze računovodskih strokovnjakov s področij revidiranja, dajanja zagotovil in etike (v nadaljnjem besedilu: Mednarodne zveze računovodskih strokovnjakov).

2. Država članica gostiteljica je država članica Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: država članica), v kateri želi zakoniti revizor, ki ima dovoljenje v matični državi članici, pridobiti dovoljenje njenega pristojnega organa, ali država članica, v kateri želi biti revizijsko podjetje, ki ima dovoljenje v matični državi članici, registrirano ali je registrirano v skladu s pogoji njenega pristojnega organa.

3. Domača oseba je pravna oseba, ki ima sedež na območju Republike Slovenije, in fizična oseba, ki ima stalno bivališče na območju Republike Slovenije.

4. Inštitut je pravna oseba zasebnega prava, katere ustanovitelj je Zveza računovodij, finančnikov in revizorjev Slovenije. Ustanovitelji Inštituta so lahko tudi pooblaščeni revizorji, če statut Inštituta tako določa.

5. Ključni revizijski partner ali partnerka (v nadaljnjem besedilu: revizijski partner) je partner ali več partnerjev, zadolženih za posel, ki je:

- pooblaščeni revizor ali več pooblaščenih revizorjev, ki ga ali jih revizijska družba imenuje za posamezni revizijski posel kot glavnega odgovornega ali glavne odgovorne za izvajanje obvezne revizije v imenu revizijske družbe in ki podpiše ali podpišejo revizorjevo poročilo ali
- v primeru revizije skupine pooblaščeni revizor ali več pooblaščenih revizorjev, ki jih revizijska družba imenuje kot glavnega odgovornega ali glavne odgovorne za izvajanje obvezne revizije na ravni skupine in ki podpiše ali podpišejo revizorjevo poročilo skupine ali
- pooblaščeni revizor ali več pooblaščenih revizorjev, ki podpiše ali podpišejo revizorjevo poročilo.

6. Kvalificiran delež je posredno ali neposredno imetništvo poslovnega deleža, delnic ali drugih pravic v pravni osebi, na podlagi katerih ima imetnik:

- najmanj 10-odstotni delež glasovalnih pravic ali najmanj 10-odstotni delež v kapitalu ali
- delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu te pravne osebe, ki je manjši od 10 odstotkov, vendar imetniku že ta delež omogoča izvajanje pomembnega vpliva na upravljanje te pravne osebe.

7. Matična država članica je država članica, v kateri je zakoniti revizor ali revizijsko podjetje pridobil ali pridobilo dovoljenje pristojnega organa.

8. Mednarodni računovodski standardi so Mednarodni računovodski standardi, Mednarodni standardi računovodskega poročanja in pripadajoče razlage, poznejše spremembe teh standardov in pripadajoče razlage, ki jih je izdal ali sprejel Odbor za mednarodne računovodske standarde in kot jih je sprejela in objavila Evropska unija.

9. Mednarodni revizijski standardi so Mednarodni standardi revidiranja, mednarodni standard obvladovanja kakovosti ter drugi povezani standardi, ki jih izda Mednarodna zveza računovodskih strokovnjakov prek Odbora za mednarodne standarde revidiranja in dajanja zagotovil, ki so pomembni za obvezno revizijo.

10. Mreža je večja organizacijska struktura, ki je:

- namenjena sodelovanju in v katero spada pooblaščeni revizor ali revizijsko podjetje in
- usmerjena k skupni delitvi dobička ali stroškov ali ima skupno lastništvo, nadzor ali upravo, skupne usmeritve in postopke obvladovanja kakovosti, skupno poslovno strategijo, skupno uporabo znamke ali pomembnega dela strokovnih virov.

11. Nadzorni organ Republike Slovenije za revidiranje in ocenjevanje vrednosti po tem zakonu je Agencija. Agencija je pristojni organ za nadzor nad izvajanjem Uredbe (EU) št. 537/2014.

12. Naložba v posamezno osebo je:

- neposredno imetništvo poslovnega deleža, delnic ali drugih pravic, na podlagi katerih pridobi imetnik glasovalne pravice ali deleže v kapitalu te osebe,
- neposredno imetništvo vrednostnih papirjev, katerih izdajatelj je ta oseba,
- terjatev do te osebe na podlagi posojila, depozita ali drugih pravnih poslov, ki so po svojem ekonomskem namenu enaki posojilu ali depozitu.

13. Neaktivni revizor je vsaka fizična oseba, ki med sodelovanjem pri upravljanju sistema javnega nadzora in v treh letih neposredno pred tem sodelovanjem ni izvajala obveznih revizij, ni imela volilnih pravic v revizijski družbi, ni bila članica organov vodenja ali nadzora revizijske družbe in ni bila zaposlena v revizijski družbi ali kako drugače povezana s katero koli revizijsko družbo.

14. Obvezna revizija je revizija posamičnih ali konsolidiranih računovodskih izkazov, če jo zahteva zakonodaja, in prostovoljna revizija, izvedena na zahtevo podjetij, ki niso zavezana k obvezni reviziji.

15. Ocenjevalec kakovosti posla je pooblaščeni revizor, ki ne sodeluje pri izvajanju ocenjevanega posla, ali skupina, v kateri je vsaj en pooblaščeni revizor in nihče ne sodeluje pri izvajanju ocenjevanega posla.

16. Ocenjevanje kakovosti posla je postopek, v katerem ocenjevalec kakovosti posla pred izdajo revizorjevega poročila oceni, ali so bili priprava mnenja in sklepi, ki jih je pooblaščeni revizor ali ključni revizijski partner podal v osnutkih teh poročil, ustrezni.

17. Ocenjevanje vrednosti je aktivnost, ki jo izvaja pooblaščeni ocenjevalec v skladu s pravili ocenjevanja vrednosti, da bi določil oceno vrednosti podjetja, nepremičnine ali strojev in opreme ...

18. Oseba države članice je pravna oseba, ki ima sedež na območju države članice, in fizična oseba, ki ima stalno bivališče na območju države članice.

19. Ožji družinski član pomeni osebo, ki je v razmerju do druge osebe:

Ožji družinski član po tem zakonu pomeni osebo, ki je v razmerju do druge osebe:
- njen zakonec ali oseba, s katero živi v življenjski skupnosti, ki ima po zakonu enake pravne posledice kot zakonska zveza,
- otrok te osebe ali osebe iz prejšnje alinee,
- varovanec po zakonu, ki ureja zakonsko zvezo in družinska razmerja,
- –starš te osebe ali osebe iz prve alinee.

20. Partner je vsak posameznik s pooblastilom, da zaveže revizijsko družbo k izvedbi posla izvajanja storitev revidiranja.

21. Podružnica revizijskega podjetja je vsako podjetje ne glede na njegovo pravno obliko, ki je z revizijskim podjetjem povezano s skupnim lastništvom, nadzorom ali upravljanjem.

22. Pooblaščeni revizor ali revizorka (v nadaljnjem besedilu: pooblaščeni revizor) je zakoniti revizor, ki ima v skladu s tem zakonom veljavno dovoljenje za opravljanje nalog pooblaščenega revizorja.

23. Pooblaščeni ocenjevalec ali ocenjevalka vrednosti (v nadaljnjem besedilu: ocenjevalec) je fizična oseba, ki ima v skladu s tem zakonom veljavno dovoljenje za opravljanje nalog ocenjevalca vrednosti, ali sodni cenilec za področje opravljanja cenitev podjetij, strojev, opreme ali nepremičnin, ki ima v skladu s tem zakonom veljavno dovoljenje za opravljanje nalog ocenjevalca vrednosti.

24. Posli opravljanja dogovorjenih postopkov so storitve revizijske narave, opravljene na podlagi dogovora med revizijsko družbo in drugo stranko, kot so opredeljeni v pravilih Mednarodne zveze računovodskih strokovnjakov.

25. Posredni imetnik delnic, poslovnih deležev ali drugih pravic, ki zagotavljajo udeležbo pri upravljanju ali v kapitalu, je oseba, za račun katere je druga oseba kot neposredni imetnik pridobila te delnice, poslovne deleže ali druge pravice, ki zagotavljajo udeležbo pri upravljanju. Šteje se, da je posamezna oseba posredni imetnik delnic, poslovnih deležev ali drugih pravic, ki zagotavljajo udeležbo pri upravljanju, ali drugih vrednostnih papirjev, katerih neposredni imetnik je s to osebo povezana oseba.

26. Pravila Mednarodne zveze računovodskih strokovnjakov so Mednarodni standardi revidiranja in drugi mednarodni standardi, okvirna določila, kodeks etike in mednarodna obvestila za revizijsko prakso, ki jih izdaja Mednarodna zveza računovodskih strokovnjakov in so povezani z revidiranjem.

27. Pravila revidiranja so pravila Mednarodne zveze računovodskih strokovnjakov in druga pravila, ki jih določa Agencija.

28. Preiskava Agencije je postopek odkrivanja neustreznega opravljanja revidiranja ali ocenjevanja vrednosti.

29. Prijavitelj je oseba, ki Agenciji poroča domnevne ali dejanske kršitve določb tega zakona.

30. Pristojni organ je organ, določen s predpisi, ki je pooblaščen za sprejem aktov s področja revidiranja ali za nadzor nad delovanjem zakonitih revizorjev in revizijskih podjetij.

31. Poklicna nezaupljivost pomeni odnos, ki vključuje kritično razmišljanje, ki je pozorno na okoliščine, ki lahko kažejo na morebitno napačno navedbo zaradi napake ali prevare, ter kritično oceno revizijskih dokazov.

32. Revidiranje pomeni revizijo posamičnih ali konsolidiranih računovodskih izkazov, druge posle dajanja zagotovil in posle opravljanja dogovorjenih postopkov, ki se izvajajo na podlagi pravil Mednarodne zveze računovodskih strokovnjakov s področij revidiranja, dajanja zagotovil in etike.

33. Revizija posamičnih računovodskih izkazov ali konsolidiranih računovodskih izkazov je preizkušanje in ocenjevanje računovodskih izkazov ter podatkov in metod, uporabljenih pri njihovem sestavljanju, in na podlagi tega dajanje neodvisnega strokovnega mnenja o tem, ali računovodski izkazi v vseh pomembnih pogledih podajajo resničen in pošten prikaz finančnega stanja in poslovnega izida pravne osebe v skladu s primernim okvirom računovodskega poročanja.

34. Revizijska družba je revizijsko podjetje, organizirano kot gospodarska družba s sedežem v Republiki Sloveniji, ki ima dovoljenje Agencije za opravljanje storitev revidiranja.

35. Revizijski subjekt tretje države je subjekt, ki ne glede na svojo pravno obliko izvaja revizije posamičnih ali konsolidiranih računovodskih izkazov družbe iz tretje države, razen subjekta, ki je registriran kot revizijsko podjetje v eni od držav članic, za kar ima dovoljenje pristojnega organa v državi članici gostiteljici.

36. Revizijsko podjetje je pravna oseba ali kateri koli drugi subjekt, ne glede na svojo pravno obliko, ki ima dovoljenje pristojnega organa države članice za opravljanje obveznih revizij.

37. Revizor skupine je pooblaščeni revizor ali revizijska družba, ki izvaja obvezno revizijo konsolidiranih računovodskih izkazov.

38. Revizor tretje države je fizična oseba, ki izvaja revizije posamičnih ali konsolidiranih računovodskih izkazov družbe iz tretje države, razen oseb, ki so registrirane kot zakoniti revizorji v eni od držav članic, za kar imajo dovoljenje pristojnega organa v državi članici gostiteljici.

39. Revizorjevo poročilo je poročilo, ki ga izda revizijska družba.

40. Revizorjevo poročilo o računovodskih izkazih je poročilo, pripravljeno v skladu z Direktivo 2013/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o letnih računovodskih izkazih, konsolidiranih računovodskih izkazih in povezanih poročilih nekaterih vrst podjetij, spremembi Direktive 2006/43/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi direktiv Sveta 78/660/EGS in 83/349/EGS (UL L št. 182 z dne 29. 6. 2013, str. 19), ki ga je izdala revizijska družba.

41. Subjekt javnega interesa je družba, s katere vrednostnimi papirji se trguje na organiziranem trgu vrednostnih papirjev, kreditna institucija, kot jo opredeljuje zakon, ki ureja bančništvo, zavarovalnica, kot jo opredeljuje zakon, ki ureja zavarovalništvo.

42. Tretja država je država, ki ni članica Evropske unije.

43. Tretja oseba je pravna oseba, ki ima sedež na območju tretje države, in fizična oseba, ki ima stalno bivališče na območju tretje države.

44. Udeležba je posredno ali neposredno imetništvo poslovnega deleža, delnic ali drugih pravic v določeni pravni osebi, na podlagi katerih ima imetnik najmanj 20-odstotni delež glasovalnih pravic ali najmanj 20-odstotni delež v kapitalu.

45. Veščak revizorja (v nadaljnjem besedilu: veščak) je posameznik ali organizacija, ki ima poglobljeno znanje na področju, različnem od računovodstva ali revidiranja.

46. Zakoniti revizor ali revizorka (v nadaljnjem besedilu: zakoniti revizor) je fizična oseba, ki ima veljavno dovoljenje pristojnega organa države članice za opravljanje obveznih revizij.

2. poglavje: REVIDIRANJE

2.1.: Splošno

4. člen
(način revidiranja)

(1) Revidiranje poteka na način, določen s tem zakonom, Mednarodnimi revizijskimi standardi in drugimi zakoni, ki urejajo revidiranje pravnih oseb ali druge oblike revizije, in predpisi, izdanimi na njihovi podlagi.

(2) Hierarhijo pravil revidiranja, ki niso predpisi, opredeli Agencija.

(3) Revidiranje se opravlja v primerih, določenih z zakonom, ali na podlagi naročila.

5. člen
(opravljanje storitev revidiranja)

(1) Storitve revidiranja lahko opravlja samo revizijska družba.

(2) Storitve revidiranja lahko v imenu revizijske družbe opravljajo samo osebe, ki imajo dovoljenje za opravljanje nalog pooblaščenega revizorja in so s to revizijsko družbo v delovnem razmerju za polni delovni čas.

(3) Revizijske družbe smejo izvajanje posameznih postopkov revidiranja poveriti veščakom in osebam, ki so v delovnem razmerju za polni delovni čas z drugo revizijsko družbo, skladno s pravili revidiranja in pod pogojem, da je njihovo delovanje skrbno načrtovano in nadzorovano.

(4) Storitve revidiranja lahko opravlja tudi revizijsko podjetje, ki ima dovoljenje pristojnega organa države članice v drugi državi članici in je registrirano pri Agenciji, če ključni revizijski partner, ki izvaja revizijo v imenu revizijskega podjetja, izpolnjuje pogoje iz 19. člena tega zakona.

(5) Določbe drugega odstavka tega člena o polnem delovnem času ne vplivajo, ne zmanjšujejo ali ne omejujejo pravic delavcev do opravljanja dela s krajšim delovnim časom, ki so določene v področnih zakonih, in sodelovanja veščakov pri revidiranju.

2.2.: Potek revidiranja

6. člen
(dolžnosti pravne osebe, v kateri se opravlja revidiranje)

(1) Poslovodstvo pravne osebe, pri kateri poteka revidiranje, posreduje revizijski družbi vso zahtevano dokumentacijo in ji omogoči vpogled v poslovne knjige, spise in računalniške zapise. Revizijski družbi pravna oseba v okviru običajnega poslovnega časa omogoči dostop do poslovnih prostorov.

(2) Za izvajanje revizije pravna oseba revizijski družbi zagotovi ustrezne prostore in opremo za delo. Če so bili opravljeni vnosi podatkov z uporabo računalniške obdelave, pravna oseba na lastne stroške v primernem roku revizijski družbi zagotovi pripomočke, ki so potrebni za branje dokumentacije in, če je treba, zagotovi berljive trajne izpise v potrebnem številu kopij.

(3) Pravna oseba lahko razreši revizijsko družbo, ki opravlja revizijo njenih računovodskih izkazov, le na podlagi utemeljenih razlogov. Različna mnenja o računovodskih obravnavah ali revizijskih postopkih niso utemeljeni razlogi za razrešitev. Pravna oseba pisno obvesti Agencijo o razrešitvi ali odstopu revizijske družbe v obdobju, za katero je veljalo imenovanje, in ustrezno pojasni razloge za razrešitev ali odstop v 15 dneh od razrešitve ali odstopa.

(4) Prepovedane so vse pogodbene klavzule, ki omejujejo izbiro glede imenovanja določenega revizorja ali revizijske družbe, ki bo izvedla obvezno revizijo te pravne osebe, na nekatere kategorije ali sezname revizijskih družb. Vse takšne obstoječe klavzule so nične.

(5) Če revizijska družba popravi revizorjevo poročilo o obvezni reviziji, poslovodstvo revidirane pravne osebe zagotovi javno objavo popravljenega revizorjevega poročila.

(6) Pri obveznih revizijah subjektov javnega interesa lahko razrešitev revizijske družbe pri pristojnem sodišču, na podlagi utemeljenih razlogov, zahtevajo:

- delničarji, ki zastopajo 5 odstotkov ali več glasovalnih pravic ali delniškega kapitala;
- drugi organi revidiranih subjektov, če tako določa zakon ali
- pristojni organi iz prvega ali drugega odstavka 20. člena Uredbe (EU) št. 537/2014, če tako določa zakon.

7. člen
(dolžnost varovanja zaupnih podatkov)

(1) Revizijska družba kot zaupne varuje vse podatke, dejstva in okoliščine, za katere je izvedela pri opravljanju revidiranja.

(2) Poslovodstvo revizijske družbe, družbeniki, delničarji ali člani organov nadzora revizijske družbe, pooblaščeni revizorji in drugi zaposleni revizijske družbe oziroma druge osebe, ki so jim v zvezi z njihovim delom v revizijski družbi oziroma opravljanjem storitev za revizijsko družbo na kakršen koli način dostopni zaupni podatki iz prejšnjega odstavka, vključno z osebami v mreži, teh podatkov ne smejo sporočati tretjim osebam niti jih sami izkoriščati ali omogočiti, da bi jih izkoriščale tretje osebe.

(3) Dolžnost varovanja zaupnih podatkov zavezuje osebe iz prejšnjega odstavka tudi, ko ne sodelujejo več pri posamezni revizijski nalogi oziroma ko niso več povezane z revizijsko družbo.

(4) Dolžnost varovanja zaupnih podatkov ne velja v naslednjih primerih:

- če je revizijska družba na podlagi zakona o določenih okoliščinah dolžna poročati nadzornemu organu;
- če oseba izrecno pisno soglaša, da se sporočijo posamezni zaupni podatki;
- če te podatke pisno zahteva komisija za preprečevanje korupcije ali če jih zaradi izvedbe predkazenskega ali kazenskega postopka pisno zahteva sodišče, državno tožilstvo ali policija, razen v primerih, ko za posredovanje zaupnih podatkov zakon izrecno določa odredbo preiskovalnega sodnika;
- če iz podatkov, dejstev in okoliščin, ki jih je revizijska družba izvedela pri opravljanju revidiranja, izhajajo razlogi za sum, da je bilo storjeno kaznivo dejanje;
- če so ti podatki potrebni za opravljanje nalog nadzora nad revizijsko družbo in predložitev teh podatkov oziroma revizijske dokumentacije pisno zahteva nadzorni organ po tem zakonu ali po zakonu, ki ureja bančništvo, zavarovalništvo, trg finančnih instrumentov ali varstvo konkurence;
- če revizijska družba izvaja obvezno revizijo naročnika, ki je del skupine, katere nadrejeno podjetje je v tretji državi, in takšno dokumentacijo potrebuje revizor skupine v tretji državi za

uspešnost revizije konsolidiranih računovodskih izkazov nadrejenega podjetja, ob predpostavki, da so izpolnjeni pogoji iz 144. člena tega zakona;
- če so ti podatki potrebni za opravljanje nalog notranjega nadzora nad kakovostjo delovanja revizijske družbe v mreži;
- v primeru zamenjave revizijske družbe, ko je prejšnja revizijska družba novi revizijski družbi dolžna zagotoviti dostop do vseh podatkov v zvezi z revidirano pravno osebo in
- v primeru zahteve revizijske komisije v zvezi z ugotovitvami in zaključki nadzornega organa o opravljenem nadzoru nad kakovostjo dela revizijske družbe.

8. člen
(opravljanje revidiranja)

(1) Revizijska družba revidiranje opravi v skladu s pravili revidiranja.

(2) Revizijska družba pri revidiranju računovodskih izkazov zagotovi, da:

- so ključni revizijski partner ali ključni revizijski partnerji, ki podpišejo revizorjevo poročilo o računovodskih izkazih, in pooblaščeni revizorji, ki sodelujejo pri revidiranju, udeleženi pri revidiranju skupno z najmanj 15 odstotki delovnega časa;
- je skupno število delovnih ur osebja z manj kot dvema letoma delovnih izkušenj pri revidiranju v revizijski skupini največ 25 odstotkov delovnega časa.

(3) Revizijska družba pripravi in vodi revizijsko dokumentacijo, kot je opredeljena v Pravilih Mednarodne zveze računovodskih strokovnjakov, v slovenskem jeziku. Agencija lahko določi podrobnejši način priprave in vodenja revizijske dokumentacije.

(4) Revizijska družba hrani revizijsko dokumentacijo iz prejšnjega odstavka šest let po opravljenem revidiranju. Način hranjenja revizijske dokumentacije lahko določi Agencija.

(5) V primeru začetega nadzora nad kakovostjo dela revizijske družbe in pooblaščenih revizorjev, v primeru začetega postopka za izrek ukrepa nadzora ter v primeru začete preiskave revizijska družba hrani dokumentacijo iz prejšnjega odstavka do pravnomočnosti odločitve v postopku nadzora.

(6) V primeru, da revizijska družba preneha delovati, preide obveznost hrambe revizijske dokumentacije na delničarje oziroma družbenike revizijske družbe.

(7) Obvezna revizija računovodskih izkazov ne vključuje zagotovila o prihodnji sposobnosti preživetja pravne osebe ali učinkovitosti oziroma uspešnosti organa vodenja ali nadzora pri vodenju poslovanja.

(8) Pri revidiranju kreditnih institucij, kot jih opredeljuje zakon, ki ureja bančništvo, revizijska družba upošteva tudi usmeritve, ki jih na svoji spletni strani objavi Banka Slovenije in katerih namen je implementacija smernic Evropskega bančnega organa.

9. člen
(revizorjevo poročilo o računovodskih izkazih)

(1) Revizorjevo poročilo o računovodskih izkazih sestavi in podpiše ključni revizijski partner ali ključni revizijski partnerji.

(2) V primeru, da revizorjevo poročilo o posamičnih in/ali konsolidiranih računovodskih izkazih podpiše več oseb, vsi nerazdelno odgovarjajo za celotno revizorjevo poročilo o računovodskih izkazih.

(3) Revizorjevo poročilo o računovodskih izkazih za domače pravne osebe oziroma podružnice osebe države članice ali tretje osebe na območju Republike Slovenije je sestavljeno v slovenskem jeziku.

(4) Revizorjevo poročilo o konsolidiranih računovodskih izkazih ustreza zahtevam iz prvega odstavka tega člena. Pri poročanju o usklajenosti poslovnega poročila revizor upošteva konsolidirane računovodske izkaze in konsolidirano poslovno poročilo v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe.

(5) Kadar so letni računovodski izkazi obvladujoče družbe priloženi konsolidiranim računovodskim izkazom, se lahko poročili revizijske družbe združita.

(6) Revizijska družba, ki je opravila obvezno revizijo subjekta javnega interesa, predloži pristojnim organom za nadzor trga vrednostih papirjev, bank, kreditnih institucij ali zavarovalnic na njihovo zahtevo dodatno poročilo, ki ga je predložila revizijski komisiji. Pristojni organi za nadzor trga vrednostnih papirjev, bank ali zavarovalnic lahko od revizijske družbe zahtevajo dodatna pojasnila v zvezi z obvezno revizijo.

10. člen
(poročanje o drugih revizijskih poslih, poslih dajanja zagotovil in poslih opravljanja dogovorjenih postopkov)

O opravljenih drugih revizijskih poslih, poslih dajanja zagotovil in poslih opravljanja dogovorjenih postopkov poroča pooblaščeni revizor v skladu s pravili revidiranja.

11. člen
(obvezne revizije konsolidiranih računovodskih izkazov)

(1) Pri obvezni reviziji konsolidiranih računovodskih izkazov nosi ključni revizijski partner skupine celotno odgovornost za revizorjevo poročilo o konsolidiranih računovodskih izkazih ter za dodatno poročilo k revizijskemu poročilu iz 11. člena Uredbe (EU) št. 537/2014.

(2) Ključni revizijski partner skupine izvaja pregled in hrani dokumentacijo svojega pregleda revizijskega dela, ki ga je opravil revizor iz tretjih držav, zakoniti revizor, revizijski subjekt tretje države ali revizijsko podjetje za namen revizije skupine. Dokumentacija, ki jo hrani ključni revizijski partner, je takšna, da lahko Agencija pregleda delo ključnega revizijskega partnerja.

(3) Kadar revizor ali revizijski subjekt iz tretje države revidira sestavni del skupine podjetij, je ključni revizijski partner odgovoren, da Agenciji zagotovi vso dokumentacijo o revizijskem delu, ki ga je opravil revizor ali revizijski subjekt iz tretje države, vključno z delovnimi papirji, povezanimi z revizijo konsolidiranih računovodskih izkazov. Da bi to lahko zagotovil, ohrani ključni revizijski partner kopijo takšne dokumentacije ali se dogovori z revizorjem ali revizijskim subjektom o primernem in neomejenem dostopu do dokumentacije na zahtevo ali ukrepa kako drugače.

(4) Če je prenos delovnih papirjev iz tretje države revizorju skupine preprečen zaradi pravnih ali drugih ovir, vključuje dokumentacija, ki jo hrani revizor skupine, dokazila, da je izvedel ustrezne postopke za pridobitev dostopa do revizijske dokumentacije, ter pri ovirah, ki niso pravne in izvirajo iz državne zakonodaje, dokazila o takšnih ovirah.

2.3.: Pogoji revidiranja

12. člen
(neodvisnost in nepristranskost revidiranja)

(1) Revizijska družba opravlja revidiranje v pravni osebi neodvisno, nepristransko ter v skladu s pravili revidiranja.

(2) Fizične osebe, ki bi lahko neposredno ali posredno vplivale na rezultat revizije, morajo biti neodvisne od revidiranega subjekta in ne smejo posegati v sprejemanje odločitev revidiranega subjekta.

(3) Fizične osebe iz prejšnjega odstavka so zaposleni pri revizijski družbi ter z njimi povezane osebe, osebe, ki so del mreže, v katero je vključena revizijska družba, ali katere koli druge fizične osebe, katerih storitve so na voljo revizijski družbi ali kateri koli osebi, ki je z revizijsko družbo povezana posredno ali neposredno.

(4) Družbeniki ali delničarji revizijske družbe ter člani upravnih, poslovodnih in nadzornih organov te družbe ali pridružene družbe in njihove mreže ne smejo posegati v izvajanje revizije na kakršen koli način, ki bi ogrozil neodvisnost in nepristranskost pooblaščenega revizorja.

(5) Neodvisnost se zagotovi v obdobju, ki ga zajemajo računovodski izkazi, ki se revidirajo, in v obdobju, v katerem se izvaja obvezna revizija.

(6) Osebe ali družbe iz prvega, tretjega in četrtega odstavka 14. člena tega zakona ne smejo zahtevati ali sprejeti denarnih in nedenarnih daril ali uslug od revidiranega subjekta ali katerega koli subjekta, povezanega z revidiranim subjektom, razen če bi nepristranska, razumna in obveščena tretja stran zadevno vrednost ocenila kot zanemarljivo.

(7) Če je revidirani subjekt v obdobju, na katerega se nanašajo računovodski izkazi, prevzet s strani drugega subjekta, če se z drugim subjektom združi ali če ga drugi subjekt prevzame, revizijska družba opredeli in oceni vse trenutne ali nedavne interese ali odnose, vključno z vsemi nerevizijskimi storitvami, ki so se opravile za ta subjekt in bi lahko ob upoštevanju razpoložljivih zaščitnih ukrepov ogrozile revizorjevo neodvisnost in zmožnost nadaljevanja obvezne revizije po datumu začetka učinkovanja združitve ali prevzema. Pooblaščeni revizor ali revizijska družba čim prej, najpozneje pa v treh mesecih, sprejme vse potrebne ukrepe za prekinitev kakršnih koli trenutnih interesov ali odnosov, ki bi lahko ogrozili njegovo neodvisnost, in če je to mogoče, sprejme zaščitne ukrepe, da bi čim bolj zmanjšal vse nevarnosti za svojo neodvisnost, ki bi se lahko pojavile zaradi predhodnih in trenutnih interesov ter odnosov.

(8) Ključni revizijski partner ali revizijska družba ne izvede obvezne revizije, če obstaja kakršna koli nevarnost samopregledovanja, domačnosti ali ustrahovanja, ki nastane zaradi finančnih ali poslovnih odnosov ali delovnih ali drugačnih razmerij med osebami, navedenimi v drugem odstavku 13. člena tega zakona.

13. člen
(obvladovanje nasprotij interesov)

(1) Revizijska družba se izogiba kakšnemu koli nasprotju interesov.

(2) Nasprotje interesov lahko nastane:

- med revizijsko družbo in njeno mrežo;
- med revizijsko družbo in zaposlenimi v revizijski družbi ter z zaposlenimi v povezanih osebah revizijske družbe;
- med revizijsko družbo in drugimi osebami, ki na pogodbeni podlagi opravljajo katere koli storitve za revizijsko družbo;
- med revizijsko družbo in njenimi strankami.

(3) Revizijska družba vzpostavi in uresničuje učinkovit sistem za preprečevanje in obvladovanje nasprotij interesov, ki obsega vse razumne ukrepe, s katerimi zagotovi, da med revidiranjem na njegovo neodvisnost ne vpliva nobeno obstoječe ali morebitno nasprotje interesov.

(4) Družbeniki ali delničarji revizijske družbe ter člani organov vodenja in nadzora te družbe ali pridružene družbe ne smejo posegati v izvajanje revizije na kakršen koli način, ki bi ogrozil neodvisnost in nepristranskost pooblaščenega revizorja.

14. člen
(prepoved revidiranja v posamezni pravni osebi)

(1) Revizijska družba ali kateri koli član mreže, ki ji revizijska družba pripada, ne sme opravljati revidiranja v posamezni pravni osebi, če:

- ima naložbe v tej pravni osebi;
- ima ta pravna oseba naložbe v revizijski družbi;
- so osebe, ki so povezane s pravno osebo:
  - ožji družinski člani članov poslovodstva, nadzornega sveta oziroma pooblaščenih revizorjev v revizijski družbi;
  - skupaj posredno ali neposredno imetniki kvalificiranega deleža v revizijski družbi;
  - če revizijska družba oziroma katera koli organizacijska enota v mreži, ki ji pripada, oziroma z revizijsko družbo povezana oseba opravlja ali je v obdobju med začetkom revidiranega obdobja in izdajo revizijskega poročila in v poslovnem letu, ki je neposredno pred tem obdobjem, opravljala pri pravni osebi storitve, ki bi lahko ogrozile neodvisnost in nepristranskost revidiranja;
- je povezana s pravno osebo na drug način in bi zaradi te povezave lahko obstajal dvom v neodvisnost in nepristranskost revidiranja;
- bi lahko nepristranska, razumna in obveščena tretja stran ob upoštevanju uporabljenih zaščitnih ukrepov sklepala, da je ogrožena neodvisnost zakonitega revizorja ali revizijskega podjetja.

(2) Agencija določi seznam prepovedanih storitev iz četrte alinee prejšnjega odstavka.

(3) Pooblaščeni revizor ne sme opravljati nalog revidiranja v pravni osebi, če:

- je kot ključni revizijski partner opravljal revizijo računovodskih izkazov pri tej pravni osebi neprekinjeno sedem let po datumu prvega imenovanja in po opravljeni zadnji reviziji še nista pretekli dve leti;
- ima naložbe v tej pravni osebi;
- je povezan s to pravno osebo na drug način in bi zaradi te povezave lahko obstajal dvom v neodvisnost in nepristranskost revidiranja;
- zanjo opravlja ali je opravljal v obdobju med začetkom revidiranega obdobja in izdajo revizijskega poročila in v poslovnem letu, ki je neposredno pred tem obdobjem, storitve, ki bi lahko ogrozile neodvisnost in nepristranskost revidiranja;
- gre za osebo iz četrte alinee prvega odstavka tega člena.

(4) Zaposleni v revizijski družbi in katera koli druga fizična oseba, katere storitve so na voljo pooblaščenemu revizorju ali revizijski družbi ali so pod njegovim nadzorom, če je neposredno vključena v dejavnosti obvezne revizije, ter osebe, ki so tesno povezane z njimi, ne smejo: biti družbeniki ali delničarji, imeti finančnega interesa ali neposredne pravice do udeležbe ali sodelovati pri kakršni koli transakciji v zvezi s katerim koli finančnim instrumentom, ki ga izdaja, zanj jamči ali ga drugače podpira kateri koli revidirani subjekt s področja njihovih dejavnosti obvezne revizije.

(5) Prepoved iz prejšnjega odstavka ne velja v primeru, ko gre za deleže v posredni lasti prek razpršenih kolektivnih naložbenih shem, vključno z upravljalnimi skladi, kot so pokojninski skladi ali življenjska zavarovanja.

15. člen
(notranje obvladovanje kakovosti)

(1) Revizijska družba zagotovi skladnost z usmeritvami in postopki na vseh svojih ravneh in delovnih strukturah tako, da vzpostavi mehanizem notranjega obvladovanja kakovosti, ki obsega:

- oblikovanje ustreznih usmeritev in postopkov, s katerimi zagotovi, da njeni družbeniki, delničarji ter člani organov vodenja in nadzora ali pridružena podjetja ne posegajo v izvajanje revidiranja na kakršen koli način, ki bi ogrožal njegovo neodvisnost in nepristranskost;
- vzpostavitev zanesljivih računovodskih postopkov ter mehanizmov notranjega obvladovanja kakovosti, učinkovitih postopkov ocenjevanja tveganj ter učinkovitih nadzornih in zaščitnih ukrepov za sisteme obdelovanja informacij;
- oblikovanje ustreznih usmeritev in postopkov za zagotavljanje ustreznih znanj in izkušenj, ki so potrebne za izvajanje nalog, dodeljenih zaposlenim in katerim koli drugim fizičnim osebam, ki bodisi opravljajo storitve za revizijsko družbo bodisi so pod njenim nadzorom oziroma so neposredno vključene v revidiranje;
- oblikovanje ustreznih usmeritev in postopkov, s katerimi se zagotovi, da izvajanje revizijskih nalog s strani katere koli osebe, vključene v revidiranje, ne zmanjša kakovosti notranjega obvladovanja kakovosti in zmožnosti Agencije za opravljanje nadzora;
- vzpostavitev ustrezne in učinkovite organizacijske in administrativne ureditve za preprečevanje, ugotavljanje, odpravljanje ali obvladovanje in razkritje nevarnosti za njeno neodvisnost in nepristranskost;
- oblikovanje ustreznih usmeritev in postopkov za izvajanje revidiranja, usposabljanja, nadzora in pregleda dejavnosti zaposlenih ter organiziranje strukture revizijskega spisa;
- vzpostavitev notranjega obvladovanja kakovosti, ki zajema vsaj usmeritve in postopke iz prejšnje alinee in zagotavlja kakovostno revidiranje;
- uporabo ustreznih sistemov, virov in postopkov za zagotavljanje stalnosti in pravilnosti pri izvajanju njenih dejavnosti revidiranja;
- vzpostavitev primerne in učinkovite organizacijske ureditve za ukrepanje v primeru dogodkov, ki imajo ali bi lahko imeli resne posledice za integriteto njenih dejavnosti revidiranja in njihovo evidentiranje;
- ustrezno politiko prejemkov, vključno z udeležbo v dobičku, ki z zadostnimi spodbudami za učinkovitost zagotavljajo kakovostno revizijo, pri čemer višina prihodkov od opravljanja nerevizijskih storitev ni del ocene učinkovitosti oseb, vključenih v revizijo, ali oseb, ki bi lahko vplivale na njen potek;
- spremljanje, evidentiranje in ocenjevanje ustreznosti in učinkovitosti mehanizmov notranjega obvladovanja kakovosti ter sprejemanje in evidentiranje ukrepov za odpravo ugotovljenih pomanjkljivosti. Revizijska družba izvaja zlasti letno ocenjevanje sistema notranjega obvladovanja kakovosti iz sedme alinee tega odstavka. Revizijska družba vodi evidenco o ugotovitvah navedenega ocenjevanja in vseh predlaganih ukrepih za spremembo sistema notranjega obvladovanja kakovosti.

(2) Usmeritve in postopki iz prejšnjega odstavka se dokumentirajo in se posredujejo vsem zaposlenim v revizijski družbi.

(3) Izvajanje nalog iz četrte alinee prvega odstavka tega člena nima vpliva na končno odgovornost revizijske družbe do revidiranega subjekta.

(4) Revizijska družba pri izpolnjevanju zahtev iz prvega odstavka tega člena upošteva obseg in kompleksnost svojih dejavnosti in lahko Agenciji dokaže ustreznost vzpostavljenih usmeritev in postopkov.

(5) Oseba, ki je odgovorna za obvladovanje kakovosti v revizijski družbi, mora biti pooblaščeni revizor.

16. člen
(organizacija dela)

(1) Revizijska družba imenuje vsaj enega ključnega revizijskega partnerja, ki dejavno sodeluje pri revidiranju. Glavna merila, na podlagi katerih revizijska družba izbere ključne revizijske partnerje, so

zagotavljanje kakovostne revizije, neodvisnost in usposobljenost. Ključni revizijski partnerji aktivno sodelujejo pri izvajanju obvezne revizije.

(2) Revizijska družba iz prejšnjega odstavka ključnemu revizijskemu partnerju za ustrezno opravljanje njegovih nalog zagotovi zadostne vire in ustrezno usposobljeno osebje, ki ima potrebne sposobnosti in zmožnosti za ustrezno opravljanje nalog tega partnerja.

(3) Ključni revizijski partner med revidiranjem poslu nameni dovolj časa in dodeli dovolj virov za ustrezno opravljanje svojih nalog.

(4) Revizijska družba evidentira večje kršitve določb tega zakona in Uredbe (EU) št. 537/2014 in posledice vseh kršitev, vključno z ukrepi za njihovo obvladovanje in za spremembe svojega sistema notranjega obvladovanja kakovosti. O pregledu sprejetih ukrepov enkrat letno poroča znotraj revizijske družbe.

(5) Revizijska družba evidentira vsako zaprosilo za nasvet zunanjih strokovnjakov in prejeti nasvet.

(6) Revizijska družba vodi evidenco strank, ki vključuje naslednje podatke:
- firma, naslov in kraj poslovanja;
- če gre za revizijsko podjetje osebna imena ključnih revizijskih partnerjev in
- zaračunana plačila za revidiranje in druge storitve v posameznem poslovnem letu.

(7) Revizijska družba za vsako revizijo pripravi revizijski spis.

(8) Revizijska družba pred začetkom ali nadaljevanjem revizije v revizijskem spisu oceni in dokumentira:
- izpolnjevanje zahtev po neodvisnosti in nepristranskosti iz 12. do 15. člena tega zakona;
- obstoj nevarnosti za njeno neodvisnost in nepristranskost ter uporabljena varovala za omilitev teh nevarnosti;
- izpolnjevanje zahtev po usposobljenosti zaposlenih, čas in sredstva za ustrezno izvajanje obvezne revizije;
- da ima ključni revizijski partner veljavno dovoljenje za opravljanje nalog pooblaščenega revizorja in
- vse druge podatke in informacije, ki so pomembni za utemeljitev revizorjevega poročila o računovodskih izkazih.

(9) Revizijski spis se zaključi najkasneje 60. dan po datumu podpisa revizorjevega poročila o računovodskih izkazih.

(10) Revizijska družba evidentira vse pisne pritožbe, prejete v zvezi z izvedenimi revizijami.

(11) Revizijska družba uvede ustrezne postopke, ki zaposlenim omogočajo notranje poročanje po posebnem kanalu o morebitnih ali dejanskih kršitvah tega zakona ali uredbe.

17. člen
(zaposlitev pooblaščenega revizorja ali zaposlenih v revizijskih družbah s strani revidiranih subjektov)

(1) Pooblaščenim revizorjem, ki izvajajo ali so odgovorni za revizijo računovodskih izkazov, eno leto ali v primeru subjekta javnega interesa dve leti po tem, ko so prenehali sodelovati pri revizijskem poslu, ni dovoljena/dovoljeno:

- zaposlitev v revidiranem subjektu;
- članstvo v revizijski komisiji revidiranega subjekta ali organa, ki opravlja enake naloge kot revizijska komisija, kadar ta ne obstaja;
- opravljanje nalog člana organa vodenja ali nadzora ali nalog izvršnega direktorja, ki ni član upravnega odbora, revidiranega subjekta;
- zasedba drugega ključnega vodstvenega položaja v revidiranem subjektu.

(2) Prepoved iz prejšnjega odstavka, razen prepovedi zaposlitve, velja tudi za zaposlene in partnerje ter vse druge fizične osebe, katerih storitve so na razpolago ali pod nadzorom pooblaščenih revizorjev, revizijske družbe ali revizijskega podjetja in tiste, ki so neposredno sodelovali pri posameznem poslu obvezne revizije vsaj eno leto po tem, ko so prenehali neposredno sodelovati pri dejavnostih obvezne revizije.

18. člen
(pogodba o revidiranju)

(1) Medsebojne pravice in obveznosti opravljanja revidiranja uredijo stranke s pogodbo o revidiranju.

(2) Pogodba o revidiranju se sklene v pisni obliki.

(3) Priloga k pogodbi je okvirni načrt revizije, na podlagi katere je bila določena cena in ki je pripravljena za vsako revizijsko obdobje in vsak revizijski posel posebej. Okvirni načrt vključuje tudi:

- predvideno sestavo revizijske delovne skupine z navedbo strokovne usposobljenosti članov;
- podatke o skupno načrtovanem času, potrebnem za revidiranje, po posameznih članih delovne skupine glede na njihovo strokovno usposobljenost in
- okvirno ceno storitev revidiranja, razčlenjeno na ceno storitev posameznih članov delovne skupine glede na njihovo strokovno usposobljenost.

(3) Cena celotne storitve revidiranja ne sme biti pogojena z opravljanjem dodatnih storitev za revidirano pravno osebo ali odvisna od kakršnih koli drugih pogojev.

(4) Pogodba o reviziji letnih posamičnih in konsolidiranih računovodskih izkazov, če jo zahteva zakonodaja, se sklene za obdobje najmanj treh let.

(5) Mandat iz prejšnjega odstavka se lahko obnovi.

(6) V primeru, da je v revizijski družbi zaposlen en sam pooblaščeni revizor, revizijska družba sklene pogodbo o sodelovanju, v kateri se z drugo revizijsko družbo dogovori, da bo v primeru, ko revizijska družba zaradi nezmožnosti pooblaščenega revizorja za delo ne bo mogla izpolniti svojih obveznosti iz pogodb o revidiranju, to storila druga revizijska družba.

(7) Z možnostjo dokončanja posla po sklenjeni pogodbi iz prejšnjega odstavka revizijska družba seznani naročnika revizije v pogodbi o revidiranju.

3. poglavje: POOBLAŠČENI REVIZOR

19. člen
(dovoljenje za opravljanje nalog pooblaščenega revizorja)

(1) Agencija izda dovoljenje za opravljanje nalog pooblaščenega revizorja, če oseba izpolnjuje naslednje pogoje:

- ima raven izobrazbe, pridobljeno po študijskih programih druge stopnje v skladu z zakonom, ki ureja visoko šolstvo, oziroma izobrazbo, ki ustreza ravni izobrazbe, pridobljene po študijskih programih druge stopnje;
- ima najmanj petletne delovne izkušnje pri opravljanju revidiranja v zadnjem osemletnem obdobju pred oddajo vloge za izdajo dovoljenja, pri revizijski družbi oziroma zakonitem revizorju ali revizijskem podjetju z dovoljenjem katere koli države članice;
- je opravila praktično usposabljanje in preizkus strokovnih znanj za opravljanje nalog pooblaščenega revizorja, določenih z aktom o pridobitvi potrdil o strokovnih znanjih za opravljanje nalog pooblaščenega revizorja;
- ji v preteklosti ni bilo odvzeto dovoljenje za opravljanje nalog pooblaščenega revizorja ali da je od pravnomočnega odvzema dovoljenja preteklo vsaj pet let;
- ni bila pravnomočno obsojena zaradi kaznivega dejanja in
- ima visoko raven aktivnega znanja slovenščine.

(2) Dovoljenje za opravljanje nalog pooblaščenega revizorja velja tri leta od izdaje. Veljavnost dovoljenja se na zahtevo imetnika podaljša vsakič za tri leta, če opravi program dodatnega strokovnega izobraževanja po pravilniku, ki ga izda Agencija.

(3) Če imetnik dovoljenja ne opravi programa dodatnega strokovnega izobraževanja iz prejšnjega odstavka oziroma ne vloži zahteve za podaljšanje dovoljenja, dovoljenje preneha veljati. Ob zahtevi za ponovno izdajo dovoljenja oseba izpolnjuje pogoje iz prvega odstavka tega člena in ima opravljen program dodatnega strokovnega izobraževanja iz prejšnjega odstavka.

(4) Osebi, ki ji je bilo odvzeto dovoljenje za opravljanje nalog pooblaščenega revizorja, se omogoči ponovna pridobitev dovoljenja za opravljanje nalog pooblaščenega revizorja po preteku petih let od odvzema.

(5) Ponovna pridobitev dovoljenja iz prejšnjega odstavka je možna samo enkrat.

(6) Praktično usposabljanje iz tretje alinee prvega odstavka tega člena izvajajo ključni revizijski partnerji.

(7) Praktično usposabljanje mora biti vsebinsko ustrezno in mora večinoma zajemati revidiranje posamičnih in konsolidiranih računovodskih izrazov.

(8) Praktično usposabljanje je treba dokumentirati v skladu s pravili, ki jih določi Agencija.

20. člen
(strokovna znanja)

(1) Preizkus strokovnih znanj iz tretje alinee prvega odstavka prejšnjega člena obsega najmanj preizkus s področij:

- splošne računovodske teorije in načel;

- pravnih zahtev in standardov v zvezi s pripravo posamičnih in konsolidiranih računovodskih izkazov;
- slovenskih računovodskih standardov;
- mednarodnih računovodskih standardov;
- finančne analize;
- stroškovnega in poslovodnega računovodstva;
- obvladovanja tveganja in notranjega kontroliranja;
- revidiranja;
- pravnih zahtev in strokovnih standardov v zvezi z obvezno revizijo in zakonitimi revizorji;
- mednarodnih revizijskih standardov iz 4. člena tega zakona;
- poklicne etike in neodvisnosti;
- prava družb in upravljanja podjetij;
- stečajnega prava in postopkov zaradi insolventnosti;
- davčnega prava;
- civilnega in gospodarskega prava;
- delovnega in socialnega prava;
- informacijske tehnologije in računalniških sistemov;
- poslovnih financ ter
- matematike in statistike.

(2) Način preizkusa znanj iz prejšnjega odstavka podrobneje določi Agencija.

21. člen
(izdaja dovoljenja zakonitim revizorjem iz drugih držav članic)

(1) Agencija zakonitemu revizorju z dovoljenjem druge države članice izda dovoljenje za opravljanje nalog pooblaščenega revizorja v Republiki Sloveniji, če ta opravi preizkus poklicne usposobljenosti.

(2) Preizkus poklicne usposobljenosti poteka v slovenskem jeziku in vključuje preverjanje znanja s področij slovenskega prava iz prvega odstavka 20. člena tega zakona ter slovenskih računovodskih standardov. Način in vsebino preizkusa podrobneje določi Agencija.

22. člen
(izdaja dovoljenj revizorjem iz tretjih držav)

Agencija pod pogojem vzajemnosti podeli dovoljenje za opravljanje nalog pooblaščenega revizorja v Republiki Sloveniji revizorju iz tretje države, če ta Agenciji dokaže, da izpolnjuje zahteve, enakovredne tistim iz prvega odstavka 19. člena tega zakona, in da je opravil preizkus usposobljenosti znanj iz 21. člena tega zakona.

23. člen
(poročanje)

(1) Pooblaščeni revizor revizijski družbi poroča o naložbah, na podlagi katerih je posredno oziroma neposredno pridobil delež v posamezni pravni osebi, in o vsaki nadaljnji naložbi v to pravno osebo.

(2) Pooblaščeni revizor revizijsko družbo nemudoma, najkasneje pa v desetih delovnih dneh obvesti o naložbah v pravni osebi, s katero je revizijska družba sklenila pogodbo o revidiranju oziroma o okoliščinah iz tretje alinee tretjega odstavka 14. člena tega zakona.

4. poglavje: REVIZIJSKA DRUŽBA

4.1.: Statusne določbe

24. člen
(uporaba določb)

Za revizijsko družbo se uporabljajo določbe zakona, ki ureja gospodarske družbe, če v tem zakonu ni določeno drugače.

25. člen
(dejavnost revizijske družbe)

(1) Revizijska družba lahko opravlja samo storitve revidiranja.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena lahko revizijska družba opravlja tudi druge storitve, če s tem ne krši pravil revidiranja.

(3) Revizijska družba ima kot glavno dejavnost registrirano dejavnost s šifro M69.200 standardne klasifikacije dejavnosti.

(4) Za opravljanje storitev revidiranja mora revizijska družba pridobiti dovoljenje Agencije.

(5) V sodni register se ne sme vpisati firma, ki vsebuje besedo »revizija« ali izpeljanke iz te besede, če oseba nima dovoljenja Agencije za opravljanje storitev revidiranja.

26. člen
(pravnoorganizacijska oblika)

(1) Revizijska družba je lahko organizirana samo kot gospodarska družba po zakonu, ki ureja gospodarske družbe.

(2) Določbe tega zakona, ki se nanašajo na poslovodstvo revizijske družbe, se smiselno uporabljajo za poslovodje revizijske družbe, ki je organizirana v obliki družbe z omejeno odgovornostjo oziroma delniške družbe.

(3) Določbe tega zakona, ki se nanašajo na delničarje revizijske družbe, se smiselno uporabljajo za družbenike revizijske družbe, ki je organizirana v obliki družbe z omejeno odgovornostjo oziroma osebne družbe.

(4) Določbe tega zakona, ki se nanašajo na statut revizijske družbe, se smiselno uporabljajo za družbeno pogodbo revizijske družbe, ki je organizirana v obliki družbe z omejeno odgovornostjo oziroma osebne družbe.

(5) Določbe tega zakona, ki se nanašajo na poslovodstvo revizijske družbe, se uporabljajo tudi za izvršnega direktorja, ki ni član upravnega odbora.

27. člen
(delničarji revizijske družbe)

(1) Pooblaščeni revizorji, revizijske družbe, revizijska podjetja in revizijski subjekti tretjih držav so imetniki delnic revizijske družbe z vsaj 75 odstotki glasovalnih pravic.

(2) Če Agencija osebi iz prejšnjega odstavka odvzame dovoljenje za opravljanje nalog pooblaščenega revizorja oziroma dovoljenje za opravljanje storitev revidiranja, oseba iz delnic, katerih imetnik je, ne more izvrševati upravljavskih pravic iz delnic do vzpostavitve stanja iz prejšnjega odstavka.

(3) Če oseba iz prvega odstavka tega člena odtuji delnice tretji osebi, ki ni oseba iz prvega odstavka tega člena, tako da zaradi tega osebe iz prvega odstavka tega člena nimajo več 75 odstotkov glasovalnih pravic, imetnik iz delnic, s pridobitvijo katerih je kršena določba prvega odstavka tega člena, ne more izvrševati upravljavskih pravic iz delnic do vzpostavitve stanja iz prvega odstavka tega člena.

(4) V primeru iz drugega oziroma prejšnjega odstavka izda Agencija odločbo, s katero ugotovi, da imetnik delnic ne more izvrševati upravljavskih pravic iz delnic do vzpostavitve stanja iz prvega odstavka tega člena.

(5) Pred izdajo odločbe iz prejšnjega odstavka, da Agencija imetniku delnic rok, ki ne sme biti krajši od osem dni in ne daljši od 15 dni, da se izjasni o razlogih.

(6) Revizijski subjekt tretje države je po prvem odstavku tega člena lahko imetnik delnic samo, če so po pravu države sedeža revizijskega subjekta tretje države slovenske revizijske družbe lahko imetniki delnic revizijskega subjekta v državi sedeža revizijskega subjekta tretje države.

28. člen
(obveznosti delničarja)

(1) Delničar revizijske družbe revizijski družbi pisno poroča:

- o naložbah, na podlagi katerih je posredno ali neposredno pridobil delež v posamezni pravni osebi, in o vsaki nadaljnji naložbi v to pravno osebo;

- če je delničar pravna oseba:
  - o spremembah imetnikov kvalificiranih deležev v tej pravni osebi;
  - o imenovanju in razrešitvi poslovodstva in članov nadzornega sveta.

(2) Imetnik kvalificiranega deleža v revizijski družbi revizijsko družbo nemudoma, najkasneje pa v desetih dneh obvesti o povezanosti s pravno osebo, s katero je revizijska družba sklenila pogodbo o revidiranju, zaradi katere bi revizijska družba kršila prepoved iz 14. člena tega zakona.

(3) Če delničar krši obveznosti iz prvega oziroma prejšnjega odstavka, revizijska družba nemudoma, najkasneje pa v desetih dneh obvesti Agencijo.

29. člen
(prepoved izvrševanja pravic iz delnic)

Agencija izda odločbo, s katero delničarju prepove izvrševanje upravljavskih pravic iz delnic, če:
- delničar ponavljajoče krši obveznost iz prvega oziroma drugega odstavka prejšnjega člena ali kako drugače ponavljajoče ovira opravljanje nadzora nad revizijsko družbo;
- je delničar revizijski subjekt tretje države ali druga oseba tretje države in nastopijo ali obstajajo okoliščine iz drugega odstavka 35. člena tega zakona ali
- delničar krši dolžnost varovanja zaupnih podatkov iz drugega odstavka 7. člena tega zakona.

30. člen
(statut revizijske družbe)

(1) Poleg določb, ki jih mora vsebovati statut vsake delniške družbe, vsebuje statut revizijske družbe tudi vsebino poročil oziroma obvestil iz 28. člena tega zakona ter način in roke za poročanje oziroma obveščanje.

(2) Statut revizijske družbe tudi določa, da ima revizijska družba pravico izključiti:

- delničarja, ki mu Agencija izda odločbo iz 29. člena in ki v roku, ki ne sme biti krajši od enega meseca, šteto od pravnomočnosti te odločbe, delnic ne odsvoji;
- pravnega naslednika delničarja, ki s pridobitvijo delnic krši prvi odstavek 27. člena tega zakona.

31. člen
(poslovodstvo revizijske družbe)

(1) Poslovodstvo revizijske družbe ima lahko enega ali več članov.

(2) Za člana poslovodstva revizijske družbe ne sme biti imenovana oseba, ki je bila pravnomočno obsojena zaradi kaznivega dejanja.

(3) Večina članov poslovodstva in predsedniki uprav revizijskih družb morajo biti pooblaščeni revizorji. Če ima poslovodstvo samo dva člana, mora biti pooblaščeni revizor najmanj eden od obeh.

(4) Za člana poslovodstva je lahko imenovan samo pooblaščeni revizor, ki je zaposlen v revizijski družbi.

(5) V revizijski družbi je za polni delovni čas zaposlen najmanj en pooblaščeni revizor.

(6) Za prokurista revizijske družbe je lahko imenovan samo pooblaščeni revizor.

(7) Osebe, ki so člani poslovodstva, in osebe, ki zastopajo revizijsko družbo, ne smejo biti v pogodbenem razmerju s pravno osebo, ki je naročnik revizijske družbe ali s pravno osebo, ki za naročnika revizijske družbe izvaja storitve iz četrte alinee prvega odstavka 14. člena tega zakona.

(8) Osebe, ki so člani poslovodstva, in osebe, ki zastopajo revizijsko družbo, in njihovi ožji družinski člani ne smejo imeti naložb v pravni osebi, naročniku revizijske družbe ali pravni osebi, družbi, ki za naročnika revizijske družbe izvaja storitve iz četrte alinee prvega odstavka 14. člena tega zakona.

32. člen
(zavarovanje odgovornosti)

(1) Revizijska družba zavaruje svojo odgovornost za škodo, ki jo povzroči pravni osebi, pri kateri je opravila revizijo, oziroma tretji osebi s kršitvijo pogodbe o reviziji oziroma pravil revidiranja.

(2) Zavarovalna vsota zavarovanja odgovornosti iz prejšnjega odstavka za posamezen zavarovalni primer je za posamezno poslovno leto najmanj enaka tistemu od naslednjih rezultatov, ki je višji:

- od najvišje cene za storitve revizije na podlagi posamezne pogodbe o reviziji, pomnožene s 15;
- od seštevka cen za storitve revizije na podlagi vseh pogodb o reviziji, pomnoženega z 2,5.

(3) Posamezen zavarovalni primer iz prejšnjega odstavka je škoda, nastala v zvezi s posameznim revizorjevim poročilom.

4.2.: Dovoljenje za opravljanje storitev revidiranja

33. člen
(dovoljenje za opravljanje storitev revidiranja)

(1) Revizijska družba mora imeti dovoljenje Agencije za opravljanje storitev revidiranja.

(2) Na podlagi izdanega dovoljenja Agencija vpiše revizijsko družbo v register revizijskih družb.

34. člen

(zahteva za izdajo dovoljenja)

(1) Zahtevi za izdajo dovoljenja priloži gospodarska družba:
- statut revizijske družbe;
- seznam delničarjev z navedbo imena in priimka ter naslova oziroma firme in sedeža, skupnega nominalnega zneska delnic in odstotkov udeležbe v osnovnem kapitalu in pri upravljanju revizijske družbe;
- za delničarje – pravne osebe:
  - izpisek iz sodnega registra oziroma drugega ustreznega javnega registra;
  - če je delničar delniška družba tudi izpisek delničarjev iz knjige delničarjev oziroma, če so bile izdane prinosniške delnice, overjen prepis notarskega zapisa prisotnih na zadnji skupščini; za delničarje, ki so tuje pravne osebe, je treba listine predložiti v overjenem prevodu;
- za delničarje – revizijska podjetja držav članic oziroma revizijske subjekte tretjih držav: mnenje pristojnega nadzornega organa države članice oziroma tretje države, ki obsega:
  - vsebino predpisov države članice oziroma tretje države, ki urejajo pogoje za opravljanje storitev revidiranja in nadzor nad opravljanjem teh storitev;
  - izjavo pristojnega nadzornega organa, da je revizijsko podjetje v državi članici upravičeno oziroma revizijski subjekt tretje države upravičen opravljati storitve revidiranja in morebitne omejitve revizijskega podjetja oziroma revizijskega subjekta tretje države pri opravljanju teh storitev;
  - izjavo pristojnega nadzornega organa, da bo Agencijo obveščal o vseh ukrepih nadzora, izrečenih revizijskemu podjetju države članice oziroma revizijskemu subjektu tretje države;
- seznam oseb, ki so povezane z delničarji z opisom načina povezav;
- dokazila o zaposlitvi uprave revizijske družbe;
- izpisek iz delniške knjige;
- dokazila o zavarovanju odgovornosti in plačilu zavarovalne premije;
- pravilnik o varovanju revizijske dokumentacije;
- pravilnik o varovanju poslovne skrivnosti;
- če gre za revizijsko družbo, v kateri bo zaposlen en sam pooblaščeni revizor, pogodbo o sodelovanju z drugo revizijsko družbo iz 18. člena tega zakona;
- dokazila o zaposlitvi za vse pooblaščene revizorje;
- izjavo o naložbah, na podlagi katerih je družba posredno ali neposredno pridobila kvalificirani delež v drugi pravni osebi;
- usmeritve in postopke revizijske družbe, povezane z ureditvijo obvladovanja kakovosti in izvajanjem poslov v skladu s pravili revidiranja;
- drugo dokumentacijo, ki jo določi Agencija in na podlagi katere je mogoče ugotoviti, ali je revizijska družba kadrovsko, tehnično in organizacijsko sposobna opravljati storitve revidiranja.

(2) Podatke o dejstvih iz prejšnjega odstavka, o katerih vodi uradno evidenco kakšen drug državni organ oziroma organ samoupravne lokalne skupnosti ali nosilec javnega pooblastila, pridobi Agencija po uradni dolžnosti v skladu z zakonom, ki ureja upravni postopek.

35. člen
(odločanje o dovoljenju za opravljanje storitev revidiranja)

(1) Agencija izda dovoljenje za opravljanje storitev revidiranja, če gospodarska družba izpolnjuje pogoje, določene v 18. in 27. do 32. členu tega zakona.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka Agencija zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja, če je imetnik kvalificiranega ali večjega deleža revizijske družbe oseba, ki je bila posredno ali neposredno obvladujoča oseba revizijske družbe, ki ji je bilo odvzeto dovoljenje za opravljanje revizijskih storitev.

(3) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena Agencija zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja, če je imetnik kvalificiranega ali večjega deleža revizijske družbe revizijski subjekt tretje države oziroma druga oseba tretje države oziroma če so te osebe skupaj imetnik kvalificiranega ali večjega deleža revizijske družbe in je ob upoštevanju predpisov države oziroma držav teh oseb oziroma ob upoštevanju prakse države oziroma držav teh oseb pri uporabi in izvrševanju teh predpisov verjetno, da bo ovirano oziroma bistveno oteženo izvajanje nadzora v skladu z določbami tega zakona.

36. člen
(prenehanje veljavnosti dovoljenja za opravljanje storitev revidiranja)

(1) Dovoljenje za opravljanje storitev revidiranja preneha veljati s:
- prenehanjem gospodarske družbe;
- pravnomočnostjo odločbe Agencije o odvzemu dovoljenja za opravljanje storitev revidiranja ali
- prenehanjem izpolnjevanja katerega koli pogoja iz tretjega do petega odstavka 31. člena tega zakona.

(2) O razlogih iz tretje alinee prejšnjega odstavka mora revizijska družba Agencijo obvestiti v petih delovnih dneh od nastanka tega dejstva. V obvestilu o neizpolnjevanju pogojev mora revizijska družba tudi pojasniti, ali namerava ponovno izpolniti pogoje.

(3) Agencija lahko revizijski družbi določi čas, v katerem mora izpolniti pogoje iz tretjega do petega odstavka 31. člena tega zakona.

(4) Če revizijska družba v 45 dneh po obvestilu oziroma v roku iz prejšnjega odstavka ne izpolnjuje katerega koli pogoja iz tretjega do petega odstavka 31. člena tega zakona, Agencija izda odločbo o prenehanju veljavnosti dovoljenja za opravljanje storitev revidiranja.

(5) Agencija najkasneje v treh delovnih dneh po izdaji odločbe iz prejšnjega odstavka v registru revizijskih družb označi, da bo družbi prenehalo dovoljenje za opravljanje storitev revidiranja, in obvesti javnost skladno z določbo 65. člena tega zakona. Agencija najkasneje v treh delovnih dneh po pravnomočnosti odločbe iz prejšnjega odstavka oziroma v 20 delovnih dneh od prenehanja družbe družbo izbriše iz javnega dela registra revizijskih družb.

(6) Družba, ki ji preneha veljati dovoljenje za opravljanje storitev revidiranja iz druge in tretje alinee prvega odstavka tega člena, mora v roku 15 delovnih dni od pravnomočnosti odločbe iz četrtega odstavka tega člena iz svoje firme izbrisati besedo revizija ali izpeljanke iz te besede.

5. poglavje: OCENJEVANJE VREDNOSTI

37. člen
(opravljanje storitve ocenjevanja vrednosti)

(1) Le pooblaščeni ocenjevalec vrednosti, ki je pridobil dovoljenje Agencije za opravljanje nalog pooblaščenega ocenjevalca podjetij, strojev, opreme ali nepremičnin, lahko izdela oceno vrednosti podjetja, stroja, opreme ali nepremičnine,:

- za katero zakon določa, da jo izdela pooblaščeni ocenjevalec vrednosti; ali
- jo naroči državni organ, nosilec javnega pooblastila ali organ lokalne samouprave.

(2) Za ocenjevanje vrednosti po tem zakonu se ne šteje:

- če organ ali nosilec javnega pooblastila, ki je pooblaščen za nadzor ali reševanje bank, zavarovalnic, investicijskih podjetij, družb za upravljanje ali investicijskih skladov, izvede ali naroči cenitev vrednosti v postopku nadzora ali reševanja, ki ga vodi v okviru svojih pristojnosti.

- če oceno vrednosti izdela oseba, ki je bila v skladu z zakonom, ki ureja sodne cenilce, imenovana za sodnega cenilca in ta oseba izdela oceno vrednosti v okoliščinah, v katerih se sme sklicevati na status sodnega cenilca.

.

38. člen
(obveznost hrambe dokumentacije)

(1) Pooblaščeni ocenjevalec vrednosti hrani dokumentacijo o opravljenem ocenjevanju vrednosti šest let po opravljenem ocenjevanju. Način hranjenja ocenjevalske dokumentacije določi Agencija.

(2) V primeru začetega nadzora nad kakovostjo dela pooblaščenih ocenjevalcev vrednosti ter v primeru začetega postopka za izrek ukrepa nadzora hrani pooblaščeni ocenjevalec vrednosti dokumentacijo iz prejšnjega odstavka do pravnomočnosti odločitve v postopku nadzora.

39. člen
(poročilo o oceni vrednosti)

(1) Pooblaščeni ocenjevalec vrednosti po opravljeni cenitvi sestavi in podpiše poročilo o oceni vrednosti.

(2) Poročilo o oceni vrednosti mora biti po vsebini in strukturi skladno s pravili ocenjevanja vrednosti, ki jih predpiše Agencija.

40. člen
(način ocenjevanja vrednosti)

Katero koli ocenjevanje vrednosti, ki ga izvaja pooblaščeni ocenjevalec vrednosti, mora potekati na način, določen s tem zakonom, drugimi zakoni, ki urejajo ocenjevanje vrednosti posameznih oblik premoženja, in predpisi, izdanimi na njihovi podlagi, ter drugimi pravili ocenjevanja vrednosti, katerih uporabo predpiše Agencija (v nadaljnjem besedilu: pravila ocenjevanja vrednosti).

41. člen
(dovoljenje za opravljanje nalog pooblaščenega ocenjevalca vrednosti)

(1) Agencija izda dovoljenje za opravljanje nalog pooblaščenega ocenjevalca vrednosti, podjetij, strojev, opreme ali nepremičnin, če oseba izpolnjuje naslednje pogoje:

- je strokovno usposobljena za opravljanje nalog pooblaščenega ocenjevalca vrednosti z želenega področja,
- ima v zadnjih osmih letih najmanj triletne delovne izkušnje na področju, ki zahteva znanje, potrebno za opravljanje nalog pooblaščenega ocenjevalca vrednosti;
- ji ni bilo odvzeto dovoljenje za opravljanje nalog pooblaščenega ocenjevalca vrednosti oziroma je od pravnomočnega odvzema dovoljenja preteklo vsaj pet let;
- ni bila pravnomočno obsojena zaradi kaznivega dejanja.

(2) Dovoljenje za opravljanje nalog pooblaščenega ocenjevalca vrednosti se podeli za ocenjevanje vrednosti podjetij, strojev in opreme ali nepremičnin.

(3) Dovoljenje za stalno opravljanje nalog pooblaščenega ocenjevalca vrednosti velja tri leta od izdaje. Veljavnost dovoljenja se na zahtevo imetnika podaljša vsakič za tri leta, če opravi program dodatnega strokovnega izobraževanja po pravilniku, ki ga izda Agencija.

(4) Če imetnik dovoljenja za opravljanje nalog pooblaščenega ocenjevanja vrednosti ne opravi programa dodatnega strokovnega izobraževanja iz prejšnjega odstavka ali ne vloži zahteve za podaljšanje dovoljenja, dovoljenje preneha veljati. Ob zahtevi za ponovno izdajo dovoljenja mora oseba izpolnjevati pogoje iz prvega odstavka tega člena in imeti opravljen program dodatnega strokovnega izobraževanja iz prejšnjega odstavka.

(5) Osebi, ki ji je bilo odvzeto dovoljenje za opravljanje nalog pooblaščenega ocenjevalca vrednosti, se omogoči ponovna pridobitev dovoljenja po preteku treh let od odvzema. Ponovna pridobitev dovoljenja je možna samo enkrat.

42. člen
(strokovna usposobljenost)

Šteje se, da je oseba strokovno usposobljena za opravljanje nalog pooblaščenega ocenjevalca vrednosti, če:

- je pri Agenciji opravila preizkus znanja za opravljanje nalog pooblaščenega ocenjevalca vrednosti podjetij, strojev, opreme ali nepremičnin ali
- je namesto dokazila o opravljenem preizkusu iz prejšnje alinee predložila dokazila o pridobljenih strokovnih znanjih, ki so jih izdali strokovne organizacije in združenja države članice ali tretje države, če iz predloženih dokazil izhaja, da ima oseba enaka znanja, kot se zahtevajo za uspešno opravljen preizkus iz prejšnje alinee.

43. člen

(preizkus znanj)

(1) Preizkus znanj iz tretje alinee prvega odstavka prejšnjega člena obsega preverjanje znanj, ki so potrebna, da ocenjevanje vrednosti podjetja, stroja, opreme ali nepremičnine poteka v skladu s pravili ocenjevanja vrednosti.

(2) Katalog znanj, ki se preverjajo s preizkusom znanj, določi Agencija z aktom.

44. člen
(dolžnost varovanja zaupnih podatkov)

(1) Pooblaščeni ocenjevalec vrednosti kot zaupne varuje vse podatke, dejstva in okoliščine, za katere je izvedel pri opravljanju ocenjevanja vrednosti premoženja.

(2) Določbe tretjega odstavka ter tretje do šeste alinee četrtega odstavka 7. člena tega zakona se smiselno uporabljajo tudi za pooblaščenega ocenjevalca vrednosti.

45. člen
(redno poročanje in poročanje na zahtevo Agencije)

(1) Pooblaščeni ocenjevalec vrednosti poroča Agenciji o naslednjih dejstvih in okoliščinah:
- spremembah podatkov, ki se vpisujejo v register;
- pogodbah o ocenjevanju vrednosti, ki jih je sklenil za posamezno poslovno leto.

(2) Pooblaščeni ocenjevalec vrednosti na zahtevo Agencije posreduje poročila in informacije o vseh zadevah, pomembnih za opravljanje nadzora oziroma izvrševanje drugih pristojnosti in nalog Agencije.

(3) Agencija določi podrobnejšo vsebino poročil iz prvega in drugega odstavka tega člena ter način in roke poročanja o dejstvih in okoliščinah iz prvega in drugega odstavka tega člena.

6. poglavje: JAVNI NADZOR NAD REVIDIRANJEM

46. člen
(pristojnost Agencije za opravljanje javnega nadzora nad revidiranjem)

(1) Agencija opravlja nadzor nad zakonitostjo in kakovostjo dela pooblaščenih revizorjev in revizijskih družb. Agencija opravlja nadzor dela pooblaščenih revizorjev in revizijskih družb z namenom preverjanja, ali pooblaščeni revizorji in revizijske družbe ravnajo v skladu s tem zakonom, Uredbo (EU) št. 537/2014, pravili revidiranja ter drugimi zakoni.

(2) Agencija opravlja nadzor nad nastopanjem tretjih oseb na trgu revizijskih storitev.

(3) Kadar ni podana izključna pristojnost drugega organa, Agencija opravlja nadzor nad izvajanjem določil tega zakona, Uredbe (EU) št. 537/2014 in drugih zakonov, ki se neposredno nanašajo na opravljanje revizijske dejavnosti ali posamezne revizijske storitve, tudi pri drugih deležnikih obvezne revizije, če njihova ravnanja vplivajo na zakonitost in kakovost opravljanja obveznih revizij. Drugi deležniki so zlasti člani organov vodenja in nadzora naročnika ter člani revizijske komisije.

(4) Agencija opravlja nadzor po uradni dolžnosti.

47. člen
(opravljanje nadzora nad zakonitostjo in kakovostjo dela pooblaščenih revizorjev in revizijskih družb)

(1) Nadzor nad delom revizijskih družb in pooblaščenih revizorjev se zagotavlja zlasti:

- s preiskavami, spremljanjem, zbiranjem in preverjanjem poročil in obvestil revizijskih družb in drugih oseb, ki so po določbah tega zakona oziroma drugih zakonih dolžne poročati Agenciji oziroma jo obveščati o posameznih dejstvih in okoliščinah;
- s spremljanjem in zbiranjem obvestil in poročil drugih pristojnih organov in nosilcev javnih pooblastil, če se ta nanašajo na delo pooblaščenih revizorjev;
- s preverjanjem, ali pooblaščeni revizor izpolnjuje pogoje za izdajo dovoljenja za opravljanje storitev revidiranja;
- s preverjanjem, ali pooblaščeni revizor izpolnjuje pogoje za vpis v ustrezni register;
- s preverjanjem neodvisnosti pooblaščenega revizorja od naročnika revizije;
- s preverjanjem spoštovanja etičnih zahtev;
- s pregledom sistema obvladovanja kakovosti znotraj revizijske družbe ter z oceno kakovosti in količino porabljenih dejavnikov;
- s preverjanjem skladnosti postopkov revidiranja s pravili revidiranja;
- s pregledom zaračunanih revizijskih storitev;
- z neposrednim nadzorom nad pooblaščenimi revizorji;
- z izrekanjem ukrepov nadzora po tem zakonu.

(2) Nadzor nad revizijskimi družbami in pooblaščenimi revizorji poteka v prostorih Agencije s sistematičnim pregledom prejete dokumentacije, v prostorih revizijske družbe ali v poslovnih prostorih naročnika revizije in prostorih, kjer se hrani poslovna dokumentacija naročnika, ki je pomembna za ugotavljanje zakonitosti in kakovosti nadzorovane revizije. Kraj nadzora ali posameznih dejanj nadzora

se izbere tako, da se ob najmanjšem poseganju v poslovni proces revizijske družbe in drugih lahko doseže namen nadzora.

(3) Nadzor dela revizijskih družb, se opravlja tako, da:

- je vsaka revizijska družba, ki izvaja obvezne revizije in revizije subjektov javnega interesa, nadzirana najmanj vsaka tri leta;
- so ostale revizijske družbe nadzirane najmanj vsakih šest let.

To obdobje ne velja v primeru preiskav.

(4) Nadzor dela revizijske družbe vključuje vsaj:

- pregled sistema obvladovanja in zagotavljanja kakovosti znotraj revizijske družbe;
- preverjanje neodvisnosti revizijske družbe, mreže in/ali pooblaščenega revizorja od naročnika revizijskih storitev;
- preverjanje skladnosti postopkov revidiranja s pravili revidiranja;
- oceno kakovosti in količine porabljenih dejavnikov, zlasti primernost sestave revizijske skupine ter strukture in porabe delovnih ur;
- pregled zaračunanih revizijskih storitev;
- neposreden nadzor nad pooblaščenimi revizorji s pregledom revizijske dokumentacije, ki se nanaša na opravljeno revizijo najmanj enega naročnika, v obdobju od zadnjega opravljenega nadzora.

(5) Pregled sistema obvladovanja in zagotavljanja kakovosti znotraj revizijske družbe vključuje vsaj ugotavljanje, ali ima revizijska družba vzpostavljene ustrezne usmeritve in postopke za:

- prevzemanje odgovornosti, povezane s kakovostjo opravljenega dela;
- spoštovanje etičnih zahtev;
- sprejem in ohranjanje razmerij z naročniki ter za posebne revizijske posle;
- oblikovanje revizijskih skupin;
- izvajanje poslov v skladu s pravili revidiranja in
- zagotavljanje, da so usmeritve in postopki, povezani z ureditvijo obvladovanja kakovosti, ustrezni, primerni, da delujejo uspešno in da so v praksi upoštevani.

(6) Obseg in kompleksnost nadzora nad kakovostjo dela revizijske družbe in pooblaščenih revizorjev poteka na osnovi analize tveganj in mora biti v sorazmerju z obsegom in kompleksnostjo dejavnosti pooblaščenega revizorja in revizijske družbe.

48. člen
(poročilo o nadzoru nad zakonitostjo in kakovostjo dela pooblaščenih revizorjev in revizijskih družb)

(1) Izvajalec nadzora nad zakonitostjo in kakovostjo dela pooblaščenih revizorjev in revizijskih družb sestavi poročilo o nadzoru. Poročilo o nadzoru vsebuje ugotovitve in priporočila za zagotavljanje kakovosti dela revizijske družbe in pooblaščenih revizorjev.

(2) Osnutek poročila o nadzoru se pisno posreduje revizijski družbi in pooblaščenim revizorjem, katerih delo se nadzira. Revizijska družba in pooblaščeni revizorji lahko Agenciji v 15 dneh od prejema osnutka poročila o nadzoru sporočijo svoje pripombe. Pooblaščeni revizorji lahko podajo svoje pripombe samostojno ali v okviru pripomb revizijske družbe.

49. člen
(poročilo o upoštevanju priporočil iz poročila o nadzoru nad zakonitostjo in kakovostjo dela pooblaščenih revizorjev in revizijskih družb)

Subjekt nadzora, na katerega se nanaša priporočilo iz poročila o nadzoru, posreduje Agenciji v roku, ki ga določi Agencija, poročilo o upoštevanju priporočil iz poročila o nadzoru. Agencija pri določitvi roka za posredovanje poročila o upoštevanju priporočil upošteva obseg sprememb, ki jih mora naslovnik izvesti zaradi uresničitve priporočil. Rok za izpolnitev priporočil, ki se nanašajo na sistem notranjega obvladovanja in zagotavljanja kakovosti, ne sme biti daljši od 12 mesecev.

50. člen
(nadomestilo za opravljanje nadzorne funkcije)

(1) Za opravljanje nadzora iz prvega odstavka 50. člena tega zakona plačujejo revizijske družbe Agenciji nadomestilo za nadzor.

(2) Nadomestilo se določi v taki višini, da vsota nadomestil, ki so jih dolžne plačati vse revizijske družbe za posamezno leto, pokriva dejanske stroške opravljanja nadzorne funkcije.

(3) Revizijska družba plača letno nadomestilo za nadzor v dveh obrokih. Agencija izda račun za plačilo prvega obroka do 30. septembra v tekočem letu na podlagi načrtovanih stroškov nadzora za to leto, račun za drugi obrok pa do 31. marca naslednjega leta za preteklo leto ob upoštevanju dejanskih stroškov nadzora v preteklem letu.

(4) Če revizijska družba ne plača nadomestila v rokih iz prejšnjega odstavka, Agencija revizijski družbi z odločbo naloži plačilo.

(5) Dokončna odločba iz prejšnjega odstavka je izvršilni naslov.

(6) Agencija s podzakonskim aktom določi podrobnejša pravila za določanje nadomestila iz prvega odstavka tega člena.

51. člen
(stroški ukrepov nadzora)

(1) Kadar je subjektu nadzora izrečen ukrep nadzora po tem zakonu, plača subjekt nadzora Agenciji pavšalno nadomestilo stroškov postopka, ki ga glede na vrsto in obseg kršitev določa tarifa.

(2) O povrnitvi stroškov iz prejšnjega odstavka odloči Agencija s samostojnim sklepom oziroma v sami odločbi o izreku ukrepa nadzora.

(3) Proti odločitvi o povrnitvi stroškov iz prejšnjega odstavka je dovoljeno začeti postopek sodnega varstva tudi, če proti odredbi oziroma odločbi o izreku ukrepa nadzora postopek sodnega varstva ni dopusten.

(4) Dokončna odločba iz drugega odstavka tega člena je izvršilni naslov.

52. člen
(zaščita prijaviteljev)

(1) Agencija pri izvajanju nadzora ter zapisu poročila o nadzoru in obrazložitvi ukrepov nadzora v okviru zakonskih možnosti upošteva načelo zaščite identitete prijaviteljev.

(2) Za prijavitelja iz prejšnjega odstavka gre, kadar ta Agenciji zagotovi nepoznane informacije, ki jih sicer ni dolžan posredovati, in kadar te informacije omogočijo odkritje ali preprečitev kršitve pravil revidiranja ali njihovo dokazovanje in sankcioniranje.

(3) Prijava in anonimna prijava kršitve Agenciji ne pomenita izdaje poslovne skrivnosti.

53. člen
(redno poročanje in poročanje na zahtevo Agencije)

(1) Revizijska družba Agenciji enkrat letno sporoči podatke o:

- imetnikih delnic revizijske družbe ter o pridobitvi oziroma spremembi kvalificiranih deležev;
- naložbah, na podlagi katerih je revizijska družba posredno ali neposredno pridobila kvalificirani delež v drugi pravni osebi, in o vsaki nadaljnji naložbi v to pravno osebo;
- spremembah statuta oziroma družbene pogodbe in vseh drugih aktov revizijske družbe;
- spremembah pogodbe o sodelovanju z drugo revizijsko družbo oziroma o podpisu nove pogodbe o sodelovanju z drugo revizijsko družbo;
- načinu izračuna zavarovalne vsote za zavarovanje revizorjeve odgovornosti po 32. členu tega zakona in načinu zavarovanja revizorjeve odgovornosti;
- zaposlenih;
- vseh pogodbah o revidiranju računovodskih izkazov, ki jih je revizijska družba sklenila in izpolnila z naročniki za revidiranje računovodskih izkazov preteklega obračunskega obdobja, in vseh pogodbah, ki jih je revizijska družba v preteklem obračunskem obdobju sklenila in izpolnila za opravljanje drugih poslov dajanja zagotovil in poslov opravljanja dogovorjenih postopkov;
- vseh sklenjenih pogodbah o nerevizijskih storitvah, ki jih je sklenila revizijska družba ali kateri koli član mreže;
- številu načrtovanih in porabljenih ur za vsakega člana revizijske skupine za vsako posamezno revizijo računovodskih izkazov;
- številu revizijskih poročil, ki jih je podpisal posamezen ključni revizijski partner.

(2) Revizijska družba Agenciji poroča o podpisanih pogodbah o revidiranju računovodskih izkazov na način, v obsegu in rokih, ki jih s posebnim predpisom določi Agencija.

(3) Revizijska družba na zahtevo Agencije posreduje poročila in informacije o vseh zadevah, pomembnih za opravljanje nadzora oziroma izvrševanje drugih pristojnosti in nalog Agencije.

(4) Agencija določi podrobnejšo vsebino poročil iz prvega in drugega odstavka tega člena in način poročanja.

54. člen
(obveščanje Agencije o spremembah)

(1) Pooblaščeni revizor v roku 15 dni Agenciji sporoči spremembe vseh podatkov, ki se vpisujejo v register.

(2) Revizijska družba Agenciji v roku 15 dni poroča o spremembi vseh dejstev in okoliščin, na podlagi katerih je pridobila dovoljenje za opravljanje storitev revidiranja.

(3) Revizijska družba Agencijo v roku 15 dni pisno obvesti o svoji razrešitvi ali odstopu in ustrezno pojasni razloge.

(4) Agencija določi podrobnejšo vsebino obvestil iz tega člena in način obveščanja.

55. člen
(obvestilo o objavi poročila o preglednosti)

(1) Revizijske družbe, ki skladno s 13. členom Uredbe (EU) št. 537/2014 javno objavijo poročilo o preglednosti in njegove posodobitve, le-to objavijo v slovenskem jeziku.

(2) Revizijske družbe hkrati z objavo iz prejšnjega odstavka Agenciji posredujejo elektronsko kopijo objavljenega poročila o preglednosti ali njegove posodobitve.

56. člen
(ukrepi nadzora)

(1) Agencija osebi, nad katero v skladu s tem poglavjem opravlja nadzor:

- izda odredbo o odpravi kršitve in naložitvi popravljalnih ukrepov;

- izda odredbo o dodatnem ukrepu;
- izda opomin;
- začasno prepove opravljanje obveznih revizij ali podpisovanje revizijskih poročil;
- odvzame dovoljenje, ki ga je oseba pridobila na podlagi tega zakona;
- z odredbo začasno prepove izvajanje funkcij in lastniške udeležbe v revizijskih družbah ter funkcij v subjektih javnega interesa;
- z odredbo prepove opravljanja revizijske dejavnosti;
- z odredbo prepove oglaševanje ali zavajajoče oglaševanje v zvezi z opravljanjem revizijske dejavnosti;
- z odredbo prepove osebi, da se predstavlja za pooblaščenega revizorja ali revizijsko družbo;
- izda odločbo o ugotovitvi razloga za likvidacijo pravne osebe ali odločbo o ugotovitvi razloga za izbris samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, iz Poslovnega registra Slovenije.

(2) Agencija na spletni strani javno objavi obvestilo o ugotovitvi, da revizijsko poročilo ne izpolnjuje vseh predpisanih zahtev o revizijskem poročanju po tem zakonu in Uredbi (EU) št. 537/2014.

(3) Agencija o zaznanih kršitvah drugih kršiteljev obvesti druge organe, če se kršitev nanaša na pristojnost teh organov.

(4) Agencija pri izbiri vrste posameznih ukrepov ali kombinacij ukrepov upošteva težo kršitve, vse druge okoliščine kršitve, načelo sorazmernosti ukrepov in kršitve, načelo stopnjevanja ukrepov ter načelo zagotavljanja in ohranitve zaupanja v kakovost in zakonitost opravljanja storitev revidiranja. Upoštevne okoliščine so zlasti:

- resnost in trajanje kršitve;
- stopnja odgovornosti kršitelja in odgovorne osebe;
- finančna trdnost in obseg poslovanja kršitelja;
- višina s kršitvijo pridobljenih prihodkov ali preprečenih odhodkov;
- raven sodelovanja kršitelja in odgovorne osebe z nadzornikom ter morebitna samoprijava kršitve;
- prejšnje kršitve odgovorne pravne ali fizične osebe.

57. člen
(odredba o odpravi kršitve in naložitvi popravljalnih ukrepov)

(1) Če Agencija pri opravljanju nadzora ugotovi kršitve tega zakona, predpisov, izdanih na njegovi podlagi, ali Uredbe (EU) št. 537/2014, kršitelju z odredbo naloži, da odpravi kršitev ter sprejme popravljalne ukrepe v zvezi z ugotovljenimi kršitvami.

(2) Če je kršitelj revizijska družba, se odredi odprava kršitev in izvedba popravljalnih ukrepov, kadar:

- revizijska družba krši prepoved iz prvega odstavka 14. člena tega zakona ali 5. člena Uredbe (EU) št. 537/2014 glede opravljanja revidiranja pri pravnih osebah, s katerimi je za posamezno poslovno leto sklenila pogodbo o revidiranju;
- revizijska družba opravlja dejavnosti, ki jih po tem zakonu in drugih predpisih ne sme opravljati;
- pooblaščeni revizor ali druga oseba, zaposlena ali drugače povezana z revizijskim podjetjem, ali podjetje v mreži ali druga povezana oseba opravlja dejavnosti, ki jih po tem zakonu in drugih predpisih ne sme opravljati;
- revizijska družba krši določbe o organizaciji in lastništvu revizijske družbe 26. in 27. člena tega zakona;
- revizijska družba krši določbe glede sklepanja pogodb o revidiranju;

- revizijska družba krši obveznosti poročanja in obveščanja;
- revizijska družba krši 13. člen Uredbe (EU) št. 537/2014 glede poročila o preglednosti;
- revizijska družba krši 14. člen Uredbe (EU) št. 537/2014 glede obveščanja pristojnih organov;
- revizijska družba krši 18. člen Uredbe (EU) št. 537/2014 glede predaje dokumentacije in informacij drugi revizijski družbi;
- revizijska družba krši prvi odstavek 8. člena Uredbe (EU) št. 537/2014;
- revizijska družba krši drugi odstavek 8. člena Uredbe (EU) št. 537/2014 ali ocenjevanja kakovosti posla ne opravi pooblaščeni revizor oziroma v skupini ne sodeluje vsaj en pooblaščeni revizor;
- revizijska družba krši četrti, peti, šesti in sedmi odstavek 8. člena Uredbe (EU) št. 537/2014;
- revizijska družba krši petnajsti in šestnajsti odstavek tega zakona glede notranjega obvladovanja kakovosti ter organizacije dela;
- revizijska družba krši druga pravila o revidiranju.

(3) Če je kršitelj revizijska družba, se ji naložijo naslednji popravljalni ukrepi:

- izboljšanje postopkov notranjega nadzora nad revidiranjem;
- izboljšanje postopkov notranjega nadzora nad pretokom in hrambo zaupnih podatkov;
- sprememba notranje organizacije revizijske družbe ali organizacije in dejavnosti podjetij v mreži;
- zagotovitev primernega števila in ustrezno kvalificiranih kadrov glede na obseg poslovanja;
- zagotovitev ustreznega zavarovanja in zavarovalnega kritja glede na zakonske zahteve;
- notranje usposabljanje zaposlenih o pravilnem ravnanju na področju zaznane kršitve ali tveganja za nastanek kršitve;
- drugi popravljalni ukrepi, ki so potrebni, sorazmerni in primerni za zagotovitev uresničitve spoštovanja tega zakona, predpisov in pravil o revidiranju.

(4) Če je zaradi narave kršitve to primerno, se drugi in tretji odstavek tega člena smiselno uporabljata tudi za pooblaščene revizorje, udeležene v kršitvi revizijske družbe, tako da Agencija odredi odpravo kršitev ali popravljalni ukrep tudi pooblaščenemu revizorju. Odreditev popravljalnega ukrepa pooblaščenemu revizorju se lahko odredi tudi v primeru, ko se za kršitev revizijski družbi izrečejo drugi ukrepi nadzora.

(5) Če Agencija ugotovi, da revizijsko poročilo ne izpolnjuje vseh predpisanih zahtev o revizijskem poročanju po tem zakonu, Uredbi (EU) št. 537/2014, zakonu, ki ureja delovanje gospodarskih družb, ter drugih predpisih, pooblaščenemu revizorju oziroma revizijski družbi odredi odpravo ugotovljene kršitve.

(6) V odredbi o odpravi kršitev in naložitvi popravljalnih ukrepov Agencija določi rok za odpravo posamezne kršitve in rok za izvedbo posameznega popravljalnega ukrepa. Rok za odpravo kršitve in rok za izvedbo popravljenega ukrepa ustreza predvideni težavnosti odprave kršitve in izvedbe ukrepov ter pomenu kršitve za kakovost in zakonitost opravljanja revizijskih storitev ter varnost in zaupanje uporabnikov.

58. člen
(odredba o dodatnem ukrepu)

(1) Agencija z odredbo o dodatnem ukrepu revizijski družbi naloži dodaten ukrep razrešitve člana poslovodstva uprave ali imenovanja novega člana, če:

- poslovodni organ revizijske družbe ni sestavljen skladno z določbami tega zakona;
- posamezni član poslovodstva ne izpolnjuje pogojev za člana poslovodstva po tem zakonu ali zakonu, ki ureja delovanje gospodarskih družb;

- revizijska družba ne ravna v skladu z odredbo o odpravi kršitev ali izvedbi popravljalnih ukrepov;
- je revizijska družba v zadnjih dveh letih več kot štirikrat kršila dolžnost pravočasnega in pravilnega poročanja oziroma obveščanja;
- je revizijska družba ali član poslovodstva ovirala oziroma oviral opravljanje nadzora nad poslovanjem.

(2) Agencija lahko v odredbi revizijski družbi naloži tudi, da na novo imenovani člani uprave v roku, ki ne sme biti daljši od dveh mesecev, odpravijo kršitve ali izvedejo določene popravljalne ukrepe iz 57. člena tega zakona.

(3) Agencija ne sme določiti, kdo naj bo član poslovodstva.

59. člen
(poročilo o odpravi kršitev in izvedbi popravljalnih ukrepov)

(1) Subjekt nadzora v roku, določenem z odredbo, odpravi kršitve in Agenciji dostavi poročilo, v katerem opiše ukrepe, s katerimi je odpravil ugotovljene kršitve, in opiše, kako je izvedel popravljalne ukrepe (v nadaljnjem besedilu: poročilo o odpravi kršitev in o popravljalnih ukrepih). Poročilu priloži listine in druge dokaze, iz katerih izhaja, da so bile ugotovljene kršitve odpravljene in da so bili izvedeni popravljalni ukrepi.

(2) Če je poročilo o odpravi kršitev ali poročilo o popravljalnih ukrepih nepopolno oziroma iz poročila in priloženih dokazov ne izhaja, da je bila pravilno in pravočasno izpolnjena odredba ali njen posamezni del, lahko Agencija glede na okoliščine zadeve izreče strožji ukrep nadzora ali z odredbo o dopolnitvi poročila ponovno naloži odpravo kršitve in izvedbo popravljalnih ukrepov ali zgolj odpravo formalnih pomanjkljivosti poročila ter za izvršitev posamezne naloge določi rok.

(3) Če iz poročila o odpravi kršitev ali poročila o izvedbi popravljalnih ukrepov ter iz poročilom priloženih dokazov izhaja, da so bile kršitve odpravljene in popravljalni ukrepi izvedeni, Agencija izda odločbo, s katero ugotovi, da so bile kršitve odpravljene (v nadaljnjem besedilu: odločba o odpravi kršitev).

(4) Agencija lahko pred izdajo odločbe o odpravi kršitev opravi ponoven pregled poslovanja v obsegu, potrebnem za ugotovitev, ali so kršitve odpravljene.

60. člen
(opomin)

Agencija izreče pooblaščenemu revizorju opomin, če pooblaščeni revizor krši pravila revidiranja in ni pogojev za začasno prepoved opravljanja obveznih revizij in/ali podpisovanja revizorjevih poročil in za odvzem dovoljenja.

61. člen
(začasna prepoved opravljanja obveznih revizij ali podpisovanja revizijskih poročil v zvezi z obvezno revizijo)

(1) Agencija revizijski družbi z odločbo začasno prepove opravljanje obveznih revizij, če:
- revizijska družba ne ravna v skladu z odredbo o odpravi kršitev in naložitvi popravljalnih ukrepov;
- revizijska družba več kot dvakrat ne ravna v skladu s prvim in drugim odstavkom 8. člena Uredbe (EU) št. 537/2014 ocenjevanja kakovosti posla ne opravi pooblaščeni revizor ali v revizijski delovni skupini ne sodeluje vsaj en pooblaščeni revizor;

- je kršitev takšne narave, da do njene odprave revizijska družba ni sposobna zakonito, kakovostno ali nepristransko opravljati nalog obveznih revizij;
- je bil nad pooblaščenim revizorjem, ki pri revizijski družbi opravlja naloge revidiranja, zaradi kršitev začet postopek za odvzem dovoljenja za opravljanje nalog pooblaščenega revizorja ali
- revizijska družba ne zagotovi, da je revizorjevo poročilo iz 9. člena tega zakona podpisano izključno s strani ključnega revizijskega partnerja ali ključnih revizijskih partnerjev.

(2) Agencija pooblaščenemu revizorju ali ključnemu revizijskemu partnerju z odločbo začasno prepove opravljanje obveznih revizij ali podpisovanje revizijskih poročil v zvezi z obvezno revizijo, če:
- ne ravna v skladu z odredbo o odpravi kršitev in izvedbi popravljalnih ukrepov;
- mu je bil že dvakrat izrečen opomin kot ukrep nadzora ali je bil nad pooblaščenim revizorjem zaradi kršitev začet postopek za odvzem dovoljenja za opravljanje nalog pooblaščenega revizorja.

(3) Začasna prepoved iz prvega in drugega odstavka tega člena velja od pravnomočnosti odločbe in traja, dokler za to obstajajo razlogi, vendar največ tri leta.

(4) O prenehanju veljave začasne prepovedi odloči Agencija v odločbi o začasni prepovedi iz drugega odstavka tega člena tega zakona ali s samostojno odločbo.

(5) Začasna prepoved obvezne revizije vključuje tudi prepoved opravljanja drugih revizij subjektov javnega interesa, ki so predpisane v zakonu, ki ureja gospodarske družbe.

62. člen
(začasna prepoved izvajanja nekaterih funkcij in lastniške udeležbe v revizijskih družbah ter funkcij v subjektih javnega interesa)

(1) Agencija z odredbo kršitelju fizični osebi glede na naravo kršitve začasno prepove opravljanje funkcije ključnega revizijskega partnerja, funkcije člana organa vodenja ali nadzora revizijske družbe ali lastniško udeležbo v revizijski družbi.

(2) Agencija z odredbo kršitelju fizični osebi glede na naravo kršitve začasno prepove opravljanje funkcije člana organa vodenja ali nadzora ali člana revizijske komisije zavezancev za obvezno revizijo pri subjektih javnega interesa, če:
- je imenovanje revizijskih družb v neskladju s 16. členom Uredbe (EU) št. 537/2014;
- o razrešitvi ali odstopu revizijskih družb odgovorna oseba naročnika revizije ne obvesti Agencije ter ne poda ustrezne obrazložitve razlogov za razrešitev ali odstop (19. člen uredbe);
- revizijska komisija ne pregleduje in ne spremlja neodvisnosti revizijske družbe, ki izvaja obvezno revizijo, ali katerega koli člana mreže, ki ji revizijska družba pripada, zlasti glede zagotavljanja nerevizijskih storitev;
- revizijska komisija ne spremlja uspešnosti obvezne revizije ter ne upošteva ugotovitev in zaključkov Agencije o opravljenem nadzoru nad kakovostjo dela;
- revizijska komisija ne sodeluje pri določitvi pomembnejših področij revidiranja;
- revizijska komisija ne sodeluje s ključnim revizijskim partnerjem pri opravljanju obvezne revizije;
- odgovorna oseba naročnika obvezne revizije ne omogoči komunikacije revizijske komisije s ključnim revizijskim partnerjem;
- revizijska komisija ne spremlja postopka računovodskega poročanja ter če ne pripravlja priporočil in predlogov za zagotovitev njene celovitosti;
- revizijska komisija ne spremlja učinkovitosti in uspešnosti notranjih kontrol v družbi, notranje revizije, če obstaja, in sistemov za obvladovanje tveganj ali
- revizijska komisija ne nadzoruje neoporečnosti finančnih informacij, ki jih daje družba, ali ne opravi ocene sestave letnega poročila.

(3) Agencija glede na okoliščine kršitve začasno prepove izvajanje ene, vseh ali poljubne kombinacije funkcij iz prvega odstavka tega člena.

(4) Začasna prepoved izvajanja funkcij se izreče za obdobje največ treh let. Trajanje prepovedi je lahko določeno različno dolgo za prepoved izvajanja funkcije v revizijskih družbah in za funkcije v subjektih javnega interesa.

(5) O prenehanju veljave začasne prepovedi odloči Agencija v odločbi o začasni prepovedi iz drugega odstavka tega člena tega zakona ali s samostojno odločbo.

(6) Agencija z odločbo skrajša ali odpravi začasno prepoved iz tega člena, če subjekt, ki mu je bila začasna prepoved izrečena, odpravi vse razloge, zaradi katerih mu je bil izrečen ta ukrep nadzora.

63. člen
(odvzem dovoljenja)

(1) Agencija odvzame dovoljenje za opravljanje nalog pooblaščenega revizorja, če:
- je bilo dovoljenje pridobljeno z navajanjem neresničnih podatkov;
- ob pridobitvi dovoljenja niso bili izpolnjeni pogoji iz 19. člena tega zakona;
- ne izpolnjuje več katerega koli od pogojev za pridobitev dovoljenja za opravljanje nalog pooblaščenega revizorja;
- je bila oseba pravnomočno obsojena zaradi kaznivega dejanja;
- ponavljajoče krši prepovedi iz 14. člena tega zakona ali 5. člena Uredbe (EU) št. 537/2014;
- krši pravila revidiranja in je zaradi te kršitve poročilo o revidiranju, ki ga je podpisal, pomanjkljivo oziroma zavajajoče;
- krši dolžnost varovanja zaupnih podatkov;
- ponavljajoče krši druge določbe tega zakona oziroma drugih zakonov in predpisov, ki urejajo revidiranje, tako da mu je bil zaradi kršitev že dvakrat izrečen opomin ali mu je bila že izrečena začasna prepoved opravljanja obveznih revizij in podpisovanja revizijskih poročil;
- ne upošteva prepovedi opravljanja obveznih revizij in/ali podpisovanja revizijskih poročil in
- ne upošteva začasne prepovedi izvajanja funkcij iz prvega odstavka 62. člena tega zakona.

(2) Agencija odvzame revizijski družbi dovoljenje za opravljanje storitev revidiranja, če:
- je bilo dovoljenje pridobljeno z navajanjem neresničnih podatkov;
- ob pridobitvi dovoljenja niso bili izpolnjeni pogoji iz 34. člena tega zakona;
- je revizijski družbi odredila dodatni ukrep iz prvega odstavka 58. člena tega zakona in pristojni organ revizijske družbe v roku, določenem za izvršitev dodatnega ukrepa, ni razrešil člana oziroma članov uprave in imenoval novih oziroma če tudi na novo imenovani člani uprave v roku dveh mesecev od imenovanja niso odpravili kršitev oziroma opravili dodatnih ukrepov, ki so bili razlog za dodatni ukrep iz prvega odstavka 58. člena tega zakona;
- krši dolžnost varovanja zaupnih podatkov;
- družba ne upošteva začasne prepovedi opravljanja obveznih revizij in
- če je bila revizijski družbi že dvakrat izrečena začasna prepoved opravljanja obveznih revizij.

(3) Agencija odvzame dovoljenje za opravljanje nalog pooblaščenega revizorja ali dovoljenje za opravljanje storitev revidiranja tudi kot stopnjevalni ukrep nadzora, če prejšnji milejši ukrepi nadzora niso dosegli odprave kršitev ter prenehanja novih kršitev.

(4) O odvzemu in razlogih za odvzem dovoljenja Agencija obvesti pristojne organe držav članic gostiteljic, kjer je pooblaščeni revizor prav tako registriran.

64. člen
(obvestilo javnosti o ugotovitvi, da revizorjevo poročilo o računovodskih izkazih ne izpolnjuje vseh predpisanih zahtev)

(1) Če Agencija na podlagi izdanih revizorjevih poročil ugotovi, da revizorjevo poročilo o računovodskih izkazih ne izpolnjuje vseh predpisanih zahtev o revizijskem poročanju po tem zakonu, Uredbi (EU) št. 537/2014, zakonu, ki ureja delovanje gospodarskih družb, ter drugih predpisih, svojo ugotovitev objavi na spletni strani. V obvestilu je navedeno zlasti osebno ime ključnega revizijskega

partnerja ali ključnih revizijskih partnerjev, ki so podpisali revizorjevo poročilo, firma revizijske družbe in firma naročnika revizije.

(2) O ugotovitvi Agencija obvesti revizijsko družbo, naročnika revizije in revizijsko komisijo naročnika.

(3) Obvestilo Agencije je javno objavljeno do odprave neizpolnjevanja vseh predpisanih zahtev, vendar ne dlje kot pet let.

65. člen
(odredba o prenehanju opravljanja revizijske dejavnosti in odredba o prenehanju oglaševanja ali zavajajočega oglaševanja)

(1) Če oseba opravlja revizijsko dejavnost, kljub temu da je v skladu s tem zakonom ni upravičena opravljati, ji Agencija izda odredbo, s katero ji naloži, da s tem preneha (v nadaljnjem besedilu: odredba o prenehanju opravljanja revizijske dejavnosti).

(2) Če oseba oglašuje opravljanje revizijskih storitev, zavajajoče oglašuje opravljanje revizijskih storitev ali oglašuje opravljanje drugih storitev z nepoštenim, naslanjajočim ali zavajajočim sklicevanjem na revizijske storitve, status revizijske družbe ali pooblaščenega revizorja, kljub temu da v skladu s tem zakonom ni upravičena opravljati oglaševanih revizijskih storitev, nima statusa revizijske družbe ali pooblaščenega revizorja, ji Agencija izda odredbo, s katero ji naloži, da s tem preneha (v nadaljnjem besedilu: odredba o prenehanju oglaševanja ali zavajajočega oglaševanja).

(3) Agencija lahko še pred izdajo odredbe o prenehanju opravljanja revizijske dejavnosti ali odredbe o prenehanju oglaševanja ali zavajajočega oglaševanja opravi pregled poslovnih prostorov, pregled poslovnih knjig in druge dokumentacije osebe in zbere druge dokaze o tem, ali oseba krši določbe tega zakona o opravljanju in oglaševanju revizijske dejavnosti.

(4) V odredbi o prenehanju opravljanja revizijske dejavnosti in odredbi o prenehanju oglaševanja ali zavajajočega oglaševanja Agencija osebi naloži, da v roku, ki ne sme biti krajši od osem in ne daljši od 30 dni, predloži poročilo, v katerem opiše ukrepe, ki jih je opravila v zvezi z odrejenim prenehanjem. Oseba poročilu priloži dokaze, iz katerih izhaja, da je opravila ukrepe v zvezi s spoštovanjem odredbe in v zvezi s prenehanjem kršitev.

(5) Agencija ob smiselni uporabi 59. člena tega zakona v primeru ugotovitve odprave ali prenehanja kršitve izda odločbo, s katero ugotovi, da so kršitve odpravljene, ali ravna po 66. in 67. členu tega zakona.

66. člen
(odločba o ugotovitvi razloga za likvidacijo ali izbris)

(1) Če pravna oseba ne ravna po odredbi o prenehanju opravljanja revizijske dejavnosti ali če tudi po izteku roka za izvršitev odredbe iz prejšnjega člena opravlja revizijsko dejavnost oziroma posamezne

storitve, Agencija izda odločbo, s katero ugotovi, da obstaja razlog za likvidacijo te osebe (v nadaljnjem besedilu: odločba o ugotovitvi razloga za likvidacijo).

(2) Če pravna oseba ne ravna po odredbi o prenehanju oglaševanja ali zavajajočega oglaševanja ali če tudi po izteku roka za izvršitev odredbe iz prejšnjega člena nadaljuje, ponovi ali ne ustavi obstoječega oglaševanja oziroma zavajajočega oglaševanja, Agencija izda odločbo o ugotovitvi razloga za likvidacijo.

(3) Na podlagi dokončne odločbe o ugotovitvi razloga za likvidacijo pristojno sodišče na predlog Agencije začne postopek likvidacije.

(4) Sodišče izda sklep o začetku postopka likvidacije brez ponovnega preizkusa pogojev za začetek tega postopka v roku treh delovnih dni od vložitve predloga iz prejšnjega odstavka.

(5) Zoper sklep o začetku postopka likvidacije iz prejšnjega odstavka ni pritožbe.

(6) Če samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ne ravna po odredbi o prenehanju opravljanja revizijske dejavnosti ali odredbi o prenehanju oglaševanja ali zavajajočega oglaševanja ali če tudi po izteku roka za izvršitev odredbe iz prejšnjega člena opravlja revizijsko dejavnost ali z njo nadaljuje, ponovi ali ne ustavi obstoječega oglaševanja oziroma zavajajočega oglaševanja, izda Agencija odločbo, s katero ugotovi, da obstaja razlog za izbris samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, iz Poslovnega registra Slovenije (v nadaljnjem besedilu: odločba o ugotovitvi razloga za izbris iz registra).

(7) Na podlagi dokončne odločbe o ugotovitvi razloga za izbris iz registra Agencija Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve po uradni dolžnosti izbriše samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, iz Poslovnega registra Slovenije.

67. člen
(javna objava kršitelja fizične osebe)

(1) Če fizična oseba ne ravna po odredbi o prenehanju opravljanja revizijske dejavnosti ali odredbi o prenehanju oglaševanja ali zavajajočega oglaševanja ali če tudi po izteku roka za izvršitev odredbe iz prejšnjega člena opravlja revizijsko dejavnost ali nadaljuje, ponovi ali ne ustavi obstoječega oglaševanja oziroma zavajajočega oglaševanja, Agencija javno objavi:

- osebno ime ter stalni ali začasni naslov kršitelja;
- kratek opis narave kršitve;
- navedbo, da kršitelj ni upošteval izdane odredbe;
- glede na vsebino odredbe obvestilo javnosti, da kršitelj ne izpolnjuje zakonskih pogojev za opravljanje revizijskih storitev, da ni pooblaščeni revizor oziroma da izvaja katero od oblik nedovoljenega oglaševanja.

(2) Javna objava iz prejšnjega odstavka je objavljena do dokončnosti odločbe o odpravi kršitev iz petega odstavka 65. člena tega zakona.

7. JAVNI NADZOR NAD OCENJEVANJEM VREDNOSTI

68. člen
(javni nadzor nad ocenjevanjem vrednosti)

(1) Agencija opravlja nadzor nad pooblaščenimi ocenjevalci vrednosti.

(2) Agencija opravlja nadzor nad vsemi osebami, ki opravljajo ocenjevanje vrednosti, ki poteka na področjih iz 37. člena tega zakona.

(3) Agencija opravlja nadzor po uradni dolžnosti.

69. člen
(opravljanje nadzora nad pooblaščenimi ocenjevalci vrednosti)

(1) Agencija opravlja nadzor nad pooblaščenimi ocenjevalci vrednosti:
- s sprotnim preverjanjem, ali pooblaščeni ocenjevalci vrednosti izpolnjujejo pogoje za vpis v ustrezne registre;
- s spremljanjem, zbiranjem in preverjanjem poročil in obvestil pooblaščenih ocenjevalcev vrednosti, ki so po določbah tega zakona dolžni poročati Agenciji oziroma jo obveščati o posameznih dejstvih in okoliščinah;
- z opravljanjem pregledov kakovosti dela pooblaščenih ocenjevalcev vrednosti in
- z izrekanjem ukrepov nadzora.

(2) Obseg in kompleksnost nadzora nad kakovostjo dela pooblaščenih ocenjevalcev vrednosti poteka na osnovi analize tveganj in mora biti v sorazmerju z obsegom in kompleksnostjo dejavnosti pooblaščenega ocenjevalca vrednosti.

70. člen
(letno nadomestilo za nadzor nad pooblaščenimi ocenjevalci vrednosti)

(1) Za opravljanje nadzora iz prvega odstavka prejšnjega člena pooblaščeni ocenjevalci vrednosti Agenciji plačujejo nadomestilo za nadzor.

(2) Nadomestilo se določi v taki višini, da vsota nadomestil, ki so jih dolžni plačati vsi pooblaščeni ocenjevalci vrednosti za posamezno leto, pokriva dejanske stroške opravljanja nadzorne funkcije.

(3) Pooblaščeni ocenjevalec vrednosti plača letno nadomestilo za nadzor v dveh obrokih. Agencija izda račun za plačilo prvega obroka do 30. septembra v tekočem letu na podlagi načrtovanih stroškov nadzora za to leto, račun za drugi obrok pa do 31. marca naslednjega leta za preteklo leto ob upoštevanju dejanskih stroškov nadzora v preteklem letu.

(4) Če pooblaščeni ocenjevalec vrednosti ne plača nadomestila v rokih iz prejšnjega odstavka, mu Agencija z odločbo naloži plačilo.

(5) Dokončna odločba iz prejšnjega odstavka je izvršilni naslov.

(6) Agencija s podzakonskim aktom določi podrobnejša pravila za določanje nadomestila iz prvega odstavka tega člena.

71. člen
(poročilo o nadzoru nad delom pooblaščenih ocenjevalcev vrednosti)

(1) Izvajalec nadzora nad kakovostjo dela pooblaščenih ocenjevalcev vrednosti sestavi poročilo o nadzoru. Poročilo o nadzoru vsebuje ugotovitve in priporočila za zagotavljanje kakovosti dela.

(2) Osnutek poročila o nadzoru se posreduje pooblaščenemu ocenjevalcu vrednosti, katerega delo se nadzira. Pooblaščeni ocenjevalec vrednosti lahko Agenciji v 15 dneh od prejema osnutka poročila o nadzoru sporoči svoje pripombe.

72. člen
(poročilo o upoštevanju priporočil iz poročila o nadzoru)

Pooblaščeni ocenjevalec vrednosti, na katerega se nanaša priporočilo iz poročila o nadzoru, posreduje Agenciji v roku, ki ga določi Agencija, poročilo o upoštevanju priporočil iz poročila o nadzoru. Agencija pri določitvi roka za posredovanje poročila o upoštevanju priporočil upošteva obseg sprememb, ki jih mora naslovnik izvesti zaradi uresničitve priporočil.

73. člen
(ukrepi nadzora nad pooblaščenimi ocenjevalci vrednosti in drugimi osebami)

(1) Agencija lahko pooblaščenim ocenjevalcem vrednosti po tem zakonu izreče naslednje ukrepe:

- odredbo o odpravi kršitve;
- opomin;
- pogojni odvzem dovoljenja ali
- odvzem dovoljenja.

(2) Agencija osebam, ki nimajo dovoljenja za opravljanje nalog pooblaščenega ocenjevalca vrednosti, a opravljajo ocenjevanje vrednosti, ki poteka na področjih iz 37. člena tega zakona, z odredbo prepove opravljanje ocenjevanja vrednosti.

74. člen
(odredba o odpravi kršitve)

Agencija izda odredbo o odpravi kršitve, če pooblaščeni ocenjevalec vrednosti krši 45. in 38. člen tega zakona.

75. člen

(odvzem dovoljenja za opravljanje nalog pooblaščenega ocenjevalca vrednosti)

Agencija odvzame dovoljenje za opravljanje nalog pooblaščenega ocenjevalca vrednosti, če:

- je bilo dovoljenje pridobljeno z navajanjem neresničnih podatkov;
- je bil pooblaščeni ocenjevalec vrednosti pravnomočno obsojen zaradi kaznivega dejanja;
- pooblaščeni ocenjevalec vrednosti ponavljajoče krši ta zakon ali pravila ocenjevanja vrednosti, tako da mu je bil že dvakrat izrečen opomin ali mu je bila že izrečena začasna prepoved opravljanja storitev ocenjevanja vrednosti ali
- če pooblaščeni ocenjevalec vrednosti pri izvajanju ocenjevanja vrednosti krši pravila ocenjevanja vrednosti in je zaradi te kršitve mnenje o ocenjeni vrednosti napačno oziroma zavajajoče oziroma je obrazložitev tega mnenja napačna oziroma zavajajoča ali če krši dolžnost varovanja zaupnih podatkov.

76. člen
(pogojni odvzem dovoljenja za opravljanje nalog pooblaščenega ocenjevalca vrednosti)

(1) Z odločbo o odvzemu dovoljenja lahko Agencija hkrati izreče, da se odvzem dovoljenja ne bo izvršil, če pooblaščeni ocenjevalec vrednosti v preizkusni dobi, ki ne sme biti krajša od šestih mesecev in ne daljša od dveh let od dneva izdaje odločbe, ne bo storil nove kršitve, zaradi katere je mogoče odvzeti dovoljenje.

(2) Agencija prekliče pogojni odvzem dovoljenja iz prejšnjega odstavka in dovoljenje odvzame, če pooblaščeni ocenjevalec vrednosti v preizkusni dobi stori novo kršitev, zaradi katere je mogoče odvzeti dovoljenje.

77. člen
(opomin)

Agencija izreče pooblaščenemu ocenjevalcu opomin, če pooblaščeni ocenjevalec krši določbe tega zakona oziroma drugih zakonov in predpisov, ki urejajo ocenjevanje vrednosti premoženja oziroma standarde ocenjevanja vrednosti, in ni pogojev za odvzem dovoljenja oziroma pogojni odvzem dovoljenja.

78. člen
(stroški ukrepov nadzora)

Za stroške ukrepov nadzora se smiselno uporabljajo določbe 51. člena tega zakona.

79. člen
(obvestilo o kršitvi zakona, ki ureja delovanje sodnih cenilcev)

Če Agencija v postopku nadzora ugotovi, da se oseba, ki je v skladu z zakonom, ki ureja sodišča, imenovana za sodnega cenilca, v nasprotju z zakonom, ki ureja sodišča, sklicuje na svoj status, o tem obvesti ministrstvo, pristojno za pravosodje.

8. poglavje: POSTOPEK IZVAJANJA NADZORA

8.1.: Splošne določbe

80. člen
(uporaba določb o postopku)

(1) Agencija odloča o posamičnih zadevah, za katere je pristojna po tem zakonu in po Uredbi (EU) št. 537/2014 po postopku, določenem v tem poglavju, če ta zakon ali Uredba (EU) št. 537/2014 ne določa drugače.

(2) Če ta zakon ne določa drugače, se za odločanje Agencije v postopkih za izrek ukrepa nadzora uporabljajo določbe zakona, ki ureja splošni upravni postopek.

(3) V postopku odločanja Agencije ni mogoče zahtevati vrnitve v prejšnje stanje niti vložiti izrednih pravnih sredstev.

81. člen
(varovanje osebnih podatkov)

(1) Agencija kot zaupne varuje vse podatke, dejstva in okoliščine, za katere je izvedela pri opravljanju nadzora po tem zakonu oziroma odločanju o drugih posamičnih zadevah.

(2) Določbe drugega, tretjega in četrtega odstavka 7. člena tega zakona se smiselno uporabljajo tudi za zaposlene pri pristojnem organu nadzora, strokovnjake, člane organov oziroma druge osebe, ki so jim pri njihovem delu dostopni zaupni podatki.

82. člen
(stranka postopka nadzora)

(1) Stranka postopka nadzora je oseba, nad katero Agencija v skladu s tem zakonom ali Uredbo (EU) št. 537/2014 opravlja nadzor (v nadaljnjem besedilu: subjekt nadzora).

(2) Stranke postopka nadzora nad revizijsko družbo so tudi člani uprave revizijske družbe.

83. člen
(izjave strank)

(1) Stranke svoje izjave dajejo pisno.

(2) V primeru iz drugega odstavka 86. člena tega zakona lahko stranke dajo svoje izjave tudi ustno na obravnavi.

84. člen
(možnost izjave)

(1) Agencija mora pred izdajo odločbe, ki jo izda po uradni dolžnosti in proti kateri ni ugovora, stranko pozvati, da se izjavi o dejstvih in okoliščinah, ki so pomembni za odločitev, če zakon v posameznem primeru ne določa drugačnega načina zagotovitve možnosti stranki, da se izjavi.

(2) Poziv iz prejšnjega odstavka mora vsebovati:

- določno navedbo dejstev in okoliščin, o katerih naj se stranka izjavi, in dokazov, iz katerih ta dejstva izhajajo;
- rok za izjavo, ki ne sme biti krajši od osmih dni;
- pouk stranki, da mora izjavi priložiti listinske dokaze, če se nanje sklicuje, in da po poteku roka za izjavo ne bo imela pravice navajati novih dejstev in predlagati novih dokazov.

(3) V izjavi lahko stranka navaja dejstva, iz katerih izhaja, da dejstva in okoliščine, navedene v pozivu iz prvega odstavka tega člena, ne obstajajo, in predlaga dokaze, s katerimi dokazuje obstoj zatrjevanih dejstev. Če se stranka v izjavi sklicuje na listinske dokaze, jih mora priložiti izjavi.

(4) Če stranka izjavi ne priloži listinskih dokazov, se ne uporabljajo določbe o nepopolnih vlogah, temveč Agencija pri odločanju upošteva zgolj tiste dokaze, ki so priloženi izjavi.

(5) Po poteku roka za izjavo stranka nima pravice navajati novih dejstev in predlagati novih dokazov.

(6) Prvi do peti odstavek tega člena se ne uporabljajo za ugotovitvene odločbe Agencije.

85. člen
(vročanje)

(1) Akti iz 114. člena tega zakona se subjektu nadzora, ki je pravna oseba oziroma podjetnik posameznik, vročajo prek informacijskega sistema Finančne uprave Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: portal eDavki).

(2) Vročitve članom uprave pravne osebe se opravljajo z vročanjem pravni osebi prek portala eDavki. Šteje se, da je z vročitvijo pravni osebi opravljena tudi vročitev članom uprave.

(3) Kadar subjekt nadzora zastopa odvetnik, se šteje, da mu je vročitev opravljena, če je dokument prek portala eDavki vročen odvetniku.

(4) Revizijskim družbam, pooblaščenim revizorjem in pooblaščenim ocenjevalcem vrednosti se vročitev opravi prek portala eDavki. Pooblaščenim revizorjem, zaposlenim v revizijskih družbah, se elektronska vročitev opravi z vročitvijo prek portala eDavki delodajalcu, revizijski družbi oziroma podjetju v mreži. Pooblaščeni revizorji in pooblaščeni ocenjevalci vrednosti, ki niso zaposleni v revizijski družbi oziroma podjetju v mreži, zagotovijo varni elektronski predal za vročanje in ga morajo sporočiti Agenciji.

(5) Subjektu nadzora, ki ni oseba iz prvega, drugega, tretjega oziroma četrtega odstavka tega člena, se dokumenti vročajo v skladu z zakonom, ki ureja upravni postopek.

(6) Agencija posreduje dokument, ki ga je treba vročiti, Finančni upravi Republike Slovenije, ki dokument vroči po določbah tretjega do sedmega odstavka 85.a člena Zakona o davčnem postopku.

(7) Agencija posreduje dokument, ki ga je treba vročiti, Finančni upravi Republike Slovenije, ki ga odloži v portal eDavki in prek njega obvesti subjekt nadzora, da je prejel dokument, ki mu ga je treba vročiti. Informativno sporočilo o elektronsko odloženem dokumentu subjekt nadzora prejme tudi na elektronski naslov, če ga je sporočil Finančni upravi Republike Slovenije za namen elektronskega vročanja.

(8) Subjekt nadzora dokument prevzame s portala eDavki tako, da z uporabo kvalificiranega digitalnega potrdila dokaže svojo istovetnost in prevzame dokument v elektronski obliki ter elektronsko podpiše vročilnico.

(9) Vročitev velja za opravljeno z dnem, ko subjekt nadzora z elektronskim podpisom vročilnice prevzame dokument. Če dokumenta ne prevzame v 15 dneh od dneva, ko mu je bilo obvestilo puščeno prek portala eDavki, velja vročitev za opravljeno z dnem preteka tega roka. Portal eDavki dokument po preteku šestih mesecev od dneva vročitve izbriše in naslovniku pošlje elektronsko sporočilo, da je dokument izbrisan s portala eDavki in ga lahko subjekt nadzora prevzame pri Agenciji.

(10) Če ima subjekt nadzora pooblaščenca za vročanje, se dokument temu vroči tako, da se odloži na portal eDavki, pooblaščencu za vročanje pa se pošlje informativno sporočilo iz šestega odstavka tega člena. Glede vročitve dokumenta pooblaščencu za vročanje se uporabljata sedmi in osmi odstavek tega člena.

(11) Skladno z določbami tega člena lahko Agencija subjektom nadzora vroča tudi druge dokumente.

86. člen
(odločanje)

(1) Agencija odloča brez naroka.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena lahko Agencija razpiše ustno obravnavo, če:

- je treba zaslišati priče ali izvedence;
- sta v postopku udeleženi dve ali več strank z nasprotujočimi si interesi ali
- presodi, da je to potrebno za razjasnitev ali ugotovitev odločilnih dejstev.

8.2. Postopek izvajanja nadzora

87. člen
(pooblastila izvajalcem nadzora)

(1) Pregled kakovosti revidiranja in ocenjevanje vrednosti opravi izvajalec nadzora, ki ga za opravljanje nadzora pooblasti direktor Agencije.

(2) Za izvajanje posameznih nalog pregledovanja kakovosti revidiranja oziroma ocenjevanja vrednosti lahko direktor Agencije pooblasti pooblaščenega revizorja, pooblaščenega ocenjevalca vrednosti ali drugo strokovno usposobljeno osebo. Izbira oseb, ki izvajajo preglede zagotavljanja kakovosti, je zagotovljena v skladu z objektivnim postopkom, ki zagotavlja, da med temi osebami in subjekti nadzora ni navzkrižja interesov. Druga strokovno usposobljena oseba iz tega odstavka izpolnjuje enake pogoje, kot so v tretjem in četrtem odstavku tega člena, razen pogoja iz prve alinee tretjega in četrtega odstavka tega člena.

(3) Oseba, ki izvaja in vodi postopke nadzora nad revizijskimi družbami in opravljanjem nalog pooblaščenega revizorja, izpolnjuje naslednje pogoje:

- izpolnjuje pogoje za vodenje postopka po zakonu, ki ureja splošni upravni postopek;
- je pooblaščeni revizor;
- ima najmanj petletne delovne izkušnje s področja obvezne revizije in računovodskega poročanja ter posebno usposabljanje za preglede kakovosti;
- ima visoko raven aktivnega znanja slovenščine;
- ni bila pravnomočno obsojena zaradi kaznivega dejanja.

(4) Oseba, ki izvaja nadzor nad opravljanjem nalog pooblaščenega ocenjevalca, izpolnjuje naslednje pogoje:

- izpolnjuje pogoje za vodenje postopka po zakonu, ki ureja splošni upravni postopek;
- ima raven izobrazbe, pridobljeno po študijskih programih druge stopnje v skladu z zakonom, ki ureja visoko šolstvo, oziroma izobrazbo, ki ustreza ravni izobrazbe, pridobljene po študijskih programih druge stopnje na pravnem ali ekonomskem področju;
- ima ustrezne izkušnje s področja ocenjevanja vrednosti;
- ima dovoljenje za opravljanje nalog pooblaščenega ocenjevalca vrednosti;
- ima visoko raven aktivnega znanja slovenščine;
- ni bila pravnomočno obsojena zaradi kaznivega dejanja.

(5) Izvajalci nadzora so pri izvajanju nadzora nepristranski in neodvisni od subjekta nadzora in med njimi ne sme biti navzkrižja interesov. Pri izpolnjevanju pogojev iz prejšnjega povedi se smiselno uporablja prvi odstavek 14. člena tega zakona.

(6) Oseba ne sme opravljati nalog nadzora nad revizijsko družbo tri leta, odkar navedena oseba ni več partner zadevne revizijske družbe ali ni več zaposlena pri zadevni revizijski družbi ali kako drugače povezana s to revizijsko družbo.

88. člen
(pregled poslovanja)

(1) Subjekt nadzora izvajalcu nadzora na njegovo zahtevo omogoči, da opravi pregled poslovanja na sedežu subjekta nadzora in v drugih prostorih, v katerih subjekt nadzora oziroma druga oseba po njegovem pooblastilu opravlja dejavnosti in naloge, v zvezi s katerimi Agencija opravlja nadzor, ali na zahtevo Agencije dostavi zahtevano dokumentacijo na sedež Agencije, kjer se opravlja pregled poslovanja.

(2) Subjekt nadzora Agenciji omogoči pregled vseh evidenc, spisov in druge dokumentacije v skladu z namenom nadzora.

(3) Subjekt nadzora na zahtevo Agenciji izroči računalniške izpiske oziroma kopije evidenc, spisov oziroma druge dokumentacije.

(4) Pregled poslovanja opravlja organ nadzora ob delavnikih med 8. in 18. uro. Kadar je zaradi obsega oziroma narave pregleda to potrebno, lahko opravi pregled poslovanja tudi po 18. uri oziroma med nedelovnimi dnevi.

(5) Agencija pregled poslovanja opravlja tako, da s tem ovira normalno poslovanje subjekta nadzora le v tolikšni meri, kot je nujno za opravljanje nadzora v skladu z namenom posameznega nadzora.

89. člen
(poročila in informacije)

(1) Za izvrševanje nalog iz pristojnosti Agencije lahko Agencija od subjekta nadzora zahteva poročila, informacije ali dokumente.

(2) Agencija lahko pozove subjekt nadzora, da o zadevah iz prejšnjega odstavka v roku, ki ne sme biti krajši od treh dni, sestavi pisno poročilo oziroma posreduje zahtevane informacije ali dokumente.

90. člen
(zahteva za pregled)

(1) Zahteva za pregled je subjektu nadzora vročena najmanj osem dni pred začetkom pregleda.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka lahko pooblaščena oseba zahtevo za pregled vroči šele ob začetku opravljanja pregleda, če drugače ne bi bilo mogoče doseči namena posameznega nadzora.

(3) Zahteva za pregled obsega določno navedbo dokumentacije in evidenc, ki so predmet pregleda.

(4) V primeru iz drugega odstavka 89. člena tega zakona zahteva za pregled obsega določno navedbo dokumentacije ter evidenc, ki jih je v obliki računalniških izpiskov oziroma kopij treba izročiti, in rok za predložitev.

(5) Zahteva za pregled obsega tudi pravni pouk o pravnih posledicah, ki lahko nastopijo, če subjekt nadzora ne bo ravnal v skladu z zahtevo za pregled oziroma Agenciji ne bo omogočil opravljanja pregleda na način, določen v 89., 92. in 93. členu tega zakona.

(6) Agencija lahko med opravljanjem pregleda dopolni zahtevo za pregled. Za dopolnitev zahteve se smiselno uporabljata tretji in četrti odstavek tega člena.

91. člen
(pogoji za opravljanje pregleda)

(1) Subjekt nadzora izvajalcem nadzora zagotovi ustrezne prostore, v katerih lahko nemoteno in brez prisotnosti drugih oseb opravijo pregled.

(2) Subjekt nadzora zagotovi, da so v času, v katerem izvajalci nadzora opravljajo pregled, v prostorih iz prejšnjega odstavka prisotne pooblaščene osebe subjekta nadzora, ki lahko na zahtevo izvajalcev nadzora podajo pojasnila v zvezi z dokumentacijo ter evidencami, ki so predmet pregleda.

(3) Ne glede na določbe prvega odstavka tega člena lahko Agencija zahteva predložitev dokumentacije na sedež Agencije.

92. člen
(pogoji za pregled računalniško vodene dokumentacije in evidenc)

(1) Subjekt nadzora, ki računalniško obdeluje podatke oziroma računalniško vodi revizijsko dokumentacijo, poslovne knjige in druge evidence, na zahtevo izvajalca nadzora zagotovi ustrezne pripomočke za pregled dokumentacije in evidenc ter preizkušanje ustreznosti računalniško obravnavanih podatkov.

(2) Agenciji subjekt nadzora izroči dokumentacijo, iz katere je razviden popolni opis dela računalniškega sistema. Iz dokumentacije so razvidni podsistemi in datoteke računalniškega sistema. Dokumentacija zagotavlja vpogled v:

- računalniško rešitev;
- postopke v okviru računalniške rešitve;
- kontrole, ki zagotavljajo pravilno in zanesljivo obdelavo podatkov;

- kontrole, ki preprečujejo nepooblaščeno dodajanje, spreminjanje ali brisanje hranjenih računalniških zapisov.

(3) Vsaka sprememba računalniške rešitve (računalniških programov) iz prvega odstavka tega člena je dokumentirana v časovnem zaporedju nastanka spremembe, skupaj z datumom spremembe. Iz dokumentacije je razvidna tudi vsaka sprememba oblike datotek.

93. člen
(poročilo o pregledu kakovosti revidiranja in ocenjevanja vrednosti)

(1) Izvajalec nadzora o opravljenem nadzoru sestavi poročilo o nadzoru nad kakovostjo dela revizijske družbe in pooblaščenega revizorja oziroma pooblaščenega ocenjevalca.

(2) Agencija lahko v poročilu o pregledu kakovosti revidiranja izda priporočila in rok za njihovo upoštevanje.

8.3.: Posamični in konkretni akti Agencije in postopek njihove izdaje

94. člen
(vrste posamičnih in konkretnih aktov Agencije)

(1) Agencija odloča v obliki odločb, sklepov in odredb.

(2) Proti aktom Agencije iz prejšnjega odstavka ni pritožbe.

95. člen
(odločba)

(1) Z odločbo Agencija odloča o izdaji oziroma odvzemu dovoljenja in o drugih zadevah, za katere zakon ne določa, da o njih odloča s sklepom oziroma odredbo.

(2) Agencija obrazloži odločbo, če zakon ne določa drugače. V obrazložitvi so obrazloženi tudi tisti sklepi, proti katerim ni posebnega postopka sodnega varstva.

96. člen
(taksa za odločanje o zahtevah za izdajo dovoljenj)

Za odločanje o zahtevah za izdajo dovoljenj morajo vložniki oziroma vložnice (v nadaljnjem besedilu: vložnik) plačati takso, določeno s tarifo Agencije.

97. člen
(stranka v postopku)

(1) Stranka v postopku je vložnik zahteve za izdajo dovoljenja (v nadaljnjem besedilu: vložnik zahteve).

(2) Stranka v postopku je tudi oseba, katere pravni interes utegne biti z odločbo Agencije prizadet, če svojo udeležbo v postopku prijavi s pisno vlogo.

(3) Vsaka stranka pokriva svoje stroške postopka.

98. člen
(začetek postopka)

(1) Postopek se začne z vložitvijo zahteve za izdajo dovoljenja (v nadaljnjem besedilu: zahteva).

(2) Po uradni dolžnosti ali na zahtevo drugega pristojnega organa začne Agencija postopek samo, kadar tako določa zakon.

99. člen
(vsebina zahteve)

(1) Zahteva mora vsebovati:

- osebno ime, stalno ali začasno prebivališče fizične osebe oziroma sedež in firmo pravne osebe vložnika zahteve;
- določen zahtevek za izdajo dovoljenja in
- druge podatke, določene z zakonom.

(2) Zahtevi je treba priložiti listine, določene z zakonom, in druge listine, iz katerih izhaja utemeljenost zahtevka za izdajo dovoljenja, ter dokaz o plačilu takse za odločitev o zahtevi.

100. člen
(procesne predpostavke za odločanje)

(1) V postopku predhodnega preizkusa zahteve Agencija preizkusi, ali so izpolnjene procesne predpostavke za odločanje o zahtevi, to je, ali:

- je zahtevo vložila upravičena oseba;
- zahteva vsebuje podatke, ki jih mora;
- so zahtevi priložene predpisane listine;
- je zahtevi priložen dokaz o plačilu takse oziroma nadomestila za delo Agencije;
- so izpolnjene druge procesne predpostavke, ki morajo biti izpolnjene za odločanje o vsaki vlogi.

(2) Če Agencija ugotovi, da procesne predpostavke za odločanje o zahtevi niso izpolnjene in pomanjkljivosti ni mogoče odpraviti, s sklepom zavrže zahtevo.

(3) Če Agencija ugotovi, da procesne predpostavke za odločanje o zahtevi niso izpolnjene in je pomanjkljivosti mogoče odpraviti, vložniku s sklepom naloži, da pomanjkljivosti odpravi (v nadaljnjem besedilu: sklep o odpravi pomanjkljivosti). V sklepu določi rok za odpravo pomanjkljivosti, ki ne sme biti krajši od osem in ne daljši od 15 dni.

(4) Če vložnik pomanjkljivosti v roku, določenem s sklepom o odpravi pomanjkljivosti, ne odpravi, Agencija s sklepom zavrže zahtevo.

(5) Proti sklepu o odpravi pomanjkljivosti ni posebnega postopka sodnega varstva.

101. člen
(izvajanje dokazov in odločanje)

(1) V postopku odločanja o zahtevi lahko Agencija izvede tudi dokaze, ki jih vložnik ni predlagal, če so potrebni za ugotovitev dejstev, pomembnih za odločitev o zahtevi. Pri tem lahko Agencija od vložnika zahteva, da ji v roku, ki ne sme biti krajši od osem dni, predloži dodatne podatke oziroma listine.

(2) Agencija zavrne zahtevo, če vložnik v roku, določenem v zahtevi iz prve alinee prejšnjega odstavka, Agenciji ne predloži zahtevanih podatkov oziroma listin.

102. člen

(možnost za izjavo o zavrnitvi zahteve za izdajo dovoljenja)

(1) Če namerava Agencija zavrniti zahtevo za izdajo dovoljenja na podlagi dejstev, ki jih ni predlagal vložnik zahteve, da pred izdajo odločbe o zavrnitvi zahteve vložniku možnost, da se izjavi o dejstvih in okoliščinah, pomembnih za to odločitev.

(2) Za možnost izjave iz prejšnjega odstavka se smiselno uporabljajo prvi do peti odstavek 84. člena tega zakona, le da se rok za izjavo »osem dni« nadomesti z rokom »15 dni«.

103. člen
(rok za odločitev)

(1) Agencija mora o zahtevi za izdajo dovoljenj odločiti v treh mesecih od prejema zahteve.

(2) Če je Agencija pred potekom roka iz prejšnjega odstavka po prejšnjem členu vložnika pozvala, da se izjasni o razlogih za zavrnitev zahteve za izdajo dovoljenja, rok iz prejšnjega odstavka ne teče od vročitve poziva do poteka roka za izjavo oziroma do prejema izjave, če je bila poslana v roku, določenem s pozivom.

104. člen
(začetek postopka za odvzem dovoljenja)

(1) Agencija začne postopek za odvzem dovoljenja, ki ga je izdala, če iz podatkov, s katerimi razpolaga, izhaja utemeljen sum, da je podan kateri od razlogov za odvzem dovoljenja, določen z zakonom.

(2) O začetku postopka za odvzem dovoljenja odloči Agencija z odločbo (v nadaljnjem besedilu: odločba o začetku postopka za odvzem dovoljenja).

(3) Odločba o začetku postopka za odvzem dovoljenja mora vsebovati:

- določen opis dejanja, ravnanj ali okoliščin, ki naj bi bile razlog za začetek postopka;
- navedbo listin in drugih dokazov, na podlagi katerih je Agencija zaključila, da obstaja utemeljen sum iz prvega odstavka tega člena;
- obrazložitev odločitve o začetku postopka.

(4) V odločbi o začetku postopka za odvzem dovoljenja Agencija določi tudi rok, ki ne sme biti krajši od 15 dni in ne daljši od 30 dni, šteto od dneva vročitve odločbe subjektu nadzora, v katerem se subjekt nadzora lahko izjavi o razlogih za začetek postopka (v nadaljnjem besedilu: izjava o razlogih za odvzem dovoljenja).

105. člen
(izjava o razlogih za odvzem dovoljenja)

(1) V izjavi o razlogih za odvzem dovoljenja lahko subjekt nadzora navaja dejstva, iz katerih izhaja, da odvzem dovoljenja ni utemeljen, in predlaga dokaze, s katerimi dokazuje obstoj zatrjevanih dejstev. Če se subjekt nadzora v izjavi sklicuje na listinske dokaze, mora te dokaze priložiti izjavi.

(2) Če subjekt nadzora izjavi o razlogih za odvzem dovoljenja ne priloži listinskih dokazov, se ne uporabljajo določbe zakona, ki ureja splošni upravni postopek o nepopolnih vlogah, temveč Agencija pri odločanju upošteva zgolj tiste dokaze, ki so priloženi izjavi.

(3) Po izteku roka za izjavo o razlogih za odvzem dovoljenja subjekt nadzora nima pravice navajati novih dejstev in predlagati novih dokazov.

106. člen
(odločanje o odvzemu dovoljenja)

(1) Agencija odloči o odvzemu dovoljenja v roku 90 dni od prejema izjave o razlogih za odvzem dovoljenja, če izjave ni prejela pa v roku 90 dni od izteka roka za takšno izjavo.

(2) Agencija sme odločati o odvzemu dovoljenja samo zaradi tistih dejanj, ravnanj ali okoliščin, zaradi katerih je izdala odločbo o začetku postopka za odvzem dovoljenja, in samo na podlagi tistih listin in drugih dokazov, ki so bili navedeni v odločbi o začetku postopka in ki jih je izjavi o razlogih za odvzem dovoljenja priložil subjekt nadzora.

107. člen
(ustavitev postopka)

Agencija ustavi postopek za odvzem dovoljenja, če na podlagi dokazov iz drugega odstavka 153. člena tega zakona zaključi, da:

- dejanje, ravnanje oziroma okoliščine, zaradi katerih je izdala odločbo o začetku postopka za odvzem dovoljenja, nimajo znakov razloga za odvzem dovoljenja ali
- ni dokazano, da je subjekt nadzora storil dejanje, oziroma niso podane okoliščine, zaradi katerih je izdala odločbo o začetku postopka za odvzem dovoljenja.

108. člen
(sklep)

(1) S sklepom odloča uradna oseba, ki vodi postopek o vprašanjih, ki se tičejo postopka ali se pojavijo v zvezi s postopkom.

(2) Sklep je obrazložen in vsebuje pouk o pravnem sredstvu samo, če je proti sklepu dovoljen poseben postopek sodnega varstva.

109. člen
(odredba)

(1) Kadar Agencija pri opravljanju nadzora ugotovi kršitve tega zakona oziroma pravil revidiranja ali ocenjevanja vrednosti, z odredbo subjektu nadzora naloži, da odpravi kršitve oziroma nepravilnosti, oziroma da opravi ali opusti določena dejanja (v nadaljnjem besedilu: odprava kršitev).

(2) Izrek odredbe obsega:

- določen opis kršitev, katerih odprava je naložena z odredbo;

- rok, v katerem mora subjekt nadzora odpraviti kršitve in predložiti poročilo o odpravi kršitev;
- način odprave kršitve, kadar Agencija subjektu nadzora naloži, da kršitve odpravi na določen način;
- listine oziroma dokaze o odpravi kršitev, kadar Agencija subjektu nadzora naloži, da o odpravi kršitev predloži določene listine oziroma druge dokaze.

(3) Odredba mora biti obrazložena.

110. člen
(ugovor proti odredbi)

(1) Proti odredbi ima subjekt nadzora pravico vložiti ugovor v roku 15 dni od vročitve.

(2) Če je upravičena oseba pravočasno vložila ugovor, se rok za odpravo kršitev, določen z odredbo, podaljša za čas od vložitve ugovora do vročitve odločbe o ugovoru.

(3) Ne glede na drugi odstavek tega člena lahko Agencija z odredbo odloči, da ugovor ne zadrži izvršitve, kadar zaradi narave kršitve z izvršitvijo odredbe ni mogoče odlašati.

111. člen
(razlogi za ugovor)

Ugovor proti odredbi je dopusten, če:
- je odredbo izdala oseba, ki ni bila pristojna za izdajo odredbe;
- kršitev, katere odprava je z odredbo naložena, ni podana;
- dejanje oziroma opustitev, ki je bilo oziroma bila razlog za izdajo odredbe, nima znakov kršitve;
- odredbe ni mogoče izvršiti ali je ni mogoče izvršiti na način, določen z odredbo;
- bi izvršitev odredbe povzročila kakšno dejanje, ki je v nasprotju s prisilnimi predpisi;
- je bila z odredbo naložena odprava kršitev osebi, nad katero Agencija ni pristojna opravljati nadzora;
- je v odredbi zmotno ali nepopolno ugotovljeno dejansko stanje.

112. člen
(vsebina ugovora)

(1) Ugovor obsega:

- navedbo odredbe, proti kateri se vlaga;
- izjavo, da se odredba izpodbija v celoti ali določenem delu;
- razloge za ugovor in
- druge podatke, ki jih mora obsegati vsaka vloga.

(2) V ugovoru lahko subjekt nadzora navaja dejstva, iz katerih izhaja, da kršitve, katerih odprava mu je bila z odredbo naložena, niso podane, in predlaga dokaze, s katerimi dokazuje obstoj zatrjevanjih dejstev. Če se subjekt nadzora v izjavi sklicuje na listinske dokaze, mora te dokaze priložiti ugovoru.

(3) Če subjekt nadzora ugovoru ne priloži listinskih dokazov, se ne uporabljajo določbe zakona, ki ureja splošni upravni postopek o nepopolnih vlogah, temveč Agencija pri odločanju upošteva zgolj tiste dokaze, ki so izjavi priloženi.

(4) Po izteku roka za ugovor subjekt nadzora nima pravice navajati novih dejstev in predlagati novih dokazov.

113. člen
(meje preizkusa odredbe)

Agencija preizkusi odredbo v tistem delu, v katerem se izpodbija z ugovorom, in v mejah razlogov, navedenih in obrazloženih v ugovoru.

114. člen
(odločanje o ugovoru)

(1) O ugovoru Agencija odloča z odločbo v velikem senatu.

(2) Pri odločanju o ugovoru lahko Agencija ugovor zavrže ali zavrne ali pa spremeni odredbo ali jo razveljavi.

(3) Agencija ugovor zavrže, če ugovor ni dovoljen, če je prepozen ali če ga je vložila neupravičena oseba.

(4) Če Agencija ugotovi, da je podan razlog iz prve, druge, tretje ali šeste alinee 111. člena tega zakona, odpravi odredbo.

(5) Če Agencija ugotovi, da je podan razlog iz četrte, pete ali sedme alinee 111. člena tega zakona, glede na naravo kršitve odpravi odredbo oziroma jo spremeni. Agencija pri odločanju o ugovoru odredbe ne sme spremeniti v škodo subjekta nadzora.

115. člen
(poročilo o odpravi kršitev in izvedbi popravljalnih ukrepov)

(1) Subjekt nadzora v roku, določenem z odredbo, odpravi kršitve, Agenciji dostavi poročilo, v katerem opiše ukrepe, s katerimi je odpravil ugotovljene kršitve, in opiše, kako je izvedel popravljalne ukrepe (v nadaljnjem besedilu: poročilo o odpravi kršitev in o popravljalnih ukrepih). Poročilu o odpravi kršitev in o popravljalnih ukrepih priloži listine in druge dokaze, iz katerih izhaja, da so bile ugotovljene kršitve odpravljene in popravljalni ukrepi izvedeni.

(2) Če je poročilo o odpravi kršitev in o popravljalnih ukrepih nepopolno oziroma iz poročila in priloženih dokazov ne izhaja, da je bila pravilno in pravočasno izpolnjena odredba ali njen posamezni del, lahko Agencija glede na okoliščine zadeve izreče strožji ukrep nadzora ali z odredbo o dopolnitvi poročila ponovno naloži odpravo kršitve in izvedbo popravljalnih ukrepov ali zgolj odpravo formalnih pomanjkljivosti poročila ter za izvršitev posamezne naloge določi rok.

(3) Če iz poročila o odpravi kršitev in o popravljalnih ukrepih ter iz njegovih priloženih dokazov izhaja, da so bile kršitve odpravljene in popravljalni ukrepi izvedeni, Agencija izda odločbo, s katero ugotovi, da so bile kršitve odpravljene (v nadaljnjem besedilu: odločba o odpravi kršitev).

(4) Agencija lahko pred izdajo odločbe o odpravi kršitev opravi ponoven pregled poslovanja v obsegu, potrebnem za ugotovitev, ali so kršitve odpravljene.

116. člen
(postopek izreka opomina in postopek izreka prepovedi izvrševanja pravic iz delnic)

Določbe podrazdelka o odvzemu dovoljenja se smiselno uporabljajo tudi za postopek izreka opomina in postopek izreka prepovedi izvrševanja pravic iz delnic.

8.4.: Postopek sodnega varstva

117. člen
(postopek sodnega varstva)

(1) Sodno varstvo proti odločbam Agencije se zagotavlja v postopku, določenem s tem zakonom (v nadaljnjem besedilu: postopek sodnega varstva).

(2) Za postopek sodnega varstva iz prejšnjega odstavka se uporabljajo določbe zakona, ki ureja upravni spor, če s tem zakonom ni določeno drugače.

118. člen
(pravica do sodnega varstva)

(1) Proti odločbam Agencije je dovoljeno začeti postopek sodnega varstva.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka proti naslednjim odločbam ni posebnega postopka sodnega varstva:

- proti odločbi, s katero Agencija odloči o ugovoru proti odredbi in ga zavrže, zavrne ali spremeni odredbo;

- proti odločbi, s katero Agencija začne postopek za odvzem dovoljenja oziroma za izrek opomina oziroma prepoved izvrševanja pravic iz delnic.

(3) Odločba iz prve alinee prejšnjega odstavka se lahko izpodbija s tožbo v postopku sodnega varstva proti odločbi, ki jo je Agencija izdala, ker subjekt nadzora ni ravnal v skladu z odredbo Agencije.

(4) Odločba iz druge alinee drugega odstavka tega člena se lahko izpodbija s tožbo v postopku sodnega varstva proti odločbi o odvzemu dovoljenja oziroma izreku opomina oziroma prepovedi izvrševanja pravic iz delnic.

119. člen
(pristojnost sodišča)

(1) V postopku sodnega varstva odloča Upravno sodišče Republike Slovenije.

(2) Zadeve v postopku sodnega varstva po tem zakonu so nujne in o njih sodišče odloča prednostno.

120. člen
(tožba in odgovor na tožbo)

(1) Tožbo je treba vložiti v roku trideset dni od vročitve odločbe, s katero je bil postopek končan.

(2) Rok za odgovor na tožbo je trideset dni.

121. člen
(nova dejstva in dokazi)

Tožnik v postopku sodnega varstva ne more navajati novih dejstev in predlagati novih dokazov.

122. člen
(meje preizkusa)

Sodišče preizkusi odločbo Agencije v mejah tožbenega zahtevka in v mejah razlogov, ki so navedeni v tožbi, pri tem pa po uradni dolžnosti pazi na bistvene kršitve določb postopka iz zakona, ki ureja upravni spor.

123. člen
(pravna sredstva)

Proti sodbi oziroma sklepu, izdanem v postopku sodnega varstva, ni pritožbe.

124. člen
(odločitev sodišča)

Če je subjekt nadzora pretežno ali v celoti izvršil odločbo, ki jo je izdala Agencija, sodišče v primeru, ko v postopku sodnega varstva ugotovi razloge, zaradi katerih se izpodbijani akt lahko odpravi ali izreče za ničnega, izpodbijanega akta ne odpravi, temveč zgolj ugotovi njegovo nezakonitost.

8.5.: Izvršitev odločb

125. člen
(odločbe, ki se glasijo na izpolnitev denarne obveznosti)

Ne glede na določbe zakona, ki ureja prekrške, se terjatev iz naslova stroškov postopka:

- izrečenih z odločbo Agencije o prekršku;
- izrečenih s sodbo oziroma sklepom sodišča, če je zahteva za sodno varstvo zoper odločbo Agencije o prekršku zavrnjena ali zavržena;
- izrečenih s sodbo oziroma sklepom sodišča, če je pritožba zoper sodbo oziroma sklep sodišča iz prejšnje alinee zavrnjena ali zavržena;

ne prenese v korist državnega proračuna, če Agencija vloži predlog za prisilno izterjavo pri organu, ki je pristojen za davčno izvršbo, po določbah zakona, ki ureja davčno izvršbo.

126. člen
(odredba o odpravi kršitev)

Odredbe o odpravi kršitev ni mogoče prisilno izvršiti.

127. člen
(vpis ukrepov nadzora v register)

Pravnomočnost odločbe o odvzemu dovoljenja oziroma izreku opomina ter ostale izrečene sankcije, razen odredb, se vpišejo v poslovni del registra za pet let, v zaprti del registra pa se vpišejo vsi izrečeni ukrepi nadzora za obdobje 25 let.

9. poglavje: REGISTRI

128. člen
(vrste registrov)

(1) Zaradi zagotovitve javnosti in preglednosti ter zaščite interesov uporabnikov Agencija upravlja naslednje registre:

- register revizijskih družb;
- register revizijskih podjetij;
- register revizijskih subjektov tretjih držav;
- register pooblaščenih revizorjev;
- register pooblaščenih ocenjevalcev.

(2) V register revizijskih družb se vpisujejo podatki o revizijskih družbah, ki so pridobile dovoljenje Agencije za opravljanje storitev revidiranja.

(3) V register revizijskih podjetij se vpisujejo podatki o subjektih, ki imajo dovoljenje pristojnega organa države članice za opravljanje obveznih revizij.

(4) V register pooblaščenih revizorjev se vpisujejo podatki o pooblaščenih revizorjih, ki so pridobili dovoljenje Agencije za opravljanje nalog pooblaščenega revizorja.

(5) V register pooblaščenih ocenjevalcev se vpisujejo podatki o pooblaščenih ocenjevalcih, ki so pridobili dovoljenje Agencije za opravljanje nalog pooblaščenega ocenjevalca.

(6) Registri vsebujejo tudi ime in naslov pristojnih nadzornih organov.

(7) Način vodenja registrov in način javnega dostopa do podatkov iz registrov podrobneje določi Agencija.

129. člen
(javnost registrov)

(1) Registri iz prvega odstavka 98. člena tega zakona so v elektronski obliki objavljeni na spletnih straneh Agencije.

(2) Register se deli na dva dela:

- javni del registra, ki je javno dostopen fizičnim osebam in poslovnim subjektom;
- zaprti del, ki je dostopen pristojnim nadzornim organom.

(3) Vsi podatki registra so javno dostopni, razen podatkov, ki so pri posameznem členu določeni kot podatki zaprtega dela registra.

(4) Agencija zagotovi, da je trajanje objave v zvezi z objavo pravnomočne sankcije v poslovnem registru pet let.

130. člen
(jezik)

(1) Registri se vodijo v slovenskem jeziku.

(2) Podatki se lahko dodatno vpišejo v javni register v katerem koli drugem uradnem jeziku Evropske skupnosti. Registrirani subjekt, ki zahteva vpis v drugem jeziku, je pred vpisom v drugem jeziku dolžan na svoje stroške zagotoviti overjen prevod podatkov.

131. člen
(register pooblaščenih revizorjev)

(1) Register pooblaščenih revizorjev vsebuje naslednje podatke:

- osebno ime, domači naslov in registracijsko številko;
- enotno matično številko občana;
- firmo, sedež, spletni naslov in registracijsko številko revizijske družbe oziroma organizacije, v kateri je pooblaščeni revizor zaposlen ali s katero je povezan kot partner ali kako drugače;
- vse ostale registracije pooblaščenega revizorja pri pristojnih organih drugih držav članic in kot revizorja v tretjih državah, vključno z imenom organa/imeni organov za registriranje ter registracijsko številko, če obstaja;
- datum izdaje dovoljenja za opravljanje nalog revidiranja in
- pravnomočne akte o ukrepih nadzora, razen odredb in odločb o ugotovitvi odprave kršitev.

(2) V zaprtem delu registra se vodijo naslednji podatki:

- domači naslov;
- enotna matična številka občana;
- pravnomočne sankcije, starejše od pet in mlajše od 25 let;
- pravnomočni akti o ukrepih nadzora in odločbe o ugotovitvi odprave kršitev, mlajše od 25 let.

(3) Revizorji tretjih držav, registrirani v skladu s 124. členom tega zakona, so v registru jasno prikazani kot taki in ne kot pooblaščeni revizorji.

132. člen
(registracija revizijskih družb in revizijskih podjetij)

(1) Register revizijskih družb in revizijskih podjetij vsebuje naslednje podatke:

- firmo, sedež, matično številko in registracijsko številko;
- pravno obliko;
- podatke za kontakt z revizijsko družbo, glavno kontaktno osebo in spletni naslov;

- naslov vsakega urada v državi članici;
- osebno ime in registracijsko številko vseh pooblaščenih revizorjev, ki so zaposleni v revizijski družbi ali pa so z revizijsko družbo povezani kot partnerji ali kako drugače;
- osebna imena in poslovne naslove vseh družbenikov ali delničarjev;
- osebna imena in poslovne naslove vseh članov organa vodenja ali nadzora;
- navedbo članstva v mreži ter seznam imen in naslovov vseh včlanjenih ali pridruženih podjetij ali navedbo mesta, kjer so taki podatki javno dostopni;
- vse ostale registracije revizijske družbe pri pristojnih organih drugih držav članic ter kot revizijskega subjekta v tretjih državah, vključno z imenom organa za registriranje in registracijsko številko;
- pravnomočne sankcije, razen odredb in odločb o ugotovitvi odprave kršitve;
- da je revizijsko podjetje registrirano v skladu s 136. členom tega zakona, če je ustrezno.

(2) Revizijski subjekti tretjih držav, registrirani v skladu s 137. členom tega zakona, so v registru jasno prikazani kot taki in ne kot revizijska podjetja.

133. člen
(register pooblaščenih ocenjevalcev)

(1) V register pooblaščenih ocenjevalcev se vpisujejo podatki:

- osebno ime, domači naslov in registracijska številka;
- enotna matična številka občana;
- firma, sedež, spletni naslov in registracijska številka organizacije, v kateri je oseba zaposlena ali s katero je kako drugače povezana;
- vse ostale registracije oseb pri pristojnih organih drugih držav članic in tretjih držav, vključno z imenom organa za registriranje ter registracijsko številko, če obstaja;
- datum izdaje dovoljenja za opravljanje nalog ali podelitve strokovnega naziva in
- pravnomočne sankcije, razen odredb in odločb o ugotovitvi odprave kršitve.

(2) V zaprtem delu registra se vodijo naslednji podatki:

- domači naslov;
- enotna matična številka občana;
- pravnomočne sankcije, starejše od pet in mlajše od 25 let;
- pravnomočne odredbe in odločbe o ugotovitvi odprave kršitve, mlajše od 25 let.

134. člen
(posodabljanje podatkov o registraciji)

Vsi registrirani subjekti so dolžni v roku 15 dni obvestiti Agencijo o spremembi vseh podatkov, ki se vpisujejo v javni register. Agencija je dolžna posodobiti register takoj po prejemu obvestila.

135. člen
(odgovornost za registrirane podatke)

Za podatke, vpisane v registre, iz 130. do 134. člena tega zakona, odgovarja subjekt, ki predloži zahtevo za svoj vpis v ustrezen register.

136. člen

(registracija revizijskih podjetij držav članic)

(1) Agencija v skladu s 132. in 133. členom tega zakona registrira vsa revizijska podjetja, če ugotovi, da je zadevno revizijsko podjetje registrirano pri pristojnem organu v matični državi članici.

(2) Potrdilo, ki dokazuje registracijo revizijskega podjetja države članice, ne sme biti starejše od treh mesecev.

(3) O registraciji revizijskega podjetja iz matične države članice Agencija nemudoma obvesti pristojni organ države članice.

137. člen
(registracija revizorjev in revizijskih subjektov tretjih držav)

(1) Agencija registrira v skladu s 132. in 133. členom tega zakona vse revizorje in revizijske subjekte tretjih držav, ki pripravijo revizorjevo poročilo o posamičnih ali konsolidiranih računovodskih izkazih družbe, ki je registrirana zunaj Evropske skupnosti in katere prenosljivi vrednostni papirji so sprejeti za trgovanje na slovenskem organiziranem trgu, razen kadar je družba izdajatelj izključno dolžniških vrednostnih papirjev, sprejetih za trgovanje na slovenskem organiziranem trgu, katerih nominalna vrednost na enoto je na dan izdaje najmanj 50.000 eurov ali v primeru dolžniških vrednostnih papirjev, nominiranih v drugi valuti, enakovredna najmanj 50.000 eurom.

(2) Za vodenje registra revizorjev in revizijskih subjektov tretjih držav se smiselno uporabljajo določbe 134. in 135. člena tega zakona.

(3) Agencija lahko registrira revizijske subjekte iz tretjih držav le, če:

- izpolnjujejo pogoje, enakovredne tistim iz 19. in 20. člena oziroma iz 27. do 31. člena in 34. člena tega zakona;
- večina članov organa vodenja ali nadzora revizijskega subjekta tretje države izpolnjuje pogoje, enakovredne tistim iz 19. in 20. člena tega zakona;
- revizor tretje države, ki izvaja revizijo v imenu revizijskega subjekta tretje države, izpolnjuje pogoje, enakovredne tistim iz 19. in 20. člena tega zakona;
- se revizije posamičnih ali konsolidiranih računovodskih izkazov iz prvega odstavka tega člena izvajajo v skladu z mednarodnimi revizijskimi standardi in zahtevami, enakovrednimi zahtevam tega zakona;
- na svoji spletni strani objavijo letno pregledno poročilo, ki vključuje podatke iz 55. člena tega zakona, ali izpolnijo enakovredne zahteve po razkritjih.

10. poglavje: AGENCIJA ZA JAVNI NADZOR NAD REVIDIRANJEM

138. člen
(položaj Agencije)

(1) Agencija je pravna oseba javnega prava.

(2) Agencija je nadzorni in regulatorni organ na področju revidiranja in ocenjevanja vrednosti.

(3) Pri opravljanju svojih nalog in pristojnosti je Agencija samostojna in neodvisna. Agencija in člani njenih organov pri opravljanju nalog Agencije, določenih s tem ali drugim zakonom, niso vezani na sklepe, stališča in navodila državnih ali katerih koli drugih organov.

(4) Ustanovitelj Agencije je Republika Slovenija.

(5) Sedež Agencije je v Ljubljani.

(6) Agencija sama določi število zaposlenih v okviru razpoložljivih sredstev v finančnem načrtu ter upoštevaje s tem zakonom in Uredbo (EU) št. 537/2014 predpisane naloge in pristojnosti. Za plače zaposlenih v Agenciji velja zakon, ki ureja sistem plač v javnem sektorju, pri čemer:

- obseg sredstev za posebne projekte, ki terjajo povečan obseg dela, določi Agencija sama v okviru razpoložljivih sredstev znotraj finančnega načrta tekočega leta;
- strokovni svet Agencije sprejme pravilnik, v katerem določi merila in pogoje, v skladu s katerimi se uporabijo sredstva iz prejšnje alinee.

(7) Pri opravljanju svojih nalog in pristojnosti Agencija sodeluje z Odborom evropskih organov za nadzor revizorjev ter pristojnimi organi iz 20. člena Uredbe (EU) št. 537/2014 oziroma s sorodnimi organi v nadzornem delovanju na ravni Evropske unije in s pristojnimi organi tretjih držav po načelu enakovrednosti in vzajemnosti ter mednarodnimi organizacijami na področjih pristojnosti Agencije.

(8) Agencija s svojim delovanjem spodbuja sodelovanje med nadzorniki na evropski ravni ter izmenjavo vseh pomembnih informacij med nadzorniki iz matične države članice in države članice gostiteljice.

139. člen
(poslovnik)

Agencija ima poslovnik, ki določa podrobnejšo notranjo organizacijo in poslovanje Agencije.

140. člen
(letno poročilo o delu)

(1) Agencija enkrat letno poroča Državnemu zboru Republike Slovenije o svojem delu.

(2) Agencija na svojih spletnih straneh objavlja letno poročilo o delu, ki je na voljo pet let.

(3) Poročilo iz prvega odstavka tega člena za preteklo leto Agencija predloži Državnemu zboru Republike Slovenije do 30. junija tekočega leta.

141. člen
(finančni načrt)

(1) Strokovni svet Agencije do 31. marca vsakega leta sprejme finančni načrt tekočega leta.

(2) Agencija v desetih dneh po sprejetju dostavi finančni načrt ministru, pristojnemu za finance.

(3) Finančni načrt vsebuje tudi letni program dela.

(4) Finančni načrt je potrjen, ko o njem odloči Vlada Republike Slovenije.

(5) Do poteka roka iz prejšnjega odstavka se financiranje Agencije izvaja po sklepu o začasnem financiranju, ki ga sprejme strokovni svet Agencije.

(6) Agencija s finančnim načrtom seznani Državni zbor Republike Slovenije.

142. člen
(pristojnosti Agencije pri sodelovanju z nadzornimi organi držav članic na področju revizije)

(1) Agencija sodeluje z nadzornimi organi držav članic pri zbliževanju razlik v izobraževanju, ki ga organizira ali priznava v postopku izdaje dovoljenj za opravljanje nalog pooblaščenega revizorja ob upoštevanju razvoja stroke in drugih strokovnih področij, povezanih z revidiranjem ter ocenjevanjem vrednosti.

(2) Agencija sodeluje z nadzornimi organi držav članic, kadar je to potrebno zaradi izvajanja svojih pristojnosti in nalog v skladu s tem zakonom in Uredbo (EU) št. 537/2014.

(3) Agencija sodeluje s pristojnim organom v drugi državi članici in ustreznim evropskim nadzornim organom zlasti pri izmenjavi informacij in sodelovanju pri preiskavah v zvezi z izvajanjem obveznih revizij.

(4) Agencija na zahtevo pristojnih organov držav članic in brez nepotrebnega odlašanja zagotovi podatke za namen medsebojnega sodelovanja pri izvajanju nadzora nad zakonitimi revizorji in revizijskimi podjetji. Revizijske družbe in pooblaščeni revizorji so na zahtevo Agencije dolžni zahtevane podatke predložiti v roku, ki ga glede na okoliščine določi Agencija.

(5) Obveznost varovanja poslovne skrivnosti ne preprečuje izmenjave zaupnih podatkov v zvezi z drugim in tretjim odstavkom tega člena.

(6) Če Agencija ne more zagotoviti zahtevanih podatkov brez nepotrebnega odlašanja, o ovirah obvesti pristojni organ, ki je zahteval podatke.

(7) Agencija lahko zahtevo za posredovanje podatkov zavrne v naslednjih primerih:

- če posredovanje podatkov lahko negativno vpliva na suverenost, varnost ali javni red Republike Slovenije;
- če so v Republiki Sloveniji sproženi sodni postopki v zvezi z enakimi dejanji in proti istim pooblaščenim revizorjem ter revizijskim družbam ali
- če so pristojni organi Republike Slovenije zaradi istih dejanj že pravnomočno odločili proti istim zakonitim revizorjem ali revizijskim podjetjem.

(8) Če Agencija pridobi podatke od drugih pristojnih organov, lahko te podatke uporabi le za opravljanje svojega dela na podlagi zakona in v okviru upravnih ali sodnih postopkov, ki so s tem povezani.

(9) Direktor oziroma direktorica (v nadaljnjem besedilu: direktor) in člani strokovnega sveta so dolžni kot zaupne varovati vse podatke, pridobljene na podlagi medsebojnega sodelovanja pristojnih organov, tudi po prenehanju funkcije oziroma zaposlitve.

(10) Če Agencija ugotovi, da se na ozemlju drugih držav članic izvajajo ali so se izvajale dejavnosti v nasprotju s predpisi, s katerimi je bila v nacionalni red prenesena Direktiva 2006/43/ES, o tem obvesti pristojni organ druge države članice. Agencija lahko zahteva, da pristojni organ druge države članice izvede preiskavo v svoji državi. Agencija lahko zahteva, da njeno osebje v času preiskave spremlja osebje pristojnega organa druge države članice.

(11) Če Agencija dobi obvestilo o kršenju predpisov, s katerimi je bila v nacionalni pravni red prenesena Direktiva 2006/43/ES od pristojnih organov držav članic, ukrepa v skladu s pristojnostmi po tem zakonu in o postopkih in ukrepih obvešča pristojni organ, ki je prijavil kršitev. Če pristojni organ države članice zahteva preiskavo v Republiki Sloveniji, lahko Agencija zavrne zahtevo po izvedbi preiskave ali zahtevo o spremljanju osebja pristojnega organa druge države članice v preiskavi, če:

- bi taka preiskava škodljivo vplivala na suverenost, varnost ali javni red v Republiki Sloveniji;
- so že sproženi postopki v zvezi z enakimi dejanji in proti istim osebam pred pristojnimi organi Republike Slovenije ali
- so pristojni organi Republike Slovenije zaradi istih dejanj v zvezi z istim zakonitim revizorjem ali revizijskim podjetjem že pravnomočno odločili.

(12) V primeru iz druge in tretje alinee sedmega odstavka in enajstega odstavka tega člena Agencija o sproženih postopkih in pravnomočnih odločbah obvesti pristojne organe držav članic.

143. člen
(poročilo Agencije o pregledu kakovosti revidiranja)

(1) Agencija enkrat letno sestavi in objavi poročilo o pregledu kakovosti revidiranja in ocenjevanja vrednosti, ki vsebuje glavne ugotovitve pregleda.

(2) Agencija enkrat letno sestavi poročilo o vseh upravnih ukrepih in vseh izrečenih sankcijah pooblaščenim revizorjem in revizijskim družbam v zbirni obliki. To poročilo posreduje Odboru evropskih organov za nadzor revizorjev.

(3) Agencija Odboru evropskih organov za nadzor revizorjev nemudoma sporoči vse začasne prepovedi.

144. člen
(pristojnosti Agencije pri sodelovanju z nadzornimi organi tretjih držav)

(1) Agencija lahko pristojnim organom tretje države na njihovo zahtevo po načelu enakovrednosti posreduje revizijsko dokumentacijo, ki jo imajo pooblaščeni revizorji in revizijske družbe, če:

- je ta revizijska dokumentacija povezana z revizijo družb, ki so izdale vrednostne papirje v tretji državi, ali pa so sestavni deli skupine, ki sestavlja obvezne konsolidirane računovodske izkaze v tretji državi;
- pristojni organi zadevne tretje države izpolnjujejo zahteve o ustreznosti, ki jih določi Evropska komisija;
- ima Agencija sklenjen dogovor s pristojnim organom tretje države po načelu vzajemnosti in
- je prenos osebnih podatkov v tretjo državo v skladu z določbami zakona, ki ureja varstvo osebnih podatkov.

(2) Dogovor iz tretje alinee prejšnjega odstavka vsebuje:

- obveznost obrazložitve namena zahteve po revizijski dokumentaciji;
- dolžnosti varovanja zaupnih podatkov za osebe, ki so ali so bile zaposlene pri pristojnih organih tretje države;
- zahtevo, da lahko pristojni organi tretje države uporabljajo revizijsko dokumentacijo le za izvajanje javnega nadzora, zagotavljanja kakovosti in preiskav, ki so primerljive pristojnostim Agencije po tem zakonu;
- zahteve pristojnih organov tretje države po revizijski dokumentaciji, in sicer v primerih, če:
  - bi posredovanje teh delovnih papirjev ali dokumentov lahko škodovalo suverenosti, varnosti ali javnemu redu Evropske unije ali Republike Slovenije;
  - so se v Republiki Sloveniji za ista dejanja in proti istim osebam že začeli sodni postopki.

(3) Agencija o sklenjenih dogovorih s pristojnimi organi tretjih držav obvesti Evropsko komisijo ter ministrstvo, pristojno za finance, in ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve.

(4) Agencija lahko od pristojnih organov tretje države zahteva dodatno dokumentacijo v zvezi z revizijskim delom, ki so ga za namen revizije skupine iz 11. člena tega zakona opravila katera koli revizijska podjetja ali zakoniti revizorji tretje države.

145. člen
(dolžnost zagotavljanja podatkov Agenciji)

(1) Sodišče in pristojni organi za nadzor po zakonih, ki urejajo bančništvo, zavarovalništvo, trg finančnih instrumentov in varstvo konkurence, so dolžni Agencijo obvestiti o vseh sprejetih ukrepih ali izrečenih sankcijah zoper revizijske družbe in pooblaščene revizorje.

(2) Sodišče je dolžno Agencijo obvestiti tudi o vsaki pravnomočni kazenski obsodbi iz pete alinee prvega odstavka 19. člena tega zakona za osebo, ki ima dovoljenje za opravljanje nalog pooblaščenega revizorja ali pooblaščenega ocenjevalca vrednosti.

(3) Državni organi in nosilci javnih pooblastil Agenciji na njeno zahtevo predložijo vse podatke, ki so potrebni za opravljanje njenih nalog, in ji omogočijo vpogled v ustrezno dokumentacijo.

(4) Državni organi in nosilci javnih pooblastil Agenciji v zvezi z razrešitvijo revizijske družbe med mandatom posredujejo obrazložitev razlogov za razrešitev.

(5) Za izvrševanje nalog Agencije ima ta dostop do:

- podatkov Centralnega registra prebivalstva, vključno s podatkom o enotni matični številki občana;
- podatkov sodnega/poslovnega registra.

(6) Agencija lahko za izvajanje svojih nalog po tem zakonu za podatke, ki so potrebni za njeno odločanje, zahteva njihovo posredovanje tudi od oseb in organizacij, ki z njimi razpolagajo. Ti so Agenciji dolžni nemudoma posredovati zahtevane podatke in dokumente, potrebne za izvedbo postopka nadzora, vključno s podatki, ki so skladno z določbami zakona, ki ureja gospodarske družbe, določeni kot poslovna skrivnost, in tajnimi podatki, to je podatki, ki jih kot tajne določa zakon, ki ureja tajne podatke.

(7) Osebe, navedene v prejšnjem odstavku, morajo podatke iz prejšnjega odstavka posredovati ne glede na pravila o dopustnosti posredovanja teh podatkov, a upoštevajoč pravila, ki določajo varnostne ukrepe ob posredovanju podatkov. Agencija mora zagotoviti primerno stopnjo varstva posredovanih ji podatkov.

(8) Oseba iz prvega odstavka tega člena, na katero je Agencija vložila zahtevo za posredovanje podatkov, mora Agenciji v roku, ki ga določi Agencija, posredovati pravilne in popolne podatke, ki jih je zahtevala Agencija. Agencija lahko uporabi podatke le za namen, za katerega jih je pridobila. Če oseba ne posreduje podatkov v zahtevanem roku, Agencija določi novi rok za posredovanje podatkov.

(9) Če oseba iz prvega odstavka tega člena, na katero je Agencija naslovila zahtevo za posredovanje podatkov, posreduje Agenciji nepravilne, nepopolne ali zavajajoče podatke ali zahtevanih podatkov ne posreduje v novem roku, ki ga je Agencija določila na podlagi zadnjega stavka prejšnjega odstavka, lahko izda predsednik senata sklep, s katerim ji naloži denarno kazen do 50.000 eurov. Rok za plačilo denarne kazni ne sme biti krajši od 15 dni in ne daljši od enega meseca.

(10) Hkrati z izdajo sklepa iz prejšnjega odstavka lahko Agencija izda zahtevo, s katero osebi iz prvega odstavka tega člena določi novi rok za posredovanje podatkov.

(11) Sklep o izreku denarne kazni iz devetega odstavka tega člena mora biti obrazložen. Zoper navedeni sklep ni pritožbe, je pa dovoljen upravni spor.

(12) Agencija lahko zoper osebo iz prvega odstavka tega člena, ki še naprej zavrača posredovanje podatkov, ob poteku roka za izvršitev ponovne zahteve za posredovanje podatkov iz devetega odstavka tega člena izda nov sklep o izreku denarne kazni, kot je le-ta določen v tretjem odstavku tega člena. Agencija lahko sklepe o izreku denarne kazni zaradi posredovanja nepravilnih, nepopolnih ali zavajajočih podatkov oziroma neposredovanja podatkov izdaja, vse dokler seštevek denarnih kazni iz posameznih sklepov ne doseže enega odstotka letnega prometa osebe iz prvega odstavka tega člena v predhodnem poslovnem letu.

(13) Agencija s pravilnikom določi vrste zahtevanih podatkov in dokumentov, dolžine rokov za posredovanje podatkov glede na njihovo nujnost in razpone višine denarnih kazni za posredovanje nepravilnih, nepopolnih ali zavajajočih podatkov oziroma neposredovanje podatkov. Dolžina rokov in višina kazni morata biti sorazmerni s kršitvijo, ki je predmet postopka nadzora.

(14) V postopku posredovanja podatkov po tem členu vsaka stranka pokriva svoje stroške postopka.

146. člen
(objava predpisov Agencije)

Predpisi Agencije se objavijo v Uradnem listu Republike Slovenije.

147. člen
(organa Agencije)

Organa upravljanja Agencije sta strokovni svet in direktor.

148. člen
(sestava strokovnega sveta)

(1) Strokovni svet sestavlja sedem članov oziroma članic (v nadaljnjem besedilu: člani strokovnega sveta). Šest članov v postopku iz 155. člena imenuje Vlada Republike Slovenije na predlog ministra, pristojnega za finance, sedmi član pa je po funkciji direktor Agencije.

(2) Zaposleni v Agenciji, z izjemo direktorja, ne smejo biti člani strokovnega sveta.

(3) Strokovni svet odloča v senatu za revizijo, senatu za ocenjevanje vrednosti in v velikem senatu.

(4) Senat za revizijo ima pet članov, in sicer štiri člane, ki se imenujejo izmed članov sveta, od tega vsaj tri strokovnjake za področje revizije, in direktorja, ki je hkrati tudi predsednik senata.

(5) Senat za ocenjevanje vrednosti ima pet članov, in sicer štiri člane, ki se imenujejo izmed članov strokovnega sveta, od tega vsaj dva strokovnjaka za področje ocenjevanja vrednosti, in direktorja, ki je hkrati tudi predsednik senata.

(6) Veliki senat sestavlja vseh sedem članov strokovnega sveta, pri čemer je direktor lahko hkrati tudi predsednik senata.

(7) Člani strokovnega sveta izvolijo predsednika in podpredsednika velikega senata.

(8) Člani strokovnega sveta izvolijo člane senata za revizijo in senata za ocenjevanje vrednosti.

149. člen
(pristojnosti strokovnega sveta)

(1) Strokovni svet v velikem senatu:

- odloča o poveritvi pooblastila drugim organom ali subjektom za izvajanje nekaterih nalog iz pristojnosti Agencije v imenu, za račun in pod nadzorom Agencije;
- odloča o vseh posamičnih zadevah, o katerih je treba odločiti z odločbo, razen če zakon za posamezni primer določa pristojnost senata za revizijo ali senata za ocenjevanje vrednosti;
- odloča o ugovorih proti odredbam o odpravi kršitev in o ukrepih nadzora, o katerih je treba odločiti z odločbo,
- sprejema predpise, kadar zakon določa, da tak akt sprejme Agencija;
- sprejema poslovnik Agencije;
- sprejema letno poročilo o delu Agencije;
- sprejema pravila revidiranja in ocenjevanja vrednosti;
- sprejema hierarhijo pravil revidiranja in ocenjevanja vrednosti, ki niso predpisi;
- sprejema finančni načrt Agencije;
- sprejema tarifo Agencije, ki začne veljati, ko Agencija pridobi soglasje Vlade Republike Slovenije k tarifi oziroma njenim spremembam;
- sprejema katalog strokovnih znanj in izkušenj, potrebnih za opravljanje nalog pooblaščenega revizorja in ocenjevalcev vrednosti;
- obravnava druga strokovna vprašanja s področja pristojnosti dela Agencije in
- odloča o letnem načrtu nadzora.

(2) Strokovni svet odloča v senatu za revizijo o:

- izdaji dovoljenj;
- prenehanju dovoljenja, ki ne predstavlja ukrepa nadzora;
- uvedbi postopka za izrek ukrepa nadzora, o katerem je treba odločiti z odločbo;
- odredbah za odpravo kršitev in o izdaji odločb, s katerimi se ugotovi, da so kršitve odpravljene;
- odredbah za izvedbo popravljalnih in posebnih ukrepov in o izdaji odločb, s katerimi se ugotovi, da so kršitve odpravljene;
- načrtu obveznega izobraževanja in usposabljanja na področju revidiranja.

(3) Strokovni svet odloča v senatu za ocenjevanje vrednosti o:

- izdaji dovoljenj;
- prenehanju dovoljenja, ki ne predstavlja ukrepa nadzora;
- uvedbi postopka za izrek ukrepa nadzora, o katerem je treba odločiti z odločbo;
- odredbah za odpravo kršitev in izdaji odločb, s katerimi se ugotovi, da so kršitve odpravljene;
- odredbah za izvedbo popravljalnih in posebnih ukrepov in o izdaji odločb, s katerimi se ugotovi, da so kršitve odpravljene;
- načrtu obveznega izobraževanja in usposabljanja na področju ocenjevanja.

(4) Senat strokovnega sveta je sklepčen, če je na seji prisotna večina članov. Strokovni svet v senatih odloča z navadno večino.

(5) Agencija vse osnutke predpisov pred njihovim sprejemom v soglasje posreduje ministrstvu, pristojnemu za finance.

150. člen
(pristojnosti in odgovornosti direktorja)

(1) Direktor vodi, zastopa in predstavlja Agencijo, organizira delo ter poslovanje Agencije.

(2) Direktor za svoje delo odgovarja Vladi Republike Slovenije.

(3) Direktor zagotovi, da Agencija:

- opravlja svoje pristojnosti in odgovornosti, ki jih ima po tem ali drugem zakonu ter Uredbi (EU) št. 537/2014;
- posluje v skladu s tem zakonom in svojim poslovnikom.

(4) Direktor ima namestnika, ki ga nadomešča v času njegove odsotnosti ali zadržanosti. Namestnik direktorja ni funkcionar.

(5) Direktor je lahko član sveta v drugih organih za nadzor po zakonih, ki urejajo bančništvo, zavarovalništvo, trg finančnih instrumentov in varstvo konkurence.

151. člen
(nezdružljivost opravljanja funkcij)

(1) Funkcija oziroma položaj člana strokovnega sveta ali direktorja ni združljiva:

- s funkcijo člana v organih vodenja in nadzora ter revizijske komisije banke, zavarovalnice, borzno-posredniške družbe, družbe za upravljanje ter vseh subjektov, zavezanih k obvezni reviziji, razen določenih v petem odstavku 150. člena;
- s funkcijami oziroma položajem ali delom v organih političnih strank oziroma interesnih združenjih in
- z opravljanjem drugega dela ali dejavnosti, ki bi lahko vplivalo na neodvisnost Agencije ali bi lahko bilo v nasprotju z interesi Agencije.

(2) Direktor in člani strokovnega sveta svoj položaj uskladijo z določbami prejšnjega odstavka pred začetkom opravljanja funkcije, vendar najkasneje v treh mesecih od imenovanja.

(3) Za nadzor nad nezdružljivostjo opravljanja funkcij članov strokovnega sveta iz prejšnjega odstavka je odgovoren direktor. Če nezdružljivost člana strokovnega sveta nastane po začetku opravljanja funkcije ali če član strokovnega sveta svojega položaja ne uskladi z določbami prvega odstavka tega člena v treh mesecih od imenovanja, direktor Vladi Republike Slovenije predlaga njegovo razrešitev.

(4) Za nadzor nad nezdružljivostjo direktorja iz drugega odstavka tega člena je pristojno ministrstvo, pristojno za finance. Če neusklajenost nastane po začetku opravljanja funkcije direktorja, minister, pristojen za finance, Vladi Republike Slovenije predlaga njegovo razrešitev.

(5) Če direktor ali člani strokovnega sveta Agencije svojega položaja ne uskladijo s prvim odstavkom tega člena v treh mesecih po imenovanju, se postopek izbire ponovi.

152. člen
(imenovanje in razrešitev članov strokovnega sveta in direktorja)

(1) Člane strokovnega sveta imenuje in razrešuje Vlada Republike Slovenije na predlog ministra, pristojnega za finance, po izvedenem javnem natečaju.

(2) Direktorja imenuje in razrešuje Vlada Republike Slovenije na predlog ministra, pristojnega za finance, po izvedenem javnem natečaju.

(3) Člani strokovnega sveta in direktor so imenovani za obdobje šestih let in so lahko ponovno imenovani.

153. člen
(pogoji za imenovanje in razrešitev članov strokovnega sveta)

(1) Za člana strokovnega sveta je lahko imenovana oseba z ugledom neodvisnega strokovnjaka.

(2) Večina članov strokovnega sveta mora imeti ustrezna znanja, povezana z revidiranjem ali ocenjevanjem vrednosti, pri čemer se:

- vsaj trije člane imenujejo iz vrst strokovnjakov s področja revidiranja;
- vsaj dva člana imenujeta iz vrst strokovnjakov s področja ocenjevanja vrednosti in
- največ dva člana imenujeta iz vrst drugih strokovnjakov.

(3) Za člana strokovnega sveta je lahko imenovana oseba, ki:

- je državljan Republike Slovenije;
- je zaključila najmanj magistrski študij po zakonu, ki ureja visoko šolstvo oziroma ima najmanj tej stopnji enakovredno izobrazbo na ustreznem področju;
- je strokovnjak s področja revizije, ocenjevanja vrednosti, financ ali prava;
- ni bila pravnomočno obsojena zaradi kaznivega dejanja;
- vsaj tri leta pred imenovanjem (obdobje mirovanja) ni aktivno delovala na področju revidiranja ali ocenjevanja vrednosti, pri čemer se šteje, da oseba ni aktivno delovala na področju revidiranja ali ocenjevanja vrednosti, če v obdobju mirovanja:
  - ni bila zaposlena pri stanovskem združenju, gospodarsko-interesnem združenju, zbornici ali drugi obliki poklicnega interesnega združenja s področja revizije oziroma ocenjevanja vrednosti in ni bila članica katerega koli organa teh subjektov;
  - ni bila zaposlena pri Slovenskem inštitutu za revizijo ali ni bila članica katerega koli organa Slovenskega inštituta za revizijo;
  - ni izvajala obveznih revizij, ni imela glasovalnih pravic v revizijskem podjetju, ni bila članica organa vodenja ali nadzora revizijskega podjetja in ni bila zaposlena v revizijskem podjetju ali kako drugače povezana z njim;
  - ni izvajala storitev ocenjevanja vrednosti, razen cenitev v postopkih pred sodiščem.

(4) Člana strokovnega sveta se predčasno razreši, če:

- predloži izjavo, da odstopa;
- je pravnomočno obsojen zaradi kaznivega dejanja;
- trajno izgubi delovno zmožnost za opravljanje svoje funkcije;
- pri izpolnjevanju svojih odgovornosti v strokovnem svetu ne ravna v skladu z zakonom;
- ne opravlja svojih nalog člana strokovnega sveta, določenih v tem zakonu in poslovniku Agencije, ali če jih opravlja nevestno in nestrokovno;
- več ne izpolnjuje oziroma že ob imenovanju ni izpolnjeval pogojev iz prejšnjega odstavka;
- nastopi položaj nezdružljivosti iz 151. člena tega zakona.

154. člen
(pogoji za imenovanje in razrešitev direktorja)

(1) Za direktorja je lahko imenovana oseba z ugledom neodvisnega strokovnjaka, ki ima ustrezna znanja, povezana z revidiranjem in ocenjevanjem vrednosti.

(2) Za direktorja je lahko imenovana oseba, ki:

- je državljan Republike Slovenije;
- ima najmanj deset let delovnih izkušenj;
- ima veljavno dovoljenje za opravljanje nalog pooblaščenega revizorja in izkušnje na področju izvajanja obveznih revizij ter posebna znanja na področju ocenjevanja vrednosti;
- ima najmanj osem let vodstvenih, organizacijskih in drugih sposobnosti ter teoretična in tehnična znanja, potrebna za vodenje poslovanja Agencije;
- je zaključila najmanj magistrski študij po zakonu, ki ureja visoko šolstvo, oziroma ima najmanj tej stopnji enakovredno izobrazbo na ustreznem področju;
- na višji ravni obvlada najmanj en svetovni jezik;
- ni bila pravnomočno obsojena zaradi kaznivega dejanja;
- vsaj tri leta pred imenovanjem (obdobje mirovanja) ni aktivno delovala na področju revidiranja ali ocenjevanja vrednosti, pri čemer se šteje, da oseba ni aktivno delovala na področju revidiranja ali ocenjevanja vrednosti, če v obdobju mirovanja:
  - ni bila zaposlena pri stanovskem združenju, gospodarsko-interesnem združenju, zbornici ali drugi obliki poklicnega interesnega združenja s področja revizije oziroma ocenjevanja vrednosti in ni bila članica katerega koli organa teh subjektov;
  - ni bila zaposlena pri Slovenskem inštitutu za revizijo ali ni bila članica katerega koli organa Slovenskega inštituta za revizijo;

- ni izvajala obveznih revizij, ni imela volilnih pravic v revizijskem podjetju, ni bila članica organa vodenja ali nadzora revizijskega podjetja in ni bila zaposlena v revizijskem podjetju ali kako drugače povezana z njim;
- ni izvajala storitev ocenjevanja vrednosti, razen cenitev v postopkih pred sodiščem.

(3) Direktor se predčasno razreši, če:

- predloži izjavo, da odstopa;
- če je pravnomočno obsojen zaradi kaznivega dejanja;
- trajno izgubi delovno zmožnost za opravljanje svoje funkcije;
- pri izpolnjevanju svojih odgovornosti ne ravna v skladu z zakonom;
- ne opravlja svojih nalog direktorja, določenih v tem zakonu, ali če jih opravlja nevestno in nestrokovno;
- nastopi položaj nezdružljivosti iz 151. člena tega zakona;
- več ne izpolnjuje ali že ob imenovanju ni izpolnjeval pogojev iz prejšnjega odstavka.

155. člen
(postopek imenovanja)

(1) Vlada Republike Slovenije imenuje člane strokovnega sveta na podlagi izvedenega javnega natečaja, ki je objavljen najmanj šest mesecev pred potekom posameznega mandata. Javni natečaj vodi ministrstvo, pristojno za finance.

(2) Vlada Republike Slovenije imenuje direktorja na podlagi izvedenega javnega natečaja, ki je objavljen najmanj šest mesecev pred potekom mandata direktorju. Javni natečaj vodi ministrstvo, pristojno za finance.

(3) V primeru neuspešnega natečaja, predčasnega poteka mandata ali zaradi razrešitve direktorja Vlada Republike Slovenije na predlog ministra, pristojnega za finance, do imenovanja novega direktorja, vendar največ za šest mesecev, imenuje vršilca dolžnosti direktorja. Vršilec dolžnosti direktorja mora izpolnjevati pogoje, ki jih mora izpolnjevati direktor. V času do imenovanja vršilca dolžnosti tekoče posle direktorja opravlja namestnik direktorja.

156. člen
(postopek razrešitve)

(1) Vlada Republike Slovenije ob ugotovitvi razlogov iz četrtega odstavka 153. člena tega zakona razreši posameznega člana strokovnega sveta.

(2) Vlada Republike Slovenije ob ugotovitvi razlogov iz tretjega odstavka 154. člena tega zakona razreši direktorja.

(3) Zoper odločitev iz prvega in drugega odstavka tega člena je dopustno sodno varstvo v upravnem sporu. V upravnem sporu o razrešitvi sodišče odloča absolutno prednostno. Vložitev upravnega spora ne zadrži odločitve iz prvega in drugega odstavka tega člena.

157. člen
(opravljanje funkcije člana strokovnega sveta)

(1) Funkcija člana strokovnega sveta je nepoklicna in častna funkcija.

(2) Za delo v strokovnem svetu so vsi člani upravičeni do sejnine in drugih nadomestil, določenih s predpisi.

158. člen
(opravljanje funkcije direktorja)

(1) Direktor svojo funkcijo opravlja na podlagi pogodbe o zaposlitvi.

(2) V pogodbi o zaposlitvi se določijo cilji in pričakovani rezultati njegovega dela.

(3) Pogodba o zaposlitvi direktorja se sklene za polni delovni čas.

(4) Pogodbo o zaposlitvi direktorja za Agencijo v imenu ustanovitelja podpiše minister, pristojen za finance.

(5) Pogodba o zaposlitvi z direktorjem se sklene za obdobje trajanja mandata direktorja. Ob preteku pogodbe o zaposlitvi direktor ni upravičen do odpravnine.

(6) Določbe pogodbe o zaposlitvi in drugih pogodb, ki so v nasprotju s tem členom, so nične.

159. člen
(uporaba določb zakonov, ki urejajo preprečevanje korupcije)

Za direktorja ter člane strokovnega sveta se uporabljajo določbe zakona, ki ureja preprečevanje korupcije in zakona, ki ureja nezdružljivost opravljanja javne funkcije s pridobitno dejavnostjo.

11. poglavje: SREDSTVA ZA DELO

160. člen
(tarifa Agencije)

(1) Agencija izda tarifo, v kateri določi višino:

- taks za odločanje o posamičnih zadevah;
- letnih nadomestil, ki jih za opravljanje nadzora iz 46. člena tega zakona ali za opravljanje nadzora po drugem zakonu plačujejo osebe, nad katerimi Agencija opravlja nadzor;
- nadomestil za opravljanje drugih nalog, in sicer za izrekanje ukrepov nadzora iz 51. člena tega zakona in za opravljanje drugih nalog, ki jih po tem ali drugem zakonu opravlja Agencija;
- taks za izdajo potrdil, za izdajo izpisov iz evidenc, za izdelavo fotokopij listin ali za izdelavo dvojnikov odločb, soglasij, odredb in sklepov;
- letnih nadomestil, ki jih plačujejo subjekti, katerim je Agencija podelila pooblastila za izvajanje njenih pristojnosti.

(2) Agencija določi letna nadomestila iz druge alinee prejšnjega odstavka v taki višini, da vsota letnih nadomestil, ki jih plačujejo subjekti nadzora za posamezno vrsto nadzora, ne preseže stroškov Agencije.

(3) Tarifa in njene spremembe se objavijo v Uradnem listu Republike Slovenije. Agencija pred objavo pridobi soglasje Vlade Republike Slovenije k tarifi in njenim spremembam.

(4) Višina nadomestila za izrek ukrepa nadzora, ki ga plača subjekt nadzora, je sorazmerna z vrsto in obsegom opravljenega nadzora nad tem subjektom nadzora.

(5) Če oseba, nad katero Agencija opravlja nadzor, ne plača letnega nadomestila iz druge alinee prvega odstavka tega člena za posamezno leto v rokih, ki jih določa tarifa, ji Agencija s sklepom naloži plačilo.

(6) O povrnitvi nadomestil za opravljanje drugih nalog iz tretje alinee prvega odstavka tega člena odloči Agencija s sklepom.

(7) Proti sklepu iz prejšnjega odstavka je dovoljeno začeti postopek sodnega varstva.

(8) Sklep iz petega ali šestega odstavka tega člena je izvršljiv v skladu z določbami zakona, ki ureja splošni upravni postopek o izvršljivosti sklepa.

161. člen
(sredstva za izvajanje nalog Agencije)

(1) Sredstva za delo Agencije se zagotavljajo iz:

- taks in nadomestil;
- drugih prihodkov, ki jih ustvari Agencija s svojim poslovanjem;
- državnega proračuna.

(2) Iz presežka prihodkov nad odhodki, realiziranega v preteklem letu, se del izloči v rezerve Agencije v višini, določeni s finančnim načrtom Agencije za leto, v katerem je bil presežek realiziran, ostanek pa se usmeri v proračun Republike Slovenije.

162. člen
(finančni načrt in letni obračun)

(1) Strokovni svet mora do 31. marca vsakega leta sprejeti letni obračun za prejšnje leto in finančni načrt tekočega leta.

(2) Letni obračun Agencije mora pregledati pooblaščeni revizor.

(3) Agencija mora ministru, pristojnemu za finance, v desetih dneh po sprejetju dostaviti letni obračun z revizorjevim poročilom in finančni načrt.

(4) Do poteka roka iz prejšnjega odstavka se financiranje Agencije izvaja po sklepu o začasnem financiranju, ki ga sprejme strokovni svet.

(5) Agencija z letnim obračunom in finančnim načrtom seznani Vlado Republike Slovenije in Državni zbor Republike Slovenije. Letni računovodski izkazi so sestavni del letnega poročila in se objavijo.

163. člen
(nadzor nad uporabo sredstev Agencije)

Nadzor nad zakonitostjo, namembnostjo, gospodarno in učinkovito rabo sredstev Agencije opravlja Računsko sodišče Republike Slovenije.

164. člen
(pristojnosti Agencije pri opravljanju javnega nadzora nad revidiranjem)

(1) Agencija:

- sprejema pravila revidiranja (standarde revidiranja, etične poklicne standarde; standarde obvladovanja kakovosti revidiranja, druga pravila revidiranja, zajeta v hierarhijo pravil revidiranja);

- določa strokovna znanja in izkušnje, potrebne za opravljanje nalog pooblaščenega revizorja;
- določa hierarhijo pravil revidiranja, ki niso predpisi;
- organizira izobraževanja za pridobitev naziva pooblaščeni revizor;
- izvaja preizkuse strokovnih znanj za pridobitev strokovnih znanj za opravljanje nalog pooblaščenega revizorja;
- izdaja dovoljenja za opravljanje dejavnosti revidiranja in nalog pooblaščenega revizorja v skladu s tem zakonom ter opravi registracijo zakonitih revizorjev in revizijskih družb tretjih držav;
- organizira stalno izobraževanje pooblaščenih revizorjev,
- zagotavlja kakovost dela pooblaščenih revizorjev in revizijskih družb in
- zagotavlja slovenske prevode standardov iz prvega odstavka 4. člena tega zakona .

(2) Agencija opravlja nadzor nad kakovostjo dela revizijskih družb in pooblaščenih revizorjev ter izreka ukrepe nadzora.

(3) Agencija vodi registre:

- revizijskih družb in revizijskih subjektov tretjih držav ter
- pooblaščenih revizorjev.

(4) Agencija lahko za opravljanje posameznih nalog iz četrte in sedme alinee prvega odstavka tega člena pooblasti druge subjekte.

(5) Pooblastila se podelijo z odločbo Agencije na podlagi javnega razpisa.

(6) V javnem razpisu za podelitev pooblastila se navedejo zlasti:

- predmet pooblastila;
- pogoji za opravljanje pooblastila;
- čas, za katerega se bo podelilo pooblastilo, ki ne sme biti daljši od šest let;
- rok, do katerega se sprejemajo prijave;
- rok, do katerega bodo prijavljeni obveščeni o izbiri.

(7) Razmerja med Agencijo in izbranim pooblaščencem se uredijo s pogodbo.

(8) Agencija z aktom podrobneje določi organizacijske, tehnične in druge pogoje, kriterije in merila za prenos posameznih pristojnosti, s katerim zagotovi, da med njimi ni nasprotja interesov, da so izpolnjene zahteve iz četrte in pete alinee tretjega odstavka 87. člena tega zakona in da so izvajalci izobraževanja osebe, ki so strokovnjaki s področij iz prvega odstavka 20. člena tega zakona.

(9) Kot strokovnjak s področij iz prvega odstavka 20. člena tega zakona se šteje oseba, ki:

- ima raven izobrazbe, pridobljeno po študijskih programih druge stopnje v skladu z zakonom, ki ureja visoko šolstvo, oziroma izobrazbo, ki ustreza ravni izobrazbe, pridobljene po študijskih programih druge stopnje, ali
- je objavljala znanstvene in strokovne vsebine ali najmanj pet let uspešno delovala na strokovnih področjih v zadevah, ki so predmet izobraževanja.

(10) Agencija pooblaščencu odvzame posamično preneseno pristojnost, če ugotovi, da pooblaščeni subjekt prenesene naloge izvaja nezakonito, nepravočasno ali v nasprotju s predpisi in kljub opozorilu nepravilnosti ne odpravi.

165. člen
(pristojnosti Agencije v javnem nadzoru nad ocenjevanjem vrednosti)

(1) Agencija opravlja javni nadzor nad ocenjevanjem vrednosti.

(2) Agencija:

- sprejema pravila ocenjevanja vrednosti, določa znanja in izkušnje, potrebne za opravljanje nalog pooblaščenega ocenjevalca vrednosti;
- določi hierarhijo pravil ocenjevanja vrednosti, ki niso predpisi;
- organizira izobraževanje za opravljanje nalog pooblaščenega ocenjevalca;
- izdaja dovoljenja za opravljanje dejavnosti ocenjevalca ter njihovo registracijo;
- organizira stalno izobraževanje pooblaščenih ocenjevalcev;
- zagotavlja kakovost dela pooblaščenih ocenjevalcev;
- izvaja nadzor nad kakovostjo dela pooblaščenih ocenjevalcev ter izreka ukrepe nadzora;
- vodi register ocenjevalcev vrednosti.

(3) Agencija lahko za opravljanje posameznih nalog iz tretje in pete alinee prejšnjega odstavka pooblasti druge subjekte.

(4) Pooblastila se podelijo z odločbo Agencije na podlagi javnega razpisa.

(5) V javnem razpisu za podelitev pooblastila se navedejo zlasti:

- predmet pooblastila;
- pogoji za opravljanje pooblastila;
- čas, za katerega se bo podelilo pooblastilo, ki ne sme biti daljši od šest let;
- rok, do katerega se sprejemajo prijave;
- rok, do katerega bodo prijavljeni obveščeni o izbiri.

(6) Razmerja med Agencijo in izbranim pooblaščencem se uredijo s pogodbo.

(7) Agencija z aktom podrobneje določi organizacijske, tehnične in druge pogoje, kriterije in merila za prenos posameznih pristojnosti, s katerim zagotovi, da med njimi ni nasprotja interesov.

(8) Agencija pooblaščencu odvzame posamično preneseno pristojnost, če ugotovi, da pooblaščeni subjekt prenesene naloge izvaja nezakonito, nepravočasno ali v nasprotju s predpisi in kljub opozorilu nepravilnosti ne odpravi.

166. člen
(dolžnost zagotavljanja podatkov Agenciji)

(1) Sodišče in pristojni organi za nadzor po zakonih, ki urejajo bančništvo, zavarovalništvo, trg finančnih instrumentov in varstvo konkurence, so dolžni Agencijo obvestiti o vseh sprejetih ukrepih ali izrečenih sankcijah zoper revizijske družbe, pooblaščene revizorje in pooblaščene ocenjevalce vrednosti.

(2) Sodišče je dolžno Agencijo obvestiti tudi o vsaki pravnomočni kazenski obsodbi iz četrte alinee prvega odstavka 41. člena tega zakona za osebo, ki ima dovoljenje za opravljanje nalog pooblaščenega ocenjevalca vrednosti, in iz pete alinee prvega odstavka 19. člena tega zakona za osebo, ki ima dovoljenje za opravljanje nalog pooblaščenega revizorja.

(3) Državni organi in nosilci javnih pooblastil morajo Agenciji na njeno zahtevo predložiti vse podatke, ki so potrebni za opravljanje njenih nalog, in ji omogočiti vpogled v ustrezno dokumentacijo.

12. poglavje: SLOVENSKI INŠTITUT ZA REVIZIJO

167. člen
(Inštitut)

Za Inštitut se uporabljajo določbe zakona, ki ureja zavode, če v tem zakonu ni določeno drugače.

168. člen
(naloge in pristojnosti Inštituta)

Inštitut:

- lahko, če ga za to pooblasti Agencija, organizira strokovna izobraževanja za pridobitev naziva pooblaščeni revizor ali pooblaščeni ocenjevalec;
- lahko, če ga za to pooblasti Agencija, organizira strokovna izobraževanja, z zaključkom katerih je izpolnjena dolžnost stalnega izobraževanja;
- določa strokovna znanja in izkušnje, potrebne za pridobitev strokovnega naziva preizkušeni notranji revizor, preizkušeni računovodja, preizkušeni poslovni finančnik, preizkušeni revizor informacijskih sistemov, preizkušeni davčnik;
- organizira strokovno izobraževanje, izvaja preizkuse strokovnih znanj in izdaja potrdila o strokovnih znanjih za pridobitev strokovnih nazivov iz prejšnje alinee;
- opravlja druge naloge, določene z zakonom oziroma statutom Inštituta.

169. člen
(tarifa Inštituta)

(1) Nadomestilo za opravljanje storitev Inštituta določa tarifa.

(2) Tarifa se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije. Inštitut pred objavo pridobi soglasje Agencije k tarifi, in sicer k delu tarife, s katerim Inštitut določi nadomestila za opravljanje nalog, ki jih je s pooblastilom nanj prenesla Agencija.

13. poglavje: KAZENSKE DOLOČBE

170. člen
(hujše kršitve revizijske družbe)

(1) Z globo od 25.000 do 250.000 eurov se za prekršek kaznuje revizijska družba, če:

- pri revizijski družbi naloge revidiranja opravljajo osebe, ki ne izpolnjujejo pogojev, določenih s tem zakonom (drugi odstavek 5. člena);
- krši drugi odstavek 4. člena Uredbe (EU) št. 537/2014 (kršitev skupne omejitve revizijskih storitev);
- krši tretji odstavek 4. člena Uredbe (EU) št. 537/2014 (kršitev neobveščanja revizijske komisije);
- v nasprotju z določbami tega zakona storitve revidiranja opravlja revizijska družba, ki ima sicer dovoljenje pristojnega organa države članice (tretji odstavek 5. člena);
- krši dolžnost varovanja zaupnih podatkov (prvi odstavek 7. člena);
- sestavi poročilo o revidiranju, katerega vsebina je v nasprotju z 9. členom tega zakona;
- revizijsko poročilo ne podpiše izključno ključni revizijski partner ali ključni revizijski partnerji (prvi odstavek 9. člena);
- pri opravljanju revidiranja ne upošteva pravil revidiranja (8. člen);
- pri opravljanju revizijskih poslov iz 10. člena tega zakona ne upošteva pravil revidiranja (10. člen);
- krši prepoved revidiranja v pravni osebi iz 14. člena tega zakona;
- krši 5. člen Uredbe (EU) št. 537/2014 (prepoved opravljanja nerevizijskih storitev);
- krši prvi ali drugi odstavek 8. člena Uredbe (EU) št. 537/2014 (ocenjevanje kakovosti posla) ali ocenjevanja kakovosti posla ne opravi pooblaščeni revizor ali v skupini ne sodeluje vsaj en pooblaščeni revizor;
- krši 10. člen Uredbe (EU) št. 537/2014 (ne pripravi revizijskega poročila);
- krši 11. člen Uredbe (EU) št. 537/2014 (ne pripravi dodatnega poročila revizijski komisiji);
- krši 12. člen Uredbe (EU) št. 537/2014 (ne pripravi poročila nadzornikom subjektov javnega interesa);
- pri sklepanju pogodb o revidiranju krši omejitve iz prvega odstavka 17. člena Uredbe (EU) št. 537/2014 (trajanje revizijskega posla);
- opravlja dejavnosti, ki jih ne sme opravljati (25. člen);
- revizijska družba v roku ne izvrši dodatnega ukrepa iz 54. člena (razrešitev uprave …);
- v primeru začetega nadzora nad kakovostjo dela revizijske družbe in pooblaščenih revizorjev ter v primeru začetega postopka za izrek ukrepa nadzora ne hrani revizijske dokumentacije do pravnomočnosti odločitve (šesti odstavek 8. člena);
- revizijska družba ne ravna v skladu s 16. členom glede organizacije dela;
- revizijska družba ne vzpostavi notranjega obvladovanja kakovosti v skladu s 15. členom tega zakona;
- krši 12. člen (kršitev neodvisnosti in nepristranskosti revidiranja);
- ne zagotovi ustrezne sestave revizijske skupine (kršitev drugega odstavka 8. člena);
- ne obvladuje nasprotij interesov (tretji in četrti odstavek 13. člena);
- ne zagotovi rotacije ključnega revizijskega partnerja (tretji odstavek 14. člena).

(2) Z globo od 2.500 do 10.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje odgovorna oseba ali več odgovornih oseb revizijske družbe, ki stori ali storijo prekršek iz prejšnjega odstavka.

171. člen
(lažje kršitve revizijske družbe)

(1) Z globo od 2.500 do 25.000 eurov se za prekršek kaznuje revizijska družba:

- če revizijska družba pristojnim organom za nadzor trga vrednostih papirjev, bank, kreditnih institucij in zavarovalnic pravočasno ne predloži poročila ali ne da dodatnih pojasnil (sedmi odstavek 9. člena in 11. člen Uredbe (EU) št. 537/2014);
- če revizijska družba ne pripravi in ne vodi revizijske dokumentacije skladno z določbo tretjega odstavka 8. člena tega zakona;
- če ne obvesti Agencije o okoliščinah iz tretjega odstavka 28. člena tega zakona;
- če ne poroča Agenciji v skladu s 53., 54. in 134. členom tega zakona;
- če pogodba o revidiranju ni sklenjena v pisni obliki in nima predpisanih sestavin (drugi odstavek 18. člena);
- če pravočasno ne poravnava nadomestila za opravljanje nadzorne funkcije (50. člen);
- če pravočasno ne poravnava drugih nadomestil v skladu s tarifo;
- če krši 6. člen Uredbe (EU) št. 537/2014 (ne sporoča nepravilnosti);
- če krši 7. člen Uredbe (EU) št. 537/2014 (ne obvešča o sumu ali utemeljenih razlogih za sum);
- če krši katero od obveznosti iz četrtega do sedmega odstavka 8. člena Uredbe 537/2014/EU (ocenjevanje kakovosti posla);
- če krši 13. člen Uredbe (EU) št. 537/2014 (ne objavi letnega poročila o preglednosti);
- če krši 14. člen Uredbe (EU) št. 537/2014 (ne obvešča pristojnih organov);
- če krši 15. člen Uredbe (EU) št. 537/2014 (ne hranijo dokumentov vsaj pet let po njihovi pripravi);
- če krši 18. člen Uredbe (EU) št. 537/2014 (ne pripravi dokumenta o primopredaji);
- če krši sedmi odstavek 17. člena Uredbe (EU) št. 537/2014 (kršitev pravil o rotaciji ključnega revizijskega partnerja in osebja);
- če Agenciji ne da na voljo zahtevane dokumentacije, ovira izvedbo nadzora ali drugače krši 8. člen tega zakona;
- če krši pravila revidiranja pri opravljanju drugih revizij, določenih z zakonom, ki ureja delovanje gospodarskih družb;
- če ne hrani revizijske dokumentacije do izteka predpisanega obdobja (peti in šesti odstavek 8. člena);
- ponavljajoče ne poravnava nadomestila za opravljanje nadzorne funkcije (50. člen);
- ponavljajoče ne poravnava drugih nadomestil v skladu s tarifo.

(2) Z globo od 2.500 do 5.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje odgovorna oseba ali več odgovornih oseb revizijske družbe, ki stori ali storijo prekršek iz prejšnjega odstavka.

172. člen
(kršitve pooblaščenega revizorja)

(1) Z globo od 2.500 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje pooblaščeni revizor, ki je sestavil in podpisal poročilo o revidiranju:

- če sestavi poročilo o revidiranju, katerega vsebina je v nasprotju z 9. členom tega zakona;
- če pri sestavi poročila o opravljenih drugih poslih dajanja zagotovil in poslih opravljanja dogovorjenih postopkov ne upošteva pravil revidiranja (10. člen);
- če opusti ali v nezadostnem obsegu opravi revizijske postopke na pomembnem področju revidiranja (8. člen);
- če pripravi pomanjkljivo ali zavajajoče mnenje o računovodskih izkazih, ki so bili predmet revidiranja (63. člen);
- če krši druge standarde revidiranja in je zaradi te kršitve mnenje o računovodskih izkazih ali obrazložitev tega mnenja napačno (63. člen);
- če krši druga pravila revidiranja in je zaradi te kršitve poročilo o drugih poslih napačno ali zavajajoče (10. člen);
- če krši dolžnost varovanja zaupnih podatkov (7. člen);
- če ne spoštuje pravil o rotaciji ključnega revizijskega partnerja (tretji odstavek 14. člena);
- če samostojno opravlja storitve revidiranja (prvi odstavek 5. člena);
- če storitve revidiranja opravlja v imenu družbe, ki ni revizijska družba, ali v imenu revizijske družbe, v kateri ni zaposlen skladno s tem zakonom (drugi odstavek 5. člena);
- če krši prepoved revidiranja (14. člen tega zakona);
- če krši prepoved zaposlitve ali članstva pri naročniku revizije v obdobju ohladitve (17. člen tega zakona);
- če ne poroča revizijski družbi in Agenciji v skladu s 23. in 134. členom tega zakona.

(2) Z globo od 2.500 do 25.000 eurov se za prekršek iz druge do osme alinee prejšnjega odstavka kaznuje tudi revizijska družba; z globo od 2.500 do 10.000 eurov pa odgovorna oseba ali več odgovornih oseb revizijske družbe.

173. člen
(kršitve naročnika)

(1) Z globo od 1.500 do 25.000 eurov se za prekršek kaznuje naročnik storitve revidiranja – pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik in posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če:

- pri opravljanju revidiranja poslovodstvo revizijski družbi posreduje neresnično izjavo, da je revizijski družbi zagotovilo vse ustrezne informacije in dostop do njih, kot je dogovorjeno po pogojih revizijskega posla, poslu dajanja zagotovil in poslu opravljanja dogovorjenih postopkov, ali neresnično izjavo, da so bili vsi posli knjiženi in so izkazani v računovodskih izkazih;
- poslovodstvo naročnika revidiranja ne zagotovi pogojev za opravljanje revidiranja iz prvega in drugega odstavka 6. člena tega zakona;
- brez utemeljenega razloga razreši revizijsko družbo ali ne obvesti Agencije o razrešitvi (tretji odstavek 6. člena);
- s pogodbo, statutom, sklepom organa opravljanja ali drugače krši prepoved omejevanja izbire revizijske družbe (četrti odstavek 6. člena);
- v nasprotju s tem zakonom zaposli ali imenuje pooblaščene revizorje ali ostale zaposlene v revizijski družbi (17. člen tega zakona);
- pogodba o revidiranju ni sklenjena v pisni obliki in nima predpisanih sestavin (drugi odstavek 18. člena);
- poslovodstvo revidirane pravne osebe ne zagotovi javne objave popravljenega revizorjevega poročila (peti odstavek 6. člena);
- ne omogoči nadzora Agenciji (6. člen).

(2) Z globo od 1.500 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba ali več odgovornih oseb pravne osebe, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Za prekrška iz prve in osme alinee prvega odstavka tega člena se z globo od 1.500 do 25.000 eurov kaznuje pravna oseba, zavezana k obvezni reviziji, ki sama ni naročnica storitev revidiranja, ki se opravljajo pri njej na podlagi naročila tretje osebe, kadar sama pogodbeno ali dejansko soglaša, da se te storitve opravljajo pri njej.

174. člen
(druge kršitve)

(1) Z globo od 5.000 do 50.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik in posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost:

- če opravlja storitve revidiranja, ne da bi za opravljanje teh storitev pridobil dovoljenje Agencije (5. člen);
- če zavajajoče ali naslanjajoče oglašuje svoje storitve kot revizijske storitve (5. člen);
- če ne omogoči nadzora Agenciji (6. člen);
- če poskuša ugotavljati identiteto prijavitelja iz 52. člena.

(2) Z globo od 2.500 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba ali več odgovornih oseb pravne osebe, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 1.500 do 5.000 eurov se za prekršek kaznuje posameznik, ki samostojno opravlja storitve revidiranja (5. člen).

175. člen
(kršitve na področju ocenjevanja vrednosti)

(1) Z globo od 2.500 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje pooblaščeni ocenjevalec vrednosti:

- če v postopku nadzora ne omogoči nadzora Agenciji (69. člen);
- če ne poroča Agenciji v skladu s 45. členom tega zakona;
- če opusti ali v nezadostnem obsegu opravi ocenjevalske postopke na pomembnem področju ocenjevanja vrednosti (40. in 66. člen);
- če krši druga pravila ocenjevanja vrednosti in je zaradi te kršitve mnenje o ocenjeni vrednosti ali obrazložitev tega mnenja napačno ali zavajajoče (66. člen);
- če krši dolžnost varovanja zaupnih podatkov (44. člen);
- če krši dolžnost hrambe dokumentacije (38. člen);

(2) Z globo od 1.000 do 5.000 eurov se za prekršek kaznuje fizična oseba, če opravlja storitve ocenjevanja vrednosti v javnem interesu, ne da bi pridobila dovoljenje Agencije (37. člen).

(3) Kadar prekršek iz prejšnjega odstavka stori oseba, vpisana v imenik sodnih cenilcev, se kaznuje z globo od 2.500 do 5.000 eurov.

176. člen
(prekrškovni organ)

Prekrškovni organ, ki odloča o prekrških in izreka globe po tem zakonu, je Agencija.

177. člen
(postopek Agencije o prekršku)

(1) Postopek o prekršku samostojno vodi in v njem odloča pooblaščena uradna oseba v Agenciji, ki izpolnjuje pogoje po zakonu, ki ureja prekrške, in na njegovi podlagi sprejetih predpisih.

(2) Agencija z notranjim aktom, ki ureja organizacijo in sistemizacijo delovnih mest, podrobneje določi pogoje in način za podelitev in prenehanje pooblastila pooblaščenim uradnim osebam iz prejšnjega odstavka.

(3) Za prekrške iz tega zakona se sme v hitrem prekrškovnem postopku izreči globa tudi v znesku, ki je višji od najnižje predpisane globe, določene s tem zakonom.

14. poglavje: PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

178. člen
(strokovni svet Agencije)

(1) Člani strokovnega sveta Agencije, ki na dan uveljavitve tega zakona izpolnjujejo pogoje za člana strokovnega sveta po tem zakonu, ostanejo člani strokovnega sveta Agencije po tem zakonu do izteka mandata (v nadaljnjem besedilu: ohranitev mandata).

(2) Člani strokovnega sveta Agencije, ki na dan uveljavitve tega zakona ne izpolnjujejo pogojev za člana strokovnega sveta po tem zakonu, ostanejo člani strokovnega sveta Agencije po tem zakonu do imenovanja novih članov, ki pogoje izpolnjujejo.

(3) V primeru, da ob ugotovitvi o možnosti ohranitve mandata članov strokovnega sveta iz prvega in drugega dostavka tega člena ni mogoča sestava strokovnega sveta v skladu z določili tega zakona, mandata ne ohranijo tisti člani strokovnega sveta iz prvega odstavka tega člena, ki izpolnjujejo enake pogoje za udeležbo v enem od senatov, ki so izločeni po naslednjem vrstnem redu:

- najprej se izločijo tisti, ki imajo najmanj časa do izteka obstoječega mandata;
- nato se izločijo tisti, ki že najdlje opravljajo mandat;
- nato se izločijo tisti, ki so imeli v odstotkih najmanjšo udeležbo na sejah strokovnega sveta.

(4) Direktor Agencije najkasneje v 15 dneh po uveljavitvi tega zakona Vladi Republike Slovenije sporoči, kateri obstoječi člani izpolnjujejo pogoje po tem zakonu in kateri ne ter morebitne ugotovitve o vrstnem redu izločitev po tretjem dostavku tega člena, kadar je to potrebno. Pri obvestilu direktor upošteva določbe tega zakona o sestavi strokovnega sveta. O prenehanju mandata članov strokovnega sveta, ki niso ohranili mandata v postopku izločevanja po prejšnjem odstavku tega člena, odloči Vlada Republike Slovenije.

179. člen
(Agencija)

Agencija uskladi svoj poslovnik, podzakonske predpise in druge splošne akte s tem zakonom v roku šestih mesecev od njegove uveljavitve.

180. člen
(strokovni svet)

(1) Vlada Republike Slovenje mora imenovati nove člane strokovnega sveta najkasneje v dveh mesecih po objavi tega zakona v Uradnem listu Republike Slovenije.

(2) Do nastopa funkcije veljajo določbe o sestavi strokovnega sveta, kot to določa ZRev-2, glede pristojnosti za odločanje o ukrepih nadzora pa veljajo določbe tega zakona.

(3) Kjer je v tem zakonu določeno, da o posamezni zadevi odloča strokovni svet v senatu, do imenovanja strokovnega sveta po tem zakonu odloča strokovni svet iz prejšnjega odstavka v polni sestavi.

181. člen
(izdaja predpisov)

(1) Agencija v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona izda splošne akte, potrebne za izvajanje tega zakona.

(2) Do uveljavitve tarife Agencije iz 160. člena tega zakona se smiselno uporabljajo določbe ZRev-2.

(3) Za leto 2016 se za revizijo javnih družb Agenciji zagotovijo sredstva za delovanje iz državnega proračuna.

182. člen
(izdaja dovoljenj)

Postopki za izdajo dovoljenj, ki so začeti pred uveljavitvijo tega zakona in do uveljavitve tega zakona še niso dokončani, se zaključijo po določbah ZRev-2.

183. člen
(nedokončani postopki nadzora)

(1) Postopki nadzora, ki so začeti pred uveljavitvijo tega zakona in do uveljavitve tega zakona še niso dokončani, se zaključijo po določbah ZRev-2.

(2) V smislu ponavljajočih kršitev iz druge alinee drugega odstavka 61. člena, pete in osme alinee prvega odstavka 54. člena, tretjega odstavka 54. člena in tretje alinee 75. člena tega zakona se štejejo tudi pravnomočno izrečeni opomini in pogojni odvzemi, izrečeni po določbah ZRev-2.

(3) Petletni rok za ponovno pridobitev dovoljenja iz četrtega odstavka 19. člena in triletni rok iz šestega odstavka 41. člena tega zakona, za ponovno pridobitev dovoljenja oseb, ki jim je bilo pravnomočno odvzeto dovoljenje za opravljanje nalog pooblaščenega revizorja oziroma dovoljenje za opravljane nalog pooblaščenega ocenjevalca skladno z določbami ZRev-2, se štejeta od pravnomočnosti odločbe o odvzemu dovoljenja.

184. člen
(pravice obveznosti nosilca javnega pooblastila po ZRev-2)

(1) Slovenski inštitut za revizijo zaključi začete postopke nadzora, ki jih izvaja skladno z določbami ZRev-2, v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona. Do navedenega roka tudi preda celotno dokumentacijo Agenciji.

(2) Slovenski inštitut za revizijo v roku dveh mesecev po uveljavitvi tega zakona preda Agenciji skupaj s podporno arhivsko dokumentacijo:

- register pooblaščenih revizorjev;
- register revizijskih družb in
- register pooblaščenih ocenjevalcev vrednosti.

185. člen
(razveljavitev predpisov in splošnih aktov)

Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati ZRev-2, Uredba o izvajanju Uredbe (EU) o posebnih zahtevah v zvezi z obvezno revizijo subjektov javnega interesa (Uradni list RS, št. 47/16) ter Tarifa o taksah in nadomestilih Slovenskega inštituta za revizijo.

186. člen
(uskladitev firme)

(1) Agencija v 60 dneh od uveljavitve pozove osebe, ki nimajo dovoljenja za opravljanje storitev revidiranja, imajo pa v firmi besede revizija ali izpeljanke iz te besede, da svojo firmo uskladijo z določbo 33. člena tega zakona. Uskladitev firme mora biti opravljena ob prvem vpisu v sodni register in najkasneje v šestih mesecih od vročitve poziva Agencije.

(2) Če gospodarska družba tudi po pravnomočno zaključenem prekrškovnem postopku ne uskladi svoje firme z določbo šestega odstavka 36. člena tega zakona, je to razlog za likvidacijo gospodarske družbe ob smiselni uporabi 66. člena tega zakona.

187. člen
(pooblaščeni revizorji)

Dovoljenje za opravljanje nalog, ki ga imajo pooblaščeni revizorji na podlagi ZRev-2 na dan uveljavitve tega zakona, velja do prenehanja veljavnosti omenjenega dovoljenja.

188. člen
(pooblaščeni ocenjevalci)

Dovoljenje za opravljanje nalog, ki ga imajo pooblaščeni ocenjevalci na podlagi ZRev-2 na dan uveljavitve tega zakona, velja do prenehanja veljavnosti omenjenega dovoljenja.

189. člen
(zaključek vpisanih izobraževanj pri Slovenskem inštitutu za revizijo)

Osebe, ki so vpisale izobraževanje pri Slovenskem inštitutu za revizijo za pridobitev strokovnega naziva pooblaščeni ocenjevalec vrednosti ali pooblaščeni revizor, imajo pravico zaključiti program pod vpisnimi pogoji najkasneje do 31. decembra 2021.

190. člen
(uporaba Zakona o registraciji istospolne partnerske skupnosti)

Do konca uporabe Zakona o registraciji istospolne partnerske skupnosti (Uradni list RS, št. 65/05, 55/09 – odl. US, 18/16 – odl. US in 33/16 – ZPZ, v nadaljevanju besedila: ZRIPS) se za ožjega družinskega člana po tem zakonu štejeta tudi partner iz registrirane istospolne partnerske skupnosti in partner, ki živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti, ki ni registrirana po ZRIPS.

191.člen
(dovoljenje Agencije za sodne cenilce)

Oceno vrednosti po 37. členu tega zakona imajo pet let po uveljavitvi tega zakona pravico izdelati tudi sodni cenilci brez dovoljenja Agencije.

192. člen
(uveljavitev zakona)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

III. OBRAZLOŽITEV

K 1. členu:
Predlog zakona ureja:

- revidiranje,
- ocenjevanje vrednosti,
- javni nadzor nad revidiranjem in ocenjevanjem vrednosti in
- delovanje Agencije za javni nadzor nad revidiranjem (v nadaljnjem besedilu: Agencija).

Predmet urejanja je usklajen z drugim odstavkom 1. člena Direktive 2014/56/EU Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Direktive 2006/43/ES o obveznih revizijah za letne in konsolidirane računovodske izkaze (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2014/56/EU).

K 2. členu:
Navedena je direktiva EU, ki se s predlogom zakona prenaša v pravni red Republike Slovenije. Prav tako je navedena uredba EU, ki se ji s predlogom zakona ureja izvajanje.

Direktiva 2014/56/EU je poglavitni razlog za prenovitev Zakona o revidiranju (Uradni list RS, št. 65/08 in 63/13 – ZS-K; v nadaljnjem besedilu: ZRev-2).

S predlogom zakona se hkrati ureja izvajanje Uredbe EU št. 537/2014 Evropskega parlamenta in Sveta o posebnih zahtevah v zvezi z obvezno revizijo subjektov javnega interesa in razveljavitvi Sklepa Komisije 2005/909/ES (v nadaljnjem besedilu: Uredba (EU) št. 537/2014).

Sprejeta je bila tudi Uredba o izvajanju Uredbe (EU) o posebnih zahtevah v zvezi z obvezno revizijo subjektov javnega interesa (Uradni list RS, št. 47/16), ki določa pristojni organ za izvajanje nalog iz Uredbe (EU) 537/2014/EU.

Peti odstavek 20. člena Uredbe 537/2014/EU določa, da vsaka država članica imenuje pristojni organ izmed organov iz prvega odstavka omenjenega člena, ki je odgovoren za izvajanje nalog iz Uredbe (EU) 537/2014/EU in za zagotavljanje, da se uporabljajo določbe omenjene uredbe.

V skladu z navedenim je za organ, pristojen za izvajanje Uredbe 537/2014/EU določena Agencija za javni nadzor nad revidiranjem, ki je bila ustanovljena z ZRev-2.

Agencija za javni nadzor nad revidiranjem ima že od začetka delovanja v letu 2009 v uresničevanju javnega nadzora nad revidiranjem pristojnost in odgovornost nad:

- sprejemanjem pravil revidiranja (standardov revidiranja, etičnih poklicnih standardov, standardov obvladovanja revidiranja) in določanjem hierarhije pravil revidiranja, ki niso predpisi;
- izobraževanjem za pridobitev naziva pooblaščeni revizor;
- izdajo dovoljenj za opravljanje dejavnosti revidiranja in nalog pooblaščenega revizorja ter registracijo zakonitih revizorjev in revizijskih družb tretjih držav;
- stalnim izobraževanjem pooblaščenih revizorjev;
- zagotavljanjem kakovosti revizijskega dela pooblaščenih revizorjev in revizijskih družb.

To je hkrati tudi področje, ki ga v relevantnem delu ureja Uredba (EU) 537/2014/EU.

K 3. členu:
Člen opredeljuje pojme, ki se uporabljajo v predlogu zakona in so ključni za razumevanje besedila in jih opredeljuje tudi 2. člen Direktive 2014/56/EU.

K 4. členu:
Pravila revidiranja določa več predpisov. Hierarhija pravil revidiranja opredeljuje pravila revidiranja in ravni posameznih pravil revidiranja pri njihovi obvezni uporabi. Glede na hierarhijo le-teh revidiranje poteka po pravilih zakonov in podzakonskih predpisih ter Mednarodnih revizijskih standardih. Revidiranje poteka skladno z/s:

- zakoni, ki urejajo revidiranje posameznih pravnih oseb oziroma druge oblike revizije,
- podzakonski predpisi,

- pravili Mednarodnih revizijskih standardov in
- drugimi pravili revidiranja, ki niso predpisi in jih sprejema Agencija.

Obveznost revidiranja določenih pravnih oseb določa zakon, pravna oseba pa se za revidiranje lahko odloči tudi sama, čeprav zanjo to ni zakonska obveza.

Določba prvega odstavka prenaša četrti odstavek 26. člena Direktive 2014/56/EU.

K 5. členu:
Eden od poglavitnih ciljev reforme evropskih pravil, ki se implementirajo v tem zakonu, je izboljšanje kakovosti revizij in obnova zaupanja vlagateljev v finančne informacije. Za doseganje izboljšanja kakovosti revizije so bistveno okrepljene zahteve po izboljšanju neodvisnosti in strokovni skrbnosti revizorjev.
Zgolj revizijska družba lahko opravlja storitve revidiranja. V imenu revizijske družbe pa lahko storitve revidiranja opravljajo le osebe, ki izpolnjujejo pogoje, ki jih določa zakon. Vse osebe, ki izvajajo naloge revidiranja, morajo biti v delovnem razmerju za polni delovni čas z revizijsko družbo, pri čemer se ne zmanjšujejo ali omejujejo pravice delavcev do opravljanja dela s krajšim delovnim časom in sodelovanja veščakov ter oseb, ki so v delovnem razmerju za polni delovni čas z drugo revizijsko družbo. Izvajanje poverjenih nalog mora potekati skladno s pravili revidiranja in mora biti načrtovano in nadzirano.

Člen tudi ne omejuje uporabe drugih pogodbenih oblik sodelovanja fizičnih oseb, ki ne izvajajo postopkov revidiranja, preprečuje pa v javnem nadzoru ugotovljeno prakso, da storitev revidiranja opravljajo tudi osebe brez potrebnih kvalifikacij in brez ustrezno zagotovljenega pogoja neodvisnosti in strokovne skrbnosti (npr. študenti), te nepravilnosti pa se odpravljajo šele po opravljenem nadzoru. Poleg tega vsem kategorijam tudi ni možno izreči ukrepov nadzora, ki bi zaščitil interes naročnika in javni interes.

Storitve revidiranja lahko opravlja tudi revizijsko podjetje, ki ima dovoljenje pristojnega organa države članice v drugi državi članici in je registrirano pri Agenciji, če so izpolnjeni pogoji iz 19. člena zakona. V tem delu gre za prenos prvega in drugega odstavka 3. člena Direktive 2014/56/EU.

Obstoječa nadzorna praksa je pokazala, da majhne revizijske družbe običajno ne uporabljajo storitev veščakov, večje revizijske družbe pa jih imajo zaposlene.

Člen preprečuje ponujanje cenovno ugodnih storitev tistih revizijskih družb, ki revizijsko kontrolo nezakonito prepuščajo študentom in pripravnikom ter ostalim nekvalificiranim osebam in ustvarjajo pogoje nelojalne konkurence na revizijskem trgu in na trgu kvalificirane delovne sile.

K 6. členu:
Člen opredeljuje dolžnosti pravne osebe, pri kateri se opravlja revidiranje. Vsebovala sta jih že ZRev-1 in ZRev-2 in so vsebinsko usklajeni z zahtevami delovanja revizijske stroke na mednarodni ravni. Pravna oseba, v kateri se izvaja revidiranje, mora revizorjem revizijske družbe omogočiti materialne in tehnične delovne pogoje za opravljanje nalog.

Tretji odstavek tega člena je tudi že vključeval ZRev-2 na podlagi zahteve Direktive št. 2006/43/ES o obveznih revizijah (drugi odstavek 38. člena). Pravna oseba lahko razreši revizijsko družbo, ki opravlja revizijo njenih računovodskih izkazov, kadar obstajajo za to utemeljeni razlogi, mora pa o razrešitvi pisno obvestiti Agencijo. Namen te določbe je, da se revizijska družba ne razreši zato, ker s pravno osebo ne delita mnenja o računovodskih obravnavah ali revizijskih postopkih.

Četrti odstavek prenaša tretji odstavek 37. člena Direktive 2014/56/EU. Klavzule, ki bi omejevale izbiro glede imenovanja določenega zakonitega revizorja ali revizijskega podjetja, ki bo izvedlo obvezno revizijo te pravne osebe, na nekatere kategorije ali sezname zakonitih revizorjev, so nične in neveljavne.

Peti odstavek ureja ravnanja poslovodstva v primeru preklica revizorjevega poročila, kar je treba zagotoviti zaradi ustrezne objave popravljenega revizorjevega poročila oziroma informiranja uporabnikov revizorjevega poročila.

Šesti odstavek prenaša tretji odstavek 38. člena Direktive 2014/56/EU. Določa osebe, ki lahko na podlagi utemeljenih razlogov pri pristojnem sodišču zahtevajo razrešitev revizijske družbe pri obveznih revizijah subjektov javnega interesa.

K 7. členu:
Ker ima revizijska družba dostop do praktično vseh podatkov revidirane pravne osebe, je dolžna te podatke varovati kot zaupne.

Na podlagi zahtev iz četrtega odstavka 23. člena Direktive 2006/43/ES ostaja vključen odstavek iz ZRev-2, po katerem zavezuje dolžnost varovanja zaupnih podatkov tudi osebe, ki imajo na kakršen koli način dostopa do zaupnih podatkov, tudi po tem, ko ne sodelujejo več pri posamezni revizijski nalogi oziroma ko niso več povezane z revizijsko družbo.

Glede na slovenski zakonodajni okvir so v četrtem odstavku tega člena navedeni primeri, ko je posameznik ali revizijska družba razrešen ali razrešena dolžnosti varovanja zaupnih podatkov. Pri tem je upoštevan 23. člen Direktive 2006/43/ES oziroma spremembe v Direktivi 2014/56/EU.

K 8. členu:
V tem členu so opredeljeni:

- podlaga za opravljanje revidiranja (pravila revidiranja),
- dolžnosti revizijske družbe,
- jezik, v katerem je treba pripravljati revizijsko dokumentacijo, in
- hramba revizijske dokumentacije.

Predpisovanje porabljenega delovnega časa je v skladu z zahtevo drugega odstavka 24.b člena Direktive 2044/56/EU, da revizor med izvajanjem obvezne revizije poslu nameni dovolj časa in mu dodeli dovolj virov za ustrezno opravljanje svojih nalog, s čimer se želi zagotoviti visoka kakovost revizije. Izboljšanje kakovosti revizij in obnova zaupanja vlagateljev v finančne informacije so bile sicer že med cilji, ki so bili zastavljeni v letu 2006. Zakonsko določilo glede porabe delovnega časa je bilo zato predpisano že v ZRev-2. Ta določba ne predstavlja povečanja stroškov ali administrativnega bremena za revidirani subjekt ali revizijsko družbo, temveč postavlja enotne in jasne minimalne kriterije, po katerih je mogoče pregledno, brez arbitriranja in dovolj zanesljivo oceniti aktivno vlogo ključnega revizijskega partnerja in ostalega osebja v vsakem posamičnem primeru, kar je bistvo zahteve direktive po izboljšanju kakovosti revizijskega dela in povečanju zaupanja v računovodske izkaze. Zasebni interes revizijske družbe po zniževanju stroškov storitev z zniževanjem kakovosti revizijskega dela ni v javnem interesu in ni v skladu z zahtevami direktive.

Agenciji je dano pooblastilo, da lahko določi podrobnejši način priprave, vodenja in hrambe revizijske dokumentacije.

S sedmim odstavkom je dodana določba glede obsega obvezne revizije, da ta skladno z novim 25.a členom Direktive 2014/56/EU ne vključuje zagotovila o prihodnji sposobnosti preživetja revidiranega subjekta ali učinkovitosti ali uspešnosti vodenja poslovanja subjekta s strani poslovodnega ali upravnega organa.

K 9. členu:
Člen omogoča večjo stopnjo preglednosti načina opravljanja revidiranja in s tem do določene mere varuje tudi javni interes. Revizorjevo poročilo v slovenskem jeziku sestavi in podpiše ključni revizijski partner ali podpišejo ključni revizijski partnerji in vsi nerazdelno odgovarjajo za celotno revizorjevo poročilo o računovodskih izkazih, ki je v pisni obliki.

Pri poročanju o usklajenosti poslovnega poročila revizor upošteva konsolidirane računovodske izkaze in konsolidirano poslovno poročilo v skladu s prvim odstavkom 34. člena Direktive 2013/34/EU, ki je bil v slovenski pravni red prenesen s 57. členom Zakona o gospodarskih družbah. Revizijski poročili revizijske družbe se lahko združita, ko so letni računovodski izkazi obvladujoče družbe priloženi konsolidiranim računovodskim izkazom.

Kadar revizijska družba opravi revizijski pregled subjekta javnega interesa na zahtevo organa, pristojnega za nadzor trga vrednostih papirjev, bank, kreditnih institucij in zavarovalnic, predloži dodatno poročilo, ki ga je predložila revizijski komisiji oziroma na zahtevo pripravi dodatna pojasnila.

Člen prenaša določbe 28. člena Direktive 2014/56/EU, ostale določbe pa že vsebuje Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o gospodarskih družbah (Uradni list RS, št. 55/15; ZGD-1I), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 13. julija 2015.

K 10. členu:
Člen ureja način poročanja o drugih revizijskih poslih, poslih dajanja zagotovil in poslih opravljanja dogovorjenih postopkov. Ti posli niso del obvezne revizije, vendar mora sistem zagotavljanja kakovosti upoštevati tudi nekatere horizontalne vidike življenja/aktivnosti revizijske družbe in ne le opravljanja storitev obvezne revizije. Med nekatere oblike dajanja zagotovil spadajo tudi nedovoljene storitve po Uredbi (EU) št. 537/2014, zato ti posli ne smejo biti izvzeti iz obveznega poročanja, saj bi lahko s tem nastalo tveganje neodvisnosti revizorja. Poročanje po tem členu mora biti opravljeno v skladu s pravili revidiranja.

K 11. členu:
Člen o obveznih revizijah konsolidiranih računovodskih izkazov je vključen v predlog zakona na podlagi 27. člena Direktive 2014/56/EU.

Ključni revizijski partner skupine je odgovoren za revizorjevo poročilo o konsolidiranih računovodskih izkazih ter za dodatno poročilo iz 11. člena Uredbe (EU) št. 537/2014. Ključni revizijski partner skupine pregleda in hrani dokumentacijo svojega pregleda revizijskega dela, ki so ga opravili drugi revizorji za namen revizije skupine. Dokumentacija mora biti na razpolago pristojnemu organu, ko le-ta pregleduje delo ključnega revizijskega partnerja.

Člen tudi ureja postopke v primerih, ko del skupine revidirajo družbe iz tretjih držav. Če s temi državami nimamo sklenjenega sporazuma, mora ključni revizijski partner zagotoviti dokazila in dokumentacijo o revizijskem delu.

K 12. členu:
Člen opredeljuje zahteve po neodvisnosti in nepristranskosti revidiranja pri opravljanju revidiranja v skladu z 22. členom Direktive 2014/56/EU. Če obstaja kakršna koli nevarnost za neodvisnost revizijske družbe, le-ta revizije ne izvede.

K 13. členu:
Člen ureja obvladovanje nasprotij interesov. Revizijska družba mora vzpostaviti sistem, s katerim zagotovi, da nasprotja interesov ne morejo vplivati na opravljanje revidiranja. Na opravljanje revizije tudi ne smejo vplivati družbeniki ali delničarji revizijske družbe.

K 14. členu:
Člen ureja situacije, v katerih primerih velja prepoved revidiranja pravni osebi. Nova pravila so močno omilila splošne določbe o prepovedi opravljanja nerevizijskih storitev, ki so veljala v Republiki Sloveniji na podlagi ZRev-2 za vse revizijske družbe. Revizijska družba lahko po novi ureditvi poleg storitev revidiranja opravlja tudi druge nerevizijske storitve, če s tem ne krši pravil revidiranja. Ta pravila se nanašajo na omejitve revizorjev v odnosu do revidiranega subjekta javnega interesa in na omejitve, ki izvirajo iz zagotavljanja neodvisnosti in nepristranskosti.

K 15. členu:
Člen ureja notranje obvladovanje kakovosti, ki ga vzpostavi revizijska družba, s katerim zagotovi skladnost z usmeritvami in postopki na vseh svojih ravneh in delovnih strukturah. Člen prenaša 24.a člen Direktive 2014/56/EU.

K 16. členu:
Člen ureja organizacijo dela revizijske družbe pri opravljanju obveznih revizij. Člen prenaša četrti odstavek 24.b člena Direktive 2014/56/EU.

K 17. členu:
Člen spoštuje etiko revidiranja, zato se pooblaščenim revizorjem, ki izvajajo ali so odgovorni za revizijo računovodskih izkazov, določa časovna omejitev možnosti prezaposlitve k revidiranemu subjektu. Omejitev velja tudi za zaposlene in partnerje ter druge fizične osebe, ki so neposredno sodelovali pri dejavnostih obvezne revizije.

K 18. členu:
Člen opredeljuje vsebino pogodbe o revidiranju, ki jo morata stranki pogodbe skleniti v pisni obliki pred začetkom revidiranja. Glede na to, da storitev revidiranja po svoji naravi pomeni obligacijo prizadevanja, ne pa tudi rezultata, je obvezna sestavina pogodbe tudi okvirni načrt revizije, na podlagi katerega stranki natančneje določita sestavine, ki ob dovolj skrbnem prizadevanju za izpolnitev obveznosti pripeljejo do pričakovanega rezultata.
Pogodba v prilogi vsebuje okvirni načrt revizije, na podlagi katere je določena cena in ki je pripravljena za vsako revizijsko obdobje posebej.

Pogodba o reviziji letnih posamičnih in konsolidiranih računovodskih izkazov, če jo zahteva zakonodaja, se sklene se za obdobje najmanj treh let in se lahko obnovi. Ker prihaja v slovenski revizijski praksi v posameznih primerih do vsakoletne menjave revizijske družbe tudi zaradi mnenj, ki revidiranemu subjektu ne ustrezajo, je predpisano minimalno triletno izhodiščno angažiranje revizijskega podjetja. Ta zahteva ne velja za druge posle dajanja zagotovil in prostovoljno revizijo. S tem se odpravlja nevarnost za ogroženost finančne neodvisnosti revizorja, zaradi česar se revizijska družba zaradi finančnega interesa ne bi bila sposobna upirati pritiskom poslovodstva. Nadaljnje obnavljanje revizijskega posla z isto družbo, ki ne revidirajo subjektov javnega interesa, ni časovno določeno.

V primeru več revizijskih poslov je pomembno, da se po posameznih poslih navajajo v zakonu naštete sestavine okvirnega načrta zaradi zagotavljanja spoštovanja določb drugega odstavka 8. člena tega zakona.
Člen v šestem odstavku določa obvezo sklenitve pogodbe o sodelovanju z drugo revizijsko družbo v primerih, ko je v revizijski družbi zaposlen le en pooblaščeni revizor. Obstaja tveganje, da pooblaščeni revizor v revizijski družbi ne bo zmožen izpolniti svojih obveznosti iz pogodb o revidiranju. V teh primerih mora biti jasno, kdo bo v takih primerih opravil pogodbene obveznosti (dokončal posel) namesto revizijske družbe.
Člen ne omejuje revizijske družbe pri sklepanju pogodb o prokuri ali pogodb o poslovodenju s prokuristom (o zastopanju in predstavljanju družbe), ki zagotovi, da se poleg revizijskih ustrezno zaključijo tudi drugi tekoči posli revizijske družbe (plačila obveznosti, izplačila dohodkov zaposlenim, oddaja davčnih obrazcev …).

K 19. členu:
Predlagana določba opredeljuje pogoje, ki jih mora izpolnjevati oseba, da lahko pridobi dovoljenje za opravljanje nalog pooblaščenega revizorja. Določeni so pogoji glede izobrazbe, delovnih izkušenj, opravljenega preizkusa strokovnih znanj za opravljanje nalog, nekaznovanosti, znanja slovenskega jezika, pa tudi pogoj, da osebi ni bilo odvzeto dovoljenje za opravljanje nalog pooblaščenega revizorja. Dovoljenje velja tri leta od izdaje in se na zahtevo imetnika dovoljenja lahko podaljša vsakič za tri leta, ob pogoju, da imetnik dovoljenja opravi program dodatnega strokovnega izobraževanja po pravilniku, ki ga izda Agencija. Dovoljenje za opravljanje nalog pooblaščenega revizorja izda Agencija.

Predlog na novo uvaja možnost, da oseba, ki ji je bilo v preteklosti odvzeto dovoljenje, po petih letih od pravnomočnega odvzema to dovoljenje lahko ponovno pridobi.

Dodatno izobraževanje je organizirano v skladu s pristojnostmi Agencije iz 164. člena tega zakona, dodatno strokovno izobraževanje pa se izvaja po cenah, določenih v tarifi iz 160. člena.

Dovoljenje preneha veljati, če imetnik ne opravi programa dodatnega strokovnega izobraževanja ali ne vloži zahteve za podaljšanje dovoljenja.

Člen prenaša prvi odstavek 10. in 13. člena Direktive 2014/56/EU.

K 20. členu:
Določena so obvezna strokovna področja, ki jih obsega preizkus strokovnih znanj kot eden izmed pogojev za pridobitev dovoljenja za opravljanje nalog pooblaščenega revizorja.
Člen v prvem odstavku vključuje navedbo, da preizkus teoretičnega znanja zajema tudi mednarodne revizijske standarde, skladno z i točko prvega odstavka 8. člena Direktive 2014/56/EU.

K 21. členu:

Predlagana določba ureja podelitev dovoljenja za opravljanje nalog pooblaščenega revizorja zakonitim revizorjem iz drugih držav članic Evropske unije. Določa, da preizkus poteka v slovenskem jeziku, da vključuje preverjanje znanja s področij slovenskega prava in slovenskih računovodskih standardov ter da način in vsebino preizkusa podrobneje določi Agencija.

Člen prenaša prvi odstavek 14. člena Direktive 2014/56/EU.

K 22. členu:
Za dodelitev dovoljenja za opravljanje nalog pooblaščenega revizorja revizorjem iz držav, ki niso članice Evropske unije, je pod pogojem enakovrednosti predlagana ureditev, ki smiselno upošteva zahteve za pridobitev dovoljenja za opravljanje nalog pooblaščenega revizorja in zahteve za podelitev dovoljenja zakonitim revizorjem iz drugih držav članic Evropske unije.

K 23. členu:
Predlagane določbe zavezujejo pooblaščenega revizorja k poročanju revizijski družbi o svojih naložbah v pravne osebe. Pooblaščeni revizor je dolžan nemudoma, najkasneje pa v desetih dneh obvestiti revizijsko družbo o naložbah v pravni osebi, s katero je revizijska družba sklenila pogodbo o revidiranju oziroma o okoliščinah povezav, zaradi katerih bi lahko nastal dvom v neodvisnost in nepristranskost revidiranja.

K 24. členu:
Predlagana določba ureja pravne podlage za delovanje revizijske družbe. Predpisuje, da se za revizijsko družbo uporabljajo določbe zakona, ki ureja gospodarske družbe, razen pri tistih določbah, ki jih ta zakon ureja drugače.

K 25. členu:
Predlagana določba omejuje dejavnost revizijske družbe na revidiranje oziroma druge storitve, če s tem ne krši pravil revidiranja.

Hkrati člen vsebuje določbo, ki omejuje vpis firme pod šifro M69.200 standardne klasifikacije dejavnosti. Za opravljaje storitev revidiranja mora revizijska družba pridobiti dovoljenje Agencije, sicer v svoji firmi ne smejo imeti besede revizija oziroma izpeljanke iz te besede.

K 26. členu:
Predlagani člen opredeljuje pravnoorganizacijske oblike revizijske družbe, ki je lahko zgolj gospodarska družba po zakonu, ki ureja gospodarske družbe. Določbe zakona, ki se nanašajo na poslovodstvo, delničarje in statut revizijske družbe, se smiselno uporabljajo za ustrezne organe in dokumente drugih možnih oblik organiziranja revizijske družbe.

K 27. členu:
Predlagani člen določa pravila v zvezi z delničarji revizijske družbe. Pooblaščeni revizorji, revizijske družbe, revizijska podjetja in revizijski subjekti tretjih držav morajo biti skupno udeleženi v kapitalu in pri upravljanju revizijske družbe z najmanj 75 odstotki. Če kateremu od navedenih delničarjev Agencija odvzame dovoljenje za opravljanje nalog oziroma dovoljenje za opravljanje storitev revidiranja, ta delničar ne more izvrševati upravljavskih pravic iz delnic, dokler ne vzpostavi stanja, predpisanega v prvem odstavku tega člena. Če kateri od navedenih delničarjev odtuji delnice tretji osebi in zaradi tega 75-odstotni delež ni več zagotovljen, imetnik teh delnic ne more izvrševati upravljavskih pravic iz delnic, dokler ne vzpostavi stanja, predpisanega v prvem odstavku tega člena. V omenjenih primerih Agencija izda odločbo, s katero ugotovi, da imetnik delnic ne more izvrševati upravljavskih pravic iz delnic, dokler ne vzpostavi stanja, predpisanega v prvem odstavku tega člena. Pred izdajo odločbe da Agencija imetniku delnic rok od osem do 15 dni, da se izjasni o razlogih. Revizijski subjekt tretje države je lahko imetnik delnic slovenske revizijske družbe le pod pogojem vzajemnosti.

K 28. členu:
Predlagani člen določa obveznost pisnega poročanja delničarja do revizijske družbe o pridobivanju deležev v drugih pravnih osebah, če je delničar pravna oseba, pa tudi o spremembah imetnikov kvalificiranih deležev in o imenovanju ali razrešitvi poslovodstva ali članov nadzornega sveta. Prav tako mora imetnik kvalificiranega deleža v revizijski družbi to takoj obvestiti o povezanosti s pravno osebo, s katero je revizijska družba sklenila pogodbo o revidiranju, če bi to ogrozilo spoštovanje 14. člena tega zakona glede prepovedi revidiranja pri posamezni pravni osebi. O kršitvah tega člena

mora revizijska družba obvestiti Agencijo. Ker je tolmačenje pojma nemudoma stvar subjektivne presoje, predlog zakona določa tudi najkasnejši rok obveščanja.

K 29. členu:
Predlog tega člena določa primere, v katerih Agencija z odločbo delničarju prepove izvrševanje upravljavskih pravic iz delnic. Ti primeri so: ponavljajoče se kršenje obveznosti obveščanja oziroma poročanja revizijski družbi, kršenje dolžnosti varovanja zaupnih podatkov in v drugem odstavku 35. člena tega predloga zakona določeni primeri revizijskih subjektov ali drugih oseb tretje države.

K 30. členu:
Predlagani člen določa posebnosti, ki jih mora imeti statut revizijske družbe poleg določb, ki jih mora imeti statut vsake delniške družbe. Tako mora podrobneje urejati poročila in obvestila iz 28. člena in pravico revizijske družbe, da izključi delničarja, ki mu je Agencija izdala odločbo o prepovedi izvrševanja pravic iz delnic, in njegovega pravnega naslednika.

K 31. členu:
Predlagani člen ureja poslovodstvo revizijske družbe. Člen določa, kdo je lahko imenovan za člana poslovodstva oziroma prokurista. V revizijski družbi mora biti za polni delovni čas zaposlen najmanj en pooblaščeni revizor. Osebe, ki sicer niso člani poslovodstva, so pa pooblaščeni za zastopanje revizijske družbe, morajo biti pooblaščeni revizorji.

K 32. členu:
Predlagani člen določa obveznost revizijske družbe, da zavaruje svojo odgovornost za škodo, ki jo povzroči s kršitvijo pogodbe o revidiranju oziroma pravil revidiranja. Določena je najnižja zavarovalna vsota in opredeljen je posamezni zavarovalni primer za zavarovanje te odgovornosti.

K 33. členu:
Predlagani člen obravnava dovoljenje za opravljanje storitev revidiranja. Gospodarska družba od Agencije pridobi dovoljenje za opravljanje storitev revidiranja v treh mesecih po vpisu ustanovitve oziroma po vpisu ustrezne spremembe dejavnosti v sodni register, če izpolnjuje pogoje za opravljanje storitev revidiranja. Na podlagi izdanega dovoljenja Agencija vpiše družbo v register revizijskih družb.

K 34. členu:
Predlog člena opredeljuje dokumentacijo, ki jo mora gospodarska družba priložiti zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje storitev revidiranja.
Zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje storitev revidiranja je med drugim treba priložiti več listin, ki izkazujejo stanje v uradnih – javnopravnih evidencah (točke 7, 8, 14, 19). Le-te pridobi Agencija sama po uradni dolžnosti v skladu z zakonom, ki ureja upravni postopek, lahko pa jih priloži tudi sama gospodarska družba.

K 35. členu:
Člen določa pogoje, ko Agencija lahko zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje storitev revidiranja.

K 36. členu:
Člen določa, kdaj dovoljenje za opravljanje storitev revidiranja preneha veljati in postopke za izdajo odločbe za prenehanje veljavnosti dovoljenja za opravljanje storitev revidiranja. To v ZRev-2 ni urejeno in ni bilo ustreznih pravnih podlag za odločanje o prenehanju veljavnosti dovoljenja in izbrisu družb iz registra revizijskih družb.

K 37. členu:
Člen določa, da lahko zgolj tisti pooblaščeni ocenjevalec vrednosti, ki je pridobil dovoljenje Agencije, za opravljanje storitev ocenjevanja vrednosti podjetij, strojev, opreme ali nepremičnin, izdela oceno
- za katero tako določa zakon ali
- jo naroči državni organ, nosilec javnega pooblastila ali organ lokalne samouprave.

Določbe tega člena se ne uporabljajo, če državni organ ali nosilec javnega pooblastila cenitev vrednosti uporabi v postopku nadzora nad banko, zavarovalnico, investicijskim podjetjem, družbo za upravljanje ali investicijskim skladom.

ZRev-3 ne posega v avtonomijo pravnih oseb glede vrednotenja sredstev oziroma tega, ali bodo ocene vrednosti pripravili sami ali pa bodo za ta namen najeli in plačali zunanje strokovnjake (pooblaščene ocenjevalce vrednosti).

Predlagani člen ne posega v položaje in pristojnost sodnih cenilcev, da podajo cenilsko mnenje na zahtevo sodišča v sodnem postopku, upravnega organa v upravnem postopku ali kadar cenitev opravi po drugih zakonskih določbah.

K 38. členu:
Člen določa način in čas obvezne hrambe dokumentacije o opravljenem ocenjevanju vrednosti.

K 39. členu:
Ocenjevalec vrednosti v poročilu o oceni vrednosti predstavi končni rezultat procesa ocenjevanja vrednosti. Poročilo o oceni vrednosti je po vsebini in strukturi pripravljeno v skladu s pravili ocenjevanja vrednosti, ki jih predpiše Agencija. Vrsta, vsebina in dolžina poročila niso tipsko določene, saj se le-ta lahko spreminja glede na nameravano uporabo, obsežnost pregleda in vrsto premoženja. Člen določa, da je poročilo o oceni vrednosti podpisano s strani pooblaščenega ocenjevalca vrednosti. S podpisom pooblaščeni ocenjevalec vrednosti prevzema odgovornost za vsebino poročila.

K 40. členu:
Člen določa način, na katerega mora potekati ocenjevanje vrednosti, ki ga izvaja pooblaščeni ocenjevalec vrednosti posameznih oblik premoženja. Člen določa tudi, da uporabo pravil ocenjevanja vrednosti, ki niso predpisi, predpiše Agencija.

K 41. členu:
Člen določa pogoje, ki jih mora izpolnjevati pooblaščeni ocenjevalec vrednosti, da mu Agencija lahko izda dovoljenje za opravljanje nalog. Pogoji so primerljivi z zahtevami, ki jih mora za izdajo dovoljenja izpolnjevati pooblaščeni revizor.

Tudi za ocenjevalce vrednosti je pomembna kontinuiteta v izobraževanju, zato zanje veljajo enaka pravila podaljševanja dovoljenj, kot veljajo za pooblaščene revizorje.

Dodatno izobraževanje je organizirano v skladu s pristojnostmi Agencije iz 165. člena tega zakona, dodatno strokovno izobraževanje pa se izvaja po cenah, določenih v tarifi iz 160. člena.

K 42. členu:
Člen določa kriterije za ugotavljanje strokovne usposobljenosti opravljanja nalog pooblaščenega ocenjevalca vrednosti. Kot strokovno usposobljena oseba se šteje tista, ki je pri Agenciji opravila preizkus strokovnih znanj ali pa Agenciji predložila dokazila, iz katerih izhaja, da ima enaka znanja kot tista oseba, ki je opravila preizkus pri Agenciji.

K 43. členu:
Člen določa, kaj obsega preizkus strokovnih znanj, katerega podrobnejšo vsebino določi strokovni svet Agencije.

K 44. členu:
V členu je tako kot za pooblaščenega revizorja opredeljena dolžnost varovanja zaupnih podatkov, do katerih pride pooblaščeni ocenjevalec vrednosti pri svojem delu. Dolžnost varovanja zaupnih podatkov je enaka kot za pooblaščene revizorje.

K 45. členu:
Člen določa dejstva in okoliščine, v katerih pooblaščeni ocenjevalec poroča Agenciji redno ali na zahtevo. Na podlagi zahteve Agencije mora pooblaščeni ocenjevalec posredovati poročila in informacije v vseh zadevah, pomembnih za izvajanje nadzora iz pristojnosti in nalog Agencije. Način, roke in podrobnejšo vsebino poročil določi Agencija.

K 46. členu:
Člen določa pristojnosti Agencije za opravljanje javnega nadzora. Nadzor opravlja z namenom preverjanja, ali nadzorovane osebe ravnajo skladno s tem zakonom, Uredbo 537/2014/EU, pravili revidiranja in drugimi zakoni, ki se neposredno nanašajo na opravljanje revizijske dejavnosti oziroma

posamezne revizijske storitve. Agencija opravlja nadzor tudi nad tretjimi osebami na trgu revizijskih storitev.
Prvi odstavek prenaša točko a prvega odstavka 29. člena Direktive 2014/56/EU. Tretji in četrti odstavek tega člena prenašata ureditev drugega odstavka 30.a člena Direktive 2014/56/EU.
Sistem zagotavljanja kakovosti naj bi skladno z določbami Direktive upošteval tudi horizontalne vidike življenja/aktivnosti revizijskega podjetja in ne le opravljanje storitev obvezne revizije.
Agencija nadzor opravlja po uradni dolžnosti.

K 47. členu:
Postopek javnega nadzora nad revidiranjem opravlja in vodi Agencija po uradni dolžnosti z izvajanjem nadzora nad kakovostjo dela pooblaščenih revizorjev in revizijskih družb ter s spremljanjem in zbiranjem poročil in obvestil in s spremljanjem trga revizijskih storitev.

Nadzor poteka v prostorih Agencije, v prostorih revizijske družbe ali v poslovnih prostorih naročnika in prostorih, kjer se hrani naročnikova poslovna dokumentacija. Kraj nadzora se izbere tako, da se zagotovi najmanjši poseg v poslovni proces.
Člen določa tudi obdobje, v kakšnem časovnem obdobju mora biti revizijska družba pregledana, in minimalne vsebinske zahteve pregleda. Nadalje je določeno, da mora biti nadzor v sorazmerju z obsegom in kompleksnostjo dejavnosti nadzorovanega subjekta.

V člen se prenaša vsebina a, f, h in k točke prvega odstavka 29. člena Direktive 2014/56/EU.

K 48. členu:
Člen določa vsebino poročila Agencije glede opravljenega nadzora nad zakonitostjo in kakovostjo dela pooblaščenih revizorjev in revizijskih družb.

Člen določa tudi pravico stranke do sodelovanja pred izdajo končnega poročila o nadzoru. Agencija mora revizijski družbi pred pripravo končnega poročila pisno sporočiti ugotovitve in zaključke nadzorov, na katerega lahko revizijska družba ali pooblaščeni revizorji samostojno v 15 dneh sporočijo svoje pripombe.

K 49. členu:
V predlogu člena je določen rok, v katerem mora subjekt nadzora, ki mu je bilo izrečeno priporočilo za zagotavljanje kakovosti dela, izvesti spremembe zaradi uresničitve teh priporočil.

K 50. členu:
Predlog člena ureja financiranje opravljanja nadzorne funkcije. Financiranje nadzorne funkcije je urejeno v zakonu tako, da je varno in neodvisno. Zagotovljeno je ustrezno načrtovanje, pridobivanje in evidentiranje sredstev. Če revizijska družba ne plača nadomestila za nadzorno funkcijo v predpisanih rokih, ji Agencija z odločbo naloži plačilo. Dokončna odločba je izvršilni naslov.

K 51. členu:
Člen ureja plačilo stroškov ukrepa nadzora, ki ga glede na vrsto in obseg kršitve določa tarifa.

K 52. členu:
V člen se prenaša 30.e člen Direktive 2014/56/EU. Vzpostavlja mehanizem za spodbujanje poročanja Agenciji o zaznanih kršitvah pravil revidiranja in ocenjevanja vrednosti, pri čemer prijava in anonimna prijava kršitve Agenciji ne pomeni izdaje poslovne skrivnosti.

Posameznik ima pravico Agenciji podati prijavo o ravnanju, za katerega verjame, da pomeni kršitev pravil revidiranja ali ocenjevanja vrednosti ali druga nezakonita in neetična ravnanja. Agencija je dolžna ščititi identiteto osebe, ki je podala prijavo na podlagi utemeljenega prepričanja, da so podatki v njeni prijavi resnični – ki je torej podala prijavo v dobri veri. Med ukrepe iz prvega odstavka spada tudi sankcioniranje vsakogar, ki poskuša ugotavljati identiteto prijavitelja, ki želi ostati anonimen. O razkritju identitete prijavitelja lahko namreč odloči le sodišče, in sicer le v primeru, ko je to nujno potrebno za zavarovanje javnega interesa ali pravic drugih.

V primerih, ko bi bili za zaščito prijavitelja ali njegovih družinskih članov potrebni strožji varnostni ukrepi, pa lahko Agencija pristojnim organom predlaga zaščito, ki je za ogrožene osebe predpisana z

v drugih zakonih, kot na primer z Zakonom o zaščiti prič, vključno s posebnim programom zaščite z nujnimi ukrepi.

K 53. členu:
V predlogu člena je urejeno redno letno poročanje revizijskih družb Agenciji, ki obsega predvsem podatke v zvezi z zagotavljanjem neodvisnosti in kakovosti revidiranja ter podatke o zavarovanju odgovornosti. Revizijska družba mora na zahtevo Agencije poročati tudi o zadevah, pomembnih za opravljanje nadzora oziroma za izvrševanje drugih pristojnosti in nalog Agencije. Agencija ima obveznost in pristojnost, da podrobneje uredi vsebino, način in roke poročanja revizijskih družb. Ta člen Agenciji ne daje pooblastila, da širi obseg poročanja.

K 54. členu:
Pooblaščeni revizorji so zavezani, da v roku 15 dni Agenciji sporočajo spremembe vseh podatkov, ki se vpisujejo v register. Revizijska družba mora v roku 15 dni poročati o vseh dejstvih in okoliščinah, na podlagi katerih je pridobila dovoljenje za opravljanje storitev revidiranja. Rok 15 dni velja tudi za revizijsko družbo, da pisno poroča Agenciji o svoji razrešitvi ali odstopu z ustrezno pojasnjenimi razlogi. Podrobnejšo vsebino obvestil predpiše Agencija.

K 55. členu:
Člen določa, da revizijske družbe javno objavijo poročilo o preglednosti in njegove posodobitve v slovenskem jeziku, hkrati pa o tem seznanijo tudi Agencijo.

K 56. členu:
Člen določa ukrepe nadzora nad revizijsko družbo (odreditev odprave kršitev, opomin, začasno prepoved opravljanja obveznih revizij in/ali podpisovanja revizijskih poročil, odvzem dovoljenja, začasna prepoved opravljanja funkcij …), ki jih lahko odredi Agencija na podlagi izvedenega nadzora.

Če revizijsko poročilo ne izpolnjuje predpisanih zahtev o revizijskem poročanju po tem zakonu in Uredbi 537/2014/EU, Agencija obvestilo o ugotovitvi javno objavi na spletni strani. Če zazna kršitve drugih kršiteljev, Agencija o tem obvesti druge organe, če se kršitev nanaša na pristojnost teh organov.

Pri izbiri posameznih ali kombinacij ukrepov, Agencija upošteva težo kršitve, druge okoliščine kršitve, načelo stopnjevanja ukrepov ter načelo zagotavljanja in ohranitve zaupanja v kakovost in zakonitost opravljanja storitev revidiranja. V četrtem odstavku so navedene tudi upoštevanje okoliščine.

Člen v prvem in drugem odstavku prenaša prvi in tretji odstavek 30. člena ter prvi odstavek 30.a člena Direktive 2014/56/EU. V četrtem odstavku gre za prenos 30.b člena Direktive 2014/56/EU.

K 57. členu:
V predlogu člena je določeno, v katerih primerih nadzorni organ izda odredbo o odpravi kršitev oziroma naloži popravljalne ukrepe. Obvezna sestavina odredbe je tudi rok za odpravo kršitev.

K 58. členu:
Člen določa ravnanje Agencije, kadar v nadzoru ugotovi kršitve pravil revidiranja, ki so našteta v členu. V teh primerih lahko revizijski družbi naloži dodaten ukrep razrešitve člana oziroma članov uprave in/ali imenovanje novega člana oziroma članov poslovodstva. V odredbi lahko revizijski družbi naloži tudi, da na novo imenovani član uprave odpravi kršitve ali izvede naložene popravljalne ukrepe iz 57. člena v roku, ki ne sme biti daljši od dveh mesecev.

Rok za odpravo kršitev mora ustrezati predvideni težavnosti odprave kršitev, izvedbi naloženih ukrepov ter pomenu kršitve, zaradi česar minimalna dolžina rokov ne more biti eksplicitno določena.

K 59. členu:
Člen določa obveznosti subjekta nadzora in obveznosti Agencije na podlagi izdane odredbe o odpravi kršitev. Subjekt nadzora mora odpraviti ugotovljene kršitve in Agenciji dostaviti poročilo, v katerem opiše ukrepe, s katerimi je odpravil kršitev, in kako je izvedel popravljalne ukrepe. O tem priloži listine in druga ustrezna dokazila. Če Agencija ugotovi, da je poročilo nepopolno oziroma iz njega ne izhaja, da je bila odredba ali njen del pravilno in pravočasno izpolnjena oziroma izpolnjen, lahko Agencija

izreče bodisi strožji ukrep nadzora bodisi ponovno naloži odpravo kršitve ali zgolj odpravo formalnih pomanjkljivosti, v odvisnosti od okoliščin zadeve.

Stopnjevanje ukrepov nadzora je v skladu z določili 30b (a), (e) in (f) direktive, ki državam članicam nalaga, da pristojni organi pri določanju vrste in višine ukrepov upoštevajo vse okoliščine, med njimi tudi resnost in trajanje kršitve, raven sodelovanja odgovorne osebe s pristojnim organom in prejšnje kršitve odgovorne pravne ali fizične osebe.

Agencija lahko z odločbo ugotovi, da so bile kršitve odpravljene; lahko pa opravi ponoven pregled poslovanja v obsegu, potrebnem za ugotovitev, ali so bile kršitve odpravljene.

K 60. členu:
Člen določa ravnanje Agencije, če pooblaščeni revizor krši pravila revidiranja in ni pogojev za začasno prepoved opravljanja obveznih revizij in/ali podpisovanja revizorjevih poročil in za odvzem dovoljenja. V teh primerih Agencija izreče opomin.

K 61. členu:
V členu so navedeni razlogi, zaradi katerih lahko Agencija revizijski družbi, pooblaščenemu revizorju ali ključnemu revizijskemu partnerju z odredbo začasno prepove opravljanje obveznih revizij in/ali podpisovanje revizijskih poročil v zvezi z obvezno revizijo. Agencija izda odredbo o začasni prepovedi kot stopnjevalni ukrep ali če je kršitev takšne narave, da do njene odprave revizijska družba ni sposobna zakonito, kakovostno ali nepristransko opravljati nalog, obveznih reviziji, s čimer bi lahko nastala težko nadomestljiva škoda. Začasna prepoved vključuje tudi prepoved opravljanja drugih revizij subjektov javnega interesa, ki so predpisane v zakonu, ki ureja gospodarske družbe. Začasna prepoved velja od dokončnosti odredbe in traja, dokler zanjo obstajajo razlogi, vendar največ tri leta. O prenehanju veljave začasne prepovedi Agencija odloči v odločbi o začasni prepovedi ali s samostojno odločbo.

K 62. členu:
Člen določa, da lahko Agencija glede na naravo kršitve fizični osebi začasno prepove izvajanje nekaterih funkcij, ki so naštete v členu. Začasna prepoved se lahko izreče za obdobje največ treh let.

V drugem odstavku so določno navedeni razlogi, v katerih se izreče prepoved opravljanja funkcije člana organa vodenja ali nadzora ali člana revizijske komisije zavezancev za obvezno revizijo pri subjektih javnega interesa. Gre za prenos točke e prvega odstavka 30.a člena direktive v povezavi z 39. členom direktive. V ZGD-1 so sicer kazenske določbe glede imenovanja revizijske komisije (689.c člen 5. točka drugega odstavka), ni pa nobene sankcije v smislu določbe člena 30a (1) (e) direktive.

K 63. členu:
V členu so navedeni razlogi za odvzem dovoljenja za opravljanje nalog pooblaščenega revizorja in dovoljenja za opravljanje storitev revidiranja. Agencija ukrep izvede tudi kot stopnjevalni ukrep, če prejšnji, milejši ukrepi nadzora ob razumno določenih rokih za izpolnitev niso dosegli odprave kršitev ter prenehanja novih kršitev. O odvzemu in razlogih za odvzem dovoljenja Agencija obvesti pristojne organe držav članic gostiteljic, kjer je pooblaščeni revizor registriran. S tem členom je v nacionalni pravni red prenesen 5. člen direktive, ki med drugim določa, da se revizijskemu podjetju dovoljenje avtomatično odvzame, če kateri koli pogoj iz člena 3(4)(b) in (c) ni več izpolnjen.

K 64. členu:
V členu je naveden razlog, zakaj Agencija poda naznanilo. Člen določa tudi, da o ugotovitvi, da revizorjevo poročilo o računovodskih izkazih ne izpolnjuje vseh predpisanih zahtev, Agencija obvesti naročnika revizije in revizijsko komisijo naročnika. S tem členom je v nacionalni pravni red prenesen 30.a(d) člen direktive. Določen je tudi čas trajanja objave.

K 65. členu:
Storitve revidiranja lahko opravlja samo revizijska družba ob pogojih, določenih v drugem poglavju tega zakona. Če oseba opravlja revizijsko dejavnost kljub temu, da je v skladu s tem zakonom ni upravičena opravljati, ali pa oglašuje oziroma zavajajoče oglašuje opravljanje revizijskih storitev, Agencija odredi prenehanje opravljanje revizijske dejavnosti in oglaševanje ali zavajajoče oglaševanje in določi rok za odpravo kršitev. Pred izdajo odredbe lahko Agencija opravi pregled poslovnih

prostorov, pregled poslovnih knjig in druge dokumentacije. Če oseba ne preneha s kršitvijo, Agencija ravna po 66. in 67. členu.

Ko je izdana odredba, lahko subjekt nadzora ugovarja proti odredbo.

K 66. členu:
V členu so določeni razlogi za izdajo odločbe o ugotovitvi razloga za likvidacijo ali izbris in ravnanje Agencije in pristojnega sodišča, če pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik ne ravna po odredbi o prenehanju opravljanja revizijske dejavnosti ali če tudi po izteku roka za izvršitev odredbe ne preneha s kršitvijo.

K 67. členu:
Cilj člena je zaščita uporabnikov revizijskih storitev. Člen določa razloge za obveščanje javnosti, da fizična oseba ne izpolnjuje zakonskih pogojev za opravljanje revizijskih storitev, ni pooblaščeni revizor ali pa izvaja katero od oblik nedovoljenega oglaševanja ter vsebino javno objavljenih podatkov. Člen določa tudi čas trajanja javne objave.

K 68. členu:
Nadzor nad kakovostjo ocenjevanja vrednosti v drugih državah članicah EU ni predpisan, prav tako ga Direktiva 2006/43/ES in Uredba 537/2014 EU ne urejata, vendar ocenjevanje vrednosti lahko bistveno vpliva na pošteno izkazovanje sredstev v računovodskih izkazih in je zato povezano z revidiranjem.

V Republiki Sloveniji je področje ocenjevanja vrednosti urejal že ZRev-1 in veljavni ZRev-2 s ciljem zagotavljanja čim večje kakovosti ocenjevanja vrednosti.

Ocenjevanje vrednosti je zelo razširjeno in se nanj zanašajo na finančnih in drugih trgih, ne glede na to, ali gre za vključitev v računovodske izkaze, za skladnost s predpisi ali podporo zavarovanemu posojanju in poslovni dejavnosti. Ocenjevalci vrednosti, ki morajo biti ustrezno usposobljeni ter morajo delovati etično neoporečno, lahko le z izdajanjem verodostojnih ocen vrednosti upravičijo zaupanje uporabnikov njihovih storitev ter vseh tistih, ki se na njihove ocene zanašajo pri sprejemanju svojih poslovnih odločitev.

Ta člen ureja opravljanja nadzora nad pooblaščenimi ocenjevalci tako, da določa načine opravljanja nadzora.
Člen ureja tudi financiranje opravljanja nadzorne funkcije. Če pooblaščeni ocenjevalec ne plača nadomestila za nadzorno funkcijo v predpisanih rokih, mu Agencija z odločbo naloži plačilo. Dokončna odločba je izvršilni naslov.

K 69. členu:
Člen ureja način opravljanja nadzora nad pooblaščenimi ocenjevalci vrednosti. Agencija opravlja nadzor z namenom preverjanja, ali nadzorovane osebe ravnajo skladno s tem zakonom in drugimi zakoni, ki se neposredno nanašajo na opravljanje ocenjevanja vrednosti v Republiki Sloveniji. Agencija opravlja nadzor: s preverjanjem, ali posamezni subjekti izpolnjujejo pogoje za imetje dovoljenja za opravljanje storitev in nalog po tem zakonu in ali so izpolnjenji vsi pogoji za vpis v registre, s skrbnim pregledom in analizami poročil vseh subjektov, ki so Agenciji dolžni poročati, z opravljanjem pregledov kakovosti ocenjevanja vrednosti in izrekanjem ukrepov nadzora.

K 70. členu:
Člen določa obveznost plačila nadomestila za nadzor, ki ga Agenciji plačujejo pooblaščeni ocenjevalci vrednosti, in roke, v katerih mora biti nadomestilo plačano. Nadomestilo mora biti določeno v taki višini, da se pokrijejo dejanski stroški nadzora. Če pooblaščeni ocenjevalec vrednosti ne plača nadomestila, mu to z odločbo naloži Agencija.

K 71. členu:
Člen določa vsebino poročila Agencije glede opravljenega nadzora nad zakonitostjo in kakovostjo dela pooblaščenih ocenjevalcev vrednosti.
Člen določa tudi pravico stranke do sodelovanja pred izdajo končnega poročila o nadzoru. Agencija mora pooblaščenemu ocenjevalcu posredovati osnutek poročila o nadzoru, na katerega lahko v 15 dneh sporoči svoje pripombe.

K 72. členu:
Člen določa dolžnost pooblaščenega ocenjevalca vrednosti, na katerega se nanaša priporočilo iz poročila o nadzoru, da Agenciji v določenem roku posreduje poročilo o upoštevanju priporočil iz poročila o nadzoru.

K 73. členu:
Člen določa vrsto ukrepov, ki jih lahko Agencija izreče pooblaščenim ocenjevalcem. Agencija lahko odredi odpravo kršitev, izreče opomin, pogojno prepove opravljanje storitev ocenjevanja vrednosti in odvzame dovoljenje za opravljanje nalog pooblaščenega ocenjevalca.

K 74. členu:
V členu je določeno, v katerih primerih Agencija izda odredbo o odpravi kršitev.

K 75. členu:
V členu so navedeni razlogi za odvzem dovoljenja za opravljanje nalog pooblaščenega ocenjevalca.

K 76. členu:
V členu je določeno, v katerih primerih lahko Agencija pogojno prepove opravljanje storitev ocenjevanja vrednosti. Pooblaščenemu ocenjevalcu vrednosti se v preizkusni dobi dovoljenje ne odvzame, če ne bo storil nove kršitve, zaradi katere je mogoče odvzeti dovoljenje. Agencija lahko pogojni odvzem prekliče, če pride do take kršitve.

K 77. členu:
V členu so navedeni razlogi za izrek opomina ocenjevalcu.

K 78. členu:
Člen določa smiselno uporabo določb 51. člena tega zakona.

K 79. členu:
Člen določa obveznost Agencije, da Ministrstvo za pravosodje obvesti o kršitvi zakona, ki ureja delovanje sodnih cenilcev, če to ugotovi v postopku nadzora.

K 80. členu:
Postopek odločanja Agencije je urejen kot posebna vrsta upravnega postopka. Posebna postopkovna pravila so določena ob upoštevanju specifičnosti zadev, o katerih odloča Agencija in ki se po svoji naravi razlikujejo od drugih zadev, v katerih pristojni organi odločajo z uporabo določb o splošnem upravnem postopku. Glede na pomen, ki ga ima revidiranje računovodskih izkazov v tržnem gospodarskem sistemu, je bistveno zaupanje v to, da je delo revizorjev opravljeno strokovno in na visoki kakovostni ravni. Za dosego kakovosti pa je nujno potreben učinkovit nadzor, ki tekoče opozarja na nepravilnosti in odpravlja napake. Posebnosti postopka so upoštevane tudi glede na dejstvo, da so stranke postopka profesionalne osebe.
Zato je pri ureditvi postopka upoštevano načelo pospešitve in koncentracije postopka, ki se zagotavlja zlasti s temi pravili:
- z izključitvijo vrnitve v prejšnje stanje in izrednih pravnih sredstev (tretji odstavek),
- s splošnim pravilom o pisnosti postopka (83. člen),
- s pravili o prekluziji navajanja novih dejstev in predlaganja novih dokazov (84. člen),
- s posebnimi določbami glede sodnega varstva.

K 81. členu:
Člen Agenciji nalaga dolžnost varovanja osebnih podatkov, za katere je izvedela pri opravljanju nadzora in odločanja o drugih posamičnih zadevah.

K 82. členu:
Člen določa, katera oseba je stranka postopka nadzora, nad katero Agencija opravlja nadzor. Stranke postopka nadzora nad revizijsko družbo so tudi člani uprave revizijske družbe.

K 83. členu:

Zaradi splošnega pravila o pisnosti postopka se načelo kontradiktornosti uresničuje z možnostjo pisne izjave. Ustno podajanje izjav je možno v primeru, ko Agencija v skladu z drugim odstavkom 86. člena predloga razpiše ustno obravnavo.

K 84. členu:
Ta člen določa način zagotavljanja pravice stranki, da se izjavi. Agencija mora pred izdajo odločbe po uradni dolžnosti, proti kateri ni ugovora, stranko pozvati, da se izjavi o dejstvih in okoliščinah, ki so pomembni za odločitev. Stranka mora podati izjavo v roku, ki ga določi Agencija in ki ne sme biti krajši od osem dni, v izjavi pa mora navesti vsa dejstva in okoliščine ter izjavi priložiti listine, na katere se sklicuje. Po poteku tega roka pa v skladu s tretjo alineo drugega odstavka tega člena stranka nima več možnosti navajanja novih dejstev in predlaganja novih dokazov. S tem se zagotavlja načelo hitrosti in učinkovitosti. Procesne pravice strank pa so varovane s tem, da mora Agencija stranki v pozivu navesti dejstva in okoliščine, o katerih naj se izjavi, ter jo poučiti o posledicah opustitve izjave v določenem roku.

K 85. členu:
V tem členu so določena posebna pravila o vročanju. Člen uvaja možnost, da se vročitev revizijskim družbam, pooblaščenim revizorjem in pooblaščenim ocenjevalcem lahko opravi elektronsko prek sistema vročanja finančne uprave na način, kot se že izvaja na podlagi 85.a člena Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 32/12, 94/12, 101/13 – ZDavNepr, 111/13, 25/14 – ZFU, 40/14 – ZIN-B, 90/14 in 91/15).

Dokument se odloži v profil subjekta nadzora na portalu eDavki, hkrati pa se mu pošlje informativno sporočilo na portal in elektronski naslov, če ga je sporočil Finančni upravi Republike Slovenije. Naslovniku se sporoči, da ima 15 dni časa, da prevzame dokument, z iztekom tega roka pa se šteje, da je dokument vročen (glej deveti odstavek tega člena). Zaradi omejenega prostora na strežnikih ga po preteku šestih mesecev od odložitve/vročitve dokumenta na portal eDavki Finančna uprava Republike Slovenije odstrani. V tem primeru ga lahko subjekt nadzora prevzame pri Agenciji.

V osmem odstavku je določen način prevzema dokumenta. Do portala eDavki subjekt nadzora dostopa le z uporabo kvalificiranega digitalnega potrdila. Nepooblaščene osebe nimajo dostopa do dokumentov. Subjekt nadzora lahko prevzame dokument šele po elektronskem podpisu vročilnice.

Deveti odstavek določa, kdaj se vročitev šteje za opravljeno, in ne ločuje med navadnim in osebnim vročanjem. To je dne, ko subjekt nadzora oziroma njegov pooblaščenec za vročanje prevzame dokument z elektronskim podpisom vročilnice. Če tega ne stori v 15 dneh od dneva, ko je prejel obvestilo o odloženem dokumentu, v katerem je seznanjen s posledicami neprevzema, se vročitev šteje za opravljeno z dnem preteka tega roka (fikcija vročitve).

K 86. členu:
Kljub splošnemu pravilu, da Agencija odloča brez naroka, ima možnost razpisati ustno obravnavo, če presodi, da je to potrebno za razjasnitev zadeve ali ugotovitev odločilnih dejstev.

K 87. členu:
Pregled subjektov nadzora opravljajo izvajalci nadzora, ki izpolnjujejo pogoje iz tega člena in imajo pooblastilo direktorja Agencije. Za izvajanje posameznih nalog v zvezi s pregledi poslovanja pa lahko direktor Agencije pooblasti tudi druge strokovno usposobljene osebe.

K 88. členu:
Člen poleg pravice izvajalca nadzora, da pridobi in pregleda vso potrebno dokumentacijo, opredeljuje tudi čas in prostor, v katerem izvajalec nadzora lahko opravi pregled.

K 89. členu:
Subjekt nadzora mora izvajalcu nadzora omogočiti pridobitev in pregled vse potrebne dokumentacije, poročil in informacij, ki so v skladu z namenom nadzora pomembne za opravljanje pregleda.
Izvajalec nadzora lahko zahteva poročila in informacije o vseh zadevah, ki so pomembne za presojo skladnosti delovanja subjekta nadzora z zakonodajo, in sicer v obliki pisnega poročila ali ustne izjave.

K 90. členu:

Zahteva za pregled poslovanja mora biti praviloma predložena subjektu nadzora pred začetkom pregleda poslovanja, razen v primerih, če drugače ne bi bilo mogoče doseči namena nadzora. V tem členu je določena tudi vsebina zahteve za pregled poslovanja.

Zahteva za pregled poslovanja mora obsegati tudi pravni pouk o pravnih posledicah, ki nastopijo, če subjekt nadzora ne bo ravnal v skladu z zahtevo za pregled oziroma ne bo omogočil izvajalcu nadzora opravljanje pregleda.

Agencija lahko zahtevo za pregled dopolni med opravljanjem pregleda.

K 91. členu:
Poleg ustreznih prostorov za nemoteno delo mora subjekt nadzora izvajalcu nadzora v času opravljanja pregleda zagotoviti tudi prisotnost pooblaščenih oseb za podajanje pojasnil v zvezi z dokumentacijo ter evidencami, ki so predmet pregleda.
Izvajalec nadzora lahko zahteva predložitev dokumentacije na sedež Agencije.

K 92. členu:
V tem členu so opredeljene zahteve glede dokumentacije, ki jo mora subjekt nadzora izročiti izvajalcu nadzora, v primeru da računalniško vodi poslovne knjige oziroma računalniško obdeluje podatke. Subjekt nadzora mora izvajalcu zagotoviti tudi ustrezne pripomočke za preizkušanje popolnosti in pravilnosti računalniško vodenih podatkov ter v primeru sprememb računalniških rešitev zagotoviti ustrezno sled o nastalih spremembah.

K 93. členu:
Člen določa obvezo, da izvajalec nadzora po opravljenem nadzoru sestavi poročilo o pregledu kakovosti revidiranja. V tem poročilu lahko Agencija subjektu nadzora izda priporočila in rok za njihovo upoštevanje.

K 94. in 95. členu:
Poleg splošnih vrst odločb /odločitev/, s katerimi se odloča v upravnem postopku (odločba in sklep), v postopkih nadzora nadzorni organ izdaja tudi odredbe o ukrepih nadzora. Proti odločbam /odločitvam/ nadzornega organa ni pritožbe, dovoljeno pa je začeti poseben postopek sodnega varstva.

K 96. členu:
Ker se postopek izdaje dovoljenja začne na zahtevo strank, je treba za odločanje o izdaji dovoljenja plačati ustrezno takso, ki jo določa tarifa.

K 97. členu:
Ta člen opredeljuje, kdo ima lahko položaj stranke v postopku izdaje dovoljenj. Poleg vložnika zahteve, ki ima vedno položaj stranke, lahko pridobi položaj stranke tudi druga oseba, vendar le, če izkaže, da utegne biti njen pravni interes z odločbo nadzornega organa prizadet in če svojo udeležbo priglasi s pisno vlogo.

K 98. členu:
Postopek za izdajo dovoljenja se začne, ko stranka iz 97. člena vloži zahtevo za izdajo dovoljenja.

K 99. členu:
Ta člen ureja vsebino zahteve in listine, ki jih je treba priložiti zahtevi. Poleg listin, iz katerih izhaja utemeljenost zahtevka, stranka priloži tudi dokaz o plačilu takse za odločitev o zahtevi.

K 100. členu:
Ta člen ureja procesne predpostavke za odločanje Agencije in rok za odločitev.

K 101. členu:
Člen določa pravila izvajanja dokazov in odločanje Agencije, kadar vložnik v postopku odločanja ni predložil dokazov, ki so potrebni za ugotovitev dejstev.

K 102. členu:

Ta člen določa, da ima vložnik zahteve za izdajo dovoljenja, ki mu jo je Agencija nameravala zavrniti na podlagi dejstev, ki jih ni sam predložil, možnost za izjavo o dejstvih in okoliščinah, pomembnih za to odločitev.

K 103. členu:
Člen določa rok, v katerem mora Agencija odločiti o zahtevi za izdajo dovoljenja.

K 104. členu:
Agencija po uradni dolžnosti začne postopek za odvzem dovoljenja, če je podan utemeljen sum, da so podani razlogi za odvzem dovoljenja. O začetku postopka odloči z odločbo, ki mora vsebovati v tretjem odstavku navedene elemente. Agencija subjektu nadzora določi rok, v katerem se lahko izjavi o razlogih za začetek postopka.

K 105. členu:
Člen opredeljuje zahteve glede navajanja dejstev in dokazov, ki jih lahko subjekt nadzora v določenem roku izjavi o razlogih za odvzem dovoljenja.

K 106. členu:
Agencija lahko odloča o odvzemu dovoljenja le glede tistih dejanj, ki jih je navedla v odločbi o začetku postopka in glede katerih je bila subjektu nadzora dana možnost izjave.

K 107. členu:
Postopek ukrepa nadzora lahko Agencija ustavi, če na podlagi dokazov zaključi, da niso podani razlogi za izrek ukrepa ali če razlogi za odvzem dovoljenja niso dokazani.

K 108. členu:
Poleg splošnih vrst odločb /odločitev/, s katerimi se odloča v upravnem postopku (odločba in sklep), v postopkih nadzora nadzorni organ izdaja tudi odredbe o ukrepih nadzora. Proti odločbam (odločitvam) nadzornega organa ni pritožbe, dovoljeno pa je začeti poseben postopek sodnega varstva.

K 109. členu:
Ta člen določa pravila delovanja Agencije v primerih, ko subjekt nadzora ni storil kršitve, ki bi zahtevale izrek ukrepa. V takih primerih nadzorni organ subjektu nadzora z odredbo naloži odpravo kršitve, nepravilnosti oziroma mu naloži, da opravi ali opusti določena dejanja. Primarni cilj postopka nadzora je ugotoviti in odpraviti nepravilnosti in s tem zagotoviti pravilno opravljanje dejavnosti revidiranja oziroma ocenjevanja vrednosti.

K 110. členu:
O odredbi odloča strokovni svet v senatu za revizijo ali senatu za ocenjevanje vrednosti. Ker odredbo o odpravi kršitev nadzorni organ izda po uradni dolžnosti in se subjekt nadzora pred izdajo odredbe nima možnosti izjaviti, se kontradiktornost zagotavlja z ugovorom. S tem členom je subjektu nadzora dana možnost, da o odredbi odloča še strokovni svet v velikem senatu. Rok za vložitev ugovora je 15 dni. Vloženi ugovor praviloma zadrži izvršitev odredbe, Agencija pa lahko odloči drugače, kadar zaradi narave kršitve z izvršitvijo ni mogoče odlašati.

K 111. členu:
V tem členu so navedeni razlogi za ugovor, ki so smiselno enaki razlogom za pritožbo.

K 112. in 113. členu:
V členu je določena vsebina ugovora in prekluzija navajanja novih dejstev in predložitve novih dokazov po izteku roka za ugovor. Ureditev vsebine ugovora in meje preizkusa ugovora izhaja iz posebnosti postopka odločanja nadzornega organa, v katerem mora biti zagotovljena učinkovitost.

K 114. členu:
Ugovor je nedevolutivno pravno sredstvo, o katerem odloča Agencija z odločbo v velikem senatu.

K 115. členu:
Subjekt nadzora mora o odpravi kršitev poročati Agenciji. V poročilu mora navesti ukrepe za odpravo kršitev in predložiti listine in druge dokaze, na podlagi katerih lahko Agencija ugotovi, da so bile kršitve

odpravljene. Če Agencija na podlagi poročila ugotovi, da so bile kršitve odpravljene, izda o tem odločbo.

K 116. členu:
V tem členu se določa smiselna uporaba podrazdelka o odvzemu dovoljenja tudi za postopek izreka opomina in postopka izreka prepovedi izvrševanja pravic iz delnic.

K 117. členu:
Sodno varstvo proti odločbam Agencije je zagotovljeno v posebnem postopku sodnega varstva, v katerem se podrejeno uporabljajo določbe zakona, ki ureja upravni spor.

K 118. členu:
Po ustavi mora biti sodno varstvo zagotovljeno proti vsem posamičnim aktom, s katerim je državni organ dokončno odločil o pravicah in obveznostih. V tem členu so podrobneje določena pravila o odločbah Agencije, proti katerim je dovoljeno začeti postopek sodnega varstva.

K 119. členu:
Ker je v postopku sodnega varstva zaradi načela pospešitve postopka izključena pritožba, je za odločanje o zahtevi za sodno varstvo pristojno Upravno sodišče Republike Slovenije. Upravno sodišče o njih odloča prednostno.

K 120. členu:
S to določbo se določata rok za vložitev tožbe in rok za odgovor na tožbo.

K 121. členu:
Zaradi specifičnosti zadev, o katerih odloča Agencija, je v postopku sodnega varstva določena prekluzija navajanja novih dejstev in predlaganja dokazov.

K 122. členu:
Zaradi specifičnosti zadev, o katerih odloča Agencija, je v postopku sodnega varstva določena omejitev preizkusa po uradni dolžnosti.

K 123. členu:
Določba ureja pravna sredstva, da proti sodbi ali sklepu, ki je izdan/-a v postopku sodnega varstva, ni pritožbe.

K 124. členu:
Če bi sodišče v postopku sodnega varstva ugotovilo razloge, zaradi katerih bi se lahko izpodbijani akt odpravil ali izrekel za ničnega, subjekt nadzora pa je odločbo že v celoti ali pretežno izvršil, takega akta ne odpravi, temveč zgolj ugotovi njegovo nezakonitost.

K 125. členu:
Člen določa, da se terjatve iz naslova stroškov postopka, izrečenih s pravnomočno odločbo Agencije ali sodbo oziroma sklepom sodišča, ki se glasijo na izpolnitev denarne obveznosti, ne prenesejo v korist državnega proračuna, če Agencija vloži predlog za prisilno izterjavo.

K 126. členu:
Navedeni člen določa, da odredbe o odpravi kršitev ni mogoče prisilno izvršiti.

K 127. členu:
Člen določa posledice pravnomočnosti odločbe o odvzemu dovoljenja za opravljanje revizijskih storitev oziroma nalog pooblaščenega revizorja, saj subjekt nadzora z dnem pravnomočnosti odvzema dovoljenja ne sme več opravljati storitev oziroma nalog, za katere mu je bilo dovoljenje odvzeto. Poleg tega določa, da se pravnomočnost odločbe o odvzemu dovoljenja oziroma izreku opomina vpiše v poslovni del registra za pet let, v zaprti del registra pa za obdobje 15 let.

K 128. členu:
Člen določa vrste in vsebino registrov, ki jih mora zaradi javnosti in preglednosti ter zaščite interesov uporabnikov upravljati Agencija. Poleg tega člen vsebuje tudi pooblastilo Agenciji, da podrobneje

določi način vodenja registra in način javnega dostopa do podatkov iz registra. Člen prenaša prvi odstavek in točke a, d in e petega odstavka 45. člena Direktive 2014/56/EU.

K 129. členu:
Člen določa, da so registri iz 115. člena v elektronski obliki objavljeni na spletnih straneh Agencije in se delijo na poslovni register, ki je javno dostopen in zaprti del registra, ki je dostopen pristojnim nadzornim organom. Ob tem določa izjemo glede javnosti dostopa, ki se nanaša na domače naslove določenih subjektov (pooblaščenih revizorjev in pooblaščenih ocenjevalcev vrednosti), ki se vodijo v zaprtem delu registra. Določa tudi obveznost Agencije, da zagotovi, da je trajanje objave v zvezi z objavo pravnomočne sankcije v poslovnem registru pet let. Člen prenaša sedmi odstavek 32. člena Direktive 2014/56/EU. Člen prenaša tretji odstavek 30.c člena Direktive 2014/56/EU.

V registru se bodo vodili tudi drugi osebni podatki, ki jih je treba varovati. Javno dostopni del registra je smiselno imenovati »javni del registra«, da se ta nedvoumno loči od poslovnega registra, določenega z ZPRS (Uradni list RS, št. 49/06, 33/07 – ZSReg-B in 19/15).

K 130. členu:
Člen določa, da se registri vodijo v slovenskem jeziku, pri čemer omogoča, da se lahko podatki dodatno vpišejo v javni register v katerem koli drugem uradnem jeziku Evropske skupnosti, pri čemer je subjekt, ki zahteva vpis v drugem jeziku, pred vpisom v drugem jeziku dolžan na svoje stroške zagotoviti overitev prevoda podatkov.

K 131. členu:
Člen določa vrste podatkov, ki jih mora vsebovati register pooblaščenih revizorjev, pri čemer morajo biti revizorji tretjih držav, ki so registrirani v skladu s 124. členom tega zakona, v registru jasno prikazani kot taki in ne kot pooblaščeni revizorji. Člen v peti alinei prvega odstavka prenaša prvi odstavek 30.c člena Direktive 2014/56/EU.

K 132. členu (napaka v naslovu člena »registracija« namesto »register«):
Člen določa vrste podatkov, ki jih mora vsebovati register revizijskih družb in revizijskih podjetij, pri čemer morajo biti revizijski subjekti tretjih držav, registrirani v skladu s 124. členom tega zakona, v registru jasno prikazani kot taki in ne kot revizijska podjetja. Člen prenaša prvi odstavek 30.c člena in prvi ter peti odstavek 45. člena Direktive 2014/56/EU.

K 133. členu:
Člen določa vrste podatkov, ki jih mora vsebovati register pooblaščenih ocenjevalcev.

K 134. členu:
Člen vsem registriranim subjektom zaradi zagotavljanja točnih podatkov v javnem registru predpisuje dolžnost, da v roku 15 dni obvestijo Agencijo o spremembi vseh podatkov, ki se vpisujejo v javni register, Agencija pa je dolžna posodobiti register takoj po prejemu takšnega obvestila.

K 135. členu:
Člen določa, da za podatke – vpisane v registre – iz 117. do 121. člena tega zakona odgovarja subjekt, ki predloži zahtevo za svoj vpis v ustrezen register.

K 136. členu:
Navedeni člen določa, da Agencija registrira v skladu s 118. in 119. členom tega zakona vsa revizijska podjetja, če ugotovi, da je zadevno revizijsko podjetje registrirano pri pristojnem organu v matični državi članici, pri čemer pa potrdilo, ki dokazuje registracijo revizijskega podjetja države članice, ne sme biti starejše od treh mesecev. Agencija je o registraciji revizijskega podjetja iz matične države članice dolžna nemudoma obvestiti pristojni organ države članice.

K 137. členu:
Člen določa, da Agencija registra vse revizorje in revizijske subjekte tretjih držav v skladu s 118. in 119. členom tega zakona, ki pripravijo revizorjevo poročilo o letnih ali konsolidiranih računovodskih izkazih družbe, ki je registrirana zunaj Evropske skupnosti in katere prenosljivi vrednostni papirji so sprejeti za trgovanje na slovenskem organiziranem trgu, razen kadar je družba izdajatelj izključno dolžniških vrednostnih papirjev, sprejetih za trgovanje na slovenskem organiziranem trgu, katerih nominalna vrednost na enoto je na dan izdaje najmanj 50.000 eurov ali v primeru dolžniških

vrednostnih papirjev, nominiranih v drugi valuti, enakovredna najmanj 50.000 eurom. Poleg tega navedeni člen za registracijo določa še izpolnjevanje pogojev, enakovrednih tistim, ki so navedeni v 19. in 20. členu oziroma 27. do 34. členu ter 53. členu tega zakona. Člen prenaša prvi odstavek in točke a, d in e petega odstavka 45. člena Direktive 2014/56/EU.

K 138. členu:
Navedeni člen določa položaj Agencije za javni nadzor nad revidiranjem, ki je pravna oseba javnega prava ter nadzorni in regulatorni organ na področju revidiranja in ocenjevanja vrednosti, pri čemer je pri svojem delu samostojna in neodvisna. Ustanovitelj Agencije je Republika Slovenija, sedež Agencije pa je v Ljubljani. Agencija sama določi število zaposlenih v okviru razpoložljivih sredstev v finančnem načrtu ter upoštevaje s tem zakonom in Uredbo 537/2014/EU predpisane naloge in pristojnosti na podlagi pravilnika strokovnega sveta Agencije, sredstva za posebne projekte, ki terjajo povečan obseg dela, pa določi Agencija sama v okviru razpoložljivih sredstev znotraj finančnega načrta tekočega leta. Člen predpisuje tudi obveznost Agencije, da pri opravljanju svojih nalog in pristojnosti sodeluje z Odborom evropskih organov za nadzor revizorjev ter pristojnimi organi iz 20. člena Uredbe 537/2014/EU oziroma s sorodnimi organi v nadzornem delovanju na ravni Evropske unije in s pristojnimi organi tretjih držav po načelu enakovrednosti in vzajemnosti ter mednarodnimi organizacijami na področjih pristojnosti Agencije, pri čemer mora s svojim delovanjem spodbujati sodelovanje med nadzorniki na evropski ravni ter izmenjavo vseh pomembnih informacij med nadzorniki iz matične države članice in države članice gostiteljice. Člen prenaša prvi odstavek 32. člena Direktive 2014/56/EU.

K 139. členu:
Člen določa, da ima Agencija poslovnik, ki določa podrobnejšo notranjo organizacijo in poslovanje Agencije.

K 140. členu:
V členu je predpisana obveznost Agencije, da enkrat letno poroča Državnemu zboru Republike Slovenije o svojem delu in na svojih spletnih straneh objavlja letno poročilo o delu, pri čemer mora poročilo iz prvega odstavka za preteklo leto Agencija predložiti Državnemu zboru Republike Slovenije do 30. junija tekočega leta. Člen prenaša šesti odstavek 32. člena Direktive 2014/56/EU.

K 141. členu:
Člen določa, da mora svet Agencije do 31. marca vsakega leta sprejeti finančni načrt tekočega leta, ki vsebuje tudi letni program dela in s katerim mora seznaniti ministra, pristojnega za finance. Finančni načrt je potrjen, ko o njem odloči Vlada Republike Slovenije, Agencija pa mora s finančnim načrtom seznaniti tudi Državni zbor Republike Slovenije. Člen v tretjem odstavku prenaša šesti odstavek 32. člena Direktive 2014/56/EU.

K 142. členu:
V navedenem členu so navedene pristojnosti in področja, na katerih Agencija z nadzornimi organi držav članic na področju revizije, in sicer predvsem, kadar je to potrebno zaradi izvajanja svojih pristojnosti in nalog v skladu s tem zakonom in Uredbo 537/2014 EU, pri izmenjavi informacij in sodelovanju pri preiskavah v zvezi z izvajanjem obveznih revizij. Ob tem člen določa obveznost Agencije, da na zahtevo pristojnih organov držav članic zagotovi podatke za namen medsebojnega sodelovanja pri izvajanju nadzora nad zakonitimi revizorji in revizijskimi podjetji, pri čemer obveznost Agencije, da varuje poslovne skrivnosti, ne preprečuje izmenjave zaupnih podatkov v zvezi z drugim in tretjim odstavkom tega člena. Člen določa tudi okoliščine, kadar Agencija lahko zavrne posredovanje podatkov, pri čemer gre predvsem za podatke, katerih posredovanje bi lahko negativno vplivalo na suverenost, varnost ali javni red Republike Slovenije, in podatke, glede katerih so v Republiki Sloveniji že sproženi sodni postopki ali je že pravnomočno odločeno. Nadalje člen določa obveznost Agencije, da obvesti pristojni organ druge države članice, kadar ugotovi, da se na ozemlju drugih držav članic izvajajo ali so se izvajale dejavnosti v nasprotju s predpisi, s katerimi je bila v nacionalni red prenesena Direktiva 2006/43/ES, in tudi sama ukrepa v skladu s svojimi pristojnostmi, kadar dobi takšno obvestilo od pristojnega organa. Če pristojni organ države članice zahteva preiskavo v Republiki Sloveniji, lahko Agencija zavrne zahtevo po izvedbi preiskave ali zahtevo o spremljanju osebja pristojnega organa druge države članice v preiskavi, če bi uvedba takšne preiskave lahko negativno vplivala na suverenost, varnost ali javni red Republike Slovenije ali če so bili v zvezi z enakimi dejanji v Republiki Sloveniji že sproženi sodni postopki oziroma je bilo o njih že pravnomočno odločeno. Člen prenaša prvi, tretji in četrti odstavek 36. člena Direktive 2014/56/EU.

K 143. členu:
Člen določa obveznost Agencije, da enkrat letno sestavi in objavi poročilo o pregledu kakovosti revidiranja, ki vsebuje glavne ugotovitve pregleda in poročilo o vseh upravnih ukrepih in vseh izrečenih sankcijah v zbirni obliki, ki ga posreduje Odboru evropskih organov za nadzor revizorjev, kateremu mora tudi sporočiti vse začasne prepovedi. Člen prenaša sedmi odstavek 32. člena Direktive 2014/56/EU. Člen prenaša 30.f člen Direktive 2014/56/EU.

K 144. členu:
Člen določa pristojnosti Agencije pri sodelovanju z nadzornimi organi tretjih držav, katerim lahko Agencija na njihovo zahtevo po načelu enakovrednosti, ob pogojih, določenih v tem členu, posreduje revizijsko dokumentacijo. Agencija ima lahko s pristojnim organom tretje države po načelu vzajemnosti sklenjen dogovor, pri čemer člen določa, kaj mora takšen dogovor vsebovati. Agencija mora o sklenjenih dogovorih s pristojnimi organi tretjih držav obvestiti Evropsko komisijo ter ministrstvo, pristojno za finance, in ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve. Člen prenaša 47. člen Direktive 2014/56/EU.

K 145. členu:
Člen sodiščem in organom, pristojnim za nadzor po zakonih, ki urejajo bančništvo, zavarovalništvo, trg finančnih instrumentov in varstvo konkurence, predpisuje dolžnost, da Agencijo obvestijo o vseh sprejetih ukrepih ali izrečenih sankcijah zoper revizijske družbe in pooblaščene revizorje, ob tem je sodišče dolžno Agencijo obvestiti tudi o vsaki pravnomočni kazenski obsodbi iz pete alinee prvega odstavka 19. člena tega zakona za osebo, ki ima dovoljenje za opravljanje nalog pooblaščenega revizorja (tu gre v bistvu za dokazilo, da oseba ni bila pravnomočno obsojena zaradi kaznivega dejanja zoper premoženje oziroma gospodarstvo in kazen še ni izbrisana iz kazenske evidence, kjer pa sodišče za vsako obsojeno osebo ne bo moglo vedeti, ali ima dovoljenje za opravljanje nalog pooblaščenega revizorja, zaradi česar bo to neizvedljivo). Poleg tega je določena tudi obveznost državnih organov in nosilcev javnih pooblastil, da na njeno zahtevo Agenciji predložijo vse podatke, potrebne za njeno delo, in ji omogočijo vpogled v ustrezno dokumentacijo, v zvezi z razrešitvijo revizijske družbe med mandatom pa so dolžni Agenciji posredovati obrazložitev razlogov za razrešitev.

Z določbo petega odstavka se omogoča ustrezno ažuriranje podatkov registrov, ki jih vodi Agencija.

Z določbami od šestega do štirinajstega odstavka se Agenciji omogoči, da pridobi ustrezne nadzorne podatke predvsem s strani naročnikov revizijskih postopkov, pa tudi drugih oseb, ki bi lahko razpolagale s podatki, ki so potrebni za odločanje Agencije. Ker Agencija nima drugih preiskovalnih pooblastil, se z denarno kaznijo zagotavlja spoštovanje zahtev Agencije.

K 146. členu:
Člen določa, da se predpisi Agencije objavijo v Uradnem listu Republike Slovenije.

K 147. členu:
V členu je določeno, da sta organa upravljanja Agencije strokovni svet in direktor.

K 148. členu:
Člen določa sestavo strokovnega sveta Agencije, ki ima sedem članov oziroma članic, od katerih šest, po postopku, določenem v 143. členu tega zakona, imenuje Vlada Republike Slovenije na predlog ministra, pristojnega za finance, medtem ko je sedmi član po funkciji direktor Agencije. Člen vsebuje omejitev, da zaposleni v Agenciji, z izjemo direktorja, ne smejo biti člani strokovnega sveta. Nadalje člen določa, da strokovni svet odloča v senatu za revizijo, senatu za ocenjevanje vrednosti in v velikem senatu, pri čemer za posamezne senate predpisuje sestavo posameznega senata in način izvolitve predsednika in podpredsednika velikega senata, ki ga izvolijo člani strokovnega sveta.

K 149. členu:
V členu so navedene pristojnosti strokovnega sveta oziroma zadeve, o katerih odloča strokovni svet v velikem senatu, senatu za revizijo in senatu za ocenjevanje vrednosti. Člen predpisuje tudi sklepčnost, in sicer je senat strokovnega sveta sklepčen, če je na seji prisotna večina članov, strokovni svet pa v senatih odloča z navadno večino.

K 150. členu:
Člen določa pristojnosti in odgovornosti direktorja, ki vodi, zastopa in predstavlja Agencijo, organizira delo ter poslovanje Agencije, pri čemer mora zagotoviti, da Agencija opravlja svoje pristojnosti in odgovornost in posluje v skladu s tem zakonom in svojim poslovnikom, za svoje delo pa odgovarja Vladi Republike Slovenije. Direktor je lahko član sveta v drugih organih za nadzor po zakonih, ki urejajo bančništvo, zavarovalništvo, trg finančnih instrumentov in varstvo konkurence, in ima namestnika, ki ni funkcionar.

K 151. členu:
Člen določa, da funkcija oziroma položaj člana strokovnega sveta ali direktorja ni združljiva s funkcijo člana v organih vodenja in nadzora ter revizijske komisije banke, zavarovalnice, borzno-posredniške družbe, družbe za upravljanje ter v vseh gospodarskih družbah, zavezanih k obvezni reviziji, s funkcijami oziroma položajem ali delom v organih političnih strank oziroma interesnih združenjih in z opravljanjem drugega dela ali dejavnosti, ki bi lahko vplivalo na neodvisnost Agencije ali bi lahko bila v nasprotju z interesi Agencije. Direktor in člani strokovnega sveta morajo svoj položaj uskladiti s temi omejitvami pred začetkom opravljanja funkcije oziroma najkasneje v treh mesecih od imenovanja, drugače se postopek izbire ponovi. Za nadzor nad nezdružljivostjo opravljanja funkcije članov strokovnega sveta je odgovoren direktor, za nadzor nad nezdružljivostjo opravljanja funkcije direktorja pa ministrstvo, pristojno za finance. V primeru, ko neusklajenost nastane po začetku opravljanja funkcije direktorja, minister, pristojen za finance, Vladi Republike Slovenije predlaga njegovo razrešitev.

K 152. členu:
Člen določa pristojnost za imenovanje in razrešitev članov strokovnega sveta in direktorja, ki so imenovani za obdobje šestih let in so lahko ponovno imenovani. Člane strokovnega sveta imenuje in razrešuje Vlada Republike Slovenije na predlog ministra, pristojnega za finance po izvedenem javnem natečaju, direktorja pa imenuje in razrešuje Vlada Republike Slovenije na predlog ministra, pristojnega za finance, po izvedenem javnem natečaju.

K 153. členu:
Člen določa pogoje za imenovanje in razrešitev članov strokovnega sveta, ki morajo biti osebe z ugledom neodvisnega strokovnjaka, pri čemer je poleg splošnih pogojev določeno tudi, da mora večina članov strokovnega sveta imeti ustrezna znanja, povezana z revidiranjem ali ocenjevanjem vrednosti, pri čemer se vsaj trije člani imenujejo iz vrst strokovnjakov s področja revidiranja, vsaj dva člana iz vrst strokovnjakov s področja ocenjevanja vrednosti in največ dva člana iz vrst drugih strokovnjakov. Člen vsebuje tudi omejitev, da kandidat za člana strokovnega sveta vsaj tri leta pred imenovanjem (obdobje mirovanja) ni aktivno deloval na področju revidiranja ali ocenjevanja vrednosti, in navaja kriterije za aktivno delovanje. V členu so taksativno navedeni tudi razlogi za predčasno razrešitev člana strokovnega sveta.

K 154. členu:
Člen na podoben način, kot je to določeno za člane strokovnega sveta, določa pogoje za imenovanje in razrešitev direktorja Agencije, ki mora biti oseba z ugledom neodvisnega strokovnjaka, ki ima ustrezna znanja, povezana z revidiranjem in ocenjevanjem vrednosti. Tudi ta člen, poleg splošnih pogojev, vsebuje omejitev, da direktor vsaj tri leta pred imenovanjem (obdobje mirovanja) ni aktivno deloval na področju revidiranja ali ocenjevanja vrednosti, in navaja kriterije za aktivno delovanje. V členu so taksativno navedeni tudi razlogi za predčasno razrešitev direktorja.

K 155. členu:
Člen določa postopke imenovanja članov strokovnega sveta, ki jih na podlagi izvedenega javnega natečaja, ki je objavljen najmanj šest mesecev pred potekom posameznega mandata, imenuje Vlada Republike Slovenije, pri čemer javni natečaj vodi ministrstvo, pristojno za finance. Na enak način vlada imenuje tudi direktorja Agencije. V členu je določen tudi postopek v primeru neuspešnega natečaja, predčasnega poteka mandata ali razrešitve direktorja, ko Vlada Republike Slovenije na predlog ministra, pristojnega za finance, do imenovanja novega direktorja, vendar največ za šest mesecev, imenuje vršilca dolžnosti direktorja.

K 156. členu:
Člen v prvem in drugem odstavku določa, da Vlada Republike Slovenije ob ugotovitvi razlogov za predčasno razrešitev iz 141. in 142. člena tega zakona razreši posameznega člana nadzornega sveta

in direktorja. Zoper to odločitev Vlade Republike Slovenije je dopustno sodno varstvo v upravnem sporu, pri čemer vložitev upravnega spora ne zadrži odločitve.

K 157. členu:
Člen določa, je funkcija člana strokovnega sveta nepoklicna in častna, pri čemer so za delo v strokovnem svetu vsi člani upravičeni do sejnine in drugih nadomestil, določenih s predpisi.

K 158. členu:
Člen določa, da direktor svojo funkcijo opravlja na podlagi pogodbe o zaposlitvi, pri čemer mora pogodba določiti cilje in pričakovane rezultate njegovega dela, sklene pa se za nedoločen čas. Pogodba o zaposlitvi z direktorjem se sklene za obdobje trajanja mandata direktorja, v imenu ustanovitelja pa jo podpiše minister, pristojen za finance. Ob preteku pogodbe o zaposlitvi direktor ni upravičen do odpravnine.

K 159. členu:
Člen glede nezdružljivosti opravljanja javne funkcije s pridobitno dejavnostjo za direktorja ter člane strokovnega sveta napotuje na uporabo določb zakona, ki ureja preprečevanje korupcije in zakona, ki ureja nezdružljivost opravljanja javne funkcije s pridobitno dejavnostjo.

K 160. členu:
Člen določa, da Agencija izda tarifo, v kateri določi višino taks za odločanje o posamičnih zadevah in višino letnih nadomestil, ki jih za opravljanje nadzora in izrekanje ukrepov plačujejo osebe, nad katerimi Agencija opravlja nadzor oziroma jim izreka ukrepe. Letna nadomestila za opravljanje nadzora morajo biti določena v primerni višini, da vsota letnih nadomestil, ki jih plačujejo subjekti nadzora za posamezno vrsto nadzora, ne preseže stroškov Agencije. Višina nadomestila za izrek ukrepa nadzora, ki ga plača subjekt nadzora, mora biti sorazmerna z vrsto in obsegom opravljenega nadzora. Tarifa in njene spremembe morajo biti objavljene v Uradnem listu Republike Slovenije, Agencija pa mora pred objavo tarife in njenih sprememb pridobiti soglasje Vlade Republike Slovenije. Če oseba, nad katerimi Agencija opravlja nadzor, ne plača letnega nadomestila iz 2. točke prvega odstavka tega člena za posamezno leto v rokih, ki jih določa tarifa, ji Agencija s sklepom naloži plačilo. Člen določa tudi postopke v primeru neplačila nadomestila in stroškov, ko mora Agencija s sklepom, zoper katerega je dopustno sodno varstvo, naložiti plačilo.

K 161. členu:
Člen določa, da se sredstva za delo Agencije zagotavljajo iz taks in nadomestil, iz prihodkov, ki jih ustvari Agencija s svojim poslovanjem, in iz državnega proračuna. V primeru presežka prihodkov nad odhodki, realiziranega v preteklem letu, se del izloči v rezerve Agencije v višini, določeni s finančnim načrtom Agencije za leto, v katerem je bil presežek realiziran, ostanek pa se usmeri v proračun Republike Slovenije. Člen prenaša sedmi odstavek 32. člena Direktive 2014/56/EU.

K 162. členu:
Člen določa obveznost strokovnega sveta, da do 31. marca vsakega leta sprejme letni obračun za prejšnje leto in finančni načrt tekočega leta, ki ga mora pregledati pooblaščeni revizor. Agencija mora ministru, pristojnemu za finance, v desetih dneh po sprejetju dostaviti letni obračun z revizorjevim poročilom in finančni načrt, poleg tega pa mora Agencija z letnim obračunom in finančnim načrtom seznaniti Vlado Republike Slovenije in Državni zbor Republike Slovenije, pri čemer so letni računovodski izkazi sestavni del letnega poročila in se objavijo.

K 163. členu:
Člen določa, da nadzor nad zakonitostjo, namembnostjo, gospodarno in učinkovito rabo sredstev Agencije opravlja Računsko sodišče Republike Slovenije.

K 164. členu:
Člen določa pristojnosti Agencije pri opravljanju javnega nadzora nad revidiranjem in v prvem odstavku določa naloge, ki jih ima Agencija na tem področju. Nadalje določa pristojnost Agencije za opravljanje nadzora nad kakovostjo dela revizijskih družb in pooblaščenih revizorjev, izrekanje ukrepov nadzora in vodenja registra revizijskih družb in revizijskih subjektov tretjih držav ter registra pooblaščenih revizorjev. Člen v tretjem odstavku vsebuje pooblastilo Agenciji, da lahko za opravljanje posameznih nalog iz prvega odstavka tega člena – gre za organizacijo izobraževanj za pridobitev naziva pooblaščeni revizor in organizacijo stalnega izobraževanja pooblaščenih revizorjev – pooblasti

druge subjekte, pooblastila pa se podelijo z odločbo Agencije na podlagi javnega razpisa, pri čemer je podrobneje navedeno, kaj mora vsebovati javni razpis. Razmerja med Agencijo in izbranim pooblaščencem se uredijo s pogodbo. Sedmi odstavek tega člena določa, da Agencija z aktom podrobneje določi kadrovske, materialne in druge pogoje, kriterije in merila za prenos posameznih pristojnosti tako, da med njimi ni nasprotja interesov in da osebe, ki opravljajo posamezne naloge, izpolnjujejo zahteve iz tretjega odstavka 97. člena tega zakona. Člen določa tudi, da so izvajalci izobraževanja lahko le osebe, ki so strokovnjaki s področij iz prvega odstavka 20. člena tega zakona, in dodatno pojasnjuje, kdo se šteje kot strokovnjak. Člen prenaša četrti odstavek 32. člena Direktive 2014/56/EU.

K 165. členu:
Člen določa, da Agencija opravlja javni nadzor nad ocenjevanjem vrednosti, pri čemer v drugem odstavku določa naloge Agencije na tem področju. Člen v tretjem odstavku vsebuje pooblastilo Agenciji, da lahko za opravljanje posameznih nalog iz drugega odstavka tega člena – gre za organizacijo izobraževanj za opravljanje nalog pooblaščenega ocenjevalca in organizacijo stalnega izobraževanja pooblaščenih ocenjevalcev – pooblasti druge subjekte, pooblastila pa se podelijo z odločbo Agencije na podlagi javnega razpisa, pri čemer je podrobneje navedeno, kaj mora vsebovati javni razpis. Razmerja med Agencijo in izbranim pooblaščencem se uredijo s pogodbo. Sedmi odstavek tega člena določa, da Agencija z aktom podrobneje določi kadrovske, materialne in druge pogoje, kriterije in merila za prenos posameznih pristojnosti tako, da med njimi ni nasprotja interesov in da osebe, ki opravljajo posamezne naloge, izpolnjujejo zahteve iz četrtega odstavka 97. člena tega zakona.

166. člen:
Člen predpisuje sodišču in pristojnim organom za nadzor na področju bančništva, zavarovalništva, trga finančnih instrumentov in varstva konkurence dolžnost, da Agencijo obvestijo o vseh sprejetih ukrepih ali izrečenih sankcijah zoper pooblaščene ocenjevalce vrednosti. Ob tem je sodišče dolžno Agencijo obvestiti tudi o vsaki pravnomočni kazenski obsodbi iz četrte alinee prvega odstavka 41. člena tega zakona za osebo, ki ima dovoljenje za opravljanje nalog pooblaščenega revizorja (tu gre v bistvu za dokazilo, da oseba ni bila pravnomočno obsojena zaradi kaznivega dejanja zoper premoženje oziroma gospodarstvo in kazen še ni izbrisana iz kazenske evidence). Tretji odstavek določa, da morajo državni organi in nosilci javnih pooblastil Agenciji na njeno zahtevo predložiti vse podatke, ki so potrebni za opravljanje njenih nalog, in ji omogočiti vpogled v ustrezno dokumentacijo.

K 167. členu:
Člen določa, da se za Slovenski inštitut za revizijo uporabljajo določbe zakona, ki ureja zavode, če v tem zakonu ni določeno drugače.

K 168. členu:
Člen določa naloge in pristojnosti Inštituta, pri čemer lahko posamezna strokovna izobraževanja opravlja le, če ga za to pooblasti Agencija.

K 169. členu:
Člen določa, da nadomestilo za opravljanje storitev Inštituta določa tarifa, ki se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije. Inštitut mora pred objavo pridobiti soglasje Agencije k tarifi, in sicer k delu tarife, s katerim Inštitut določi nadomestila za opravljanje nalog, ki jih je s pooblastilom nanj prenesla Agencija.

K 170. členu:
Člen v prvem odstavku določa hujše kršitve revizijske družbe, za katere se z globo od 25.000 do 250.000 eurov za prekršek kaznuje revizijska družba, z globo od 2.500 do 10.000 eurov pa se kaznuje tudi odgovorna oseba ali več odgovornih oseb revizijske družbe, ki stori/-jo prekršek iz prvega odstavka tega člena.

K 171. členu:
Člen v prvem odstavku določa lažje kršitve revizijske družbe, za katere se z globo od 2.500 do 25.000 eurov za prekršek kaznuje revizijska družba, z globo od 2.500 do 5.000 eurov pa se po drugem odstavku kaznuje tudi odgovorna oseba ali več odgovornih oseb revizijske družbe, ki stori/-jo prekršek iz prvega odstavka tega člena.

K 172. členu:

Člen v prvem odstavku določa kršitve, za katere se z globo od 2.500 do 10.000 eurov za prekršek kaznuje pooblaščeni revizor, ki je sestavil in podpisal poročilo o revidiranju, v drugem odstavku pa so določene kršitve pooblaščenega revizorja, povezane z varovanjem zaupnosti, samostojnim opravljanjem revidiranja in opravljanjem revidiranja v imenu družbe, ki ni revizijska družba, ali v imenu revizijske družbe, v kateri ni zaposlen skladno s tem zakonom, za katere je prav tako predpisana globa od 2.500 do 25.000 eurov.

K 173. členu:
Člen v prvem odstavku določa kršitve naročnika revizijske storitve, za katere se za prekršek kaznuje z globo od 1.500 do 25.000 eurov. Po drugem odstavku se z globo od 1.500 do 10.000 eurov za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena, v tretjem odstavku pa je predpisana globa od 1.500 do 25.000 eurov, s katero se za prekršek kaznuje fizična oseba.

K 174. členu:
Člen v prvem odstavku določa druge kršitve pravnih oseb, za katere se te za prekršek kaznujejo z globo od 5.000 do 50.000 eurov. Po drugem odstavku se z globo od 2.500 do 10.000 eurov za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena, v tretjem odstavku pa je predpisana globa od 1.500 do 5.000 eurov, s katero se za prekršek kaznuje fizična oseba, ki opravlja storitve revidiranja.

K 175. členu:
Člen v prvem odstavku določa kršitev pooblaščenega ocenjevalca vrednosti, če ta v postopku nadzora ne omogoči nadzora Agenciji, za kar se kaznuje z globo v višini od 2.500 do 10.000 eurov. Drugi odstavek določa kršitve fizičnih oseb, za katere se te za prekršek kaznujejo z globo od 1.500 do 5.000 eurov.

K 176. členu:
Člen določa, da je Agencija prekrškovni organ, ki odloča o prekrških in izreka globe po tem zakonu.

K 177. členu:
Člen določa, da postopek o prekršku vodi in v njem odloča pooblaščena uradna oseba v Agenciji, ki izpolnjuje pogoje po zakonu, ki ureja prekrške, in na njegovi podlagi sprejetih predpisih. Globe, predpisane s tem zakonom, se lahko v hitrem postopku izrečejo v kateri koli višini razpona, predpisani s tem zakonom. Agencija z notranjim aktom, ki ureja organizacijo in sistemizacijo delovnih mest, podrobneje določi pogoje in način za podelitev in prenehanje pooblastila osebi, ki se šteje za pooblaščeno uradno osebo za vodenje postopka o prekršku.

K 178. členu:
Člen ureja mandat članov strokovnega sveta Agencije. Tisti člani, ki izpolnjujejo pogoje za člana strokovnega sveta po tem zakonu, ostanejo člani strokovnega sveta Agencije do poteka mandata. Člani strokovnega sveta, ki pogojev iz zakona ne izpolnjujejo, pa ostanejo člani strokovnega sveta do imenovanja novih članov, ki izpolnjujejo pogoje tega zakona. Direktor Agencije v 15 dneh po uveljavitvi tega zakona Vladi Republike Slovenije sporoči, kateri obstoječi člani strokovnega sveta Agencije izpolnjujejo pogoje in kateri ne.

K 179. členu:
Agencija mora v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona uskladiti svoj poslovnik, podzakonske predpise in druge splošne akte s tem zakonom.

K 180. členu:
Nove člane strokovnega sveta Agencije mora imenovati Vlada Republike Slovenije v dveh mesecih po uveljavitvi tega zakona. Urejeno je tudi prehodno obdobje odločanja strokovnega sveta v senatu Agencije.

K 181. členu:
Agenciji se nalaga, da v roku šestih mesecev izda akte, potrebne za izvajanje tega zakona. Do uveljavitve tarife Agencije se uporabljajo določbe ZRev-2. Agenciji se za leto 2016 zagotovi financiranje iz državnega proračuna.

K 182. členu:
Urejajo se že začeti postopki izdaje dovoljenj po ZRev-2, da se po njih tudi zaključijo.

K 183. členu:
Urejajo se že začeti postopki nadzora po ZRev-2, da se po njih tudi zaključijo. Hkrati se ureja, kaj vse se šteje med ponavljajoče se kršitve in kako potečejo roki za pravnomočno odvzeta dovoljenja za opravljanje nalog pooblaščenega revizorja oziroma dovoljenje za opravljanje nalog pooblaščenega ocenjevalca.

K 184. členu:
Člen ureja zaključek postopkov, ki jih je začel Slovenski inštitut za revizijo, in roke za predajo dokumentacije Agenciji. Hkrati so urejeni roki za predajo arhivske dokumentacije Agenciji s strani Slovenskega inštituta za revizijo.

K 185. členu:
Ta zakon razveljavlja ZRev-2, Uredbo o izvajanju Uredbe (EU) o posebnih zahtevah v zvezi z obvezno revizijo subjektov javnega interesa in Tarifo o taksah in nadomestilih Slovenskega inštituta za revizijo.

K 186. členu:
Glede na določbo 33. člena tega zakona Agencija v 60 dneh od uveljavitve pozove osebe, ki nimajo dovoljenja za opravljanje storitev revidiranja, da najkasneje v šestih mesecih uskladijo ime firme v sodnem registru.

K 187. členu:
Člen določa, da veljajo dovoljenja pooblaščenih revizorjev do prenehanja veljavnosti.

K 188. členu:
Člen določa, da veljajo dovoljenja pooblaščenih ocenjevalcev do prenehanja veljavnosti.

K 189. členu:
Člen določa postopek zaključka že začetih izobraževanj pri Slovenskem inštitutu za revizijo.

K 190. členu
Člen določa prehodno obdobje za veljavnost zakona o registaciji istospolne partnerske skupnosti

K 191. členu
Člen določa prehodno obdobje za izenačitev pogojev za pridobitev dovoljenja Agencije za sodne cenilce.

K 192. členu:
Za uveljavitev zakona je določen 15-dnevni vacatio legis.

IV. BESEDILO ČLENOV, KI SE SPREMINJAJO

/

V. PREDLOG, DA SE PREDLOG ZAKONA OBRAVNAVA PO NUJNEM OZIROMA SKRAJŠANEM POSTOPKU

/

VI. PRILOGE

/